

STORTINGET

Dokument 15:20

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

**Spørsmål nr. 2851-3017
22.08–30.09 2021**

Innhold

2851. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. politiets nettpatrolje, besvart av justis- og beredskapsminister.....	11
2852. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. flyruta Stord-Oslo, besvart av samferdselsminister.....	12
2853. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. E39 Hordfas, besvart av samferdselsminister	13
2854. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. EU-byrå som skal arbeide mot kvitvasking og terrorfinansiering (AML/CFT), besvart av finansminister	13
2855. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. behandlingstiden for våpensøknader, besvart av justis- og beredskapsminister	15
2856. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. ansatte i fiskeforedlingsindustrien, besvart av fiskeri- og sjømatminister	15
2857. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. samarbeidet og kommunikasjonen mellom Statens Vegvesen og trafikklærerne/kjøreskolene, besvart av samferdselsminister	16
2858. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Rekruttskoleutdanninga, besvart av forsvarsminister	17
2859. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. E10 Flyplasskrysset på Evenes, besvart av samferdselsminister	18
2860. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. OseanaLIVE, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	19
2861. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. middelalderkirker som ikke eies gjennom Den norske kirke, besvart av barne- og familieminister	20
2862. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. Moster gamle kyrkje, besvart av barne- og familieminister.....	21
2863. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. Situasjonen i Afghanistan, besvart av justis- og beredskapsminister.....	22
2864. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. Afghanistan, besvart av justis- og beredskapsminister	22
2865. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. plugging av oljebrønner, besvart av olje- og energiminister ..	23
2866. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. plassering av Fåberg trafostasjon, besvart av olje- og energiminister	23
2867. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. tilskudd ferjeavløsningsmidler for “Øyfast” i Stavanger kommune, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	24
2868. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. skoler som blir lagt ned, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	25
2869. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. Oslofjorden som transportåre, besvart av samferdselsminister.....	26
2870. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. strategien for sjeldne diagnoser, besvart av helse- og omsorgsminister.....	27
2871. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. strømprisene, besvart av olje- og energiminister.....	28
2872. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. sette ut oppdrettede fasaner og rapphøner til fuglehundtrening, besvart av klima- og miljøminister.....	29
2873. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. situasjonen for ambulanspersonalet i Steigen, besvart av helse- og omsorgsminister	30
2874. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. forurensing er avrenning fra landbruket til Oslofjorden, besvart av landbruks- og matminister	31
2875. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. konsekvenser av den vedtatte reduksjonen i Heimevernet, besvart av forsvarsminister	32
2876. Fra stortingsrepresentant Peter Frølich, vedr. anbudsordninger som begrenser antall aktører, besvart av samferdselsminister.....	33
2877. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. en ny allianse med oljeproduserende land - the Beyond Oil and Gas Alliance (BOGA), besvart av olje- og energiminister.....	33
2878. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. hjemmevakt i ambulansetjenesten i Steigen, besvart av helse- og omsorgsminister	34
2879. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. “gammel” svinesundsbro for å avlaste den nye svinesundsberedskapsminister.....	35
2880. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. utslipp fra veibygging og prioriteringene i NTP, besvart av samferdselsminister.....	36
2881. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. koronatest, besvart av helse- og omsorgsminister	37
2882. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. partnerdonasjon, besvart av helse- og omsorgsminister....	38

2883. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. kvalitetssikring at én vaksinedose er tilstrekkelig beskyttelse for de som har hatt korona, besvart av helse- og omsorgsminister	38
2884. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. de som har fått eller bedt om assistanse til utreise fra Afghanistan, besvart av utenriksminister	39
2885. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. mottakssenteret i Råde, besvart av justis- og beredskapsminister.....	40
2886. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. å sørge for at man hjelper de ideelle selskapene Aktive Fredsreiser og Hvite Busser, som arrangerer holdningssskapende skolereiser, gjennom de utfordringene koronaepidemien har skapt, besvart av næringsminister.....	41
2887. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. å hente flere IS-kvinner fra Syria, besvart av utenriksminister	43
2888. Fra stortingsrepresentant Jon Gunnes, vedr. veibruksavgiften på biodrivstoff, besvart av finansminister.....	43
2889. Fra stortingsrepresentant Jon Gunnes, vedr. veibruksavgiften på biodrivstoff, besvart av finansminister.....	45
2890. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. ny våpenlov, besvart av justis- og beredskapsminister.....	45
2891. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. Noregs Forsvarsforeining, besvart av forsvarsminister.....	46
2892. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. lokalt brannvesen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	47
2893. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. omkamp på trasévalet for E39 Møreaksen, besvart av samferdselsminister.....	48
2894. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. forlengelse av permitteringsperioden utover 1. oktober, besvart av arbeids- og sosialminister	49
2895. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Statskraft sitt eigarskap i BKK, besvart av næringsminister	49
2896. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. afganere som har jobbet for det norske forsvaret, besvart av forsvarsminister	50
2897. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. kriminalomsorgen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	51
2898. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. lotteritilsynet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	52
2899. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. Martine-saken, besvart av utenriksminister	53
2900. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. ny klimavennlig energiteknologi, besvart av olje- og energiminister	54
2901. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. Bane NORs anbefaling av rutemodell og infrastrukturtiltak til Jernbanedirektoratet, besvart av samferdselsminister	54
2902. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Råvareløftet, besvart av fiskeri- og sjømatminister	55
2903. Fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim, vedr. økt formuesskatt dersom Arbeiderpartiets alternative budsjett for 2021 hadde blitt vedtatt, besvart av finansminister	56
2904. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. lærerutdanningen, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	58
2905. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. Bouvetøyas status, besvart av justis- og beredskapsminister.....	59
2906. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. selvstendig høyskole på Nesna, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	60
2907. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. at spesialisthelsetjenesten fortsatt kan avgjøre hvem som skal få behandling hvor for personer med utviklingshemming og autisme, besvart av helse- og omsorgsminister.....	61
2908. Fra stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein, vedr. akvakultur i Hjeltevarden, besvart av samferdselsminister.....	62
2909. Fra stortingsrepresentant Lene Westgaard-Halle, vedr. bruken av kreosot, besvart av klima- og miljøminister...	63
2910. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. ordningen med utsatt innbetaling av skatter og avgifter på grunn av pandemien, besvart av finansminister	64
2911. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. felling av ulv, besvart av klima- og miljøminister	65
2912. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. stønad til tannbehandling, besvart av helse- og omsorgsminister.....	66
2913. Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. kommuneøkonomien, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	68

2914. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. entralisering av nødmeldingssentralene, besvart av justis- og beredskapsminister	69
2915. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. arbeidet i FNs menneskerettighetsråd, besvart av utenriksminister	70
2916. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. køene på teoretisk og praktisk oppkjøring, besvart av samferdselsminister.....	71
2917. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. oppfølging av bevilgning på 6.5 millioner kroner til behandlingsreiser for ALS-syke, besvart av helse- og omsorgsminister.....	72
2918. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. høyspentledning, besvart av olje- og energiminister	73
2919. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. erstatning til pelsdyrbøndene, besvart av landbruks- og matminister	73
2920. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. billigare straum, besvart av olje- og energiminister	74
2921. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. de menneskelige kostnadene dersom fritt behandlingsvalg i spesialisthelsetjenesten f.eks. innen rusbehandling avvikes, besvart av helse- og omsorgsminister.....	75
2922. Fra stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein, vedr. statlige barrierer for økt produksjon og bruk av biogass, besvart av samferdselsminister	76
2923. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. at avholdelse av fysiske debattmøter på de videregående skolene utgjør en smitterisiko, besvart av helse- og omsorgsminister.....	76
2924. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. bortfall av statlige arbeidsplasser i Vefsn, besvart av statsminister	77
2925. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. klassifisering av enkelte hel- eller halvfabrikata byggevarer, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	78
2926. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. frostskafer på frukttrær i Telemark, besvart av landbruks- og matminister	79
2927. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. at det blir gjennomført nødvendige kontroller med aktørene i taxibransjen for å sikre arbeidsvilkår, besvart av samferdselsminister	79
2928. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. idereføre ordningen med bomfritak på gamle E6 og gamle Rv3/25, besvart av samferdselsminister	80
2929. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. nedbyggingen av døgnplasser i psykisk helsevern, besvart av helse- og omsorgsminister	81
2930. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. Havila, besvart av samferdselsminister	82
2931. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. kompensasjonsordningen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	83
2932. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. fastlegekrisen, besvart av helse- og omsorgsminister	84
2933. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. Telenormast på Landheim, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	85
2934. Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. dobbeltspor mellom Stokke og Sandefjord, besvart av samferdselsminister.....	85
2935. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. afghanske borgere retur til Norge, besvart av justis- og beredskapsminister.....	86
2936. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. stanse vedtatte nedleggelse og planlagte salg av nesten samtlige av landets psykiatriske sykehus, besvart av helse- og omsorgsminister.....	87
2937. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. refusjonsordningen i Plan- og bygningsloven § 18-6, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	88
2938. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. fortettinger i eplehager i småhusområder, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	89
2939. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. oppkjøpet av private barnehager i Oslo og Bergen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	90
2940. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. evakuerte afghanske borgere, besvart av justis- og beredskapsminister.....	91
2941. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. bibelen i den norske skole, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	92
2942. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. konsulenter i politietaten, besvart av justis- og beredskapsminister.....	92

2943. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. veterinærdekningen, besvart av landbruks- og matminister	93
2944. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. nytt museumsbygg for Norsk Skogfinsk Museum, besvart av kultur- og likestillingsminister	94
2945. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. strømpriser, besvart av olje- og energiminister	95
2946. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. bo i båt, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	96
2947. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. piggråd i utmark, besvart av landbruks- og matminister.....	97
2948. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. strømpriser, besvart av landbruks- og matminister	98
2949. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. bank-id til fosterbarn, besvart av justis- og beredskapsminister .	99
2950. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. hva statsråden gjøre for å sikre at barn, som ikke bor hos foresatte med foreldreretten, får vaksinen, besvart av helse- og omsorgsminister	100
2951. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. metodevurderingen for Kaftrio, besvart av helse- og omsorgsminister.....	101
2952. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. besøksvisum fra Pakistan, besvart av justis- og beredskapsminister.....	103
2953. Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. refusjonskrav for bygging av fortau, etter pålegg fra Oslo kommune, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	103
2954. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. søndagsåpent, besvart av barne- og familieminister	104
2955. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. verdensarvsenteret på Urnes, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	105
2956. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. mulig fremtidig vernestatus for deler av Fjella-landskapet i Østfold, besvart av klima- og miljøminister	106
2957. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. «Elgå-ulven», besvart av klima- og miljøminister.....	106
2958. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. gjenbruk/etterbruk av plattformer som går ut av bruk i Nordsjøen, besvart av olje- og energiminister	107
2959. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. nytt tunnellop under Oslofjorden, besvart av samferdselsminister.....	107
2960. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. nye regler for krav til gjødsel og spredeareal, besvart av landbruks- og matminister	108
2961. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. forvaltningsloven, besvart av justis- og beredskapsminister.....	109
2962. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. massasje-terapeuter, besvart av helse- og omsorgsminister.....	109
2963. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. alunskiferdeponiet på Taraldrud, besvart av klima- og miljøminister	110
2964. Fra stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt, vedr. Motorferdselsutvalget, besvart av klima- og miljøminister	111
2965. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. tidligere tolker fra Afghanistan, besvart av forsvarsminister...	112
2966. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. ventetiden på førerprøver ved trafikkstasjonene, besvart av samferdselsminister.....	113
2967. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. Kaftrio, besvart av helse- og omsorgsminister	115
2968. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. brannsikkerhet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	116
2969. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. Aktive Fredsreiser og Hvite Busser, besvart av barne- og familieminister.....	117
2970. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. å få avisa på rett dag, besvart av samferdselsminister.....	118
2971. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. konto/e-wallet i et lovlig utenlandsk e-pengeforetak registrert i et EU-land, besvart av kultur- og likestillingsminister	118
2972. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. NRKs samfunnsoppdrag, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	119
2973. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. utenlandske pengespillselskap, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	120

2974. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. filmproduksjon i nasjonalparker og norsk natur som samtidig ivaretar vernehensyn, besvart av klima- og miljøminister	121
2975. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. eksportavgift på strøm, besvart av finansminister.....	122
2976. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. oppfølgingen av forslaget til ny straffeprosesslov, besvart av justis- og beredskapsminister	123
2977. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. redusere den norske strømprisen og unngå kraftkrise utover vinteren, besvart av olje- og energiminister	124
2978. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. dokumentasjonskrav for sjeldne sykdommer, besvart av statsminister	125
2979. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. autorisere logoped, besvart av helse- og omsorgsminister.....	126
2980. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. antistoffer, besvart av helse- og omsorgsminister	127
2981. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. politiårverk, besvart av justis- og beredskapsminister	128
2982. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. pokerspill, besvart av finansminister	128
2983. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. nullutslippskjøretøy, besvart av samferdselsminister	129
2984. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. FNs Sikkerhetsråd, besvart av utenriksminister	130
2985. Fra stortingsrepresentant Egil Knutsen, vedr. regjeringens forslag til endringer i opsjonsbeskatningen, besvart av finansminister	131
2986. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	131
2987. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	132
2988. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. flysikkerheten rundt vindkraftverk på Haramsfjellet, besvart av samferdselsminister.....	133
2989. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. persontransport, besvart av samferdselsminister	134
2990. Fra stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein, vedr. skatter og avgifter som næringslivet skylder, besvart av finansminister.....	135
2991. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. innsyn i kontakten mellom Miljødirektoratet og Direktoratet for strålevern, og Åsland Næringspark Eiendom og Statens vegvesen, besvart av klima- og miljøminister	136
2992. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. økning i kriminaliteten på kollektivknutepunktene i Oslo, besvart av justis- og beredskapsminister	137
2993. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. psykisk helsevern, besvart av helse- og omsorgsminister	138
2994. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. handlingsrom har myndighetene til å instruere Statnett, besvart av olje- og energiminister	141
2995. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. museumsbygget til Telemark Museum i Skien, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	142
2996. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. EUs-Åledirektiv, besvart av olje- og energiminister.....	143
2997. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. støtteordningene for personer med alopecia, besvart av arbeids- og sosialminister.....	143
2998. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. rettssikkerheten i arbeidsrettsaker, besvart av arbeids- og sosialminister.....	144
2999. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. Atløysambandet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	145
3000. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. sjømannsfradrag, besvart av finansminister	146
3001. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. e-pengeforetak, besvart av kultur- og likestillingsminister..	147
3002. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. utenlandske spillnettsider, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	148
3003. Fra stortingsrepresentant Morten Wold, vedr. å få studielån og stipend fra Lånekassen, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	148
3004. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. feil rådgivning som slår uheldig ut, besvart av arbeids- og sosialminister.....	150

3005. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. Telenors virksomhet i Myanmar og om telefon/ dataopplysninger om selskapets kunder kan være delt med myndigheten, besvart av næringsminister.....	151
3006. Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. Telenors virksomhet i Myanmar, besvart av næringsminister.....	151
3007. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. eldreomsorg, besvart av helse- og omsorgsminister.....	152
3008. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. fiskemel, besvart av fiskeri- og sjømatminister	153
3009. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. biogasskjøretøy, besvart av samferdselsminister	154
3010. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. biogass vedr. utslippskrav til person- og varebiler i det offentlige fra 2022 og bybusser fra 2025, besvart av samferdselsminister	155
3011. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. byvekstavtaler, besvart av samferdselsminister.....	156
3012. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. fartsgrensene på E6 i Gudbrandsdalen og E16 til Kongsvinger, besvart av samferdselsminister	157
3013. Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. å spesialisere seg innen allmennmedisin, besvart av helse- og omsorgsminister	159
3014. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. Nasjonal kompetansetjeneste for arbeidsrettet rehabilitering, besvart av arbeids- og sosialminister	160
3015. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. planmidlar for strekningen Kyrkjenes-Bjotveit, besvart av samferdselsminister	161
3016. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. afghanske asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsminister.....	161
3017. Fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad, vedr. totalforbudet mot dyrking av industriell hamp, Cannabis Sativa Linnaeus, besvart av landbruks- og matminister	162

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (2851 - 3017) for sesjonen 2020-2021**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

V Venstre

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

PF Pasientfokus

Andersen, Karin (SV)	2863, 2864, 2904, 2944, 2965, 3016
Aukrust, Åsmund (A)	2874, 2918
Bastholm, Une (MDG)	2872
Bjørnstad, Sivert (FrP)	3006
Böhler, Jan (Sp)	2953
Christoffersen, Lise (A)	2986
Engen-Helgheim, Jon (FrP)	2884, 2885, 2940
Fagerås, Mona (SV)	2878, 2949, 2950
Frølich, Peter (H)	2876
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	2854, 2856, 2894, 2910, 2948, 2975
Grimstad, Carl-Erik (V)	3017
Grung, Ruth (A)	2870, 2871, 2900, 2902, 2972, 2974, 2983, 2984
Gulati, Himanshu (FrP)	2857, 2898, 2899, 2971, 2973, 2982, 3001, 3002, 3005
Gunnes, Jon (V)	2888, 2889
Halleland, Terje (FrP)	3009, 3010
Haltbrekken, Lars (SV)	2865, 2877, 2896, 2915
Hansen, Svein Roald (A)	2905
Hjemdal, Silje (FrP)	2860, 2921, 3004, 3007
Hoksrud, Bård (FrP)	2926, 2927, 2966, 3011
Huitfeldt, Anniken (A)	2923
Johnsen, Tor André (FrP)	2916, 2928, 3012
Klinge, Jenny (Sp)	2851, 2890, 2893, 2925, 2942, 2947, 2968, 2981
Knutsen, Eigil (A)	2861, 2985
Leirstein, Ulf Isak (Uav)	2908, 2922, 2990
Leirtrø, Kirsti (A)	2901
Lerbrekk, Solfrid (SV)	2987
Liadal, Hege Haukeland (A)	2907, 2962, 2976
Limi, Hans Andreas (FrP)	2959
Listhaug, Sylvi (FrP)	2887, 2917, 2941, 2951, 2978, 2992
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	2961
Moflag, Tuva (A)	2883
Mossleth, Siv (Sp)	2858, 2859, 2924, 2943, 3008
Moxnes, Bjørnar (R)	2880, 2935, 2939, 2993, 2994
Myhrvold, Ole André (Sp)	2911, 2957, 2958, 2977
Myrli, Sverre (A)	2930
Mørland, Tellef Inge (A)	2881, 2886, 2912, 2914, 2980
Navarsete, Liv Signe (Sp)	2891, 2892, 2955
Njåstad, Helge André (FrP)	2852, 2853, 2862, 2946, 2999, 3000, 3015
Nordlund, Willfred (Sp)	2873
Nævra, Arne (SV)	2988, 2989
Pollestad, Geir (Sp)	2875, 2919, 2920, 2960
Saudland, Gisle Meininger (FrP)	2855, 2897
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	2945, 2969, 2970, 2995, 2996

Soleim, Vetle Wang (H)	2903
Steffensen, Roy (FrP)	2867
Stensland, Sveinung (H)	3014
Stordalen, Morten (FrP)	3013
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	2868, 2906, 2933
Strifeldt, Bengt Rune (FrP)	2964
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	2937, 2938, 2952
Toppe, Kjersti (Sp)	2895
Trellevik, Ove (H)	2913
Westgaard-Halle, Lene (H)	2909
Wiborg, Erlend (FrP)	2879, 2932, 2954, 2997, 2998
Wilkinson, Nicholas (SV)	2869, 2882, 2929, 2936, 2963, 2967, 2979, 2991
Wold, Morten (FrP)	3003
Øvstegård, Freddy André (SV)	2931, 2956
Aasland, Terje (A)	2934
Aasrud, Rigmor (A)	2866

STORTINGET

Dokument 15:20

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 2851

Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 30. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvorfor brukes politiets nettpatrolje, som statsråden skriver, til tips og dialog om potensielt svært alvorlige lovbrudd som er retta mot barn og unge, når kommunikasjonsplattformen som brukes er eid av et privat selskap, dataene lagres utenfor politiets kontroll og bilder, videoer og personopplysninger som sendes politiet kan være svært sensitive og/eller føre til straffesak?

BEGRUNNELSE:

Politiets nettpatroljer bruker sosiale medier for å kommunisere med særlig barn og unge ifølge statsråd Mælands brev til Riksrevisjonen den 8. januar. Videre skriver statsråden: «Dette er viktige tiltak i regjeringens satsing på å forebygge og avdekke vold og overgrep mot barn og unge». Politi i andre land skriver eksplisitt at de ikke ønsker tips eller dialog om potensielle lovbrudd via sosiale medier da politiet ikke kan garantere for datasikkerheta og fordi sosiale medier forvalter og eier all aktivitet på deres plattformer. Statsråden skriver også brevet til Riksadvokaten:

«Jeg vil fremheve politiets forebyggende rolle og at politiet har etablert dialog med særlig barn og ungdom gjennom nettpatroljer og tilstedeværelse i sosiale medier. Dette er viktige tiltak i regjeringens satsing på å forebygge og avdekke vold og overgrep mot barn og unge, selv om det ligger utenfor hva denne rapporten har sett på».

Sosiale medier som Facebook lagrer blant anna brukernes IP-adresse og henter ut informasjon fra brukerens informasjonskapsler, som kjønn, aldersgruppe, hvilke nettsider brukeren har benytta osv. Hver aktivitet på sosiale

medier blir automatisk disse plattformenes eiendom. Selv om politiet for eksempel får sensitiv personinformasjon, bilder eller videoer som politiet selv umiddelbart sletter, er dataene automatisk lagret. Dataene som brukerne skriver eller sender via sosiale medier blir bearbeida og sendt ut av Norge. Politiet har ikke kontroll på den informasjonen de mottar. Det framstår også som lite trolig at barn er klar over at politiet ikke kan garantere for datasikkerheta eller at det ikke finnes noen kontroll over den informasjonen som sendes til politiet via sosiale medier.

Svar:

Politiets virksomhetsstrategi «Politiet mot 2025» har et mål om at politiet skal være tilstede i det digitale rom på en måte som gjør at innbyggerne opplever trygghet og har høy tillit til politiets arbeid også på den digitale arenaen. Politiets nettpatroljer er en del av dette. For å nå barn og unge må politiet være tilstede på de plattformer som denne gruppen bruker. Det er viktig for å være tilgjengelig og for å bygge tillit.

Politidirektoratet har opplyst at politiets egen tipsløsning nylig er oppdatert med en ny og forbedret teknisk løsning for å effektivisere og forenkle dagens tipsbehandling i politiet, styrke informasjonssikkerheten og ivareta krav til arkivering av tips. Det kan likevel forekomme at tips også mottas av politiets nettpatroljer og det vises til at nettpatroljene er opplært til å søke å unngå å ta imot sensitiv informasjon på kanaler eid av private aktører. Dersom en samtale likevel blir av sensitiv art, byttes plattform for videre kommunikasjon, for eksempel ved at vedkommende blir ringt opp.

Politiet må i sin kommunikasjon med innbyggerne hele tiden fortløpende vurdere informasjonen både på nett og ved andre kommunikasjonsformer. Dette gjelder særlig dersom informasjonen utløser handlingsplikt pga. fare for liv og helse. Det tilstrebes uansett å sikre en videre dialog som ivaretar personvernet.

Politidirektoratet viser også til at Kripos er i gang med å utvikle en chatteløsning for nettpatruljene, nettopp for å kunne tilby en chattekanal der politiet selv eier all informasjon. Denne skal etter planen lanseres i løpet av 2021.

For øvrig viser jeg til regjeringens «Nasjonal strategi for digital sikkerhet» (2019) som vektlegger arbeidet å sikre trygg bruk av digitale tjenester.

SPØRSMÅL NR. 2852

Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 27. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren bidra med eit nytt statleg anbod som sikrar flyruta Stord-Oslo ut året?

GRUNNGJEVING:

Danish Air Transport (DAT) har dei siste 10 åra operert flyruta Stord-Oslo for eiga økonomisk risiko. Flyruta er såleis ei av få ruter på kortbanenettet i Noreg som vert flydd på kommersiell basis. Både flyselskapet og lufthamnselskapet har som sitt mål at flyruta igjen skal kunna opererast utan økonomisk støtte. Flyruta Stord-Oslo er viktig for beredskapen i Sunnhordland samt for konkurransevna til den lokale industrien med Akers Solutions i spissen. Aker Solutions nyttar i dag også Stord lufthamn til å transportera polske gjestearbeidarar heim til Polen. Widerøe er flyoperatør på desse charterflygingane. Da Covid-19 kom signaliserte flyselskapet DAT at dei ikkje lenger kunne operera Osloruta utan økonomisk støtte. Stortinget har slått fast at flyruta Stord-Oslo skulle inkluderast i statens flyrutekjøp. Lufthamnselskapet fekk i mai via pressemelding frå Departementet vita at staten ikkje ville videreføra flyrutekjøpet for perioden juli-august-september. På nytt var Stortinget klar på at ruta skulle inn. Kabinfaktoren på Osloruta ligg i dag på ca. 30%. Dagens statlege flyrutekjøp vert avslutta 30. september. For å kunna sikra flyruta Stord-Oslo for framtida er lufthamnselskapet heilt avhengig av at staten bidreg med vidare flyrutekjøp.

Svar:

Pandemien har råka luftfarten hardt, men vi ser nå ei nedtrapping av smittverntiltak og ei forventa auke i flytrafikken utover hausten, spesielt på innanlandsrutene. Sidan starten av pandemien har talet på ruter og nivået på

kompensasjon på det midlertidige kjøpet av eit minstetilbod på tidlegare kommersielle ruter blitt betydeleg redusert. Tanken bak det midlertidige kjøpet har heile tida vore at ruter som før pandemien vart drivne på kommersielle vilkår, igjen skal kunne drivast utan statlig støtte. For ein-skilde ruter er det likevel allereie bestemt at dei skal inn i den ordinære ordninga med offentleg kjøp av flyruter, ofte kalla FOT-ruter, frå 1. oktober 2021.

Når det gjelder dei resterande rutene i minstetilbodet, mellom anna ruta Stord–Oslo, har Samferdselsdepartementet førebels ikkje tatt stilling til om det midlertidige kjøpet skal vidareførast ved utløpet av inneverande avtaleperiode 30. september.

SPØRSMÅL NR. 2853**Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 30. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kor mykje har staten brukt på planlegging dei siste 8 år av vegstrekningen og kor mange år forsinkelse vil det bli om Senterpartiet skulle vinne fram med sitt syn?

GRUNNGJEVING:

I valgkampen snakker nå Senterpartiet om at dei vil ha omkamp på trasévalget for E39 Hordfast. Eg er uroa over dette og vil gjerne ha svar på kor mykje som er brukt på planlegging av ein veg Senterpartiet ikkje vil ha, samt eit estimat på kva ein slik omkamp vil utsette prosjektet med.

Svar:

Statens vegvesen opplyser at det pr. 23.08.21 er brukt til saman 1.072 mill. 2021-kr inkl. mva. til det planarbeidet som så langt er gjort i prosjektet E39 Stord – Os, Ådland – Svegatjørn (Hordfast). Frå oppdraget om å starte utgreiing vart gitt, til kommunedelplanen for midtre linje vart godkjend, gjekk det nærare seks år.

Eg vil syne til at det er eit omfattande arbeid å lage ein kommunedelplan med konsekvensutgreiing for fleire alternativ, slik som i denne saka. Sunnhordland er eit område rikt på natur- og kulturverdiar.

Dersom ein skal gjere tilsvarende planarbeid og optimalisering for ei indre linje om Fusa, må ein etter Statens vegvesens vurdering rekne med om lag tre - fem år ekstra planleggingstid.

SPØRSMÅL NR. 2854**Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 31. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

I eit framlegg frå EU-kommisjonen datert 20. juli 2021 vert det føreslått å opprette det som synest å skulle verte eit nytt EU-byrå som skal arbeide mot kvitvasking og terrorfinansiering (AML/CFT).

Kva for prinsipielle og praktiske konsekvensar vil framlegget kunne få for Noreg, og kan statsråden garantere at Noreg ikkje vil avstå suverenitet til det nye organet?

GRUNNGJEVING:

EU-kommisjonen presenterte 7. mai 2020 ein handlingssplan i seks punkt mot kvitvasking og terrorfinansiering. Punkt 3 og 4 i denne planen inneber høvesvis overvaking av kvitvasking og terrorfinansiering på EU-nivå og skiping av ein støtte- og samarbeidsmekanisme for einingar for finansiell etterretning. I eit framlegg datert 20. juli 2021 kan det synast som om kommisjonen meiner dette best kan oppnåast gjennom å opprette eit nytt byrå med vide fullmakter, som også skal vere sektorovergripande,

ifylgje ordlyden. Ut frå teksten i framlegget kan det vere grunn til å frykte at det for Noreg sin del kan vere slik at iallfall eininga for finansiell etterretning (EFE) i Økokrim kan kunne kome under kontroll av eit potensielt nytt EU-byrå. Slik teksten står kan det heller ikkje utelukkast at det kan ha vidare implikasjonar for Økokrim eller andre norske statsorgan. Økokrim er del av norsk politi, men eg er kjend med at Finansdepartementet har fått ansvar for å fylgje opp dette konkrete framlegget frå EU-kommisjonen.

Svar:

Kvitvasking og terrorfinansiering støttar opp om og mogleggjer alvorleg kriminalitet som kan representere trugslar mot samfunnet vårt.

For ein open økonomi som den norske, vil det nødvendigvis oppstå trugslar som stammar frå grensekryssande aktivitet.

I mange tilfelle vil grensekryssande utfordringar løysast betre og meir effektivt ved samarbeid over landegrensene.

Det inkluderer òg samarbeid for å førebyggje og motarbeida kvitvasking, terrorfinansiering og tilknytt kriminalitet.

Framlegget frå EU-kommisjonen 20. juli 2021 omfattar blant anna eit framlegg om å opprette eit nytt byrå for motarbeiding av kvitvasking og terrorfinansiering (Anti-Money Laundering Authority - heretter «AMLA»).

Framlegget frå Kommisjonen inneber at AMLA skal få ei vesentleg rolle i eit framtidig europeisk regime for motarbeiding av kvitvasking og terrorfinansiering.

Framlegget er del av ein samla pakke med framlegg på kvitvaskingsområde, som mellom anna òg omfattar ei ny forordning og eit nytt direktiv om motarbeiding av kvitvasking og terrorfinansiering som skal koma i staden for gjeldande kvitvaskingsdirektiv.

AMLA skal etter framlegga i pakken ha ei rekkje ulike funksjonar, oppgåver og fullmakter. Desse omfattar mellom anna følgjande:

- Generelle, sektorovergripande oppgåver:

- Identifisere og vurdere risiko for kvitvasking og terrorfinansiering i den indre marknaden.
- Identifisere og vurdere risiko samband med tredjeland sine regime for motarbeiding av kvitvasking og terrorfinansiering.
- Vedta retningslinjer og standardar på ulike område, for å bidra til samordning av praksis mellom styresmakter på tvers av landegrensene.

- Overfor private aktørar:

- Føre tilsyn med utvalde aktørar i finansiell sektor, valde ut etter kriterium knytte til risiko, typen og omfang av aktivitet samt grad av grensekryssande aktivitet.
- Etter omstenda kunne overta ansvaret for å føre tilsyn med andre aktørar i finansiell sektor for ein tidsavgrensa periode der nasjonale styresmakter ikkje gjennomfører tilstrekkeleg tilsyn. Avgjerd om å overføre ansvaret for tilsyn skal fattast av EU-kommisjonen.
- For å handtere tilsynsoppgåven verdt det foreslått at AMLA skal ha heimel til mellom anna å gjennomføre stadlege tilsyn, innhente dokument, gjennomføre intervjuar og vedta ulike typar forvaltningsmessige reaksjonar og sanksjonar, medrekna lovbrotsgebyr.

- Overfor nasjonale tilsynsstyresmakter:

- Innhente informasjon frå nasjonale tilsynsstyresmakter i både finansiell og ikkje-finansiell sektor om ulike delar av aktiviteten deira.
- Be nasjonale tilsynsstyresmakter for finansiell sektor om å undersøkje moglege brot på regelverk for motarbeiding av kvitvasking og terrorfinansiering og vurdere å vedta sanksjonar, eventuelt overta tilsynsansvaret som skildra over.
- Undersøkje tilfelle der nasjonale tilsynsstyresmakter for ikkje-finansiell sektor tilsynelatande ikkje har følgd

relevante EU-reglar om å gjennomføre tilsyn og gi tilrådingar om tiltak. Blir ikkje tilrådingane følgde opp, kan EU-kommisjonen i siste instans fatte bindande avgjerdar om tiltak («formal opinion»).

- Gjennomføre evalueringar av innsatsen til dei nasjonale tilsynsstyresmakterne, medrekna utarbeide evalueringsrapportar med tilrådingar.

- Årleg innhente ulike opplysningar frå nasjonale tilsynsstyresmakter om innsatsen mot kvitvasking og terrorfinansiering.

- Overfor nasjonale einingar for finansiell etterretning:

- Leggje til rette for at dei gjennomfører felles analysar på tvers av landegrensene. Dersom ei eining avslår å delta, skal den forklare kvifor innan fem dagar.

AMLA er foreslått å ha to ulike vedtaksorgan, avhengig av sakstype. Nasjonale styresmakter blir representerte i eitt av dei. I vedtaksorganet med nasjonal representasjon vil sammensetjinga avhenge av saksfeltet (representantar for tilsynsstyresmakter eller einingar for finansiell etterretning).

Eg presiserer at ein førebels er på stadiet for framlegg, og det er for tidleg å seie korleis endelege løysingar i EU-systemet vil sjå ut. Det gjeld særleg framlegget om å opprette AMLA. Nøyaktig kva konsekvensar framlegga vil få for Noreg dersom dei aktuelle rettsaktene vert del av EØS-avtalen, vil måtte utgreiast nærare. Det er dermed òg for tidleg å seie noko om og i kva utstrekning ei eventuell innlemming av rettsaktene i EØS-avtalen vil føre med seg avståing av suverenitet.

SPØRSMÅL NR. 2855**Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland****Besvart 30. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å korte ned behandlingstiden for våpensøknader generelt, og spesielt i Agder politidistrikt som har lengst behandlingstid i hele landet?

BEGRUNNELSE:

Norge er et land med lange jakttradisjoner og over 500 000 nordmenn eier sitt eget våpen. Fra egen erfaring så vet jeg at jakt engasjerer. Det skaper samhold og gir gode naturopplevelser. Undertegnede har selv deltatt på både elg, hjort og rådyrjakt. Problemet for mange jegere er at det er lang behandlingstid for våpensøknader og mange kan gå glipp av sin første jakt sesong med nytt våpen grunnet lang behandlingstid. Det er også store geografiske forskjeller, og lengst behandlingstid er det i Agder politidistrikt som har svimlende 28-32 ukers behandlingstid i følge politiets egne hjemmesider. Sør-Vest politidistrikt har til gjengjeld 3-4 ukers behandlingstid. Jeg vet at justisdepartementet har gitt POD i oppdrag å igangsette et prosjekt for ny digital våpenforvaltning som på sikt vil kunne bedre situasjonen, men vil likevel oppfordre justisministeren til å være

tydelig i sin dialog med politidistriktene og uttale en klar forventning om at politidistrikt med lang behandlingstid reduserer sin saksbehandlingstid.

Svar:

Politidirektoratet (POD) publiserer saksbehandlingstidene for våpensøknader til de ulike politidistriktene på internett. Saksbehandlingstider for våpensøknader har vært tema i styringsdialogen mellom departementet og direktoratet, og i møte 24. juni i år ble det informert om at saksbehandlingstiden varierer mellom distriktene. Agder har lengst saksbehandlingstid i landet. Jeg er gjort kjent med at distriktene med lengst saksbehandlingstid skal følges opp særskilt av POD.

For øvrig kan jeg informere om at departementet har gitt POD i oppdrag å igangsette et prosjekt for ny digital våpenforvaltning. Formålet er å etablere en bedre og mer effektiv våpenforvaltning i politiet som skal møte publikums behov. Et delmål i dette arbeidet er at våpensøknader til jaktvåpen skal kunne innleveres digitalt allerede 1. september i år.

SPØRSMÅL NR. 2856**Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 30. august 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen****Spørsmål:**

Hvor stor andel av de ansatte i fiskeforedlingsindustrien jobber hhv. i sesong- og helårsarbeid, hvor stor andel er bosatt hhv. i arbeidskommunen, en annen kommune i Norge eller i et annet land, hvordan fordeler de ansatte seg i forhold til statsborgerskap eller landbakgrunn, og hva er gjennomsnittlig årlig arbeidstid og gjennomsnittlig årslønn?

BEGRUNNELSE:

Det bes om at dataene så langt mulig oppgis for hvert fylke eller landsdel.

Svar:

Mye av informasjonen som etterspørres av representanten finnes det ikke tall for i dag. Statistisk sentralbyrå (SSB) leverer relevant statistikk for sysselsetting etter næring. Ifølge Nofimas driftsundersøkelse i fiskeindustrien, som blant annet henter tall fra SSB, var den totale sysselsettingen i sjømatindustrien 11 600 personer i 2018.

Etter det jeg er kjent med, finnes det ikke offentlig statistikk over ulike bransjers bruk av innleid arbeidskraft, men ved å undersøke regnskapstall til utvalgte fiskeforedlingsbedrifter anslår Nofima at et sted mellom 18 og 24 pst. av arbeidsstokken er innleid under skreisesongen i den delen av sjømatindustrien som bearbeider hvitfisk.

Faste, direkte ansettelse skal være hovedregelen i norsk arbeidsliv, men for deler av sjømatnæringen kan det være krevende å tilby helårige arbeidsplasser. Det er lite vi får gjort med været eller fiskens biologi, og vi vil fortsatt måtte forholde oss til at etterspørselen etter arbeidskraft i sjømatindustrien vil variere i takt med sesongsvingningene. Vi har imidlertid flere tiltak som skal bidra til å dempe virkningene av disse svingningene, for eksempel ferskfiskordningen og levendelagringsbonus.

Sjømatindustrien sliter med å være konkurransedyktig i et norsk arbeidsmarked, men er svært konkurransedyktig i EØS-markedet. Rekruttering av ledelse, mellomledelse, teknisk personell og nøkkelpersonell skjer i hovedsak på ulike nasjonale nivåer, enten nasjonalt, regionalt eller lokalt. Ifølge Nofimas undersøkelser foretrekkes lokal arbeidskraft også i produksjonen, men mange sjømatindustribedrifter opplever at det er vanskelig å rekruttere og beholde lokal arbeidskraft. Fra 2003 til 2018 har andelen norske fast ansatte arbeidstakere sunket fra 88 pst. til 49 pst. Det økte innslaget av utenlandsk arbeidskraft kommer i første rekke fra EØS – fortrinnsvis fra Øst-Europa og Baltikum.

Allmenngjøring av minstelønnsatser for ansatte i sjømatindustrien trådte i kraft i 2015 for å hindre sosial dumping og sikre alle ansatte i sjømatindustrien anstendige arbeidsvilkår. Allmenngjøringen av minstelønnsatser har senere blitt videreført. Allmenngjort tarifflønn for en ufaglært produksjonsmedarbeider i fiskeindustrien er i 2021 på 189,30 kroner timen. Med et standardårsverk på 1 950 timer tilsvarer dette en årslønn på 369 135 kroner. In-

nleid arbeidskraft vil ha krav på samme minstelønn som faste ansatte.

Jeg er opptatt av sjømatindustrien og har derfor nedsatt et utvalg som skal gi råd om hvordan vi kan få økt bearbeiding og produksjon av bærekraftige sjømatprodukter i Norge. Sysselsetting er et av momentene utvalget skal se nærmere på. Sjømatnæringen utmerker seg som den næringen ved siden av landbruk som har størst andel av sysselsettingen utenfor sentrale strøk. Uten de utenlandske arbeiderne som bosetter seg i Norge eller reiser hit som sesongarbeidere, ville vi ha slitt med å bemanne en rekke næringer i Norge, deriblant sjømatnæringen. Utenlandske arbeidere er og forblir et viktig innslag i norsk fiskeindustri.

Stabil tilgang på råstoff og markedsadgang er helt grunnleggende for at vi skal kunne ha en fiskeindustri i Norge. Fiskeindustrien må også ha ordentlige arbeids- og lønnsvilkår for sine ansatte. Regjeringens betydelige satsing på marin forskning har også åpnet nye muligheter for flere helårige arbeidsplasser. Både utviklingen av ny type fryseteknologi som er under utprøving i Båtsfjord og satsingen på torskeoppdrett vil kunne bidra til mer stabil tilgang på råstoff gjennom året. En differensiert fiskeflåte med både kyst- og havgående flåte er også viktig for leveranser gjennom hele året og i all slags vær. I tillegg har vi aktivt brukt både levendelagringsbonus og ferskfiskordningen for å støtte opp om fiskeindustrien. Fortsatt teknologiutvikling er også viktig for fiskeindustriens videre utvikling.

SPØRSMÅL NR. 2857

Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 31. august 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til at de nevnte utfordringene sees nærmere på og at samarbeidet og kommunikasjonen mellom Statens Vegvesen og trafikklærerne/kjøreskolene bedres, og har statsråden noen tanker om et prøveprosjekt hvor oppkjøring kan tas privat (f.eks. hos andre kjøreskoler enn den man selv bruker)?

BEGRUNNELSE:

Nettstedet Trafikkforum skrev tidligere i sommer om at svartjenesten i Statens vegvesen gir gale opplysninger

til de som ringer inn, og i mange tilfeller også kommer med utsagn som stiller trafikkskolene i et dårlig lys. Det skal være snakk om tilfeller der svartjenesten anbefaler elever og foresatte å bytte trafikkskole dersom trafikkskolen ikke kan tilby eleven førerprøve, og der svartjenesten gir inntrykk av at det er trafikkskolen som er problemet dersom det ikke er ledige prøver. Flere foresatte som har ringt svartjenesten for å spørre om det fortsatt er lov til å øvelseskjøre uten førstehjelp skal ha fått beskjed om at det ikke er lov, mens en ny midlertidig forskrift om trafikalt grunnkurs og øvelseskjøring gjør det mulig å øvelseskjøre uten førstehjelpskurs frem til 31. oktober.

Det skal for øvrig være et stort ønske fra trafikklærernes side at trafikkskolen gis beskjed når en prøve blir avlyst, og at trafikkskolen involveres når det settes opp ny prøve etter avlysning, og at de blir tatt inn i dialog før en prøve blir avlyst grunnet manglende geografisk tilhørighet. Det forekommer visstnok stadig tilfeller hvor Statens Vegvesen ikke er i kontakt med trafikkskolene i slike tilfeller, men utelukkende gir beskjed til kandidaten på SMS, både om avlyst prøve og om ny prøve.

Trafikkskolene og Statens Vegvesens har et avhengighetsforhold hvor godt samarbeid er til fordel for hele samfunnet og trafikksikkerheten, og trafikkskolene har i hovedsak støttet opp om den norske føreropplæringsmodellen.

Svar:

Vi har i løpet av den pågående koronapandemien sett en stor økning i antall personer som ønsker å erverve førerkort, sammenliknet med det som har vært vanlig de siste årene. Bakgrunnen for dette ser ut til å være at flere ønsker å kjøre bil fremfor å reise kollektivt for å unngå smitte, og at man ikke ønsker å være like avhengig av kollektivtransport som tidligere. Dette er naturlig nok mest merkbart i områdene i og rundt de største byene. I tillegg til den betydelige økningen i antallet personer som ønsker å erverve førerkort og mangelen på nok førerprøvesensorer, har Statens vegvesen også fått et etterslep med å avlegge førerprøver som følge av perioder med nedstengning. For å avhjelpe disse kapasitetsutfordringene, har Statens vegvesen iverksatt et arbeid for å ansette og utdanne nye sensorer, men dette arbeidet vil av naturlige årsaker ta noe tid.

Statens vegvesen opplyser at de under pandemien har hatt en løpende og god dialog med trafikkskolenes bransjeorganisasjoner. Som en følge av pandemien og nasjonale smittevernstiltak, karantenetiltak mv., både for kandidater og sensorer, har det imidlertid vært et uvanlig høyt antall endringer og utsettelse av førerprøver. Statens vegvesen opplyser at de har forsøkt å løse disse utfordringene på en hensiktsmessig måte gjennom direkte kontakt mellom kandidat og trafikklærer, men erkjenner også at det i noen tilfeller oppstår situasjoner som kunne vært løst bedre.

Det er i løpet av pandemien gjort ulike tilpasninger i regelverket. Statens vegvesen opplyser at svartjenesten deres skal være godt oppdatert på de endringene som er gjort, slik at publikum får rett informasjon når de henvender seg. Det kan, som for andre svartjenester, ikke utelukkes at det i enkelttilfeller kan ha blitt gjort feil. I de tilfellene hvor det foreligger indikasjoner på at det er formidlet feilinformasjon, uttaler Statens vegvesen at de følger dette løpende opp og sørger for at eventuelle feil rettes opp.

Det er av trafikksikkerhetshensyn viktig at sensorene har tilstrekkelig kompetanse, og de må derfor gjennomføre tilleggs- og etterutdanning i tillegg til å oppfylle krav til grunnutdanning. Det er derfor ikke aktuelt å benytte trafikklærere uten slik kompetanse til å gjennomføre førerprøver. Av habilitetshensyn er det uansett gitt regler om at trafikklærere ikke samtidig kan virke som førerprøvesensor.

Statens vegvesen har videre redegjort for at de vil øke sensorkapasiteten fremover, og at informasjon til bransjeinteressentene blir ivaretatt gjennom møter og faste informasjonsskriv ved endringer. Dette har i det store funnet godt gjennom hele pandemiperioden.

SPØRSMÅL NR. 2858

Innlevert 23. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 30. august 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Det er viktig at flere unge satser på Forsvaret. Rekruttskoleutdanninga bør ikke sentraliseres, og Stortinget har vedtatt å utrede å benytte Drevjamoen som supplement til rekruttskolen på Terningmoen. Jeg forventet at det raskt ble startet opp det som skulle til for å oppfylle Stortingets vedtak. Det kan da ikke være slik at regjeringens sentral-

iseringsiveren er så stor at selv stortingsvedtak ikke følges opp av dagens regjering.

Hva er status og tidslinje på oppfylling av vedtaket, og når blir det rekrutter på Drevjamoen?

BEGRUNNELSE:

Vedtaket i Innst. 87 S (2020-2021) XVIII. Stortinget ber regjeringen utrede å benytte Haslemoen og Drevjamoen som supplement til rekruttskolen som lokaliseres på Terningmoen, og på egnet måte komme tilbake til dette i forbindelse med Prop. 1 S (2021–2022).

Svar:

Stortinget vedtok ved behandlingen av Prop. 14 S (2020–2021) å styrke kapasiteten til å drive grunnleggende soldatutdanning gjennom etableringen av ny felles rekruttskole på Terningmoen innen 2025. Regjeringen vil videreføre styrkingen av kapasiteten ved Terningmoen som besluttet i Prop. 14 S (2020–2021) i henhold til målsetningen om å samle grunnleggende rekruttutdanning ved felles rekruttskoler. Dette vil bidra til å legge bedre til rette for å styrke operativ evne hos de operative avdelingene.

Innenfor den økonomiske rammen av langtidsplanen følger regjeringen opp Stortingets anmodningsvedtak nr. 131 (2020–2021) om å utrede og benytte Haslemoen og Drevjamoen som supplement til den nye felles rekruttskolen som skal lokaliseres på Terningmoen. Dette anmodningsvedtaket ses i sammenheng med anmodningsvedtak 123 (2020–2021) hvor «Stortinget ber regjeringen se på muligheten for å utnytte eksisterende EBA og etter behov opprette midlertidig rekruttutdanning for å utdanne nok personell til HV etter modell fra Finnmark», og anmodningsvedtak 136 (2020–2021), hvor «Stortinget ber regjeringa greie ut utnytting av eksisterande EBA og etter behov opprette mellombels rekruttutdanning for å utdanne personell til HV på Drevjamoen etter modell frå Finnmark landforsvar».

Regjeringen vil omtale oppfølgingen av anmodningsvedtak 131, som representanten her viser til, i Prop. 1 S (2021–2022).

SPØRSMÅL NR. 2859

Innlevert 23. august 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 1. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Opprinnelig var utbyggingen av E10 forbi flyplassen på Evenes en del av Hålogalandsvei-prosjektet, men parsellen ble tatt ut av prosjektet. Under behandlingen av Nasjonal transportplan ble E10 Flyplasskrysset tatt inn i form av en flertallsmerknad. Regjeringa hadde ikke tatt med dette krysset, men den har fått et klart signal fra Stortingsflertallet om å finne løsninger for at flyplasskrysset kan realiseres. Det er viktig for sikkerhet og utvikling av området.

Hva er planlagt status og framdrift for E10 Flyplasskrysset på Evenes?

Svar:

Jeg viser til at planlegging av E10/ rv. 85/ rv. 83 «Hålogalandsvegen» ble gjennomført som statlig reguleringsplan. Planen ble vedtatt i juli 2017.

Sent i planprosessen for Hålogalandsvegen fattet Stortinget beslutning om Forsvarets etableringer på Evenes flystasjon. Etableringen ville kunne få konsekvenser også for veisystem og kryssløsninger i området. Denne

parsellen ble derfor tatt ut av reguleringsplanen for Hålogalandsvegen i påvente av planavklaringer knyttet til Forsvarets etableringer på Evenes.

Statlig reguleringsplan for Evenes flystasjon ble igangsatt juni 2017 og fikk vedtak i november 2020. Gjennom denne planen er det gitt føringer for Statens vegvesens videre planlegging av atkomstløsninger og kryss. Med bakgrunn i dette har Statens vegvesen videreført planarbeidet for E10 inklusive kryssområder i nært samarbeid med Forsvaret, Avinor og Evenes kommune. Reguleringsplan for veisystemet med kryss til flyplassen er lagt ut på høring med høringsfrist 1. september. Planvedtak i Evenes kommune forventes i oktober/ november 2021.

Når planvedtak foreligger, vil Statens vegvesen kostnadsberegne prosjektet. Midlertidige løsninger for å ivareta trafikksikkerheten vil også bli vurdert og kostnadsberegnet.

Jeg har merket meg at et flertall i transport- og kommunikasjonskomiteen har stilt seg bak merknader til Nasjonal Transportplan 2022-2033, jf. Meld. St. 20 (2020-2021) og Innst. 653 S (2020-2021), om å finne løsninger slik at flyplasskrysset kan realiseres. Disse merknadene vil

sammen med Stortingets ulike vedtak i forbindelse med behandlingen av Meld. St. 20 (2020-2021) danne grunnlag for regjeringens oppfølging og inngå i den ordinære styringsdialogen med de underliggende virksomheter. Jeg vil

be om forståelse for at det vil måtte ta noe mer tid før jeg kan svare konkret på hvordan transport- og kommunikasjonskomiteens ulike flertallsmerknader kan følges opp og vil håndteres i de årlige budsjettproposisjoner.

SPØRSMÅL NR. 2860

Innlevert 22. august 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 30. august 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Er ministeren positiv til at for eksempel Oseana kultursenter kan videreutvikle OseanaLIVE til et nasjonalt prosjekt slik at flere mennesker på helseinstitusjoner kan få ta del i disse kulturopplevelsene?

BEGRUNNELSE:

Denne uken besøkte jeg Oseana kultursenter i Bjørnafjorden kommune som har et fantastisk prosjekt for å formidle gode kulturopplevelser ut til våre eldre som for eksempel bor på sykehjem.

OseanaLIVE er et unikt, innovativt strømmeprojekt for helseinstitusjoner. Gjennom de siste tre årene har kultursenteret direkte sendt forestillinger og konserter til helseinstitusjoner over hele landet. Dette ved hjelp av midlar fra Kavlifondet. Høsten 2020 overførte de bla Eggum, Bøksle og Eva Weel Skram konserter, sist nevnte, til over 200 institusjoner, 114 kommuner, 11 fylker og over 5 000 beboere. De kommuniserer med over 1 000 helseinstitusjoner fordelt på sjukehus, alders/sykehjem og rehabilitering.

På samme måte som skoleprogram og seniorprogram, handler også strømmeprogrammet (streaming) om å få mest mulig ut av ressursene.

Deres ønske er at flest mulig skal få oppleve forestillingene, kunsten og kulturen fordi det gjør samfunnet vårt bedre. Felles opplevelser mellom pårørende og beboere skaper relevans og minsker utenforskap. Det gir felleskap og skaper friminutt i en ellers vanskelig tid. Dette er heilt i tråd med både kulturmeldingen og I stortingsmelding 15 «Leve hele livet» Oseana kultursenter ønsker nå å utvikle prosjektet fra et lokalt til et nasjonalt prosjekt hvor man inkluderer alle kulturinstitusjoner i landet som har mulighet for streaming. Oseana kan da være et eksempel på en aktør som kan påta seg ansvaret for å etablere en nasjonal HUB for streaming til helseinstitusjoner i hele landet.

Omsorg og kultur henger sammen. Streaming som en del av for eksempel eldreomsorgen for dem som ikke har mulighet til å besøke kulturinstitusjonene selv, vil kunne bety mye i et nasjonalt perspektiv. Dette fordi man når bredt med ulike uttrykk til alle deler av landet. Postnummeret på sykehjemmet vil ikke bety noe for hvilke tilbud man vil kunne motta. Dette er vel også i tråd med kulturmeldingen sin satsing på hvordan utvikle de digitale mulighetene fremover.

Svar:

Ett av målene i St. Meld. 8 (2018-2019) Kulturens kraft. Kulturpolitikk for framtida er at kulturlivet skal gi flest mulig anledning til å delta i og oppleve kunst og kultur. Digital formidling av kunst og kultur er en måte å oppnå dette på.

Etter at pandemien brøt ut, har svært mange arrangører og kunstnere tilrettelagt så godt de kan for et publikum som i stor grad må holde seg hjemme. Bortfall av fysiske visnings- og framføringssteder har drevet kulturinstitusjonene over på digitale flater og framskyndet utforskningen av digitale tilbud. For noen har pandemien utløst en videreutvikling av allerede igangsatt digital satsing. Det har oppstått nye konsepter og visningsformer. Flere institusjoner har arrangert mindre forestillinger og konserter på nye arenaer, blant annet småskala oppsetninger for alders- og sykehjem og på åpne plasser i lokalsamfunnet. Dette mener jeg er positivt.

Regjeringen har siden 2017 hatt en satsing på kulturell og kreativ næring. Gjennom denne satsingen har regjeringen i 2021 støttet tiltak som bidrar til utvikling av løsninger som styrker mulighetene for at artister, scenekunstnere og arrangører kan nå ut digitalt også etter at samfunnet nå har åpnet opp for fysiske kulturarrangementer.

Samtidig pekte St. Meld. 8 (2018-2019) Kulturens kraft. Kulturpolitikk for framtida på noen utfordringer

knyttet til rettigheter. Opphaveres rettigheter knyttet til visning og formidling av verk er regulert i åndsverkloven og skal følges av dem som viser eller formidler verk. Når kultursektoren nå i større grad enn før formidler kunsten digitalt, er det avgjørende at også opphavernes ret-

tigheter blir avklart. Så lenge opphavernes rettigheter er ivaretatt, er jeg positiv til prosjekter som OseanaLIVE som formidler kulturopplevelser digitalt til et publikum som ikke har anledning til å oppleve fysiske forestillinger på kulturinstitusjoner og andre kulturarenaer.

SPØRSMÅL NR. 2861

Innlevert 23. august 2021 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 1. september 2021 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hva vil statsråden foreta seg for å sikre tilskudd til middelalderkirker som ikke eies gjennom Den norske kirke, slik at historisk viktige bygg som Moster gamle kirke kan restaureres?

BEGRUNNELSE:

Fortidsminneforeningen har søkt tilskudd for å restaurere Moster gamle kirke frem mot tusenårsjubileet i 2024.

Foreningen søkte på ordningen for middelalderkirker som Stortinget vedtok i 2020, hvor det i forarbeidene fra departementets side ble presisert at den økte innsatsen skulle gjelde "alle kulturhistorisk viktige kirkebygg, uavhengig av eierskapet".

NRK melder 23.8 at Fortidsminneforeningens søknad er avslått av Riksantikvaren, som viser til en e-post fra Barne- og familiedepartementet 2. juni som i klartekst betyr at det kun er middelalderkirker eid av Den norske kirke som kan motta tilskudd.

Svar:

Det er i perioden 2019 - 2021 bevilget 179 mill. kroner til tiltak for kirkebygg på Barne- og familiedepartementets budsjett. Midlene er til nå fordelt med 328 tilskudd til 213 kirker. Et viktig arbeid for å bevare en viktig del av kulturarven vår. Vi ser at denne forsterkingen av kommunenes innsats for kirkebyggene har stor effekt og bidrar til at viktige prosjekter for å sikre kirker settes i gang.

Utlysningen Riksantikvaren gjorde i vår, var femte runde i utlysningen av tilskuddsmidler over Barne- og familiedepartementets post 61 Tilskot til freda og verneverdige kyrkjebygg.

Kirkebygg som er kulturminner eller museumskirker i privat eie omfattes ikke av denne tilskuddsordningen.

Moster gamle kirke er en av våre eldste og mest verdifulle kirker, som er unik i norsk kulturminnesammenheng. Kirken er i en spesiell situasjon, da 1000-årsjubileet allerede er i 2024, og det er viktig å få kirken istandsatt til det. Jeg har sagt at Riksantikvaren skal behandle søknaden fra Moster gamle kirke og de øvrige sju kirkene som det er søkt midler til, men som altså ikke ble behandlet tidligere. Søknadsbeløpene er samlet på 3 mill. kroner fordelt på åtte kirker, inklusiv Moster gamle kirke og kan dekkes ved de midlene som kom inn på budsjettet ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjett for 2021.

Verdiene i Opplysningsvesenets fond (Ovf) skal deles mellom staten og kirken, og midler tilsvarende statens del skal brukes til kulturhistorisk viktige kirker. Premissene i St. meld. nr. 29 (2018-2019) om Ovf er at alle kulturhistorisk verdifulle kirkebygg skal omfattes, også de som eies av private, stiftelser eller andre tros- og livssynssamfunn. Utviklingen av bevaringsstrategier og -programmer i tråd med dette og med de ulike anmodningsvedtakene som gjelder kirkebygg, vil gjøres i nært samarbeid med blant annet berørte departementer, Den norske kirke og kulturmiljømyndighetene.

SPØRSMÅL NR. 2862**Innlevert 23. august 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 1. september 2021 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Vil statsråden finne ei løysing slik at også Moster gamle kyrkje kan inngå i ordninga med tilskott til mellomalder kyrkjer?

GRUNNGJEVING:

NRK hadde i dag 23. august ei sak om kyrkja på Moster som fekk avslag hos Riksantikvaren på tilskotsordninga som kom som ein del av corona-aktivitetspakane.

Den auka innsatsen (...) skal gjelde for alle kulturhistorisk viktige kyrkjebygg, uavhengig av eigarskapet, heiter det mellom anna i departementet sine egne skriv.

I NRK saka framgår det som at det er Riksantikvaren som har innsnevra moglege prosjekt. Dette bør statsråden kunne gripe inn og bidra til å få løyst igjen.

Det er viktig at staten bidrar til markeringa av 1000 år sidan kristenretten vart innført i 2024. Det er gitt midlar til arrangementet, men FrP ynskjer også at det vart gitt midlar til kyrkja på Moster og til kulturbygg i Moster amfi så man har tidsriktige lokaler å ha markeringa i samt eit synleg symbol for ettertida etter jubileet på samme måte som for 1000 års markeringa av kristininga av Norge også på Moster.

Eg vonar difor at statsråden vil engasjere seg i dette og bidra til å få midlar til plass også til bygga.

Svar:

I åra 2019 – 2021 er det løyva 179 mill. kroner til kyrkjebygg på Barne- og familiedepartementet sitt budsjett. Midla er fordelte med 328 tilskot til 213 kyrkjer. Eit viktig arbeid for å ta vare på ein viktig del av landet sin kulturarv. Vi ser at denne styrkinga av kommunanes innsats for kyrkjebygga har stor verknad og virker til at gode prosjekt blir sett i gang.

Utlysinga frå Riksantikvaren i vår var den femte i utlysinga av tilskot frå Barne- og familiedepartementet på kap. 882, post 61 Tilskot til freda og verneverdige kyrkjebygg.

Kyrkjebygg som er kulturminne eller museumskyrkjer i privat eige kjem ikkje innanfor vilkåra i denne tilskotsordninga.

Moster gamle kyrke er ei av dei eldste og mest verdifulle kyrkjene, og ho er unik i norsk kulturminnesamheng. Kyrkja er i ein særleg situasjon med at 1000-årsjubileet er allereie i 2024, og det er viktig å få sett i stand kyrkja til da. Eg har derfor sagt at Riksantikvaren skal handsame

søknaden for Moster gamle kyrkje og de andre sju kyrkjene som det er søkt om middel til, men som altså ikkje er handsama tidlegare. Søknadsbeløpa er samla på 3 mill. kroner fordelt på åtte kyrkjer medrekna Moster gamle kyrkje, og vil kunne bli dekt ved dei midla som kom inn på budsjettet ved handsaminga av revidert nasjonalbudsjett for 2021.

Verdiane i Opplysningsvesenets fond (Ovf) skal delast mellom staten og Den norske kyrkja, og middel som svarar til staten sin del, skal brukast til kulturhistorisk viktige kyrkjer. Premissane i St. meld. nr. 29 (2018-2019) er at alle kulturhistorisk verdifulle kyrkjebygg skal bli omfatta, også dei som er eigde av private, stiftingar eller trus- og livssynssamfunn utanom Den norske kyrkja. Utviklinga av strategiar og program for bevaring i tråd med dette og med dei ulike anmodningsvedtaka som omhandler kyrkjebygg, vil bli gjort i nært samarbeid med mellom anna andre andre departement, Den norske kyrkja og kulturmiljøstyresmaktene.

SPØRSMÅL NR. 2863**Innlevert 23. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 1. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Situasjonen i Afghanistan er livsfarlig for mange. Ambassader er stengt ned. Per i dag finnes det ingen sikker og lovlig måte å komme seg til Europa for mennesker med beskyttelsesbehov. Faren for at personer på flukt havner i hendene til smuglere og blir ofre for menneskehandel, er stor.

Hva gjør regjeringen for personer som tidligere har bistått norske styrker og ambassaden og deres familier for å få dem i trygghet, og hvor skal de henvende seg nå for å komme i kontakt med norske myndigheter?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen åpnet i forrige uke for at flere personer som tidligere har jobbet ved ambassaden eller norske styrker i Afghanistan kan søke om å få komme til Norge. Justisministeren uttalte til NBT 16.8 at:

«Derimot finnes det grupper som ikke var dekket av 2015-instruksen. Det finnes også personer som har vært lokalt ansatte som av ulike grunner valgte å ikke søke i forbindelse med søknadsordningen i 2015. Disse gruppene kan bli behandlet nå i lys av den alvorlige situasjonen.»

Svar:

Mange har de siste ukene stått i en svært krevende situasjon med evakuering av ulike grupper fra Kabul. Alle som var lokalt ansatte for Forsvaret ved avslutningen av Resolute Support Mission og lokalt ansatte ved ambassaden er nå evakuert til Norge med sine familier.

For tidligere ansatte for Forsvaret og ambassaden vil det bli etablert en søknadsordning som vil bygge på ordningen for Forsvarets tolker fra 2015. Det vil bli gitt en ny instruks om ordningen, herunder om kontaktpunkter. Som følge av situasjonen i Afghanistan må det påregnes at det vil være utfordringer med den praktiske gjennomføringen.

SPØRSMÅL NR. 2864**Innlevert 23. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 30. august 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

EU-kommisjonens president Ursula von der Leyen uttalte på fredag at «Det er viktig at alle stater som er involvert i oppdraget i Afghanistan, tilbyr nok kvoter og sikrer trygge ruter så vi kan ta imot dem som trenger beskyttelse.»

Er regjeringen enig med von der Leyen og vil regjeringen sikre at flyktninger som nå hentes fra Afghanistan kommer i tillegg til de kvoteflyktningene som Stortinget allerede har vedtatt for 2021?

Svar:

Regjeringen er på linje med den tilnærmingen Europakommisjonens president her gir uttrykk for. Det gjøres nå en omfattende innsats fra flere deler av norsk forvalt-

ning for å sikre trygg utreise for personer som har behov for bistand til å forlate Afghanistan. Blant disse prioriterer vi personer som har et beskyttelsesbehov, blant annet menneskerettsforkjempere, kvinneaktivister og sivilsamfunnsaktører, og lokalt ansatte for Forsvaret og den norske ambassaden i Kabul med familiemedlemmer og noen andre grupper. Vi vil etablere en søknadsordning for tidligere ansatte i Forsvaret og ved ambassaden, jf. eget spørsmål om dette. Regjeringen har besluttet at disse gruppene vil bli tatt på den gjeldende kvoten for overføringsflyktninger. Dette er en kvote Stortinget har sluttet seg til, og regjeringen tar ikke sikte på å utvide denne.

SPØRSMÅL NR. 2865**Innlevert 24. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 2. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Forskerne mener vi må skru opp tempoet med plugging av oljebrønner, og at vi ikke kan skyve på opprydningen.

Har statsråden en plan for å plugge brønnene på norsk sokkel, og hvordan vil statsråden sikre at pluggingen ikke skjer for sakta og at skattebetalerne blir sittende igjen med regninga?

BEGRUNNELSE:

Sintef advarer om at det vil koste 800 milliarder å plugge brønnene på norsk sokkel. Det særegne oljeskatteregimet gjør at staten må dekke 78 prosent av kostnadene for pluggingen. I dag skyver industrien kostnadene foran seg fordi det lønner seg for dem. Regninga må skattebetalerne ta. Jo lenger man venter med å plugge oljebrønnene, jo dyrere blir jobben.

Svar:

Rettighetshaverne på norsk kontinentalsokkel har et lovbestemt ansvar for at deres virksomhet utøves på en forsvarlig og sikker måte. Dette ansvaret gjelder også for brønner. Rettighetshaverne bruker betydelige midler på plugging og nedstengning av brønner hvert år.

Myndighetene regulerer plugging og etterlatelse av olje- og gassbrønner på norsk sokkel. Det stilles krav til hvordan og når brønner skal sikres, overvåkes og plugges. Det er spesifikke krav til både havbunnskomplettete brønner, letebrønner og utvinningsbrønner. I god tid før nedstenging av et produserende felt skal rettighetshav-

erne utarbeide en avslutningsplan som skal behandles av myndighetene slik at det blir en forsvarlig avvikling av aktiviteten på feltene i tråd med nasjonale- og internasjonale forpliktelser.

Brønner som ikke er permanent plugget representerer et potensiale for økt utvinning av petroleum. Beslutninger om permanent plugging av eksisterende brønner må derfor være veloverveid og vurdert i et langsiktig og helhetlig perspektiv. For felt som er i drift, er det normalt å ha brønnbaner eller brønnsliiser som ikke er permanent plugget. Dersom man plugges en brønn permanent, vil man ikke kunne gjenåpne denne eller bruke deler av brønnbanen ved et fremtidig sidesteg. Ifølge Oljedirektoratet var om lag 70 pst. av nye produksjonsbrønner på sokkelen i 2019 basert på gjenbruk av deler av eksisterende brønnbaner, noe som bidrar til kostnadseffektive brønner og god ressursforvaltning.

Det å finne sikre, trygge, effektive og rimelige måter å plugge og etterlate brønner på er viktig for å unngå unødvendige kostnader for rettighetshaverne og staten. Det arbeides godt på tvers i næringen med å finne nye og effektive løsninger for permanent plugging av brønner. Myndighetene bidrar også, blant annet gjennom bevilgninger til FoU-programmene Demo 2000 og Petromaks 2. I tillegg har Norges forskningsråd tildelt støtte til et senter for forskningsdrevet innovasjon (SFI) for å forbedre metodene for plugging av brønner. Senteret ble opprettet i år og har som mål å halvere kostnadene ved brønnplugging.

Jeg mener derfor at plugging av brønner på norsk sokkel er ivaretatt på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 2866**Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 6. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Kan statsråden ta initiativ til at Statnett finner alternativ plassering av Fåberg trafostasjon og går i dialog med kommunen om nødvendig reguleringsarbeid for å få dette til?

BEGRUNNELSE:

I Lillehammer kommune ligger Fåberg Transformatorstasjon, som eies av Elvia og Statnett sammen. Denne er i dag plassert i Hovemoen øst for E6.

I forbindelse med revidering av Lillehammer kommune sin arealplan som ble vedtatt 26. mars 2020, båndla Statnett ett nytt areal til denne transformatorstasjonen, vest for E6. Et areal på 160 dekar ble båndlagt til mulig ny framtidig transformatorstasjon. I tillegg er det tre høyspentledninger i området, slik at totalt båndlagt areal er på 230 dekar.

Området som er båndlagt ligger i et areal, Hovemoen, hvor ny E6 er tenkt bygd og hvor man vil utvikle arealet til framtidig næringsareal. Området er på totalt 600 dekar. Hvor altså over 1/3 av området er båndlagt av Statnett.

Hovemoen kan bli et viktig utviklingsområde for hele Lillehammerregionen når ny E6 er ferdigstilt. Det er stor mangel på næringsarealer i Lillehammer. Dette området er viktig for å legge til rette for nye bedriftsetableringer og arbeidsplasser.

I det aktuelle området ligger også Lillehammer kommune sin drikkevannskilde. Dette medfører at det er en del restriksjoner på hva som tillates av aktivitet i området. For eksempel er det ikke lov å lagre olje og oljeprodukter ut over 5 m³. I trafostasjoner brukes olje som avkjøling. Med den størrelse på ny transformasjonsstasjon som er tenkt plassert i Hovemoen, vil dette bli en stor utfordring å få til.

Lillehammer kommune erkjenner behovet for ny transformatorstasjon, og ønsker å samarbeide med Statnett om å finne annet egnet areal til ny Fåberg transformasjonsstasjon. Kommunen vil bidra med å starte ny prosess med regulering for å få dette til.

Det er gjennomført møter mellom Lillehammer kommune, Statnett og NVE, for å drøfte situasjonen og framdrift på Statnett sin prosess. Dette er en prosess etter energiloven, som kan ta opptil sju år for å få på plass en konsesjon. For en kommune som vil utvikle arealet er dette krevende.

Svar:

Endelig plassering av transformatorstasjoner i transmisjonsnettet avgjøres gjennom konsesjonsbehandlingen i medhold av energiloven. Kraftledninger og transformatorstasjoner er ikke reguleringspliktige etter plan- og bygningsloven og kan bygges uavhengig av planstatus. At kommunen i sine kommuneplaner tar hensyn fremtidige oppgraderingsbehov, slik som Lillehammer kommune her har gjort, er likevel fornuftig og skaper forutsigbarhet for alle parter. Dersom kommunen ønsker å endre kommuneplanen og benytte den avsatte hensynssonen til annet formål, er dette i første rekke noe kommunen må drøfte med Statnett.

Konsesjonsprosessen etter energiloven starter med en melding med forslag til utredningsprogram. Utredningsprogrammet fastsetter hvilke alternativer som skal utredes videre, og det er viktig at Lillehammer kommune deltar aktivt i denne prosessen dersom de ønsker andre lokaliteter utredet.

Olje- og energidepartementet tar stilling til søknader om kraftledninger mv når de kommer til departementet som klagesaker eller som innstilling i store kraftledningsaker som skal avgjøres av Kongen i statsråd.

SPØRSMÅL NR. 2867

Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 3. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan statsråden gi et anslag på hva det årlige og totale tilskuddet til det skisserte veiprojektet "Øyfast" i Stavan-ger kommune vil kunne utgjøre i totale ferjeavløsningsmidler?

Svar:

Størrelsen på de årlige ferjeavløsningsmidlene blir beregnet ut fra reduksjonen i tilskudd gjennom inntektssys-

temet når et ferjesamband blir avløst eller kortet inn av en bro eller undersjøisk tunnel. Avløsning eller innkorting av et ferjesamband vil gi en lavere verdi på kriteriet normerte ferjekostnader i båt- og ferjenøkkelen i inntektssystemet, mens det nye veinettet vil gi økt verdi for kriteriet vedlikeholdsbehov fylkesvei i veinøkkelen. Det årlige beløpet med ferjeavløsningsmidler blir altså beregnet som nettoeffekten av disse endringene i inntektssystemet. Kriteriet for fylkesvei blir beregnet ut fra en rekke opplysninger om veiene, for eksempel veilengde, veitype, antatt trafikkmengde og klimatiske forhold. Det er derfor nød-

vendig med detaljert informasjon om det nye veinettet for å kunne beregne hvordan det vil påvirke tilskuddet gjennom veinøkkelen i inntektssystemet. For å kunne beregne endringen i ferjekriteriet i kostnadsnøkkelen, er det også nødvendig med nærmere informasjon om hvordan ferjetilbudet vil bli påvirket av veiprojektet. Den nye veien kan trolig erstatte flere ferjestrekninger på ferjesambandene i området, men for å beregne endringen i ferjekriteriet, må det avklares om deler av ferjesambandene fortsatt vil være i drift etter at veien er ferdig.

Departementet henter vanligvis inn disse opplysningene når fylkeskommunen ber om forhåndsavklaring av om et veiprojekt er omfattet av ferjeavløsningsordningen. Departementet har foreløpig ikke mottatt noen forespørsel om dette prosjektet fra fylkeskommunen, og vi har derfor heller ikke de opplysningene som trengs for å beregne ferjeavløsningsmidlene. Jeg kan derfor dessverre ikke gi et anslag på hva Øyfast eventuelt kan få i årlige og samlede ferjeavløsningsmidler.

SPØRSMÅL NR. 2868

Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 1. september 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

For mange skoler blir lagt ned, i en tid der skole og utdanning er viktigere enn noen gang. Tallene for 2020-2021 viser at 39 skoler ble lagt ned, publisert av Udir 25.8.21. Over tid har det blitt nesten 10 % færre skoler i Norge.

Hvor mange av disse ligger langt eller lengst unna kommunehuset og kommunesentrum, og hvor lang reisevei mener statsråden det er forsvarlig at enkelt-elever har til skolen?

BEGRUNNELSE:

Udir publiserte 25.8.21 oversikt over nedlegging av skoler i Norge:

“Skoleåret 2020-21 var det 2 776 grunnskoler i Norge. Det er 252 færre enn for ti år siden, en nedgang på 8 prosent. Det er 14 færre grunnskoler enn forrige skoleår. 456 av skolene som eksisterte skoleåret 2010-11 er i dag lagt ned. I samme periode har det kommet til 204 nye skoler.

De siste 10 årene har det blitt nærmere 20 000 færre grunnskoleelever, noe som betyr skolene i snitt har blitt større. En grunnskole har i 2020-21 i gjennomsnitt 229 elever, det er 25 flere elever enn for ti år siden.”

Svar:

Det er kommunene og fylkeskommunene som har ansvar for drift av grunnskolen og videregående skole i tråd med gjeldende lover og forskrifter. Opplæringsloven innehold-

er ikke regler om skolestruktur. Kommunene og fylkeskommunene står fritt til å opprette og legge ned skoler, og til å bestemme hvor skolene skal ligge.

Tendensen i Norge går mot færre og større skoler. Under den sittende regjeringen har det imidlertid vært noe færre skolenedleggelse enn årene før. Skoleåret 2020-21 ble det lagt ned 39 skoler. Det er færre enn gjennomsnittet siste ti år.

Kunnskapsdepartementet har ikke data på avstand fra skoler til kommunehus og kommunesentrum.

Tall fra GSI viser at det særlig er skoler med færre enn 100 elever som legges ned. I gjennomsnitt hadde skolene som ble nedlagt i 2020-21 43 elever det siste året de var i drift. Gjennomsnittet de siste ti årene har ligget på 67 elever det siste driftsåret. Det er mange hensyn som må balanseres mot hverandre ved vurdering av nedlegging eller opprettholdelse av skoler. Dette dreier seg blant annet om kvaliteten på elevenes læringsmiljø både faglig og sosialt, mulighetene for å rekruttere kvalifiserte lærere, kostnadseffektivitet, samt belastning for elevene som følge av for eksempel lengre reisevei.

Hvor lang reisevei som er forsvarlig må vurderes i det enkelte tilfelle, men skoleskyss må organiseres slik at eleven får en akseptabel reisetid. Dette følger av forarbeidene til opplæringsloven, jf. Ot.prp. nr. 46 (1997-98). I vurderingen av hva som er akseptabel reisetid må gangtid og tid med transportmiddel sees i sammenheng. Det må også tas med hvor lang ventetid eleven har før og etter skolen.

Ut fra prinsippet om kommunalt selvstyre mener jeg det bør være opp til kommunene selv å finne gode løsninger på skolestrukturen som er til beste for kommunenes innbyggere. Avgjørelser om å legge ned skoler

har stor betydning for hele lokalsamfunnet, og kommunen.

SPØRSMÅL NR. 2869

Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 1. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Akershus vokser fort, og flere av bussene eller togene blir fulle. Jernbanene og veiene har ikke så mye plass til enda mer kollektiv transport. Vi har Oslofjorden som har plass. De som bor på Nesodden bruker båter mye, og flere i Bærum, Frogn og andre deler av fjorden bruker båter som kollektiv transport.

Har regjeringen noen planer for å bruke Oslofjorden som transportåre for å gi mer plass til kollektivtransport?

BEGRUNNELSE:

Om det er mulig, vil jeg gjerne vite hvilke tiltak regjeringen har for å få mer nullutslippsbåter for kollektiv transport.

Svar:

Det er fylkeskommunene og Oslo kommune som har ansvar for den lokale kollektivtransporten. Hvorvidt man vil bruke Oslofjorden i større grad som del av kollektivtransporten, er derfor først og fremst et spørsmål for Oslo og Viken.

I dagens situasjon kan det sies at utgiftene ved å bruke båt som kollektivtransportmiddel er dyrt sammenlignet med transport på land. I 2019 var fylkeskommunenes / Oslo kommunes netto driftsutgifter til buss 20 kr per reise og 9 kr til T-bane/trikk/bybane, mens de for båt var 156 kr per reise. Samtidig skal transportsektoren stå for en stor andel av reduksjonen i klimagassutslippene i tiden som kommer. Overgangen til lav- og nullutslippsteknologi og økte CO₂-priser, kan påvirke hvilke transportformer man vil satse mer og mindre på fremover.

Regjeringen har satset mye på innfasing av lav- og nullutslippsløsninger i hurtigbåttrafikken. Under hurtigbåtordningen i Miljødirektoratet er det blitt gitt tilsagn om støtte på 121 mill. kr til prosjekter knyttet til utvikling av lav- og nullutslippsløsninger for hurtigbåter siden oppstarten i 2019. Enova er et sentralt virkemiddel for støtte til innfasing av lav- og nullutslippsteknologi. Enova har gitt støtte til flere prosjekter for å fremme lav- og

nullutslipps hurtigbåter. I statsbudsjettet for 2021 ble 100 mill. kr av økningen i rammetilskuddet til fylkeskommunene begrunnet med innfasing av null- og lavutslippsferjer og hurtigbåter. I Klimaplan for 2021–2030 varsler regjeringen innføring av lav- og nullutslippskriterier i nye hurtigbåtanbud der det ligger til rette for det i løpet av 2025. Elektriske hurtigbåter kommer, og den første hydrogendrevne hurtigbåten er under utvikling. Flere fylkeskommuner er i gang med å utvikle grunnlaget for anbud med krav om nullutslipp til hurtigbåter.

SPØRSMÅL NR. 2870**Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 6. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Den etterlengtede strategien for sjeldne diagnoser er blitt godt mottatt av brukerne, men er bekymret for den konkrete oppfølgingen. Under debattene i Arendal var det spesielt fokus på tiltak 6 og 7 som omhandler utvikling av kodeverk og et nasjonalt register. Det står at det skal utredes og vurderes. Et sjeldenregister er helt avgjørende for å utvikle og bedre tilgang på relevante helsetilbud, og må prioriteres.

På hvilke måte vil statsråden konkret følge opp disse to tiltakene og sikre samordning med andre nordiske land og EU?

BEGRUNNELSE:

Tiltak 6 og 7 i strategien:

6. Direktoratet for e-helse gis i oppdrag, i samarbeid med Helsedirektoratet og de regionale helseforetakene, å utrede om dagens kodeverk og pågående initiativ dekker behovet for sjeldne diagnoser, herunder ICD-11 og ORPHA-koder.

Tiltaket vil bidra til å styrke diagnostikk, behandling, forskning og kunnskapsutvikling.

7. De regionale helseforetakene gis i oppdrag å utrede og eventuelt etablere et nasjonalt register for sjeldne diagnoser med utgangspunkt i Sjeldenregisteret som er etablert ved Oslo universitetssykehus HF.

Tiltaket vil bidra til å styrke diagnostikk, behandling, forskning og kunnskapsutvikling.

Likeverdig tilgang på gode helsetilbud er et viktig prinsipp som også er tydelig i strategien. Det arbeidet som Oslo Universitetssykehus har tatt initiativet til må snarest spres til de andre helseforetakene.

Nordisk Ministerråd har prioritert arbeidet med sjeldne diagnoser. En populasjon på 27 millioner vil styrke forskning og utvikling av sjeldne diagnoser og registerne bør derfor samordnes.

Svar:

Representanten Grung spør på hvilken måte statsråden konkret vil følge opp tiltak 6 og 7 i strategien for sjeldne diagnoser og sikre samordning med andre nordiske land og EU.

Det korte svaret er at disse to tiltakene må sees i sammenheng og at jeg vil følge dem opp ved å gi oppdrag til Direktoratet for e-helse, regionale helseforetak og Helsedirektoratet. I arbeidet vil det være viktig med tett sa-

marbeid mellom disse aktørene. I tillegg må arbeidet sees i sammenheng med nordisk og europeisk samarbeid innen sjeldenfeltet. Jeg legger til grunn at fagmiljøet som arbeider med sjeldne diagnoser blir en viktig bidragsyter i arbeidet.

Hovedmålet for strategien er at alle personer som er født med, eller som senere får en sjelden diagnose eller tilstand, får likeverdig tilgang til utredning, diagnostisering, behandling og oppfølging av god kvalitet. For mange tilstander krever dette bedre kunnskap, mer forskning, bedre organisering, bedre koordinering og tilpasning av tiltak ut ifra behov og tydelige ansvarsforhold.

Gode helsedata er viktig for å styrke diagnostikk, behandling, forskning og kunnskapsutvikling innen sjeldenfeltet. Internasjonalt samarbeid er nødvendig innen fagområdene som omhandler sjeldne diagnoser.

Bakgrunn for tiltak 6 og 7 er omtalt i kap. 8 i sjeldenstrategien. Her fremkommer det at norsk deltakelse i internasjonal forskning vil forenkles av gode helseregistre med nasjonal dekning og omforente regelverk og juridiske rammer, samt at norske fagmiljøer må bruke journalsystemene på en måte som gjør nasjonalt og internasjonalt samarbeid om utredning, behandling og forskning mulig.

I strategien fremkommer det også at dagens kodesystem (ICPC og ICD-10) er mangelfulle med hensyn til koder for sjeldne diagnoser og dette er en utfordring. Direktoratet for e-helse har i 2021 arbeidet med foranalyse av overgang fra versjon 10 til versjon 11 av det internasjonale kodeverket; International classification of diseases and related health problems (ICD) i Norge. Arbeidet videreføres i 2022. ICD-11 vil inneholde vesentlig flere diagnosekoder for sjeldne sykdommer og tilstander.

Jeg er kjent med at fagmiljøene innenfor sjeldenområdet mener at heller ikke ICD-11 vil dekke behovet. Flere fagmiljøer mener derfor at implementering av spesifikke sykdomskoder for sjeldne diagnoser vil være viktig i det videre arbeidet. ORPHA-koder utarbeides av det europeiske samarbeidet Orphanet (www.orpha.net), som er utviklet spesielt for å kode sjeldne diagnoser. Kodeverket er tatt i bruk av en rekke europeiske land. ORPHA-kodeverket er så langt ikke tatt i bruk av norske fagmiljøer, men prøves ut ved Oslo universitetssykehus.

I strategien står det at en innføring av kodeverk med ORPHA-koder nasjonalt, vil innebære at pasienter med sjeldne diagnoser må kodes med både ICD-11 og ORPHA-koder. Det er derfor behov for en utredning av hva som er det mest mulig dekkende kodeverket som også vil

dekke alle sjeldne diagnoser etter den nye definisjonen, til bruk innenfor fagfeltet i fremtiden.

Direktorat for e-helse har det overordnede nasjonale ansvaret for standarder og kodeverk i norsk helsetjeneste og må sammen med regionale helseforetak, Helse- direktoratet og fagmiljøene gjøre denne utredningen og vurderingen. Dette må sees i sammenheng med muligheten for å inkludere ønsket kodeverk i journalsystemer slik at en nasjonal innføring av sjeldenregisteret kan baseres på automatisk uttrekk fra journal fremfor manuell rapportering og dobbeltrapportering.

Representanten Grung spør hvordan jeg konkret vil sikre samordning med andre nordiske land og EU. Norske myndigheter er, sammen med brukerorganisasjoner og fagpersoner, representert i Nordisk ministerråds initiativ om et nordisk nettverk for sjeldne diagnoser. Nettverket

har tatt flere initiativ til nordisk samarbeid om utviklingen av kodeverk.

Norge deltar også i annet internasjonalt arbeid innen sjeldenfeltet, der blant annet registre for sjeldne diagnoser blir vurdert.

EU har inkludert arbeid med registre i sitt "Rare Diseases Ecosystem". Dette gjelder blant annet under paraplyen EU4Health, hvor Norge deltar og hvor europeiske referansenettverk om sjeldne diagnoser (ERN) er en viktig satsing. Registerarbeid er et sentralt arbeidsområde for de ulike referansenettverkene.

Jeg vil sikre oppfølging ved å be Direktoratet for e-helse, Helsedirektoratet og de regionale helseforetakene om å følge opp tiltakene og ivareta det internasjonale perspektivet i utredningen og vurderingen.

SPØRSMÅL NR. 2871

Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 2. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Strømprisene har økt betydelig den siste tiden i Sør-Norge.

Er det gjort beregninger på hvor mye det skyldes utenlandskabler, og hvor mye har nettleien til forbrukere blitt redusert med som følge av overskudd på strømkabler?

Svar:

Det er flere faktorer som bidrar til at de norske strømprisene varierer og som bidrar til at strømprisene nå er på et høyt nivå. Med en kraftforsyning basert på fornybar energi, som vannkraft og vindkraft, påvirkes de norske strømprisene av været. De norske strømprisene påvirkes også av europeiske strømpriser gjennom direkte overføringsforbindelser til andre land. En stor andel vannkraft i den norske og svenske produksjonsmiksen gjør at variasjoner i tilsig til vannmagasinene har stor effekt på prisvariasjonen i Norden. Mens sommeren 2020 var preget av stort kraftoverskudd og historisk lave kraftpriser, har vi denne sommeren opplevd tørt vær og lav fyllingsgrad i magasinene i flere deler av landet. Norske kraftpriser påvirkes også av prisene i landene vi handler kraft med. Prisene på CO₂-kvoter, gass og kull har doblet seg det siste året og har medført høye kraftpriser i Europa. Vi har ikke beregninger av hvor mye av prisøkningen i de

norske strømprisene som skyldes påvirkningen gjennom utenlandsforbindelsene og hvor mye som skyldes værforhold.

For at handel over utenlandsforbindelser skal være lønnsom må det være en prisforskjell mellom de to markedene det overføres kraft mellom. Kraften transporteres fra landet med lavest pris til landet med høyest pris. Handlet volum ganger prisdifferansen utgjør det vi kaller flaskehalsinntekter. På alle de eksisterende forbindelsene deles flaskehalsinntektene likt mellom Statnett og deres partner i utlandet.

Statnetts andel av flaskehalsinntektene inngår i sin helhet i tariffgrunnlaget for transmisjonsnettet. Flaskehalsinntektene bidrar derfor til at nettleien reduseres, mens kostnader som følger av investering, drift og vedlikehold av utenlandsforbindelsene bidrar til at nettleien øker.

I første halvår i år var flaskehalsinntektene fra utenlandsforbindelsene om lag 800 mill. kroner. Kostnadene ved utenlandsforbindelsene oppgis i Statnetts regnskap årlig, og vi har ikke informasjon om kostnadene første halvår og dermed heller ikke nettobidraget fra utenlandsforbindelsene til redusert nettleie i første halvår 2021.

Nettobidraget i 2020 var 1 256 mill. kroner og det samlede bidraget til redusert nettleie fra utenlandsforbindelsene i årene 2006-2020 har vært 3 725 mill. kro-

ner. I beregningene av nettobidragene er ikke kostnadene relatert til utvekslingen med Sverige og Finland medregnet. Dette skyldes at forbindelsene til disse landene (luft-

ledninger) inngår i det maskede nettet og kostnadene relatert til selve utvekslingspunktet ikke er skilt ut.

SPØRSMÅL NR. 2872

Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 1. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Miljødirektoratet har nå avslått tillatelser til å sette ut oppdrettede fasaner og rapphøner til fuglehundtrening, og vurdert at «risikoen for unødige dyrelidelser og negativ påvirkning på naturmangfoldet veier tyngre enn nytten ved den omsøkte hundetreningen».

Kan statsråden forsikre at hensyn til dyrevelferd og naturmangfold ikke vil bli overkjørt av særinteresser i denne saken?

BEGRUNNELSE:

Over flere år har det blitt satt ut oppdrettede fasaner og rapphøner for trening av fuglehunder og fuglehundprøver. Dette er en rekreasjonsaktivitet for en begrenset gruppe fuglehandeiere, og har ingen nytteverdi for samfunnet generelt. I svar på skriftlig spørsmål 12.10.2020 uttalte statsråden: «Eg er einig i at praksisen med utsetjing av vilt for trening av fuglehandar reiser nokre prinsipielle problemstillingar når det gjeld dyrevelferd». På det tidspunktet avventet KLD avklaring fra Sivilombudsmannen om hvorvidt dyrevelferdshensyn skulle vektlegges i behandling av disse sakene. Slik avklaring, med bekreftelse på at dyrevelferd skal vektlegges, kom i november 2020. Som følge av dette av slo Miljødirektoratet søknader om utsetting av oppdrettede fugler i naturen for fuglehundtrening i 2021. Direktoratet skriver: «I vurderingen har vi lagt avgjørende vekt på de dyrevelferdsmessige problemene som er godt kjent fra ulike studier i inn- og utland.» Direktoratet peker også på at fuglene som nå er i oppdrett ikke er lovlig oppdrettet; oppdretterne er ikke søkt om eller fått tillatelse etter viltsforskriften som trådte i kraft den 1. april 2020: «Det er etter 1. januar 2021 ikke gitt noen tillatelser til oppdrett av fasan og rapphøns for fuglehundtrening.» I 2018 forbød Klima- og miljødirektoratet utsetting av stokkender for jaktformål blant annet pga. dyrevelferdshensyn. Det faglige grunnlaget bak Miljødirektoratets avslag på utsetting av fasan og rapphøne til jakttraining, er det samme. Faglitteraturen er klar på at

slik oppdrett og utsetting av dyr for ulike jaktformål er dyrevernmessig uforsvarlig. Dyrevernoranasjoner er nå bekymret for at press fra særinteresser skal få forrang foran den faglige argumentasjonen fra Miljødirektoratet. Det burde nå kunne settes punktum i saken ved at Miljødirektoratets avslag blir opprettholdt.

Svar:

Klima- og miljødepartementet har omgjort vedtak frå Miljødirektoratet om avslag på søknadar om utsetjing av fasan og rapphøne til trening av fuglehandar og låglandsprøver i 2021. I vedtak av 27. august 2021 ga departementet ti søkjarar høve til å sette ut fasan og rapphøns i 2021. I vedtaket har vi sett hen til Artsdatabanken sin vurdering av fasan som ein art med låg økologisk risiko, og at førekomstane av rapphøns stammar frå tidlegare utsette fuglar, som berre tidvis finst hekkande i Noreg. Det er ikkje funne noko som tyder på negative verkingar på naturmangfoldet ved utsetting eit avgrensa tal av desse to artane, etter utsetting fleire stader i landet i mange tiår. Departementet har også vurdert velferda til dei utsette fuglane. Departementet har lagt til grunn at ein stor del av fuglane ikkje klarer seg utover hausten og vinteren, og at det er få som hekkar. Det kan nemnast at dødelegheita hos hønsefugl som høyrer heime i Noreg også er stor. Det er samstundes ingen tvil om at Noreg har eit tøffare vinterklima enn i andre europeiske land kor det er vanleg å sette ut fasan og rapphøns. Det er grunn til å tro at vinterklimaet reduserer dyrevelferda hos fasan og rapphøns i større grad enn for våre viltlevande hønsefuglar. Oppdrett i fangenskap kan også føre til at fuglane er dårlegare tilpassa omgivnadene dei vert sett ut i, nok som påverkar mogelegheitene for overleving. På den andre sida kjem denne klageavgjersla i tidsperioden fuglane normalt settast ut i, og søkarane har innretta seg etter løyve frå tidlegare år. Fuglane det er søkt om utsetting av er no oppdretta. Alternativet til å sette ut fuglane inneverande år er å avlive dei. Omsynet til føreseielegheit for søkarane taler for at det vert gitt løyve til

utsetting i år er og tillagt vekt i saka. Det er lang tradisjon for utsetting av fasan og rapphøns for fuglehundtrening og låglandsprøver, som del av førebuingar før rypejakta. Eg meiner vi må hente inn meir vitenskapelig kunnskap om påverkinga på naturmangfald ved utsetting av fasan og rapphøns i Noreg, og om velferda til dei utsette fuglane. Klima- og miljødepartementet og Landbruks- og

matdepartementet vil difor raskt bestille ei vurdering av miljømessig påverking og dyrevelferdsmessige aspekt ved utsetting av fasan og rapphøns frå Vitskapskomiteen for mat og miljø (VKM). Rapporten skal føreligge før neste sesong, slik at den utgjer eit viktig grunnlag for framtidige avgjersler om utsetting av fasan og rapphøns.

SPØRSMÅL NR. 2873

Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 2. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Er statsråden enig i vurderingen fra ambulanspersonalet i Steigen om at i situasjonen de er satt i er uforsvarlig, og at det kan gå utover liv og helse?

BEGRUNNELSE:

Avisa Nordland og NRK Nordland har nylig omtalt situasjonen i ambulansetjenesten i Steigen. Der har seks av ti ansatte sagt opp jobben sin. Dette skjer etter at de ansatte i ambulansetjenesten er tvunget på «hjemmekontor».

Svar:

Det påhviler Nordlandssykehuset HF et ansvar å sørge for at befolkningen i Steigen har gode ambulansetjenester. Helse Nord RHF har forsikret meg om at helseforetaket vil følge opp saken og iverksette nødvendige tiltak for å opprettholde forsvarlig beredskap i distriktet.

Nordland er et langstrakt fylke med mye spredt bosetning. Nordlandssykehuset HF har et opptaksområde med en befolkning på om lag 140 000 innbyggere og et areal på om lag 13 000 kvadratkilometer. Avstanden etter vei fra nord til sør er omtrent 55 mil. Nordlandssykehuset HF har per i dag 21 ambulansestasjoner, hvorav ni har innslag av hjemmevaktordninger. To av disse er i Steigen. Vurdering av antall stasjoner, lokalisering og vaktordninger må generelt ses opp mot både responstider og oppdragsmengde per ansatt for å opprettholde kompetanse mv.

Steigen er normalt organisert med to ambulanserbiler, som begge har vaktlag i hjemmevakt.

Bilene er lokalisert i Steigen Sør og Steigen Nord. Under den pågående pandemien iverksatte Nordlandssykehuset HF tiltak for å sørge for en robust beredskap som kunne møte en potensielt omfattende pandemi med ut-

bredt smitte blant befolkning og ansatte i området. Det ble da innført vakt på vaktrom ved felles stasjon i Leinesfjord for begge bilene. Med dette gikk man også fra to til tre vaktlag per bil. Tjenesten ble med dette mer robust med tanke på eventuell smitte blant ansatte, ved at sykdom i ett eller to vaktlag ikke ville slå ut tjenesten. Helse Nord RHF har informert meg om at dette ble foretatt som et strakstiltak og at tiltaket ble tydelig kommunisert å være av midlertidig karakter.

Som kjent er et viktig tiltak i Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023, at kommuner og helseforetak skal etablere helsefelleskap og sammen utvikle og planlegge tjenester. Dette ble fulgt opp i foretaksmøtet med de regionale helseforetakene i januar 2020, der jeg blant annet ba om at de regionale helseforetakene stiller krav til helseforetakene om å gjennomgå akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus i samarbeid med kommunene i sin neste utviklingsplan. Helse Nord RHF utarbeider nå strategi for prehospitaltjenester i helseregion nord. Strategien skal gi overordnede rammer og føringer for helseforetakenes utviklingsplaner.

SPØRSMÅL NR. 2874**Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 1. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

I forbindelse med framleggelsen av «Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv» har det blitt påpekt fra både landbruk og klima- og miljøstatsråden, at det haster med tiltak for å redde miljøet i fjorden. En av de store kildene til forurensing er avrenning fra landbruket.

Kan statsråden redegjøre for hvorfor forslag til gjødselvarerforskrift for landbruket, som ble utarbeidet av Landbruksdirektoratet og lagt fram i 2018 ikke har blitt sendt på høring?

BEGRUNNELSE:

Kort tid etter at «Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med

et aktivt friluftsliv» ble lagt fram kom Miljødirektoratet med en ny rapport som viser at Oslofjorden tilføres altfor mye nitrogen og at det haster med tiltak mot overgjødning.

I mars 2018 la Landbruksdirektoratet frem forslag til ny gjødselvarerforskrift etter oppdrag fra Landbruksdepartementet og Klima- og miljødepartementet. Forslaget gikk på stramme inn reglene for avrenning fra landbruket. Nå har det gått 5 år siden Regjeringen ga direktoratene oppdraget om å utrede ny forskrift og tre år siden forslaget fra direktoratene ble lagt fram.

Det har i lang tid vært godt dokumentert at avrenning fra landbruk og kloakk er en av de store forurensningskildene til vassdrag og sjø, men tiltakene for å stoppe avrenningen har uteblitt. Det er svært bekymringsfullt at tiltak for å redde miljøet i Oslofjorden ikke har blitt iverksatt når kunnskapen om forurensningskildene i lang tid har vært så godt kjent og vi vet årsaken til hvorfor Oslofjorden blir tilført store mengder nitrogen over lang tid.

Svar:

Representanten tar i sitt spørsmål opp den dårlige tilstanden i Oslofjorden. Jeg deler representanten Aukrust sin bekymring for Oslofjorden. Jordbruket skal gjøre sin del av jobben med å bedre situasjonen. Det er den samlede belastningen på fjorden som er for stor. Derfor har regjeringen lagt fram «Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv», der det tas grep mot de ulike påvirkningene. Planen viser til at de største påvirkningskildene er kommunalt og spredt avløp, og

avrenning fra landbruk. Blant tiltakene som er framhevet i planen er å ferdigstille revisjonen av gjødselregelverket.

Representanten etterlyser gjødselregelverket. Landbruksdirektoratet, Mattilsynet og Miljødirektoratet sendte 15.03.18 forslag til revidert forskrift om gjødselvarer av organisk opphav. Forslaget var svar på oppdrag fra Landbruks- og matdepartementet og Klima- og miljødepartementet.

I samsvar med oppdraget har direktoratene foreslått egnede krav til kvalitet, lagring og bruk av gjødsel, inklusive når, hvor og i hvilke mengder gjødning er tillatt. Direktoratene har levert et gjennomarbeidet forslag og drøftet ulike løsningsforslag som skal sikre at gjødsel som ressurs blir utnyttet på en god måte, samtidig som hensynet til miljøet blir ivaretatt.

Direktoratenes oppdrag omfattet imidlertid ikke administrative og forvaltningsmessige spørsmål. For at regelverk skal fungere må det både være klart hva som er lovlig og hva som er konsekvensen dersom man likevel opptrer ulovlig. Dette har ikke fungert godt nok i gjeldende regelverk og er derfor noe av det departementene har jobbet videre med. For å få et best mulig beslutningsgrunnlag, har det også vært behov for å ajourføre oversikter over mulige konsekvenser og tilpasninger for de som blir berørt av endringer i regelverket.

Arbeid med gjødselregelverket har høy prioritet i regjeringen og i mitt departement. Når det gjelder utfordringene i Oslofjorden vil jeg framheve at jordbrukstilførslene dog i mindre grad stammer fra husdyrgjødsel, som reguleres i dagens gjødselregelverk, og i større grad fra erosjon og avrenning fra åkerarealer. Området rundt Oslofjorden er Norges kornkammer, og korn og grønnsaker dyrkes på en stor del av arealene. Siden arealene gjerne blir pløyd hvert år, blir jordsmonn og næringsstoffer mer blottstilt, og kan lekke ut i vassdrag og fjord.

Jeg er opptatt av at området rundt Oslofjorden fortsatt skal være Norges kornkammer. I de mest sårbare områdene bør arealene ha plantedekke en større del av året. Løsningen kan være å pløye om våren framfor om høsten, eller etablere fangvekster eller grasdekte soner. Oppslutningen om slike tiltak har økt de siste årene, men det er behov for å gjøre mer. I Oslofjordplanen er det lagt frem tiltak innen alle sektorer. Mitt departement er i full gang med å følge opp på vårt område.

I 2019 ga regjeringen nasjonale føringer for arbeidet med oppdatering av de regionale vannforvaltningssplanene. Her gis det føringer om å innføre mer forpliktende krav i områder hvor iverksatte tiltak ikke er

tilstrekkelige til å nå miljømålet “god tilstand”. Det er derfor gitt en opp-datert hjemmel etter jordlova slik at statsforvalteren får adgang til å stille regionale miljøkrav i særlig utsatte områder. Det kan blant annet fastsettes krav til bestemte jordarbeidingsrutiner eller tiltak for jord in-

nenfor nedbørsfelt der vannforekomstene ikke oppfyller målene i vannforskriften. I forbindelse med delegasjonen er statsforvalteren bedt om å bruke hjemlene der landbrukspåvirkningen er for stor til at vanddirektivets miljømål om “god tilstand” nås med dagens innsats.

SPØRSMÅL NR. 2875

Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 2. september 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hvilke konsekvenser har den vedtatte reduksjonen i Heimevernet hatt for HV-08, hvor mange inngår i områdestrukturen til HV-08 i 2021 og hvor mange inngikk før denne reduksjonen ble vedtatt?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har redusert innsats- og områdestrukturen i Heimevernet fra 45 000 til 40 000, jf. Innst. 50 S (2017-2018).

Svar:

Stortinget besluttet gjennom Innst. 50 S (2017–2018) til Prop. 2 S (2017–2018), «Videreutvikling av Hæren og Heimevernet – Landmaktproposisjonen», å redusere antallet i Heimevernets (HV) områdestruktur. De ulike HV-distriktene er nå i større grad dimensjonert ut fra oppdragsmengden, og i mindre grad ut i fra et befolknings- og rekrutteringsgrunnlag. HV-08 hadde tidligere den største styrkestrukturen av alle HV-distriktene. Forsvarssjefens vurdering var at oppdragsmengden og de operative prioriteringene tilsa at det var hensiktsmessig å foreta det største nedtrekket i HV-08.

I styrkestrukturen til HV-08 er det i dag om lag 4 200 soldater. Dette er en reduksjon fra om lag 6 200 soldater fra 2017. Forsvaret opplyser at HV-08 vurderes til å løse sine oppdrag innenfor den fastsatte ambisjonen til tross for reduksjonen i antall soldater.

Regjeringen har fulgt opp Stortingets vedtak om en kvalitetsreform i Heimevernet (anmodningsvedtak nr. 84 og 85 (2017–2018) av 5. desember 2017). I gjeldende langtidsplan (Prop. 14 S (2020–2021)) fortsetter tilførsel av materiell til Heimevernet for å videreutvikle HV-distriktenes evne til overvåking og kontroll og sikringsoppdrag. Inn-

satsstyrkene videreutvikles gjennom økt reaksjonsevne, mobilitet, utholdenhet og fleksibilitet.

Som følge av at det er et godt rekrutteringsgrunnlag i Rogaland og Agder er det etablert en ekstra innsatsstyrke i HV-08 som er øremerket innsats i Finnmark. Denne innsatsstyrken har sitt hovedmaterielle lagret i innsatsområdet og trener og øver jevnlig i sitt operasjonsområde.

SPØRSMÅL NR. 2876**Innlevert 25. august 2021 av stortingsrepresentant Peter Frølich****Besvart 6. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvordan vurderer statsråden muligheten for at kommunene kan regulere små elektriske kjøretøy lokalt, gjennom anbudsordninger som begrenser antall aktører?

BEGRUNNELSE:

Det har over den siste tiden vært mye diskusjon omkring regulering av såkalt mikromobilitet. Flere runder i retten i Trondheim og Bergen har skapt usikkerhet om lovgivningen hjemler anbudsprosesser i lokal regi. Oslo har blant annet vist til Bergen og Trondheim, som begrunnelse for manglende reguleringer og pekt på behov for oppdatert lovgivning. Nå har byrådet i Oslo vedtatt en tillatelsesordning, som ikke begrenser antall aktører, men kun antall kjøretøy. Mens i Trondheim har kommunen valgt å skissere opp en tillatelsesordning som også begrenser antall aktører. Når politikerne i Oslo får spørsmål om hvorfor de ikke velger å innføre anbud, har svaret vært at det ikke er mulig.

Nå ser flere kommuner på å fastsette lokale forskrifter som skal regulere bruk og utleie av små elektriske kjøretøy på offentlig grunn. Det er i den forbindelse relevant å vite hvordan regjeringen stiller seg til anbudsordninger.

Svar:

Utfordringene vi ser med ulykker med elsparkesykler og konflikter med gående, må håndteres med både nasjonale og lokale virkemidler.

Jeg mener det er behov for innstramminger i de nasjonale reglene for bruk, både knyttet til promillekjøring, hjelmbruk, aldersgrense og bruk av fortau, og forslag om dette utredes nå. Ved å endre nasjonale regler for bruk får vi regler som gjelder uavhengig av hvilken kommune man er i, og vil også gjelde uavhengig av om det er en privateid eller utleid elsparkesykkel. Jeg mener det er viktig for trafikksikkerheten at vi har nasjonale enhetlige regler for bruk av slike kjøretøy.

Det er kommunenes oppgave å supplere de nasjonale reglene med hensiktsmessige lokale reguleringer. Stortinget vedtok før sommeren en lov om utleie av små elektriske kjøretøy på offentlig grunn, som gir kommunene et klart rettslig grunnlaget for dette. Bakgrunnen for loven var rettsprosesser som hadde skapt uklarhet med hensyn til kommunenes adgang til å regulere denne utleievirksomheten.

Loven gir kommunene mulighet til å regulere slik virksomhet generelt gjennom forskrift og gjennom tillatelsesordning hvor det kan stilles ulike vilkår. Det fremgår av loven at en tillatelsesordning blant annet kan ha bestemmelser om hvor mange kjøretøy som maksimalt kan plasseres på offentlig grunn for utleie, og om hvor mange utleiere som maksimalt skal få tillatelse. Kommunene må selv vurdere i hvilken grad og på hvilken måte de kan benytte anbud i denne sammenheng.

Loven vil evalueres basert på erfaringer med kommunale forskrifter etter loven.

SPØRSMÅL NR. 2877**Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 6. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Danmark og Costa Rica har nå gått i bresjen for en ny allianse med oljeproduserende land - the Beyond Oil and Gas Alliance (BOGA) hvor formålet er å unngå oppvarming over 1,5 grader ved at det ikke investeres mer i fossil ener-

gi. For å bli fullt medlem må land stanse å lete og begynne å fase ut fossil energi.

Vil statsråden sørge for at Norge blir medlem av denne organisasjonen, og er Norge i dialog med Danmark i dette spørsmålet?

BEGRUNNELSE:

Norge er en av verdens største olje- og gassprodusenter å tross av at vi er et lite land, og har et selvstendig ansvar for at verden klarer å nå 1,5 graders målet. Nå har Danmark og Costa Rica som har produksjon tatt et initiativ til at land som produserer fossil energi skal forplikte seg til å redusere produksjonen og stanse letingen. Flere forskere har tidligere tatt til ordet for en slik avtale som en måte å unngå global oppvarming på, og nå er det faktisk tatt et internasjonalt initiativ. De peker på det paradoksale i at oljeproduserende land, som Norge, vil være karbonnøytrale innen 2050 men likevel planlegger produksjon av fossil energi også etter 2050.

Svar:

Å redusere verdens klimagassutslipp er en av de største oppgavene vi må løse de neste tiårene. Dette må gjøres

samtidig som FNs øvrige av bærekraftsmål skal nås. Dette er en formidabel oppgave for verden, og for Norge.

For å bidra til å møte både klimautfordringen, og de øvrige bærekraftsutfordringene vil regjeringen fortsette vårt aktive internasjonale engasjement. Regjeringen vil også fremover støtte opp under det internasjonale klimasamarbeidet under Klimakonvensjonen og Parisavtalen, og vi samarbeider på forpliktende vis med EU om utslippskutt. Samtidig skal vi kutte norske utslipp i tråd med våre ambisiøse mål.

Norsk økonomi er dypt integrert i verdensøkonomien. Norge har derfor interesse av åpne, velfungerende og regelstyrte markeder. Dette gjelder også for energimarkedene. I tråd med langvarig praksis, er det ikke aktuelt å koordinere norsk energiproduksjon med andre produsentland, og vi er ikke i dialog med andre om dette. Regjeringen vil arbeide videre for å oppnå åpne markeder internasjonalt med fri bevegelse av varer, tjenester og investeringer. Samarbeidet innen WTO og med EU er en viktig del av dette.

SPØRSMÅL NR. 2878

Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 2. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Mener ministeren det er forsvarlig å gå tilbake til hjemmevakt i ambulansetjenesten i Steigen og vil krav til responstid ikke bli problematisk å innfri?

BEGRUNNELSE:

Seks av ti ansatte i ambulansetjenesten i Steigen har sagt opp jobben sin. Bakgrunnen er at ambulansetjenesten nå er tvunget tilbake til «hjemmekontor» eller hjemmevakt, rettere sagt. Med denne ordningen bruker ambulansarbeiderne dyrbar tid for å kjøre mot hverandres bopel for å sikre felles utrykning.

Under koronapandemien har troppen ambulansarbeiderne på vakt vært samlet på en ambulansstasjon sammen. én stasjon i midten av kommunen. Dette har fungert svært bra og er også den måten ambulansberedskapen er organisert på de fleste andre steder i Norge. Men i Steigen blir det nå slutt på denne organiseringen.

Det har fått personalet til å reagere. De er redd for responstiden nå skal bli lengre igjen og at det faglige miljøet de har bygget opp står for fall.

Tidligere har Stortinget vedtatt at det skal innføres krav til responstid.

Dette kravet vil bli vanskelig å innfri i Steigen, som er en stor kommune med spredt bosetning.

Svar:

Det påhviler Nordlandssykehuset HF et ansvar å sørge for at befolkningen i Steigen har gode ambulansetjenester. Helse Nord RHF har forsikret meg om at helseforetaket vil følge opp saken og iverksette nødvendige tiltak for å opprettholde forsvarlig beredskap i distriktet.

Nordland er et langstrakt fylke med mye spredt bosetning. Nordlandssykehuset HF har et opptaksområde med en befolkning på om lag 140 000 innbyggere og et areal på om lag 13 000 kvadratkilometer. Avstanden etter vei fra nord til sør er omtrent 55 mil. Nordlandssykehuset HF har per i dag 21 ambulansestasjoner, hvorav ni har innslag av hjemmevaktordninger. To av disse er i Steigen. Vurdering av antall stasjoner, lokalisering og vaktordninger må generelt ses opp mot både responstider og oppdragsmengde per ansatt for å opprettholde kompetanse mv.

Steigen er normalt organisert med to ambulanserbiler, som begge har vaktlag i hjemmevakt. Bilene er lokalisert i Steigen Sør og Steigen Nord. Under den pågående pandemien iverksatte Nordlandssykehuset HF tiltak for å sørge for en robust beredskap som kunne møte en potensielt omfattende pandemi med utbredt smitte blant befolkning og ansatte i området. Det ble da innført vakt på vaktrom ved felles stasjon i Leinesfjord for begge bilene. Med dette gikk man også fra to til tre vaktlag per bil. Tjenesten ble med dette mer robust med tanke på eventuell smitte blant ansatte, ved at sykdom i ett eller to vaktlag ikke ville slå ut tjenesten. Helse Nord RHF har informert meg om at dette ble foretatt som et strakstiltak og at tilta-

ket ble tydelig kommunisert å være av midlertidig karakter.

Som kjent er et viktig tiltak i Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023, at kommuner og helseforetak skal etablere helsefellesskap og sammen utvikle og planlegge tjenester. Dette ble fulgt opp i foretaksmøtet med de regionale helseforetakene i januar 2020, der jeg blant annet ba om at de regionale helseforetakene stiller krav til helseforetakene om å gjennomgå akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus i samarbeid med kommunene i sin neste utviklingsplan. Helse Nord RHF utarbeider nå strategi for prehospitaltjenester i helseregion nord. Strategien skal gi overordnede rammer og føringer for helseforetakenes utviklingsplaner.

SPØRSMÅL NR. 2879

Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 2. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvorfor kan ikke "gammel" Svinesundsbro brukes til å avlaste den nye Svinesundsbroen for å redusere køene over grensen for privatpersoner og transportbransjen?

BEGRUNNELSE:

I perioder er det store utfordringer knyttet til lange køer på svinesundsbroen, primært pga. diverse tiltak knyttet til pandemien. Flere har pekt på at den gamle Svinesundsbroen også bør benyttes for å kunne ta unna litt av trafikken sånn at passeringene kan gå raskere og mer smidig for både privatpersoner og transportbransjen. Dette bør være mulig å få til uten at dette endrer kontrollregimet vi til enhver tid har på grensepasseringer knyttet til korona.

Svar:

For å begrense importsmitte og spredning av koronaviruset, vil vi fortsatt ha innreiserestriksjoner. I sommer har det vært lange køer og flere timer ventetid ved grensepasseringen på Svinesund. For å lette trafikken til den nye Svinesundsbroen har Justis- og beredskapsdepartementet bestemt å åpne gamle Svinesundsbro for grensepassering av reisende med gyldig koronasertifikat fra natt til lørdag 28. august. Det vil avlaste trafikken og gjøre det enklere for dem som må passere tollstedet ved den nye Svinesundsbroen.

SPØRSMÅL NR. 2880**Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 3. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I hvilken grad har den nye kunnskapen om utslipp fra vei-bygging som rapporten viser, bidratt til prioriteringene i NTP?

BEGRUNNELSE:

Transportsektoren står for en stor del av Norges utslipp, og det er essensielt å kutte utslipp fra denne sektoren raskt, for å redusere klimagassutslippene.

Departementet fikk i desember 2020 overlevert rapporten «Nasjonal transportplan 2022-2033. Klimaeffekt av virksomhetenes prioriterte prosjekter i NTP 2022-2033» fra Statens vegvesen, Miljødirektoratet, Nye Veier, Kystverket, Bane Nor, Jernbanedirektoratet og Avinor.

Rapporten viser at utbygging av store nye veiprosjekter gir store utslippsøkninger. Store veiprosjekter gir store klimagassutslipp fra anlegg, byggematerialer og ikke minst nedbygging av arealer.

Norge har mye karbon lagret i jord og biomasse i forskjellige arealtyper, og arealbruksendringer kan forårsake store utslipp av lagret karbon, samt ødelegge framtidig opptak og lagring av karbon på berørte områder.

Utslippene fra arealendringer som følge av Nye Veiers prosjekter som er beskrevet i denne rapporten, er estimert til å være mellom 975 000 og 1 950 000 tonn CO₂.

Svar:

Rapporten som ble utarbeidet av Miljødirektoratet og transportvirksomhetene høsten 2020 har vært viktig for NTP 2022-2033 på flere måter. De beregnede utslippsendringene inngår i de samfunnsøkonomiske lønnsomhetsvurderingene. Videre er utslippene synliggjort på en mer helhetlig måte i denne planen enn det som har vært gjort tidligere. Det framgår av NTP at regjeringen vil videreutvikle metodene for å prissette alle utslippseffektene. Sist, men ikke minst satser regjeringen på å kutte utslipp fra anleggsplasser i transportsektoren.

Samfunnsøkonomiske analyser er et viktig grunnlag for prioriteringene i NTP. I vurderingen av samfunnsøkonomisk lønnsomhet inngår både prissatte og ikke-prissatte virkninger. CO₂-utslipp fra prosjektene som ligger inne i NTP er delvis prissatt. Dette gjelder de utslippene som kommer fra endret transportomfang, samt drift og vedlikehold. Utslipp som følger av arealbeslag og anleggsvirkosomhet er ikke prissatt. Både prissatte og ikke-prissatte

virkninger tas hensyn til i vurdering av samfunnsøkonomisk lønnsomhet.

Utslippene fra prosjektene som er prioritert i NTP er synliggjort i klimakapitlet i planen. Her er hovedresultatene fra rapporten til Miljødirektoratet også gjengitt. Denne transportplanen er dermed den planen der utslippene er synliggjort i størst grad. Her er det greit å være klar over at utslippene som er beregnet i rapporten fra Miljødirektoratet og transportvirksomhetene basert på en litt annen prosjektportefølje enn den som ligger inne i Nasjonal transportplan. Den porteføljen som det ble tatt utgangspunkt i rapporten gir noe høyere utslipp enn porteføljen som er prioritert i Nasjonal transportplan, blant annet som følge av endringer i porteføljen til Nye Veier.

Det er ikke rett fram å ta hensyn til alle utslippseffekter av alle prosjekter som ligger inne i en transportplan med 12 års tidshorisont. For enkelte av prosjektene har man ikke tatt endelige valg når det gjelder for eksempel trasé og utforming. Dermed blir det også vanskelig å fastslå utslippseffektene helt presist. Men dette må vi, etter min mening, satse på å få bedre grunnlag for å vurdere. Rapporten fra Miljødirektoratet og transportvirksomhetene gir oss et utgangspunkt til å prissette CO₂-utslippene fra prosjektene i NTP på en bedre måte. Derfor har regjeringen varslet i NTP at vi vil videreutvikle en metode for å inkludere direkte byggeutslipp og utslipp fra arealbeslag i de samfunnsøkonomiske analysene i konsekvensutredninger, konseptvalgutredninger og andre beslutningsgrunnlag for samferdselsprosjekter, og i den forbindelse se på hvordan dette kan implementeres i forbindelse med de ulike porteføljene og styringen av disse. Når metodene vi har for å vurdere virkninger av samferdselsprosjekter videreutvikles er det viktig at sektoren bruker like forutsetninger og gjør de samme vurderinger for prosjekter innen hhv. vei, jernbane og kyst.

For å gjøre noe med utslippene fra anleggsfasen vil jeg vise til handlingsplanen for fossilfrie anleggsplasser i transportsektoren. Økt CO₂-avgift er et hovedgrep i klimapolitikken, og er også viktig for å redusere utslipp fra anleggsplasser i transportsektoren. Jeg vil også igangsette pilotprosjekter for fossilfrie anleggsplasser i transportsektoren. Ikke-veigående maskiner og kjøretøy til bruk på anleggsplasser er betydelige utslippskilder. Samtidig er det krevende å kutte utslipp på anleggsplasser i transportsektoren. Maskinene er store og tunge, mens anleggsplassene kan være lokalisert langt fra etablert kraftnett. Markedet for nullutslippsmaskiner og kjøretøy til bruk på anleggsplasser i transportsektoren er foreløpig i en tidlig fase, og

merkostnaden ved investering i nullutslippsmaskiner kan være opptil tre ganger høyere enn for en dieselmaskin. Pilotprosjekter kan bidra til raskere utvikling og utprøving av nullutslippsløsninger til bruk på anleggsplasser i trans-

portsektoren. Dette kan igjen bidra til at kostnaden ved å ta i bruk lav- og nullutslippsløsninger på anleggsplasser i transportsektoren går ned.

SPØRSMÅL NR. 2881

Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 2. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvis det er slik at man skal la smitten øke blant barn og unge, skal kommunene opprettholde sine TISK-apparat, og hvem skal i så tilfelle dekke kostnadene?

BEGRUNNELSE:

Skal kommunene opprettholde en testkapasitet på 5 %, så koster det mye å opprettholde. De siste ukers utvikling, der det kommer nye beskjeder om vaksiner og nye testregimer (testing foran karantene i skole og barnehage) med svært kort implementeringsfrist, har kommunene ingen garanti for budsjettmessig dekning.

Svar:

Regjeringen har hele veien vært opptatt av å holde smitten nede for å unngå alvorlig sykdom og død. Utviklingen følges nøye hva gjelder blant annet smittetall, innleggelses- og vaksinasjonsgrad.

Det har gjennom hele pandemien vært et mål å skåne barn og unge mest mulig. Nå er det viktig at barn og unge får vært mest mulig i barnehage og skole, samt opplever en mer normal hverdag. Denne høsten startet de fleste barnehager og skoler på grønt nivå. Karantene avløses i større grad av testing for å sørge for at barn får være mest mulig på skolen. Samtidig har kommunene ansvar for å iverksette et strengere tiltaksnivå dersom den lokale smittesituasjonen tilsier det. De grunnleggende smitteverntiltakene gjelder fortsatt, og smittevernveilederne oppdateres fortløpende i tråd med ny kunnskap og erfaringer.

Hvilken testkapasitet det vil være behov for vurderes sammen med andre tiltak i TISK-strategien, med bakgrunn i vaksinasjonsstatus og pandemiutviklingen for øvrig. I tiden fremover tar regjeringen stilling til den videre gjenåpningen, herunder testkapasitetsbehovet fremover.

Regjeringen har gjennom hele pandemien vært tydelig på at kommunene får dekket nødvendige utgifter til oppfølging av TISK-strategien, smittevern og vaksinasjon. Dette har regjeringen fulgt opp i flere budsjettproposisjoner. Kommunal- og moderniseringsdepartementet har blant annet satt ned en egen arbeidsgruppe som kartlegger de økonomiske konsekvensene av pandemien for kommunesektoren med representanter blant annet fra KS. Arbeidsgruppen kommer med anslag til utgifter knyttet til pandemien basert blant annet på spørreundersøkelser ut mot kommunene. Rapporter fra arbeidsgruppen legges til grunn for arbeidet med budsjettbehandlingen av pandemien.

SPØRSMÅL NR. 2882**Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 7. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Jeg viser til spørsmål nr. 2825 om partnerdonasjon av egg og forholdet til likestillings- og diskrimineringsloven. Jeg ber om lovmessig bistand for at partnerdonasjon skal gjelde uavhengig av juridisk kjønn.

Hvilke lovendringer må skje om partnerdonasjon skal gjelde uavhengig av juridisk kjønn?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svar fra helseministeren:

“Likestillings- og diskrimineringsloven § 6 forbyr diskriminering på grunn av blant annet kjønn, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk.

Dersom Stortinget mener den nye bestemmelsen bør gjelde uavhengig av juridisk kjønn for å unngå brudd med likestillings- og diskrimineringsloven, bør bestemmelsen endres. Helse- og omsorgsdepartementet kan i tilfelle gi lovteknisk bistand.”

Svar:

Jeg viser til mine svar på spørsmål nr. 2208 og nr. 2825. Det kjønn en person er registrert med i folkeregisteret skal som hovedregel legges til grunn ved tolkning av lover og forskrifter. Dette følger av lov om endring av juridisk kjønn § 6, jf. § 1. Det er gjort noen unntak, men ikke for reglene i bioteknologiloven. Dette innebærer at § 2-15 fjerde ledd åpner for partnerdonasjon av egg bare dersom begge i paret er registrert som kvinne i folkereg-

isteret. Også ved tolkningen av de øvrige reglene i bioteknologiloven der kjønn er relevant, skal juridisk kjønn legges til grunn. Transmenn som ønsker assistert befruktning med partnerdonasjon etter den nye bestemmelsen § 2-15 fjerde ledd må oppfylle også øvrige vilkår for assistert befruktning, blant annet reglene i § 2-2 der det fremgår at assistert befruktning bare kan utføres på en kvinne og § 2-3 om vilkår for inseminasjon. Det må derfor også gjøres unntak fra disse reglene. Ved en eventuell endring for partnerdonasjon, bør det derfor vurderes å gjøre anvendelsen av alle bestemmelsene i bioteknologilovens regler om assistert befruktning uavhengig av juridisk kjønn. Dette vil få betydning for muligheten for å få assistert befruktning etter endring av juridisk kjønn, også uten partnerdonasjon etter § 2-15 fjerde ledd.

En slik endring kan for eksempel gjøres ved følgende endringer i bioteknologiloven:

§ 2-1 nytt andre ledd skal lyde:

Ved assistert befruktning til personer som har endret juridisk kjønn, jf. lov 17. juni 2016 nr. 46 om endring av juridisk kjønn § 2, skal personens fødselskjønn legges til grunn ved anvendelsen av bestemmelsene i dette kapitlet og kapittel 2A dersom personen ønsker det.

Tilsvarende endring bør også tas inn i lov om endring av juridisk kjønn § 6:

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved assistert befruktning til personer som har endret juridisk kjønn, skal personens fødselskjønn legges til grunn ved anvendelsen av bestemmelsene i lov 5. desember 2003 nr. 100 om humanmedisinsk bruk av bioteknologi m.m. dersom personen ønsker det.

SPØRSMÅL NR. 2883**Innlevert 26. august 2021 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 6. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Har helsemyndighetene kvalitetssikret at én vaksinedose er tilstrekkelig beskyttelse for de som har hatt korona, og

hvordan vil vaksinestatusen for dem som har smitte pluss én vaksinedose påvirke muligheten for innreise i andre

land og tilgang til andre arenaer der fullvaksinasjon er et krav?

BEGRUNNELSE:

I UK er anbefalingene endret, slik at de som har hatt covid og fått én vaksinedose likevel blir underlagt karanteneplikt. Vi har fått tilbakemelding fra norske borgere som likevel ikke får gjennomført planlagte reiser til eksempelvis USA og Storbritannia fordi de bare har én vaksinedose. Det samme gjelder nordmenn som har fått kryssvaksinasjon med to ulike leverandører.

Svar:

Anbefalingene om én dose vaksine til dem som har gjennomgått covid-19 er basert på faglige anbefalinger og råd fra Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet. Det er også i tråd med forordningen som regulerer EUs koronasertifikat, som konkluderer at personer som har fått påvist covid-19 og deretter fått én vaksinedose regnes for å være fullvaksinerte. For øvrig er det gjort flere vurderinger om varighet av beskyttelse etter gjennomgått covid-19, og senest 19. august 2021 vurderte etatene at dette ga langvarig beskyttelse - opp mot 12 måneder. For nordmenn som har fått påvist covid-19 i utlandet, med påfølgende én vaksinedose, har Norge åpnet for at disse kan få tilbud om en ekstra dose vaksine.

Det viktigste formålet med vaksinasjonen nå er å beskytte flest mulig raskest mulig mot smitte og alvorlig

sykdom. Å gi ulike vaksinetyper, også kjent som kryssvaksinering, har vært et virkemiddel for å oppnå dette, og det er gjort etter faglige anbefalinger. Vaksinasjon med ulike vaksinetyper er gjort i svært mange land, inklusive Storbritannia. Videre dialog gjennomføres for å harmonisere regelverket mellom land.

Storbritannia og USA krever foreløpig at man er vaksinert med samme vaksine for å regnes som fullvaksinert. Storbritannia har per i dag klassifisert Norge som grønt og har ikke karantenekrav for reisende herfra. Dette gjelder uavhengig av vaksinestatus. USA er foreløpig stengt for ordinære innreiser for norske borgere.

Tyskland har nylig endret sine regler og godtar nå kryssvaksinerte med Pfizer og Moderna som fullvaksinerte for reiseformål.

Ethvert land står fritt til å innføre tiltak og restriksjoner for å forsøke å hindre videre smitte. Innreisereglene i ulike land vil ofte variere og kan endre seg på kort varsel på grunn av den uforutsigbare smittesituasjonen. Hver enkelt reisende må derfor sørge for å sette seg godt inn i hva som gjelder i det landet man planlegger å reise til. UD fraråder alle utenlandsreiser som ikke er strengt nødvendige, bortsett fra til land i EU/EØS, Sveits og Storbritannia samt utvalgte land på EUs tredjelandsliste, kjent som lilla land.

Kunnskapsgrunnlaget for vaksinasjon mot covid-19 er under stadig utvikling og FHI's anbefalinger oppdateres fortløpende som følge av dette.

SPØRSMÅL NR. 2884

Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim

Besvart 3. september 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hvor mange av de som har fått eller bedt om assistanse til utreise fra Afghanistan, uavhengig av nåværende oppholdsstatus i Norge, har på et tidligere tidspunkt fått beskyttelse fra Afghanistan i Norge?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svar på mitt spørsmål om norske borgere som befant seg eller befinner seg i Afghanistan. I svaret sier utenriksministeren at det ikke er noen begrensninger for hvor norske statsborgere kan reise, noe jeg er enig i. Mitt

forrige spørsmål var heller ikke om det finne slike begrensninger. Spørsmålet var om ministeren hadde kjennskap til om det var norske borgere i Afghanistan som tidligere har fått beskyttelse etter flukt fra Afghanistan. Dette svarer ikke ministeren på og jeg vil derfor stille spørsmålet på nytt, men denne gangen uten å begrense spørsmålet til norske statsborgere.

Svar:

Jeg har vært i kontakt med Justis- og beredskapsdepartementet, som opplyser at utlendingsmyndighetene

foreløpig ikke har tilstrekkelig tallgrunnlag for å angi hvor mange av de evakuerte afghanske borgerne som har vært registrert med tidligere søknader eller tillatelser. Undersøkelser så langt tyder imidlertid på at det er et fåtall av de evakuerte som har hatt en asylsak til behandling i

Norge. Foreløpig har heller ikke Utlendingsdirektoratet registrert at noen av de evakuerte med oppholdstillatelse i Norge, har oppholdstillatelse på beskyttelsesgrunnlag.

Jeg viser viser for øvrig til mitt tidligere svar på skriftlig spørsmål 2832 datert 18. august d.å.

SPØRSMÅL NR. 2885

Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim

Besvart 2. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan justisministeren grundig redegjøre for om mottaks-senteret i Råde har blitt tatt i bruk til å motta afghanere under denne evakueringen, hvem som blir innlosjert på OCC og hvorfor, samt kostnader tilknyttet dette?

BEGRUNNELSE:

Rundt tusen personer er hentet til Norge fra Afghanistan. Mange av disse har oppholdstillatelse eller statsborgerskap i Norge fra før, men mange har ikke oppholdstillatelse i Norge og må derfor anses å være asylsøkere. De siste årene er det brukt store ressurser på å bygge et nasjonalt mottakssenter på Råde som skulle ha mulighet til å skalere opp kapasiteten på kort tid ved behov. Det har vært et politisk mål å unngå innlosjering av asylsøkere på hoteller og lignende. Likevel rapporteres det nå om at de evakuerte fra Afghanistan innlosjeres på Oslofjorden Conference Center (OCC) i Stokke.

Svar:

Mens asylsøkere normalt innkvarteres på Nasjonalt ankomstsenter (NA) og deretter i et asylmottak, blir overføringsflyktninger normalt bosatt direkte i en kommune.

Personene som er evakuert fra Kabul i Afghanistan er en sammensatt gruppe, der noen er asylsøkere, noen er registrert som overføringsflyktninger, og noen f.eks. ønsker å søke om en familieinnvandringstillatelse. I tillegg kommer norske statsborgere, slik som f.eks. mindreårige barn som kommer i følge med familiemedlemmer som ikke har en oppholdstillatelse.

Evakuerte som er asylsøkere, blir som hovedregel innkvartert på NA etter ankomst til Norge. Den akutte situasjonen som oppsto som følge av evakueringen fra Kabul, samt krav om avvikling av innreisekarantene iht.

gjeldende regelverk, har imidlertid gjort at det er behov for å håndtere alle de nevnte gruppene over som en så samlet gruppe som mulig, med unntak av de norske statsborgerne eller personene med avklart oppholdsstatus som kan inngå i den ordinære hotellkaranteneordningen. Det er da naturlig at staten ved Utlendingsdirektoratet (UDI) tar hovedansvaret for registrering og innkvartering av de nevnte gruppene.

Selv om NA kan oppskaleres til å innkvartere opptil 1000 personer samtidig, har driften de senere årene løpende blitt tilpasset behovet, og har i tiden før evakueringen blitt driftet med en kapasitet på 250 plasser. Det som imidlertid er styrende i dagens situasjon med tanke på bedre utnyttelse av ankomstsenteret er at antallet plasser er sterkt begrenset som følge av smittevernstiltak. I tillegg må det være en ledig bufferkapasitet til å håndtere de daglige ankomstene av ordinære asylsøkere. Realiteten per i dag er at det ifølge UDI er en maksimal kapasitet ved NA på omkring 340 plasser, men dette forutsetter at alle beboerne inngår i familier og dermed kan bo relativt tett på hverandre. Som følge av smittevernhensyn krever enkeltpersoner større plass, slik at totalkapasiteten da vil bli ytterligere redusert. Gjeldende smittevernregler, som er gitt av kommuneoverlegen i samråd med Folkehelseinstituttet (FHI), medfører derfor at en ytterligere oppskalering av plasser ikke er mulig i dagens situasjon.

Når et større antall personer fra Afghanistan ankom Norge som følge av evakueringen fra Kabul, hadde UDI behov for bistand fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) til å fremskaffe supplerende lokaler, i tillegg til NA, der det også var mulighet til å gjennomføre innreisekarantene for de evakuerte. UDI sendte derfor 24. august 2021 en formell anmodning til DSB om bistand til innkvartering i ankomstfasen på en smittevernfaglig forsvarlig måte for de evakuerte fra Kabul. I den videre dialogen mellom UDI og DSB ble det, på initiativ fra DSB og i samråd med UDI, etablert en løsning med bruk av karan-

tenehotellet som allerede er etablert på Oslofjorden konferansesenter (OCC) i Sandefjord kommune. OCC er et stort anlegg som i utgangspunktet er tilrettelagt for smittevern og med god kapasitet til å ta imot store grupper. UDI og politiet organiserer i samarbeid logistikk, registrering, intervju og informasjon til de evakuerte fra Kabul.

I eksisterende avtale om karantenehotell er det avtalt pris per rom per døgn ved OCC på 1561 kroner eks mva. Dette inkluderer kost. Dersom det bor flere personer på et rom, er prisen 480 kroner eks. mva. per person per døgn. Kostnader for tjenester utover funksjonen som karantenehotell vil komme i tillegg.

SPØRSMÅL NR. 2886

Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 6. september 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvordan vil regjeringen sørge for at man hjelper de ideelle selskapene Aktive Fredsreiser og Hvite Busser, som arrangerer holdningsskapende skolereiser, gjennom de utfordringene koronaepidemien har skapt, og når kan de forvente at en løsning er på plass?

BEGRUNNELSE:

På grunn av koronaepidemien har de ideelle selskapene som driver holdningsskapende skolereiser møtt på betydelige økonomiske utfordringer knyttet til sin drift. Siden de ikke er kommersielle aktører, har de ikke blitt omfattet av de ordinære koronastøtteordningene.

Stortinget har blant annet gjennom å øremerke en ordning på 15 millioner til holdningsskapende skolereiser, anerkjent betydningen av den virksomheten disse selskapene driver. Det vil derfor være svært uheldig om ikke man legger til rette for at Aktive Fredsreiser og Hvite Busser skal komme seg gjennom utfordringene knyttet til koronaen.

I Agderposten 11.august lover barne- og familieministeren på vegne av regjeringen at de vil ta grep for at ikke Aktive Fredsreiser skal forsvinne, og det loves økt støtte for at driften sikres. Det er imidlertid fortsatt ikke klart når, hvordan og hvor mye det er snakk om i statlig bidrag. Samtidig er situasjonen til Aktive Fredsreiser relativt prekær. Det vil derfor være viktig å få en rask løsning på denne problemstillingen.

Svar:

Covid-19-pandemien har vært utfordrende for mange. For å hindre spredning av viruset har regjeringen innført smittereduserende tiltak som har fått konsekvenser både for næringsdrivende, ikke-kommersielle aktører og pri-

vatpersoner. Hvite Busser og Aktive Fredsreiser er, som representanten peker på, to aktører som er blitt berørt.

Siden 12. mars i fjor har regjeringen fremmet omfattende økonomiske tiltak for å begrense de negative konsekvensene av koronapandemien og smitteverntiltakene. Gjennom fjoråret ble det vedtatt midlertidige krisetiltak på til sammen 131 mrd. kroner, og utgiftsveksten på statsbudsjettet har aldri vært høyere i moderne tid enn fra 2019 til 2020. Mange av tiltakene er vedtatt forlenget inn i 2021 gjennom Stortingets behandling av Prop. 79 S (2020-2021), jf. Innst. 233 S (2020-2021), og i Revidert nasjonalbudsjett.

Blant tiltakene er endring av permitteringsregelverket og utsettelse av skatter og avgifter. For næringslivet har regjeringen satset på brede, nasjonale ordninger som kommer hele næringslivet til gode, som kompensasjonsordningen for bedrifter med stort omsetningsfall. Denne ordningen gir bedrifter tilskudd når pandemien og smitteverntiltak begrenser mulighetene for å drive næringsaktivitet, slik at flere bedrifter kommer seg gjennom pandemien og arbeidsplasser trygges. I tillegg gir den kommunale ventilordningen kommunene mulighet til å kompensere virksomheter som av ulike årsaker faller utenfor de andre ordningene, eller som er særskilt hardt rammet av smitteverntiltak.

For ikke-kommersielle aktører som Aktive Fredsreiser og Hvite Busser har hhv. Kulturdepartementet og Kunnskapsdepartementet virkemidler rettet mot utdanningssektoren og frivillig sektor. Kulturdepartementet har etablert en stimuleringsordning for frivillighetssektoren. For å søke støtte gjennom ordningen kreves registrering i Frivillighetsregisteret på søknadstidspunktet. Hvite Busser er registrert i Frivillighetsregisteret. Det er ikke Aktive Fredsreiser. Ordningen har varighet fra 1. januar 2021 – 31. oktober 2021, og forvaltes av Lotteri- og stiftelsestilsynet.

I forskriften til ordningen (§ 4) presiseres det at det kan søkes om tilskudd til å dekke merkostnader og mindreinntekter på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå. Merkostnader og mindreinntekter må være knyttet til myndighetspålagte restriksjoner, råd og anbefalinger som følge av covid-19, og avgrenses til følgende:

a) Merkostnader som følge av myndighetspålagte covid-19-restriksjoner og/eller kostnader til utvikling eller tilpasning av aktiviteter som digitale tilbud og kompetansehevende tiltak.

b) Mindreinntekter fra arrangement med avgrensninger som følger av § 5.

c) Mindreinntekter fra annen spesifisert aktivitet avgrenset til publikumsinntekter og utleieinntekter.

Covid-19-pandemien har hatt og har fortsatt konsekvenser for svært mange virksomheter i Norge. Blant annet har en rekke kultur-, frivillighets- og idrettsarrangementer blitt helt eller delvis avlyst, stengt eller utsatt som følge av pålegg eller råd fra helsemyndighetene i forbindelse med virusutbruddet. Av mange grunner er det ikke mulig å vurdere søknader om økonomisk kompensasjon fra virksomheter og organisasjoner enkeltvis. Regjeringen har derfor opprettet flere ulike støtte- og kompensasjonsordninger for ulike typer virksomheter.

Aktive Fredsreiser og Hvite Busser er blant mottakerne i tilskuddsordning for skoleturer i forbindelse med handlingsplan mot antisemittisme som ble opprettet i 2019 av Kunnskapsdepartementet som en oppfølging av Stortingets vedtak i statsbudsjettet for 2019. Målet er å gi flere ungdommer mulighet til å dra på tur til minnesteder fra andre verdenskrig. Tilskuddet skal brukes til å redusere prisen på turen for ungdommene som deltar på turen og kan dekke opplæringsrelaterte utgifter, eksempelvis læremateriell, inngangspenger, omvisninger og utgifter til reiseledere som underviser ungdommene på turen. Tilskuddsmottakere kan være private og offentlige, kommersielle og ideelle norske virksomheter som er registrert i Enhetsregisteret, herunder skoler/skoleeier, FAU, lag og foreninger og profesjonelle turoperatører. Skoleåret 2020-2021 var det 45 ulike mottakere av tilskuddet.

Tilskuddet over Kunnskapsdepartementets budsjett gis etter vilkårene i forordning (EU) nr. 651/2014 (gruppeunntaket), som er tatt inn i norsk rett gjennom forskrift om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte § 1. For at tilskuddet skal være lovlig, må det gis i samsvar med vilkårene i gruppeunntaket. Et sentralt vilkår er at tilskuddet skal gå til utdanningsaktiviteter på kulturfeltet. Den opplæringen elevene får i forbindelse med besøk ved minnesteder etter andre verdenskrig regnes som utdanningsaktiviteter det kan gis støtte til etter dette regelverket. Det er ikke anledning til å gi tilskuddet til andre utgifter hos de aktuelle mottakerne. Det er heller ikke tillatt å gi tilskuddet til virksomheter som er i eller står i fare for å komme i økonomiske vanskeligheter.

Som følge av covid-19-pandemien, endret Kunnskapsdepartementet i september 2020 retningslinjene for tilskuddsordningen, slik at reisemål i større grad kan tilpasses minnesteder fra andre verdenskrig som finnes i Norge, og krav om overnattinger ble fjernet. Målet med endringene var å gi større rom for at både elever, skoler og turarrangører kunne utforme tilbud som det er mulig å gjennomføre under pandemien.

Kunnskapsdepartementet har vurdert om det er mulig å endre retningslinjene for tilskuddsordningen til skoleturer for å kunne tildele kompensasjon til en eller flere tilbydere av slike turer. Departementet har imidlertid funnet at det – ut over de endringene som ble gjort i september 2020 – ikke vil være mulig å endre ordningen vesentlig uten at det vil være i strid med vilkårene i gruppeunntaket og dermed ikke tillatt etter EØS-retten. Ordningen er innrettet slik at tilskudd kan gis til foretak som driver økonomisk aktivitet slik dette er definert i EØS-retten. Tilskuddet regnes dermed som offentlig støtte etter EØS-avtalen artikkel 61 (2). Kunnskapsdepartementets tilskuddsordning til skoleturer for ungdom er derfor ikke egnet til å gi støtte til drift av organisasjonene Aktive Fredsreiser og Hvite Busser.

SPØRSMÅL NR. 2887**Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 6. september 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Er regjeringen i gang med en operasjon for å hente flere IS-kvinner fra Syria eller foreligger det noen slike planer?

BEGRUNNELSE:

Det ble nylig tatt ut tiltale mot fire norske IS-kvinner som befinner seg i Syria og har ytret ønske om å bli hentet til Norge. Tilsvarende siktelse ble tatt ut i forkant av operasjonen da regjeringen tidligere hentet en IS-kvinne til Norge.

Svar:

Som offentlig kjent har to av de fire norske kvinnene som befinner seg i leirene i nordøst-Syria ytret ønske om konsulær bistand. Den ene av de to kvinnene har via en tredjepart ytret ønske om å komme i kontakt med norske myndigheter for å be om konsulær bistand. Den andre av de to kvinnene har via advokat bedt om bistand til å

returnere til Norge. Begge henvendelsene følges opp av Utenriksdepartementet.

Utenriksstjenesten har som lovpålagt oppgave å bistå norske borgere i utlandet. Norske borgere i utlandet har imidlertid ikke rettslig krav på konsulær bistand. Enhver konsulærsak dreier seg om noens personlige forhold, og detaljer som utenriksstjenesten blir kjent med i disse sakene derfor vil være underlagt lovpålagt taushetsplikt. Jeg viser for øvrig til tidligere svar på skriftlig spørsmål om bistand til norske fremmedkrigere, blant annet svar på skriftlig spørsmål fra representanten Listhaug 27. mai 2021.

Jeg viser også til justis- og beredskapsministerens svar på skriftlig spørsmål fra representanten Listhaug 25. mai 2021, hvor det blir understreket at alle norske borgere har rett til å reise inn i Norge, også antatte fremmedkrigere og deres barn, og at fremmedkrigere vil bli straffeforfulgt etter hjemkomst til Norge.

Dersom det i fremtiden skulle bli aktuelt for utenriksstjenesten å bistå noen av de norske borgerne som befinner seg i Syria med å reise til Norge, vil vi av hensyn til sikkerheten til de involverte, ikke kommentere dette offentlig.

SPØRSMÅL NR. 2888**Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Gunnæs****Besvart 2. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Er det mulig innenfor EØS-avtalen å halvere veibruksavgiften på biodrivstoff innenfor omsetningspåbudet, og hvordan vil dette påvirke klimagassutslippene i Norge?

BEGRUNNELSE:

I sitt alternative budsjett for 2021 foreslår Senterpartiet å halvere veibruksavgiften på biodrivstoff innenfor omsetningspåbudet som en del av sin plan for å nå klimamålene i Norge i 2030. Det finnes en rekke begrensninger i konkurranselovgivningen i EØS-avtalen med hensikt å skape like konkurransevilkår. Spørsmålet er om en slik

differensiering av avgiftsnivå på biodrivstoff er mulig innenfor eksisterende lovverk og forholder seg til Norges internasjonale forpliktelser.

Svar:

Frem til 1. juli 2020 omfattet veibruksavgiften på flytende drivstoff, bensin, mineralolje, og biodrivstoff som ble rapportert inn som en del av omsetningskravet for biodrivstoff. Fra 1. juli 2020 ble avgiften lagt om til å gjelde alt flytende biodrivstoff.

EUs skattepolitikk er ikke omfattet av EØS-avtalen, og de enkelte EFTA-medlemmer står derfor i utgangspunktet

fritt til å utforme sine skatter og avgifter, så lenge tiltakene ikke strider mot EØS-avtalens regler om fri bevegelse av varer, personer, tjenester og kapital, eller statsstøtterelevanter.

Bestemmelsene om statsstøtte finnes i EØS-avtalens artikkel 61 til 64. Støttebegrepet tolkes vidt og omfatter i utgangspunktet alle økonomiske fordeler som tildeles et foretak eller en sektor gjennom statlige midler, herunder økonomiske fordeler i form av fritak og reduksjoner i generelle avgifter. Slik støtte er som hovedregel forbudt, og kan bare gjennomføres etter eventuell godkjenning fra EFTAs overvåkningsorgan (ESA).

I EØS-avtalens artikkel 61(1) oppstilles seks vilkår som alle må være oppfylt for at noe skal anses som offentlig støtte: 1) Støtten må innebære en økonomisk fordel for mottakeren, 2) støtten må være gitt av staten eller av statsmidler i enhver form, 3) mottaker av støtte må drive økonomisk aktivitet (foretaksbegrepet), 4) støtten må begunstige enkelte foretak eller produksjonen av enkelte varer eller tjenester (selektivitet), 5) støtten må vri konkurransen eller true med å vri konkurransen og 6) støtten må være egnet til å påvirke samhandelen mellom EØS-landene.

Avgiftsfritak som følger av skatte- og avgiftssystemets grunnleggende logikk anses ikke som statsstøtte, og må derfor heller ikke godkjennes av ESA. I tillegg til å skaffe staten inntekter er formålet med veibruksavgiften å stille brukerne av kjøretøy overfor de eksterne kostnadene bruk av kjøretøy påfører samfunnet i form av ulykker, kø, støy, veislitasje og helse- og miljøskadelige utslipp. Veibruksavgiften skal ikke prise utslipp av CO₂. Dette prises gjennom CO₂ avgiften. Bruk av biodrivstoff påfører samfunnet samme eksterne kostnader, enten dette omsettes innenfor eller utenfor omsetningskravet. Redusert veibruksavgift på biodrivstoff som omfattes av omsetningskravet, vil derfor ikke være en konsekvens av avgiftens grunnleggende logikk. Det legges til grunn at de øvrige vilkårene i artikkel 61(1) er oppfylt.

ESA kan bare godkjenne tiltak som innebærer statsstøtte dersom støtten er forenlig med EØS-avtalen etter artikkel 61(2) eller 61(3). Det aktuelle alternativ vil her være artikkel 61(3) bokstav c som omhandler miljømessig begrunnet støtte. En forutsetning for godkjenning etter denne bestemmelsen er at støtten ikke endrer vilkårene for samhandelen i et omfang som strider mot fellesskapets interesser.

EU har utarbeidet miljøstøtteretningslinjer. Disse åpner for at statsstøtte kan godkjennes som lovlig og angir rammene for kommisjonens skjønnsmargin ved godkjenning av støtte til miljøformål. Miljøstøtteretningslinjene er også gjort gjeldende under EØS-avtalen og ESA har gjennom retningslinjene oppstilt nærmere kriterier for hva som kan anses som forenlig støtte etter artikkel 61(3) bokstav c. Grunnforutsetningene for å gi støtte til beskyttelse av miljøet er at støtten har en stimulanseffekt, at den

er nødvendig for å rette opp en veldefinert markedssvikt og at den er proporsjonal. Miljøretningslinjene forutsetter at støtte til biodrivstoff bare kan kompensere for merkostnadene med å produsere drivstoffet sammenlignet med tilsvarende fossilt drivstoff.

Miljøstøtteretningslinjene regulerer også adgangen til å kombinere støtte gjennom reduserte avgiftssatser med omsetningspåbud. Det framgår av retningslinjenes kapittel 3.3 «Aid to energy from renewable sources» at det ikke er forenlig med det indre marked å gi støtte til biodrivstoff som er underlagt omsetningspåbud, med mindre den aktuelle medlemsstaten kan bevise at støtten er begrenset til bærekraftige biodrivstoff som er for dyre til å lanseres på markedet dersom det kun eksisterer omsetningspåbud. Det følger også eksplisitt av gruppeunntaksforordningen fra 2014, artikkel 44 nr. 4 (dansk versjon) at

«Det må ikke ydes støtte til biobrændstoffer, som er omfattet af en forsynings- eller iblandingspligt».

Sett i lys av dette synes det ikke sannsynlig at ESA vil kunne godkjenne et system hvor biodrivstoff som omfattes av omsetningskravet, gis en generell avgiftsreduksjon på 50 pst.

Omsetningskravet i produktforskriften fastsetter en nedre grense for andelen biodrivstoff i omsetningen av flytende drivstoff til veitrafikk. En eventuell halvering av veibruksavgiften på biodrivstoff omsatt innenfor omsetningskravet, vil ikke gi noen insentiver til å øke omsetningen av biodrivstoff utover minimumsandelen fastsatt i omsetningskravet. En halvering av veibruksavgiften på biodrivstoff omsatt innenfor omsetningskravet, vil derfor ikke påvirke den samlede andelen biodrivstoff. Det er veibruksavgiften på biodrivstoff omsatt utenom omsetningskravet som eventuelt kan påvirke den samlede andelen biodrivstoff.

Det alt vesentligste av biodrivstoffet som omsettes i det norske markedet, omsettes i drivstoffblandinger med fossil bensin og fossil diesel. En eventuell halvering av veibruksavgiften på biodrivstoff omsatt innenfor omsetningskravet vil dermed redusere den gjennomsnittlige avgiften på både drivstoffblandingen «bensin» og drivstoffblandingen «diesel». Redusert avgift vil normalt veltes over i redusert pris. Redusert pris vil igjen normalt gi økt omsetning. Halvert veibruksavgift på biodrivstoff omsatt innenfor omsetningskravet kan dermed føre til økt omsetning av drivstoffblandingene «bensin» og «diesel». Dette vil innebære økt omsetning av fossile drivstoff og økte utslipp av klimagasser.

SPØRSMÅL NR. 2889**Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Jon Gunnes****Besvart 2. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan vil en fjerning av veibruksavgiften på biodrivstoff utenfor omsetningspåbudet påvirke omsetningen av biodrivstoff basert på palmeolje i Norge?

BEGRUNNELSE:

Biodrivstoff er en del av løsningen for å få ned utslippene fra transportsektoren. Det er imidlertid en betydelig risiko for at økt omsetning av råstoff som er forbundet med risiko for indirekte arealbrukseffekter, som palmeolje, netto ikke gir en global reduksjon i klimagassutslipp. I sitt alternative budsjett for 2021 foreslår Senterpartiet å fullstendig fjerne veibruksavgiften på biodrivstoff utenfor omsetningspåbudet som en del av sin plan for å nå klimamålene i Norge.

Svar:

Veibruksavgiften på drivstoff skal prise eksterne kostnader ved veitrafikk, slik som ulykker, kø, støy, mv. De eksterne kostnadene ved bruk av biodrivstoff er uavhengig av om biodrivstoffet er omsatt innenfor omsetningskravet eller ikke. Å avgrense veibruksavgiften til biodrivstoff omsatt innenfor omsetningskravet, slik at biodrivstoff omsatt utenfor omsetningskravet er avgiftsfritt, vil derfor være i strid med veibruksavgiftens formål.

Etter gjeldende regelverk omfatter veibruksavgiften all biodiesel og bioetanol, uavhengig av hvilket råstoff biodrivstoffet er produsert fra eller hvordan biodrivstoffet er produsert. I dag er derfor biodrivstoff basert på palmeolje omfattet av veibruksavgiften.

Tidligere, frem til og med 30. juni 2020, var det kun biodrivstoff som ble brukt til å oppfylle omsetningskravet i produktforskriften, som var omfattet av veibruksavgiften. Annet biodrivstoff var ikke omfattet av veibruksavgiften og kunne dermed omsettes avgiftsfritt. Tidligere var det dermed mulig å omsette biodrivstoff basert på palmeolje avgiftsfritt.

Dersom det tidligere regelverket gjeninnføres, så vil det på nytt bli mulig å omsette biodrivstoff basert på palmeolje avgiftsfritt. Denne fordel vil, med 2021-satser, utgjøre 3,66 kroner per liter.

En gjeninnføring av det tidligere regelverket vil gi aktørene i drivstoffmarkedet et sterkt økonomisk insitamment til å omsette biodrivstoff utenfor omsetningskravet, herunder biodrivstoff basert på palmeolje. Det er derfor rimelig å anta at omsetningen av biodrivstoff basert på palmeolje vil kunne øke. Hvor mye omsetningen vil øke med vil avhenge av de internasjonale markedsprisene på ulike drivstoffkvaliteter, men også av hvordan aktørene vurderer eventuelle konsekvenser for omdømmet av å øke omsetningen av biodrivstoff basert på palmeolje.

SPØRSMÅL NR. 2890**Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 7. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil statsråden, etter krav fra skytterorganisasjonene, sørge for at overgangsperioden for ny våpenlov forlenges til 31. mai 2022 slik at politiet får ned behandlingstiden på våpensøknader og klarer å håndtere søknader om lån av våpen på en smidig og hurtig måte?

BEGRUNNELSE:

Det er bred enighet om at det er viktig å ha god kontroll over hvem som eier eller låner våpen i Norge, men de nye reglene som skal tre i kraft 1. september i år vil skape store problemer for skytterlag og skiskytterklubber i hele Norge.

Tidligere har klubbene selv kunnet godkjenne hvem som kan låne våpen, men nå må søknaden behandles

av politiet på lik linje med en våpensøknad om kjøp av våpen. Samtidig vet vi at ventetiden for våpensøknad allerede er veldig lang mange steder i landet, i enkelte tilfeller har det tatt opp til 7 måneder å få behandla en slik søknad.

En slik ventetid vil gjøre rekruttering til skytterlag og skiskytterklubber svært vanskelig. Utlån av våpen fra klubber til utøvers foresatte er en sentral del av det å gjøre skytteridrettene tilgjengelig for barn som enten bare vil prøve ut idretten, eller som ikke har råd til å kjøpe nye våpen.

Med de nye reglene kan man risikere at et barn som kommer på sin første skiskyttertrening i starten av oktober ikke får godkjent sitt våpenlån før skisesongen er over. Etter et og et halvt år med pandemi er det viktig å få fart på rekrutteringen til skytteridrettene igjen.

Svar:

Det er en sentral nyvinning i den nye våpenloven, som ble vedtatt av Stortinget i 2018, at det stilles krav om løyve for lån av skytevåpen og våpendeler for personer som ikke har våpenløyve fra før. Formålet med regelen er å styrke kontrollen med hvem som har tilgang til skytevåpen. I våpenforskriften er det imidlertid gitt en overgangsregel, slik at de som har lånt skytevåpen eller våpendeler før 1. juni 2021, lovlig kan ha disse frem til 1. september 2021 uten løyve. Jeg forstår representantens spørsmål som

et ønske om å utvide denne overgangsperioden fra tre måneder til ett år.

Jeg ser at det er uheldig med den lange saksbehandlingstiden og at dette vil kunne få negative utslag for skytterorganisasjonene og rekrutteringen av nye medlemmer i en overgangsfase. Justis- og beredskapsdepartementet vil derfor forlenge overgangsperioden, som løp ut 1. september i år for den gruppen som pr. 1. juni allerede hadde lånt skytevåpen eller våpendeler og som også hadde innrettet seg etter lovendringen og overgangsregelen ved å søke om løyve innen 1. september. Det er ikke utover dette hjemmel i loven til å gi forskriftsbestemte overgangsbestemmelser som utsetter ikrafttreddelsen av kravet til løyve for lån nå.

Som følge av skytterorganisasjonenes bekymring har Politidirektoratet allerede gitt føringer til politidistriktene om å prioritere våpensøknader for personer som ikke har våpenløyve fra før, herunder søknader om løyve til lån av skytevåpen. Departementet vil følge opp direktoratet for å sikre at disse søknadene blir prioritert i politiet.

Jeg nevner for øvrig at Politidirektoratet har igangsatt et prosjekt for ny digital våpenforvaltning som er ventet å bidra til mer effektiv saksbehandling på sikt. Et delmål i dette arbeidet er at våpensøknader til jaktvåpen kan innleveres digitalt allerede fra 1. september i år.

Samlet vil tiltakene forhåpentligvis bøte på de utfordringene som representanten beskriver, herunder kortere saksbehandlingstid for søknader om løyve til lån av skytevåpen og våpendeler.

SPØRSMÅL NR. 2891

Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 3. september 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Under eit arrangement i regi av Noregs Forsvarsforeining og 12 andre forsvarsrelaterede organisasjonar på Arendalsuka uttale stabssjef Elisabeth Natvig at Noreg i dag ikkje er NATO i nord.

Deler forsvarsministeren dette synet og dersom ja, er det eit uttalt mål for denne regjeringa å jobbe for at Noreg skal bli NATO i nord og eventuelt kva tiltak har regjeringa for å nå dette målet?

Svar:

Langtidsplanen for Forsvaret (Prop. 14 S) er tydeleg på at tryggingssituasjonen i dei norske nærområda i stadig større grad er ei strategisk utfordring, ikkje berre for Noreg, men for allierte og NATO. Derfor styrkjer NATO evna til kollektivt forsvar også i nærområda våre. Vi ser også at nære allierte ser et behov for å spele ei tyngre rolle i nord. Alliert nærvær i det daglege og evna vår til å operere saman med og ta imot allierte forsterkningsstyrkar er eit grunnleggjande element i avskrekking- og forsvarsevna vår. Den nasjonale evna til daglege operasjonar er vidare viktig for å sikre innflytelse, og bidrar til å etablere

ein mest mogleg føreseieleg og stabil situasjon for militær aktivitet i regionen.

I Langtidsplanen for Forsvaret slår vi fast at Noreg må ta betydeleg ansvar på alliansen si nordlege flanke, i form av militær nærvær i alle domene, inkludert innan overvaking og etterretning. Dette er ein naturleg konsekvens av Noreg si geografiske plassering. Denne satsinga kjem oss til gode både nasjonalt og i NATO. Samtidig som

Noreg varetek sentrale oppgåver i nord, kan vi ikkje gjere denne oppgåva aleine. Vi er heilt avhengige av eit tett samarbeid med våre nære allierte, og at vi gjer dette i ei NATO-ramme. Samarbeid fortsett å vere avgjerande. Derfor har Noreg tatt på seg ei tydeleg rolle i nord, saman med nære allierte og innanfor ramma av NATO sine planar og konsept.

SPØRSMÅL NR. 2892

Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 6. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Meiner statsråden at lokalt brannvesen bør ha tilgang til å øve på ferjene i samarbeid med ferjemannskapa, og vil statsråden sørge for tydlegare reglerverk, betre opplæring og naudsynt utstyr for lokalt brannvesen som må handtere hendingar på elektriske ferjer?

GRUNNGJEVING:

Dei siste åra har det blitt fleire og fleire ferjesamband som har gått over til elektrisk framdrift. Store batteripakker er installert i ferjene, og me kjenner frå fleire hendingar på vegnettet at brann i slike batteripakker er krevjande og sløkkje, og ein slik brann avgir farlege avgassar. Rederia har ansvar for tryggleik og beredskap under segling, men det har vore hendingar der lokalt brannvesen har blitt kalla ut ved fare for brann. I tillegg er det mange stader installert store batteripakker på kai.

Underteikna har motteke informasjon om at lokalt brannvesen ikkje har fått tilgang til å øve på hendingar som brann i batteripakker på ferjer, både på ferjene og på kai. Dette til tross for at dei blir utkalla av alarmsentralane ved hendingar.

Svar:

Den enkelte kommune skal etter brann- og eksplosjonsvernloven sørge for etablering og drift av et brann- og redningsvesen som kan ivareta forebyggende og beredskapsmessige oppgaver etter loven på en effektiv og sikker måte, og gjennomføre en risiko- og sårbarhetsanalyse slik at brann- og redningsvesenet blir best mulig tilpasset de oppgavene det kan bli stilt overfor. Brann- og redningsvesen bør, med utgangspunkt i egen risiko- og sår-

barhetsanalyse, øve sammen med aktuelle virksomheter/objekter hvor det kan bli behov for innsats. Samtrening og øvelser er forebygging som virker, og bidrar til økt forståelse og kjennskap til hverandre, legger til rette for utvikling av felles rutiner og kan bidra til å avdekke feil og mangler. Det er imidlertid ikke hjemmel i brann- og eksplosjonsvernregelverket til å pålegge ferjeeiere å øve med det kommunale brann- og redningsvesenet, selv om jeg mener at samtrening absolutt må anses å være en fordel for virksomhetene.

Dimensjoneringsforskriften som regulerer organisering og dimensjonering av brann- og redningsvesenet, stiller blant annet krav om at det skal gjennomføres praktiske og teoretiske øvelser med slik hyppighet, omfang og innhold at brann- og redningspersonellens kompetanse blir vedlikeholdt og utviklet slik at den er tilstrekkelig til at brann- og redningsvesenet kan løse de oppgavene det kan forventes å bli stilt overfor. Det fremgår også av forskriften at brann- og redningsvesenet skal disponere egnet og tilstrekkelig utstyr med høy driftssikkerhet til innsats ved de brannene og ulykkene som kan forventes.

Regjeringen vil for øvrig styrke brannutdanningen ved å etablere en ny fagskole for utdanning av brann- og redningspersonell ved Norges brannskole i Tjeldsund kommune i Troms og Finnmark. Fagskolen vil bli en del av det ordinære skolesystemet og skal gjennom en utvidelse fra dagens åtte ukers grunnkurs til et toårig utdanningsløp bidra til bedre beredskap og redusert sårbarhet i kommunene. Studiets innhold skal etableres og utvikles gjennom et tett samarbeid mellom yrkeslivet og fagskolen, for å sikre at utdanningen er relevant for fagfeltet. Elektrifiseringen av samferdsels-/transportsektoren er en type samfunnsutvikling som påvirker brann- og red-

ningsvesenets oppgaveportefølje, og som må gjenspeiles i utdanningens innhold.

SPØRSMÅL NR. 2893

Innlevert 28. august 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 6. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kor mykje har staten brukt på planlegging dei siste 8 år av vegstrekninga og kor mange års forsinkelse vil det bli om Frp skulle vinne fram med sitt syn?

GRUNNGJEVING:

I valkampen snakkar no Frp om at dei vil ha omkamp på trasévalet for E39 Møreaksen. Eg er uroa over dette og vil gjerne ha svar på kor mykje som er brukt på planlegging av ein veg Frp no ikkje vil ha, samt eit estimat på kva ein slik omkamp vil utsette prosjektet med.

Svar:

E39 Ålesund-Molde har vore utgreitt i fleire omgangar. Parallelt med utgreiingsarbeidet er det jobba med planlegging etter plan- og bygningslova på heile E39 Ålesund-Molde.

Kostnad for utgreiing og planlegging

Samla sett har det blitt brukt om lag 340 millionar 2021-kroner til utgreiings- og planleggingsaktiviteten dei siste åtte årene (2013-2021). Dette inkluderer 22 millionar 2021-kroner i prognose for resten av 2021.

Til utgreiingar er det nytta om lag 3,5 millionar 2021-kroner. Dette inkluderer både kjøp av konsulenttenester og interne timar. Utgreiingane er tilleggsutgreiing for KVU på strekninga Digernes-Vik (2017/2018) og vurdering av alternative kryssingar av Romsdalsfjorden (2019).

Til planlegging etter plan- og bygningslova aleine er det nytta om lag 335 millionar 2021-kroner, inkludert prognose for 2021. Dette inkluderer både kjøp av konsulenttenester og interne timar. Dei største planleggingskostnadene ligg til det omfattande arbeidet med utgreiing og planlegging av fjordkryssinga. Dette arbeidet har gjort at byggjekostnadene for prosjektet er redusert vesentleg. Det er inngått kontraktar på blant anna prosjektering av Julsundbrua og arkeologiske arbeider som strekker seg ut over 2021.

Utsetjing

E39 Ålesund-Molde er prioritert med oppstart i fyrste periode av Nasjonal transportplan (NTP) 2022-2033, jf. Innst. 653 S (2020-2021) og Meld. St. 20 (2020-2021), og har kome langt i utgreiing og planlegging.

Eit eventuelt nytt konsept for E39 må utgreiast i ei ny konseptvalutgreiing og vurderast i ei ny ekstern kvalitetssikring (KS1) før det ev. blir gjort eit nytt konseptval og regjeringa gir føringar om vidare planlegging. KVU/ KS1 prosessen inkludert regjeringsbehandling, tek normalt 2-3 år. Det vil seie at planlegging etter plan – og bygningslova kan starte tidlegast i 2024, kanskje så seint som 2025. Å skaffe same plangrunnlag for ein eventuell ny trasé som vi har for vedtatt traséen, vil kunne innebere behov for fleire år med blant anna miljømålingar og grunnundersøkingar. Ei planleggingstid på 4-6 år er ikkje usannsynlege. Prosjektet kan då vere ferdig planlagt og klar for KS2 tidlegast ein gong mellom 2028-2029 og 2031. KS2 og behandling i regjering og storting vil normalt ta minst eitt år og kjem i tillegg.

Prosjektet har ei ramme på 2,5 mrd. kr i fyrste seksårsperiode i NTP pluss trafikantbetaling. Oppstart er avhengig av dei årlege budsjetta og porteføljestyringa. Eit nytt traséval vil grovt vurdert kunne føre til ein utsett anleggsstart på mellom 5-10 år, minst, samanlikna prioriteringa i NTP 2022-2033. Det blir understreka at dette er eit usikkert anslag, det kan bli vesentleg meir.

SPØRSMÅL NR. 2894**Innlevert 29. august 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 3. september 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden følge opp signalene fra partiene som utgjør et flertall på Stortinget, knyttet til forlengelse av permitteringsperioden utover 1. oktober, slik det blant annet fremkommer hos NRK 28. august?

Svar:

Regjeringen har endret permitteringsreglene flere ganger gjennom pandemien for å unngå unødvendige oppsigelser. Stortinget vedtok så sent som i juni å forlenge permitteringsperioden til 1. oktober. Perioden med rett til dagpenger for ledige og permitterte er tilsvarende forlenget.

I takt med vaksiner og gjenåpning av samfunnet går ledigheten nå kraftig ned og mange permitterte hentes tilbake til jobb. Utviklingen er mer positiv enn vi la til grunn for bare få måneder siden. Etterspørselen etter arbeidskraft, og dermed jobbmulighetene, er på vei opp. Selv om bildet fortsatt er sammensatt, og noen bransjer sliter mer enn andre, rapporterer mange bedrifter nå om mangel på arbeidskraft.

Nå er det viktig å stimulere arbeidstilbudet og legge til rette for nødvendige omstillinger. Tiltak for å hjelpe bedriftene å ta tilbake sine ansatte, slik som lønnsstøtte på opp mot 25 000 per arbeidstaker som kommer tilbake i jobb er målrettet i dagens situasjon. Det aller viktigste vi

må gjøre nå er å sørge for at flere som står uten jobb har etterspurt kompetanse og kommer inn igjen i arbeidslivet.

Regjeringen vil bruke den gryende oppgangsperioden vi nå er inne i til å inkludere flere i det ordinære arbeidslivet og til å stimulere til nødvendige omstillinger i norsk økonomi. En ytterligere utvidelse av de midlertidige permitteringsreglene er ikke nødvendigvis riktig medisin. Det vil bidra til å fastholde ansatte i inaktivitet og jobber med usikker fremtid, og dermed forsinke omstillinger og gjøre at det tar lengre tid før folk kommer tilbake til ordinært arbeid. Det har vi god faglig dekning for å si. Det er i tillegg et selvstendig poeng at permitterte bruker av dagpengerettighetene sine, noe som er uheldig hvis det likevel ender med oppsigelse.

Vi har lang erfaring i å foreta endringer i permitteringsregelverket når situasjonen i arbeidsmarkedet tilsier det. Derfor ble også regelverket utvidet i flere omganger under finanskrisen (2009), oljeprisfallet (2014). Utvidelser i permitteringsregelverket når arbeidsmarkedet svekkes, må reverseres når utsiktene normaliseres, noe fagekspertisen også har påpekt gjennom pandemien.

Vi har hatt jevnlig dialog med partene i arbeidslivet gjennom hele koronapandemien. De er tette på egne bransjer og medlemmer og har gitt nyttige innspill gjennom det siste året. Det er også bakgrunnen for at jeg har invitert de åtte hovedorganisasjonene til et nytt møte fredag 3. september.

SPØRSMÅL NR. 2895**Innlevert 29. august 2021 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 6. september 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Kan statsråden gjere greie for departementet sitt eigarstyringsdokument overfor Statskraft for 2021, spesielt med omsyn til Statskraft sitt eigarskap i BKK og korleis Statskraft sine 4 styrerepresentantar i BKK skal opptre i dei pågåande omstillingane kor det føreligg planar for å legge ned ei av avdelingane til BKK Produksjon, der viktige

lokale arbeidsplassar i vertskommunane skal tenesteutsettast?

GRUNNGJEVING:

BKK planlegg for at 22 tilsette i anleggsavdelinga skal miste arbeidet og at tenestene i staden skal tenesteutsettast og leggast ut i marknaden. Statskraft sitt eigarskap i

BKK er industrielt, og i følge Statskraft sine nettsider betyr det bl.a. “å bruke sin erfaring og kompetanse til å videreutvikle disse selskapene industrielt. Målet er å maksimere den langsiktige verdiskapingen” Statskraft sin eigardel i BKK er på 43,4 prosent.

På nettsidene til Statskraft står det at Statskraft skal engasjere seg i sivilsamfunnet på mange måtar (...), og ha eit arbeidsmiljø som er prega av inkludering og gjensidig respekt. Tenesteutsetting av lokale arbeidsplassar i BKK blir no møtt med sterkt misnøye både frå vertskommunane og frå dei tilsette sine organisasjonar.

Svar:

Rammene for staten sitt eigarskap i Statskraft går fram av eigarmeldinga, som blei lagt fram for Stortinget i 2019. I

meldinga går det fram at grunngevinga for staten sitt eigarskap i Statskraft er å eige norske vasskraftressursar samt å oppretthalde eit leiande teknologi- og industriselskap med hovudkontor funksjonar i Noreg. Staten sitt mål som eigar er høgast mogeleg avkastning over tid.

Det går og fram av eigarmeldinga at staten sitt eigarskap skal utøvast i tråd med rollefordelinga i selskapslovgjevinga og i tråd med anerkjende prinsipp for eigarstyring og selskapsleiing.

Ein følge av dette er at det er Statskraft sitt styre og leiing som har ansvaret for drifta av selskapet. Dette inkluderer også avgjerd og vurderingar i samband med eigarskapet i BKK og dei disponeringane Statskraft gjer i tilknytning til dette.

SPØRSMÅL NR. 2896

Innlevert 29. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 6. september 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

2. august sendte en gruppe på 34 afghanere som tidligere har jobbet for det norske forsvaret i Afghanistan, en søknad til regjeringen om å få hit sine nære familiemedlemmer som fedre, mødre, brødre og søstre. Til tross for gjentatte henvendelser og møter med representanter for Forsvarsdepartementet er ikke henvendelsen besvart.

Vil regjeringen besvare henvendelsen raskt og sørge for at deres familiemedlemmer hentes til Norge?

BEGRUNNELSE:

De 34 tolkene har gjort en enorm innsats for det norske forsvaret, ofte med egne liv som innsats. De har deltatt i svært risikofylte oppdrag i Afghanistan. De har deltatt i oppdrag hvor Taliban soldater er tatt til fange og fengslet, blant annet. Som en følge av dette har de fått opphold i Norge. De frykter nå at Taliban vil gå etter deres nære familiemedlemmer som fortsatt er i Afghanistan. Taliban kjenner de tidligere tolkenes identitet og de frykter nå Taliban vil ta hevn ved å gå etter familiemedlemmene. Derfor haster det å få hentet familiemedlemmene ut av landet.

Svar:

Spørsmålet er rettet til Statsministeren som har bedt meg besvare spørsmålet.

Jeg kan bekrefte at Forsvarsdepartementet i august måned har mottatt henvendelser og avholdt møter med representanter for medlemmer av foreningen for afghanske tolker med tilknytning til Forsvaret. Til sammen gjelder henvendelsene søknader om å hente til Norge omlag 400 familiemedlemmer tilhørende en gruppe på noe over 30 tolker. Det er gitt skriftlig svar om at henvendelsen er mottatt og at den vil bli oversendt utlendingsforvaltningen for videre behandling.

I den akutte evakueringen fra flyplassen i Kabul, som nå er avsluttet, prioriterte norske myndigheter å evakuere norske statsborgere, andre med gyldige innreisedokumenter til Norge og andre særskilt utsatte grupper med tilknytning til Forsvaret og/eller Norge. Regjeringen har hele tiden vært tydelig på at vi neppe ville være i stand til å hjelpe alle i denne fasen.

Det har tidligere vært etablert flere søknadsordninger for lokalt ansatte som har vært tilknyttet norske styrker i Afghanistan og deres nærmeste familiemedlemmer (GI-06/2015, GI 08/2017 og GI-04/2021), og en ny søknadsordning for tidligere lokalt ansatte vurderes. Tolkene som allerede er i Norge har fått med seg sine nærmeste

familiemedlemmer. Det å skulle utvide kretsen av fami-

liemedlemmer for dem som har vært omfattet av tidligere instruksjer, er det så langt ikke tatt stilling til.

SPØRSMÅL NR. 2897

Innlevert 29. august 2021 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland

Besvart 6. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre at den pasientgruppen som er for syke til å bli tatt hånd om av kriminalomsorgen faktisk blir tatt hånd om slik at de ikke til stadighet begår lovbrudd og blir en kasteball i helsevesenet?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede var nylig på besøk på Lomtjønn i Vennesla kommune hvor beboerne til stadighet opplever uønskede hendelser og lovbrudd begått av personer som er dømt utilregnelig av psykiske årsaker men som er for syke til å bli tatt hånd om av kriminalomsorgen. Samtidig som de burde hatt bedre oppfølging av helsevesenet. De faller mellom to stoler. Videre så har ikke kommunen noen sanksjonsmulighet ifølge lokalpolitikerne jeg snakket med. De som begår handlingene kan bli midlertidig innlagt men bare i kortere tidsperioder og kommer derfor raskt tilbake og «fortsetter som før» Helsevesenet blir med andre ord en svingdør hvor de går inn og ut. Dette er heller ikke verdig for de det gjelder.

Vennesla kommune etterlyser tiltak for hvordan man kan håndtere pasienter som begår kriminelle handlinger men som ikke kan straffes. En mulighet kan være at man i større grad får hjemmel til å ta i bruk tvangsmidler ovenfor en pasientgruppe som er for syke til å bli tatt hånd om av kriminalomsorgen.

Svar:

Jeg oppfatter at representanten Saudlands spørsmål først og fremst handler om de personene som trenger et forsterket og tilrettelagt tilbud innenfor det ordinære tilbudet i psykisk helsevern og rusbehandling. Personer som har fått dom til tvungent psykisk helsevern eller dom til tvungen omsorg følger egne behandlings- og rehabiliteringsopplegg hvor spesialisthelsetjenesten er ansvarlig for gjennomføringen.

Regjeringen er opptatt av at personer med alvorlig psykisk lidelse, rusproblematikk og volds- og sikkerhets-

risiko får egnede tilbud både i spesialisthelsetjenesten og i kommunene, samt i samarbeidssonen mellom tjenestene. Generelt har tjenestetilbudet til mennesker med psykisk helse- og rusproblemer fått en langt større bredde og kapasitet de siste tiårene.

I mange kommuner er det etablert et godt tverretattlig samarbeid rundt brukere med omfattende hjelpebehov, men noen steder kan det være utfordrende å få til en helhetlig og kontinuerlig oppfølging av personene. I slike tilfeller kan det være nyttig at helsetjenesten sammen med vedkommende og de pårørende utarbeider en gjensidig forpliktende oppfølgingsplan og en plan for håndtering av kriser (kriseplan). Politiet og naboer kan inviteres inn i arbeidet med kriseplan dersom brukeren samtykker. En slik plan skal sørge for at alle berørte og brukeren selv kan gjenkjenne signaler på at en krise kan være i utvikling og at partene vet hva som skal gjøres i situasjonen.

Pasienter med store og sammensatte behov er i Nasjonal helse- og sykehusplan løftet frem som en gruppe det er nødvendig å styrke tilbudet til. Dette stiller krav til kontinuerlig og systematisk samarbeid både innad i spesialisthelsetjenesten og mellom kommuner og spesialisthelsetjeneste. Brukere med alvorlige og sammensatte behov er én av fire pasientgrupper som helsefelleskapene skal ha særlig fokus på å utvikle gode tjenester for.

Noen behandlingsmetoder er særlig tilpasset mennesker med alvorlige og ofte samtidige psykiske lidelser og rusmiddelproblemer. Som ledd i regjeringens satsning på psykisk helsevern og rusfeltet, er det derfor lagt til rette for etablering av aktivt oppsøkende behandlingsteam som ACT- og FACT-team. I teamene deltar personell fra både spesialisthelsetjenesten og kommunen. Brukere, pårørende, personell og samarbeidspartnere rapporterer at brukerne får bedre oppfølging og behandling gjennom disse teamene. Evaluering viser også at innleggelses- og oppholdsdøgn med tvang er sterkt redusert etter inntak i ACT-/ eller FACT-teamene sammenlignet med før inntak. De sykeste pasientene kan følges opp over flere år og innsatsen kan økes når det er behov for det. Dette er et viktig tiltak for økt trygghet. I dag er det rundt 80 slike team

rundt om i landet, og som det fremgår av Nasjonal helse- og sykehusplan mener regjeringen at flere slike team bør etableres.

Når det gjelder muligheten for i større grad å ta i bruk tvangsmidler overfor denne pasientgruppen, mener jeg at det primære virkemidlet må være å utvikle gode behandlingsmetoder og tjenestetilbud som kan gjøre pasientene bedre. Tvangslovutvalget har foretatt en samlet gjennomgang og vurdert behovet for revisjon og modernisering av regelverket for bruk av tvang i helse- og omsorgssektoren. Regjeringen har i Granavolden-plattformen slått fast at det skal foretas en revisjon av alle tvangshjemler, basert

på anbefalingene fra Tvangslovutvalget. Oppfølging av forslagene fra Tvangslovutvalget (NOU 2019: 14 Tvangsbegrensingsloven) ble sendt på høring 6. juli, med frist 8. november. Høringsinstansene inviteres til å komme med innspill til hva som må til for å lykkes med innføring av et nytt regelverk for bruk av tvang. Helsedirektoratet vil i løpet av året publisere nye nasjonale faglige råd om forebygging av tvang. Rundskriv et som beskriver ansvar og samarbeid mellom politiet og helsetjenesten skal revideres av Helsedirektoratet og Politidirektoratet. Dette arbeidet skal ses i sammenheng med oppfølgingen av Tvangslovutvalgets forslag.

SPØRSMÅL NR. 2898

Innlevert 29. august 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 6. september 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Mener statsråden at å nekte nordmenn transaksjoner til egne kontoer/e-walleter i utenlandske pengeforetak som de norske borgerne selv styrer bruken av, er det samme som å stoppe bet.transaksjoner til/fra pengespill uten norsk tillatelse eller «andre foretak» som formidler slike transaksjoner på vegne av spilloperatører, og mener statsråden at det norske betalingsformidlingsforbudet også må følges av e-pengeforetak i andre land (ref. statsrådets sitat om «næringsdrivende sitt ansvar» som er gjengitt nederst i begrunnelsen under)?

BEGRUNNELSE:

Gjennom svar på ulike spørsmål fra meg har statsråden slått fast at lotteritilsynet ikke har myndighet til å gjøre vedtak mot overføringer til egne bankkontoer og kontoer i e-pengeforetak i utlandet.

Han sier for øvrig at vedtak etter betalingsformidlingsforbudet gjelder betalingstjenester i Norge og at forbudet gjelder betalingstransaksjoner til og fra pengespill som ikke har tillatelse i Norge, men også betalingstransaksjoner til og fra «andre foretak» som formidler betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskap som ikke har tillatelse i Norge.

I forrige spørsmål tok jeg opp vedtaket mot MIR Limited. Som følge av dette vedtaket nektes nordmenn å overføre penger til sine egne e-walleter i et utenlandsk e-pengeforetak. Dette e-pengeforetaket er ikke et foretak som formidler betalingstransaksjoner på vegne av peng-

espillselskap, men en e-wallet løsning hvor kontoeierne selv kan bruke sin penger til mange ulike formål, avhengig av eget ønske (slik som en alminnelig bankkonto).

Statsråden skriver også til meg at:

«næringsdrivende sitt ansvar å implementere løsninger som gjør det mulig å skille mellom lovlige og ulovlige pengetransaksjoner.»

Svar:

Som nevnt i svaret på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2712 og nr. 2821 er pålegg om å stanse betalingstransaksjoner i tilknytning til ulovlige pengespill rettet mot foretak som yter betalingstjenester i Norge, typisk norske banker. E-pengeforetak som ønsker å formidle transaksjoner på vegne av kunder hos norske banker, må forholde seg til regelverket som de norske bankene er underlagt. Selskap som bevisst formidler betalingstransaksjoner i strid med norsk lovgivning, og som ikke implementerer løsninger som gjør det mulig å skille mellom lovlige og ulovlige pengetransaksjoner, vil det naturligvis kunne være problemer med å benytte. Jeg vil derfor råde nordmenn som ønsker å benytte tredjeparts betalingsformidlingstjenester til å benytte aktører som har valgt å respektere det norske regelverket og som utelukkende formidler betaling i tilknytning til lovlige tjenester.

SPØRSMÅL NR. 2899**Innlevert 29. august 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 6. september 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Ble henvendelsen om et mulig utleveringstilbud av drapsmistenkte i Martine-saken og den informasjonen jeg formidlet til UD (juli/august 2019) vedrørende ønske fra jemenittiske myndigheter (innenriksminister/visesstatsminister) om et snarlig møte på høyt politisk nivå om Martine-saken mellom Norge og Jemen, fulgt opp av UD raskt i etterkant, og i så fall konkret hvordan?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til spørsmål 15:2591 (2020-2021) fra representant Tybring-Gjedde hvor det bes om en skjematisk oversikt over hva Utenriksdepartementet har gjort i Martine-saken, og utenriksministerens svar om at «av hensyn til taushetsplikten er jeg forhindret fra å gi en detaljert fremstilling av hvilken bistand som har vært gitt».

Jeg viser også til varsel fra Martines far til Stortinget, samt flere skrivelser i media, hvor det stilles kritiske spørsmål ved UD's handlinger og manglende oppfølging i Martine-saken.

Jeg viser videre til mine egne møter med daværende innenriksminister/visesstatsminister (øverste representant for Jemens internasjonale anerkjente regjering med tilstedeværelse i landet), daværende justisminister og flere andre, som UD er kjent med, hvor det både ble ytret stor støtte til å løse Martine-saken og ble ytret ønske om raskt besøk til Norge (eller annet egnet sted) fra innenriksministeren/visesstatsministeren selv for å diskutere konkrete steg med norske myndigheter.

Avslutningsvis vil jeg vise til NRKs nyhetssak fra i fjor om at en navngitt velkjent og respektert norsk statsviter, historiker og professor i internasjonal politikk, i 2013 skal ha fått et tilbud fra jemenittiske myndigheter om utlevering av drapsmistenkte i Martine-saken, og at dette ble viderefremidlet til UD.

Spørsmålet mitt har som hensikt å få klarhet i hvordan norske myndigheter har fulgt opp ulike aktuelle nye spor og initiativ fra andre som er kommet opp i Martine-saken.

Svar:

Utenriksdepartementet har vært kontinuerlig engasjert i oppfølgingen etter drapet på Martine Vik Magnussen i 2008. Engasjementet har bestått i å yte konsulær bistand i forbindelse med dødsfallet, ta opp saken politisk med Jemens eller andre relevante lands myndigheter, samt bistå

britiske myndigheter. Ulike initiativer som er kommet er blitt vurdert.

Av hensyn til taushetsplikten er jeg forhindret fra å gi en detaljert fremstilling av hvilken bistand som har vært gitt.

Norsk engasjement i saken vil fortsette. Departementet vil fortsette kontakten og dialogen med jemenittiske myndigheter og ta opp saken ved enhver mulig anledning, men vil igjen understreke at det er britiske myndigheter som er ansvarlige for etterforskning og straffeforfølgning av drapet på Martine Vik Magnussen. Norske myndigheters rolle er å støtte og utfylle en solid britisk innsats for å få mistenkte utlevert til og straffeforfulgt i Storbritannia. Som ved alle tidligere møter med jemenittiske utenriksministre, tok jeg også opp saken i møtet med Jemens utenriksminister Ahmed Bin Mubarak da han besøkte Oslo 2. september.

Vi vil også fortsette å ta opp saken politisk i møter med andre lands myndigheter som antas å kunne bidra til at mistenkte blir stilt for retten i Storbritannia, og bistå i eventuelle fellestiltak initiert fra britisk side. Britiske myndigheter har vært tydelige i sitt budskap om at de ikke ser en annen rolle for norske myndigheter enn at saken tas opp fra norsk side i ulike sammenhenger med jemenittiske myndigheter, og at norske myndigheter bistår i fellestiltakene som initieres fra britisk side.

Jeg viser for øvrig til mine svar på skriftlig spørsmål nr. 930 (2019-2020) og nr. 1536 (2019-2020) fra representanten Gulati om samme sak, og svar til representanten Tybring-Gjedde på skriftlig spørsmål nr. 2591 (2020-2021).

SPØRSMÅL NR. 2900**Innlevert 27. august 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 6. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Energi21 skal utarbeide den nasjonale strategien for forskning, utvikling, demonstrasjon og kommersialisering av ny klimavennlig energiteknologi. Styret består hovedsakelig av produsenter og miljø med fokus på teknologi, men ingen med finans eller juss kompetanse som er helt vesentlig fremover. Prosessen for oppnevning av styremedlemmer og perioden de er oppnevnt for er også uklart.

Hvordan vil statsråden sikre bedre faglig og geografisk bredde i styret til Energi21?

Svar:

Styret for Energi21 er et faglig styre bestående av representanter fra næringslivet, forskningsinstitusjoner og myndighetene. Representantene fra næringslivet skal være i majoritet, ettersom strategien skal være næringsrelevant. Hovedoppgaven til styret er å gi råd og anbefalinger til myndighetene og næringslivet om innretning og prioritering av forskning og innovasjon på energiområdet. Styret er oppnevnt av olje- og energiministeren og oppnevningssperioden er åpen.

Energi21 omfavner hele energisektoren og vil derfor dekke svært mange teknologiområder og verdikjeder. Deltakerne i styret må derfor ha fagkompetanse innenfor de mest sentrale tematiske teknologiområdene som strat-

egien skal dekke (vann, vind og solkraft, maritim transport, energisystemer, energieffektivisering, CCS, mm.). Samtidig må ikke styret være for stort, og det skal tas hensyn til både kjønn og geografi. Prosessen med å velge ut et begrenset antall personer med riktige kvalifikasjoner kan derfor være både omfattende, og komplisert.

Energi21 styret vi nå har er faglig kompetent og representativt for det arbeidet som skal gjøres. Medlemmene har solid kunnskap som dekker den tematiske innretningen og satsingsområdene i Energi21. Styret består av 15 personer, åtte fra næringslivet, fire fra universiteter/institutter og tre fra virkemiddelaktørene. Det mener jeg er et stort og representativt styre. Det bør ikke være større. Jeg mener også at den geografiske fordelingen er tilfredsstillende.

I strategiutviklingsarbeidet er det viktig for styret å få innspill fra fagmiljøer som ikke er med i styret, også når det gjelder ikke-teknologiske fag. Styret har i økende grad vektlagt å trekke inn kompetanse på områder som ikke er tekniske, innenfor samfunnsvitenskapelige problemstillinger, marked, juss, økonomi, etc. Dette gjøres gjennom referansegrupper, innsatsgrupper, strategiske arbeidsmøter og bilaterale dialogmøter. I tillegg legges strategien ut på offentlig høring. Jeg mener en slik grundig strategiprosess er helt avgjørende for kvaliteten og relevansen i arbeidet og eierskapet til strategiens anbefalinger.

SPØRSMÅL NR. 2901**Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 6. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Innen 1. juli 2021 skulle Bane NOR levere en anbefaling av rutemodell og infrastrukturtiltak til Jernbanedirektoratet. Anbefalingen skal være fordelt på utviklingstrinn med tilhørende kostnadsestimater for hele strekningen Melhus – Steinkjer for to tog i timen, som foreløpig mål var 2027.

Er denne anbefalingen tilgjengelig for offentligheten, og hvordan vurderer statsråden fremdriften for å nå målet i Byvekstavtalen om to tog i timen innen 2024?

Svar:

Tilbudsforbedringer på Trønderbanen har høy prioritet i departementet. Den 25. januar 2021 sendte Samferdsels-

departementet et oppdragsbrev til Jernbanedirektoratet, der departementet ba om at Jernbanedirektoratet ba Bane NOR planlegge for å oppnå to tog i timen på strekningen Melhus – Trondheim – Stjørdal tidligere enn for hele strekningen Melhus – Steinkjer. Dette oppdraget ble gitt for at Bane NOR skulle påbegynne detaljplanlegging av flere identifiserte tiltak som er nødvendige for å oppnå 2 tog i timen på strekningen Melhus – Trondheim – Stjørdal, slik at befolkningen får denne tilbudsforbedringen så tidlig som mulig.

Jernbanedirektoratet har nå mottatt en kapasitetssanalyse fra Bane NOR, samt hatt dialog om en foreløpig vurdering av kostnader og tiltak for en trinnvis realisering av effektpakken to tog i timen Trønderbanen. Bane NOR vil i nær framtid oversende sin endelige vurdering til direktoratet. Direktoratet vil etter dette komme tilbake til Samferdselsdepartementet med en samlet tilrådning som også vil belyse oppdaterte samfunnsøkonomiske vurderinger, samt materiellbehovet ved en slik trinnvis inndeling. Direktoratet tar sikte på å oversende sin anbefaling til departementet i løpet av september.

SPØRSMÅL NR. 2902

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 6. september 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Råvareløftet ble presentert under Arendalsuken. Før står for 75-83 % av klimautslippene i havbruk. Utvikling av nye verdikjeder basert på råstoff med lavere miljøavtrykk møter ulike barrierer i lovverk og myndighetsutøvelse. Det gjelder spesielt slam fra havbruk og restråstoff fra fiskeri og høsting av mesopelagisk fisk. For å lykkes med bærekraftig forproduksjon i Norge må vi i tillegg ha økt kunnskap om ressursene, og oppskalering som gir volum og lavere kostnader.

Hvilke konkrete grep vil bli tatt for å redusere barrierene?

BEGRUNNELSE:

Når det gjelder kunnskapsbasert tilpassing av lovverket må det selvsagt ikke gå på bekostning av matsikkerhet. Men vi har et ansvar for å utnytte ressursene på en mer effektiv måte.

I debattene under Arendalsuken ble følgende tre barrierer løftet frem av Bellona og næringsaktører:

1) Fiskeslam:

Årlig slippes det ut 600 000 tonn slam fra norsk fiskeoppdrett, rundt 40.000 av dette er fra settefiskanlegg på land som er enklere å samle opp. Dette avfallet kunne vært blitt en verdifull ressurs som substrat for produksjon av insekter, men kan ikke benyttes pga. bestemmelser i dagens lovverk. Nylig ble det offentliggjort en rapport fra studier utført av Ecoprot sammen med HI og Nord universitet som konkluderer med:

«Det er ikke påvist forhold som indikerer at bruk av slam kan representere en risiko for dyrevelferd eller human helse ved bruk av slam i substrat til larver og deretter bruke produkter fra larvene i fôr til husdyr.»

Mens i dagens lovverk står det at: Avføring, urin, mage- og tarminnhold er forbudt å benytte som fôr (forskrift om merking og omsetning, (Jf. forordn. 767/2009 art. 6 og vedlegg III). (kilde mattilsynet)

2) Mesopelagisk fiske:

Mesopelagisk fisk kan være en spennende ressurs, men forskerne er redde for at manglende stabile rammebetingelser for de som bedriver prøvefiske, gjør at vi ikke får utviklet kunnskapsgrunnlaget.

3) Restråstoff fra fiskeri:

Selv om mye råstoff utnyttes innen norsk fiskeri dag, har vi ikke bestemmelser på plass som forhindrer at 158 000 tonn restråstoff fra fiskeri havner på havet hvert år istedenfor å bli utnyttet som fiskefôr. Det viktigste potensialet ligger innenfor hvitfisknæringen, hvor utnyttelsesgraden riktignok har økt betraktelig, men fortsatt ikke er høyere enn 61 %. Et annet aspekt er at mye av restråstoffet i dag eksporteres fremfor å utnyttes i Norge.

Svar:

Innledningsvis vil jeg påpeke at produksjon av oppdrettslaks allerede gir lavt klimagassutslipp sammenlignet med eksempelvis produksjon av svine- og storfe kjøtt. Slik representanten Grung påpeker i sitt spørsmål, kommer mer enn 70 pst. av klimagassutslippene fra havbruksnæringen fra fiskeføret gjennom råvarene som benyttes,

transport og produksjon. Om lag 90 pst. av råvarene til fôr er importert. Det er derfor viktig å satse på alternative, bærekraftige fôrressurser for å redusere klimagassutslippene fra havbruksnæringen. Jeg konstaterer at det allerede foregår omfattende forskning på alternative kilder til fôr, og regjeringen vil legge til rette for å utvikle nye fôrvarer til havbruksnæringen. Det er et generelt mål å arbeide for en så høyverdig bruk av råvarer, restråstoff og slam som mulig, innenfor trygge rammer. Regjeringen har bevilget betydelige beløp for å få etablert det verdensledende Aquafeed Technology Center (ATC) i Bergen for å utvikle trygge, mer klimavennlige og gode forråvarer for havbruksnæringen spesielt. Senteret har også en åpen forsknings-plattform som legger til rette for at alle får tilgang til ny kunnskap om nye forråvarer. Regjeringen vil fortsette å investere i forskning og utvikling som muliggjør en mer høyverdig utnyttelse av marint råstoff.

Dagens regelverk begrenser hvilket råstoff som kan benyttes i matproduksjon, og regelverket er ikke tilstrekkelig tilpasset bruk av nye arter og nytt råstoff fra havet til mat og fôr. Regelverket skal bidra til å sikre at føret er trygt å spise for dyrene, og at maten er trygg og sunn for oss mennesker. For å endre regelverket vil det være nødvendig med god vitenskapelig kunnskap om mattrygghet og smittefare ved bruk av alternative råstoff. På sentrale deler av dette området vil det også være nødvendig å få gjennomslag i EU for endringer i regelverket. Regjeringen vil oppdatere kunnskapsstatus og risikoanalyser for å styrke kunnskapsgrunnlaget med sikte på å få et regelverk bedre tilpasset utnyttelse av marine råvarer, restråvarer og slam.

Jeg er enig med representanten i at mesopelagisk fisk er en spennende ressurs. Biomassen i verdenshavene er veldig stor, så potensialet for utnyttning er der. Fôr til oppdrettsfisk og næringsmiddel er mulige anvendelsesområder. Det er viktig at myndighetene bidrar med å legge til rette for utviklingen av dette fisket.

Prøvefisket etter mesopelagisk fisk er foreløpig i startfasen, og det er fortsatt mange utfordringer knyttet til til-

jengelighet, utvikling av fangstmetoder, bifangst, oppbevaring om bord, anvendelse osv. Fiskeridirektoratet fører derfor en liberal praksis med tildeling av prøvetillatelse. Disse prøvetillatelsene gis normalt for ett år om gangen og inneholder gjerne vilkår om redskapsbruk, fiskeområde osv. Vilkårene i tillatelsene kan endres fra år til år, etter som man høster erfaring med fisket. Usikkerhet knyttet til investeringene er dermed en betydelig utfordring som gjør at flere nøler med å satse.

Jeg besluttet derfor 2. september i år å åpne for at prøvetillatelsene for høsting av mesopelagisk fisk kan gis for lengre varighet, inntil 10 år, for rederier som allerede har drevet et visst fiske. Dette vil gi et betydelig bedre grunnlag for investeringer enn dagens ettårige tillatelse. Jeg ønsker også å ha en god dialog med alle aktørene som satser i dette prøvefisket, slik at vi sammen kan utvikle rammevilkårene på en best mulig måte.

Regjeringen har et mål om øke verdiskapingen fra marint restråstoff – altså det som blir til overs etter bearbeiding av fisken. Dette fremgår også av regjeringens strategi for økt verdiskaping fra marint restråstoff som tidligere er lagt frem. Om lag 90 pst. av restråstoffet i havbruk utnyttes allerede. Det er fortsatt potensiale for økt utnyttelse av restråstoff – særlig innenfor havfiskeflåten. Det er i denne sammenheng positivt at utnyttelsen av restråstoff fra hvitfisk har økt fra 50 pst. til 61 pst. fra 2017 til 2019. Økt utnyttelse av restråstoff fra fiskeri kan være et bidrag til økt verdiskaping i sjømatnæringen, men dette forutsetter at slik økt utnyttelse er tilstrekkelig lønnsom.

Regjeringen går ikke inn for et ilandføringspåbud for restråstoff, men arbeider kontinuerlig for å legge til rette for at mer av restråstoffet utnyttes, og for at vi også bruker restråstoffet til produkter som gir høyere verdiskaping. Regjeringen vil blant annet arbeide for bedre markedstilgang for marine produkter. Regjeringen vil også fortsette å investere i forskning for å bidra til utvikling av ny teknologi og kompetanse for å øke utnyttelsen av restråstoff.

SPØRSMÅL NR. 2903

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim

Besvart 31. august 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor mange pensjonister ville fått økt formuesskatt dersom Arbeiderpartiets alternative budsjett for 2021 hadde

blitt vedtatt, og hvor mye ville den gjennomsnittlige skatteendringen for denne gruppen vært på?

BEGRUNNELSE:

Arbeiderpartiet foreslo følgende endringer i formuesskatten i sitt alternative budsjett for 2021:

- Verdsettingsrabatt for primærbolig beholdes på 75 pst
- Verdsettingsrabatt for aksjer, driftsmidler og næringsseiendom settes til 20 pst.
- Bunnfradrag på 200 000 kroner mer enn i dag, altså totalt 1,7 mill. kroner
- Satsen økes til 1,1 prosent med tilleggssats på 0,2 pst. for formuer over 20 mill. kroner

Svar:

I vedtatt budsjett for 2021 er verdsettelsesrabatten for aksjer og driftsmidler (inkl. næringsseiendom) mv. og tilordnet gjeld 45 pst. Bunnfradraget i formuesskatten er 1,5 mill. kroner (3 mill. kroner) for ektepar. Formuesskattesatsen er 0,85 pst.

Endringene i formuesskatten som er nevnt i spørsmålet, anslås å øke provenyet med 9 030 mill. kroner sammenlignet med vedtatt budsjett for 2021. Med de foreslåtte endringene anslås om lag 137 900 pensjonister å få økt formuesskatt, med i gjennomsnitt 13 300 kroner. Tabell 1 viser fordelingsvirkningene for alle pensjonister.

Tabell 1 Anslåtte fordelingsvirkninger av formuesskatteopplegget som i spørsmålet, sammenlignet med vedtatt budsjett for 2021. Pensjonister¹. Negative tall er skattelettelse

Bruttoinntekt, inkl. skattefrie ytelser	Antall	Gjennom-snittlig skatt i referansealternativet. Kroner	Gjennom-snittlig endring i skatt. Kroner
0 – 100 000 kr	8 300	2 300	800
100 000 – 200 000 kr	81 200	2 600	300
200 000 – 250 000 kr	146 300	6 200	200
250 000 – 300 000 kr	139 600	23 900	300
300 000 – 350 000 kr	142 300	44 400	400
350 000 – 400 000 kr	116 500	63 400	800
400 000 – 450 000 kr	86 500	81 500	1 200
450 000 – 500 000 kr	55 600	99 600	1 600
500 000 – 550 000 kr	38 600	117 300	2 000
550 000 – 600 000 kr	25 100	134 900	3 000
600 000 – 700 000 kr	31 400	159 600	3 600
700 000 – 800 000 kr	17 900	201 000	7 700
800 000 – 1 000 000 kr	15 300	254 000	8 800
1 mill. kr og over	13 700	615 900	54 400
I alt	918 300	64 900	1 900

¹ Definert som person med hovedinntekt fra trygd og pensjon og med pensjon større enn trygd.

Kilder: Finansdepartementet og SSB, LOTTE-Skatt.

Beregningen er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-Skatt. Datagrunnlaget for modellen er et utvalg fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2018. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av inntekt og formue for hele befolkningen. Datagrunnlaget er fremskrevet til 2021. Beregningene kan være usikre bl.a. fordi datagrunnlaget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablongmessig fremskrevet. Modellen tar heller ikke hensyn til mulige endringer i atferden som følge av endringer i skattereglene.

SPØRSMÅL NR. 2904**Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 16. september 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Det er stort behov for flere lærere, men søkertallene er fallende. I 2017 gikk grunnskolelærerutdanningene fra å være 4-årige bachelorutdanninger til 5-årige masterutdanninger. Det gir utdanningsinstitusjonene store utgifter de ikke er kompensert for. Reformen er ikke finansiert. I verste fall vil dette gå utover både kvalitet, studentopptak og studentgjennomstrømning og dermed forsterke lærermangelen i fremtidens norske skole.

Hva er begrunnelsen for ikke å løfte den nye lærerutdanningen opp til kategori C?

BEGRUNNELSE:

Finansieringsmodellen for UH gir systematisk høyere kategoriinnplassering og dermed finansiering av masterutdanninger enn bachelorutdanninger. Dette pga. andre kompetansekrav til de ansatte. Hvorfor er da ikke grunnskolelærerutdanningen løftet etter overgangen fra bachelor- til masterutdanning.

Antall førsteprioritetsøkere til norsk grunnskolelærerutdanning (GLU) har nå falt tre år på rad uten at det virker å bekymre regjeringen i særlig grad. Søkningen til GLU for trinn 1-7 har falt med 14 % og for trinn 5-10 med hele 27 % siden 2018 og søkningen har aldri vært lavere siden de nye grunnskolelærerutdanningene ble innført for 10 år siden. Fortsetter denne utviklingen står vi overfor en stor utfordring med å sikre nok kvalifiserte lærere i fremtidens norske skole.

Endringen fra 4 til 5-årig utdanning gir økte lønnskostnader på grunn av andre kompetansekrav til de faglig ansatte. Det gir høyere utbetalinger til praksisfeltet som ikke kompenseres. Ett femte studieår gir kostnader med 25 % høyere studenttall, økt arealbehov og driftskostnader fra høsten 2021. Det er kommet midler fra KD til mastergradstudiene i lærerutdanningen til forskning, studentrekruttering, ph.d.-stipendiater, digitalisering, samarbeid med lærerutdanningsskoler mv. Dette er nødvendig, men kompenserer ikke for kostnader knyttet til kompetansehevingen eller praksis og kompenserer ikke de grunnleggende utfordringene knyttet til underfinansiering. Uten kategoriheving må vi fremover forvente svekket økonomi ved resultatenheter på institusjonene med lærerutdanning. Det vil kunne gå ut over ressursene som trengs for samarbeidet med praksisfeltet og praksisopplæringen, mindre ressurser til undervisning og oppfølging av lærerstudenter enn av andre masterstudenter, mindre forskning og forskningsbasert undervisning

på lærerutdanningen enn på andre masterutdanninger, dårligere arbeidsvilkår for ansatte på lærerutdanningene enn på andre masterutdanninger (lønn, FoU-tid mv.), større rekrutteringsutfordringer av fagpersonell til lærerutdanningene enn til andre utdanningene.

Norsk lærerutdanning må sikres forutsetninger for å sikre grunnskolelærerstudentene den utdanningskvalitet og studentoppfølging som kreves. Det forutsetter god nok finansiering.

Svar:

Jeg er opptatt av at vi har gode lærerutdanninger som sikrer at vi får godt kvalifiserte lærere til skolene. Nøkkelen er en solid utdanning og godt kvalifiserte søkere som gjennomfører utdanningen og kommer seg ut i norske klasserom.

I 2010 ble allmennlærerutdanningen erstattet av to grunnskolelærerutdanninger (GLU). GLU ble innplassert i kategori D i finansieringssystemet for universiteter og høyskoler, mens den gamle allmennlærerutdanningen lå i kategori E. I 2017 ble de første kullene med studenter tatt opp til de nye femårige grunnskolelærerutdanningene. Da de gikk inn i det femte året av utdanningen sin i 2021, ble dette fulgt opp med finansiering til institusjonene som tilbyr disse utdanningene. I statsbudsjettet for 2021 kom det 89,1 mill. kroner som er halvårseffekten. Det legges på vanlig måte opp til at helårseffekten kommer i 2022.

Siden 2013 har det blitt gjennomført et stortilt lærerløft. Samtidig som vi har stilt kompetansekrav til lærere som skal undervise i norsk, matematikk og engelsk, så har over 47 000 lærere fått tilbud om videreutdanning. Grunnskolelærerutdanningene har blitt masterutdanninger og vi har skjerpet karakterkravet i matematikk for å komme inn på lærerutdanningen fra karakteren 3 til karakteren 4 i den enkleste formen for matematikk fra videregående. Nå har studentene mindre frafall og høyere studiepoengproduksjon enn det som var tilfellet tidligere. Som representanten selv skriver, er det satt av penger til institusjonene til rekrutteringsstillinger, og hvert år gis det 41,5 mill. kroner til å møte faglige og administrative krav til de nye utdanningene. Institusjonene tildeles 65,3 mill. kroner årlig til partnerskapssamarbeid for praksis av høy kvalitet. Mye er med andre ord gjort, og vi fortsetter arbeidet.

Representanten peker på en nedgang i antall førstevalgsøkere til grunnskolelærerutdanningene de tre siste årene. I 2015, 2018 og 2019 var antallet førstevalgssøkere

på et spesielt høyt nivå, men i fjor og i år var det en reell nedgang i de første søkertallene. Dette er jeg ikke fornøyd med, og vi jobber med rekruttering i egne prosesser hvor universitets- og høyskolesektoren er godt involvert. Likevel er det et faktum at det var flere søkere som fikk tilbud om plass i årene 2018 til 2020 enn noen år vi kan sammenlikne med, og til tross for en nedgang i antall søkere, var det i 2020 flere studenter som møtte til studiestart enn året før. I år var det 4,7 prosent flere søkere som fikk tilbud om plass enn i 2013, 15 prosent flere enn i 2010 og 49 prosent flere enn i 2005. Etter at firerkravet ble innført i 2016, har andelen kvalifiserte førstevalgsøkere til GLU ligget på et høyere nivå enn før. I 2021 var andelen kvalifiserte sju prosentpoeng høyere enn i 2013. Andelen av 2016-kullet som gjennomførte på normert tid, var

sju prosentpoeng høyere enn i 2015. I 2019 og 2020 ble det uteksaminert hhv. om lag 2 170 og 2 095 kandidater fra GLU. Dette er en økning på om lag 45 prosent fra 2013. Tall fra Utdanningsdirektoratet viser at det har blitt 4 477 flere årsverk lærere som oppfyller kompetansekravene for tilsetning i grunnskolen siden skoleåret 2013-14.

Overordnet vil jeg trekke fram at rammebetingelsene for universiteter og høyskoler er det viktigste grunnlaget for at de skal kunne levere de gode resultatene som vi forventer av dem. Under denne regjeringen har de direkte bevilgningene til universiteter og høyskoler økt reelt med nesten 6 mrd. kroner, eller over 16 pst. Forutsetningene for å prioritere utdanningskvalitet og studentoppfølging er derfor i høyeste grad til stede for universitetene og høyskolene som utdanner lærerne våre.

SPØRSMÅL NR. 2905

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 2. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Synes ikke statsråden det har tatt uforholdsmessig lang tid å avklare spørsmålet om Bouvetøyas status?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen la 12. juni 2015 fram en stortingsmelding om Bouvetøya hvor den varslet en gjennomgang av lovgivningen for Bouvetøya og hvor den skriver at "i forlengelsen av diskusjonen om en egen lov for Bouvetøya, vil det være naturlig å stille spørsmål om Bouvetøya fremdeles skal ha status som biland eller om territoriet bør innlemmes som en del av Kongeriket Norge.

Jeg har to ganger stilt spørsmål til statsråden om framdriften i dette arbeidet, 16.3.2016 og sist, i januar i år. Begge gangene er svaret at "arbeidet pågår".

Det er nå gått over 6 år siden regjeringen varslet at Bouvetøyas status skulle vurderes. Man kan undres på hvorfor spørsmålet ble reist, var det et ønske om å utvide Kongedømmet etter at den foregående regjeringen fikk avklart delelinjen i Barentshavet og således utvidet den folkerettslige avklarte kontinentalsokk og havområde med et anselige antall kvadratmil, og har man nå fått betenkeligheter med å gjøre en så fjerntliggende øy til del av Kongeriket, med frykt for et enda mer ekspansiv distriktspolitisk spillerom? Man kan bare undres over hvorfor det er så tidkrevende.

Men, altså, siden jeg nå går ut av Stortinget 1. oktober i år, og det ikke synes å være andre enn undertegnede som interesserer seg for hvordan det går med avklaringen av Bouvetøyas rettslige stilling, må jeg benytte denne siste muligheten til å stille statsråden spørsmålet.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet vises det til Meld. St. 33 (2014-2015). Norske interesser og politikk for Bouvetøya. I denne meldingen varslet regjeringen en gjennomgang av lovgivningen for Bouvetøya, herunder av spørsmålet om en egen lov, og om øya bør innlemmes som del av Kongeriket Norge.

Representanten har tidligere stilt spørsmål om dette arbeidet. Spørsmålene er besvart med en redegjørelse for faktiske og rettslige forhold når det gjelder Bouvetøya.

I redegjørelsen er det blant annet vist til at Bouvetøya er ubestridt norsk, og er et norsk biland. Biland er del av norsk territorium, men Bouvetøya fikk på grunn av sin geografiske beliggenhet og historiske forhold en annen status enn de delene av territoriet som i dag utgjør Kongeriket Norge. Territorium som er en del av Kongeriket Norge kan ikke avstås, mens det motsatte er tilfelle for biland. Utover dette har status som biland ikke betydning for lovgivningssituasjonen, noe en eventuell innlemmelse i Kongeriket Norge heller ikke vil ha.

Det er også gjort rede for at det nå er skapt klarhet når det gjelder kontinentalsokkelen rundt Bouvetøya. I 2019 mottok Norge anbefaling fra Kontinentalsokkelkommisjonen om sokkelens utstrekning utenfor øya. I dette området har Norge etter havretten suverene rettigheter til undersøkelser og utnyttelse av både de levende og ikke-levende ressursene på havbunnen. Anbefalingen var i all hovedsak i samsvar med den dokumentasjon Norge tidligere har fremlagt for kommisjonen.

I redegjørelsen er det også vist til at både Bouvetøyas status som biland og øvrige spørsmål vedrørende regelverk og administrative forhold for øya vil bli gjennomgått, herunder om Bouvetøya skal innlemmes i Kongeriket Norge. Denne gjennomgangen har ikke hatt prioritet i departementets oppgaver dette året. Arbeidet er derfor fortsatt ikke ferdigstilt. Vi vil komme tilbake til Stortinget i saken på egnert tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 2906

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 16. september 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

I Khrono 16. august antyder NOKUTs direktør at en godkjenning av en selvstendig høyskole på Nesna vil ta flere år. Premisset for påstanden er at institusjonen og utdanningen må søke som en ny institusjon. Dette til tross for at det i over 100 år er utdannet lærere på Nesna og en reetablering kan gjennomføres som en fisjon med de samme faglige ressursene som ligger til grunn for dagens akkreditering.

Mener statsråden et underliggende organ slik skal kunne overprøve politiske beslutninger om fisjon og videreføring av en institusjon?

Svar:

I universitets- og høyskoleloven har Stortinget bestemt at akkreditering er et vilkår for å kunne tilby høyere utdanning. I loven er akkreditering definert som en faglig bedømming av om en høyere utdanningsinstitusjon eller et studietilbud fyller standarder og kriterier gitt av Kunnskapsdepartementet og Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT). Videre følger det av loven at NOKUTs akkreditering av institusjoner og studietilbud skal baseres på evaluering foretatt av eksterne sakkyndige oppnevnt av NOKUT. Hvilken kategori en akkreditert institusjon tilhører avgjøres av Kongen på grunnlag av en faglig vurdering fra NOKUT.

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning. NOKUTs akkreditering av institusjoner og studietilbud, tilsyn med institusjonenes kvalitetsarbeid og tilsyn med at institusjoner og

eksisterende studietilbud fyller gjeldende standarder og kriterier for akkreditering, er faglig uavhengig.

Jeg mener det er helt sentralt at akkreditering av utdanninger og utdanningsinstitusjoner ikke er politiske bestillingsverk, men bygger på faglige og uavhengige vurderinger. Dette er en forutsetning for institusjonenes faglige frihet og ansvar. Gjennom Bologna-prosessen har Norge dessuten forpliktet seg til å ha et uavhengig kvalitetssikringsorgan for høyere utdanning.

Et utdanningstilbud som ikke tilfredsstillers kravene i universitets- og høyskoleloven kan ikke defineres som høyere utdanning. Jeg mener derfor det ikke kan være aktuelt å etablere et slikt tilbud som ikke tilfredsstillers NOKUTs krav til akkreditering. For øvrig er det styret for et universitet eller en høyskole som fastsetter den interne organiseringen, inkludert studiestedstruktur, jf. § 9-2.

SPØRSMÅL NR. 2907**Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 8. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan vi tillate at spesialisthelsetjenesten fortsatt kan avgjøre hvem som skal få behandling hvor for personer med utviklingshemming og autisme?

BEGRUNNELSE:

På Autismeforeningens møte på Arendalsuka møtte jeg en ung mann på 26 år fra Risør. Han har diagnosen Aspergers syndrom og kunne fortelle at han også utfordres av Tourettes, ADHD og bipolar affektiv lidelse. Han har ikke fått tilbud om utredning på dette og har derfor kun Aspergers syndrom på papiret. Symptomer på psykisk sykdom har blitt tilskrevet hans autismespektertilstand. Som han selv sier: «om jeg brakk et bein så skyldtes det Aspergeren». Han forteller om en ungdomstid sterkt preget av å være sengeliggende, med gjentatte forsøk på å ta sitt eget liv. Da han fikk psykisk helsehjelp og behandling innen psykisk helsevern tilpasset behandling av psykiske lidelser, fikk han det bedre. Men til han og hans pårørendes fortvilelse havnet han ved gjentatte ganger under habiliteringstjenesten i spesialisthelsetjenesten, hvor kompetansen om psykiske lidelser for personer med autisme var minimal.

Denne unge mann representerer mange sårbare som ikke får tilbud om psykisk helsehjelp tilpasset deres autismespektertilstand. Psykologspesialist Anne Gro Innstrand løftet frem ny nasjonal veileder fra Helsedirektoratet som legitimerer diskriminerende praksis ovenfor mennesker med utviklingshemming og autisme.

En stor del av barna med autisme har utviklingshemming og i «Gode helse- og omsorgstjenester til personer med utviklingshemming» står det: «Ved mistanke om psykisk sykdom hos personer med lett utviklingshemming, skal utredning og behandling i hovedsak ivaretas innenfor psykisk helsevern. For mennesker med moderat eller alvorlig utviklingshemming vil det være formålstjenlig med et samarbeid mellom psykisk helsevern og habilitering av voksne i spesialisthelsetjenesten om utredning og behandling. Barn med lett eller moderat grad av utviklingshemming skal følges opp av BUP.» Hvor skal barn med alvorlig og dyp utviklingshemming følges opp ved psykisk sykdom? Har ikke alle barn uansett diagnose rett på behandling innen psykisk helsevern?

30 år etter at HVPU ble lagt ned har habiliteringstjenestene og psykisk helsevern fremdeles ikke avklart sitt ansvarsforhold i forhold til hvem som skal behandle men-

nesker med utviklingshemming, autismespektertilstander og psykisk sykdom.

Svar:

De regionale helseforetakene har ansvar for å yte forsvarlig helsehjelp. Det innebærer ansvar både for å drifte og organisere tjenestene. Helseforetakene kan velge hvordan tjenestene organiseres innenfor rammen av gjeldende lov- og regelverk. Nasjonale faglige anbefalinger og veiledninger forutsettes å ligge til grunn for utforming av tjenestetilbudet.

Prioriteringsveilederne skal bidra til likeverdige tjenester ved å være en beslutningsstøtte til tjenesten. Det er et grunnleggende prinsipp at alle har lik rett til helsehjelp uavhengig av bosted og hvilket helseforetak man sogner til.

Alle pasienter som henvises til spesialisthelsetjenesten har rett til en individuell vurdering etter prioriteringsforskriften, i henhold til pasient- og brukerrettighetsloven. Dette gjelder uavhengig av om det finnes en prioriteringsveileder med en tilstand som passer til det pasienten er henvist for. Ved vurdering av henvisninger må det gjøres en individuell vurdering av behov og settes en frist. Det er ikke et krav at det knyttes til en konkret veileder, men det kan være aktuelt å se hen til f.eks. det fagspesifikke kapitlet i en prioriteringsveileder. Frister som settes må uansett sikre god og forsvarlig helsehjelp.

Regjeringen nedsatte et offentlig utvalg i 2018 som skulle kartlegge og vurdere dagens situasjon og foreslå tiltak for å bedre det samlede tjenestetilbudet til personer med autismespekterforstyrrelser og personer med Tourettes syndrom og deres pårørende. Utvalget leverte utredningen NOU 2020:1 Tjenester til personer med autismespekterforstyrrelser og til personer med Tourettes syndrom i februar 2020. Utvalget hadde forslag til tiltak innenfor en rekke sektorområder. Utredningen har vært på alminnelig høring, og de berørte departementene vil vurdere hensiktsmessig oppfølging av utvalgets forslag og innspillene som ble gitt i høringen. Departementene vil komme tilbake på egnet måte om dette.

Det er kjent at psykiske tilleggsvansker hos mennesker med utviklingshemming enkelte ganger ikke identifiseres. NOU 2020:1 tar opp utfordringen med å tolke atferd og symptomer.

Utvalget tar også opp at personer med autisme har ulike forløp med hensyn til behandling og oppfølging avhengig av om de følges opp i psykisk helsevern eller

habiliteringstjenesten. Inndelingen i ulike forløp er i stor grad basert på kognitivt nivå. Utvalget sier at barn og unge med lett eller moderat psykisk utviklingshemning og samtidig psykisk lidelse som hovedregel skal ha sitt tilbud i psykisk helsevern.

Utvalget peker på at psykisk helsevern og habiliteringstjenestene har ulikt mandat og ulike tradisjoner for utredning, behandling og oppfølging. Utvalget viser til at personer med autisme ofte har behov for tverrfaglig innsats. Skillet mellom somatikk og psykisk helsetjeneste kan derfor fungere dårlig hvis det er behov for hjelp og oppfølging fra begge tjenester samtidig.

Mennesker med psykisk utviklingshemning skal få tilbud om behandling ved psykisk lidelse på lik linje med befolkningen for øvrig. Nødvendig samarbeid mellom habiliteringstjenesten og psykisk helsevern skal sikre faglig forsvarlige tjenester til barn og unge med utviklingshemning som utvikler psykiske problemer og sykdom. Samarbeidet kan organiseres på ulike måter. Jeg forutsetter at de regionale helseforetakene sørger for dette, og at det er klart for fagpersoner og brukere av tjenesten hvordan personer med utviklingshemning og behov for helsehjelp i psykisk helsevern kan få sine rettigheter ivaretatt.

SPØRSMÅL NR. 2908

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein

Besvart 7. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Fedje kommune ønsker å kome til eit kompromiss med Kystverket, med omsyn til den regulerte lokaliteten for akvakultur i Hjeltevarden.

Kvifor er det ikkje mogeleg å opne for ein ny dialog mellom Fedje kommune og Kystverket med omsyn til dette oppdrettsfeltet?

GRUNNGJEVING:

Fedje er ein liten øykommune lengst vest i havet. Det har vore stasjonert losar her sidan 1700-talet. Losvesenet, og det øvrige samfunns- og næringsliv, har gjennom historia klart å eksistere godt saman.

Fedje kommune er ein kommune med dramatisk negativ folketalsutvikling. 2. kvartal i 2021 var det nede på 521 innbyggjarar (SSB). Dette har ringverknader. Nedgangen i folketal gjer at private næringar, mellom anna butikk, kafe, restaurant, entreprenør, tømrrar og andre lokale tenestetilbydarar får mindre omsetning.

Folketalutviklinga går også utover kommunen sine inntekter, som igjen går utover kommunen sine tenester. I sum vert dette ein negativ spiral som kan få fatale konsekvensar for busetnaden på Fedje. For å snu denne utviklinga i positiv retning treng Fedje kommune nye arbeidsplassar.

Busetnad handlar om næringsverksemd, og potensialet for Fedje ligg i stor grad innan maritime næringar.

Fedje kommune sin kommuneplan vert vedteken 14.03.2013 (k-sak 013/13). I denne planen er eit område

i Hjeltevarden regulert til planformål akvakultur. Kystverket kom ikkje med noko motsegn mot denne planen, men protesterte seinare når oppdrett skulle utplasserast. Samtlege maritime faginstansar vurderer lokaliteten i Hjeltevarden svært godt eigna for akvakultur sett i regional samanheng. I arbeidet med «Interkommunal plan for sjøareala i Nordhordland» kjem Fedje kommune til å fokusere på dei naturlege fordelane for akvakultur Fedje har.

Fedje kommune er på tilbodsida her og har forsøkt å få til ein ny dialog med Kystverket. Arbeidsplassar og inntekter er avgjerande for framtida til Fedje. Me forstår at Losvesenet har sine behov, men sidan denne saka er så viktig for Fedje kommune håpar me at interessene kan sameinast på ein måte som alle partar kan leve med. Kystverket har signalisert at oppdrettsfeltet i Hjeltevarden må bort, og dei har ikkje vore viljug til vidare dialog.

Svar:

Eg har stor forståing for Fedje kommune sitt ynskje om å leggje til rette for næringsverksemd i kommunen. Kystverket har ved fleire høve vore i dialog med Fedje kommune og aktuelle akvakulturaktørar om lokalitet for akvakultur aust for Fedje, ved Hjeltevarden. Seinast i vinter har Kystverket svart Vestland fylkeskommune, med kopi til Fedje kommune, om moglegheita for akvakultur i området. Av omsyn til tryggleiken til sjøs er det vanskeleg å kome til eit kompromiss som inneber etablering av akvakulturanlegg ved Hjeltevarden.

Det har i fleire omgangar vore søkt om å få etablere akvakulturanlegg i dette området. I denne samanheng har Kystverket gjort nautiske vurderingar av konsekvensen av slike anlegg. Kystverket har ikkje funne det tilrådeleg å gje løyve til slik aktivitet av omsynet til tryggleiken for sjøtrafikken, fordi det ligg eit alternativt losbordingsfelt i dette området.

Alternative losbordingsfelt må kunne nyttast når det er så dårleg vær at det ikkje er forsvarleg å nytte dei ordinære losbordingsfelta. Det aktuelle området på austsida av Fedje, ved Hjeltevarden, gjev le for dårleg vær med vestleg vind og sjøgang. Under krevjande vêrtilhøve går fartøya så nær opp mot land som mogleg for å sikre le for å kunne utføre ein sikker losbordingsoperasjon. Etablering av akvakulturanlegg i området vil vere til hinder for sikker manøvrering nær land ved Hjeltevarden. Kystverket si faglege vurdering er difor at etablering av akvakulturanlegg i området kjem i konflikt med sikker utøving av lostenesta som eit førebyggjande tiltak for tryggleik til sjøs.

Kystverket har òg kartlagt og vurdert moglege alternativ til losbording på austsida av Fedje ved fleire høve, både i 2012, 2014 og 2015. I alle desse omgangane har konklusjonen vore at det ikkje finst alternative sjøområde ved det ordinære losbordingsfeltet ved Fedjeosen som kan nyttast under særskilt krevjande vêrtilhøve. Det er i denne samanheng viktig å vere klar over at dei alternative losbordingsfelta både må ligge i fortsettinga av dei ordinære losbordingsfelta, og på ein stad som gjev le frå dei vêrtilhøva som gjer at det ikkje er mogleg å nytte dei ordinære losbordingsfelta.

Av omsyn til tryggleik for sjøtransporten, og av omsyn til tryggleiken for losane og mannskapet på losbåtane, er det difor viktig at området aust for Fedje, ved Hjeltevarden, vert oppretthalde som område for trygg losbording ved vêrtilhøve som gjer at det ordinære losbordingsfeltet ved Fedjeosen ikkje kan nyttast. Dette let seg dessverre ikkje kombinere med etablering av akvakulturanlegg i det same området.

SPØRSMÅL NR. 2909

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Lene Westgaard-Halle

Besvart 16. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å stramme inn på regelverket for bruken av kreosot, og sørge for at kreosotimpregnert trevirke ikke blir brukt der det finnes andre alternativer?

BEGRUNNELSE:

Tjærestoffet kreosot inneholder stoffer som er helse- og miljøskadelige. Når kreosotimpregnert tre blir utsatt for sol, vil noe kreosotolje «svette ut» av treverket. Når treverket blir utsatt for vær og vind, skjer det en viss avdamping og utvasking av kreosot.

Kreosot ble brukt som impregneringsmiddel i trevirke i mange år, først og fremst i utendørskonstruksjoner som jernbanesviller, broer, stolper og lignende. Det står i regelverket at kreosot i utgangspunktet er forbudt, men at det finnes visse unntak, som for eksempel til yrkesmessig og industriell bruk, i havner og vannveier.

Ifølge Miljødirektoratet skal kreosot kun godkjennes for bruksområder det det ikke finnes alternativer. I dag har vi derimot flere selskaper som produserer kreosotfrie alternativer, slik som Wopas. Hallingdal-bedriften har ut-

viklet giftfrie, 100 prosent resirkulerbare stolpeprodukter. Dette er ny, grønn industrivirksomhet i praksis.

Ved at regelverket i dag fortsatt tillater bruk av kreosot i tilfeller som impregnering av trevirke til brygger, fører blant annet med seg at innfasingen av miljøriktige produkter forsinkes. Norge burde sørge for at bruken av giftstoffet kreosot minimeres så mye som mulig, ikke bare på grunn av de åpenbare negative helse- og miljøfarlige konsekvensene, men også for å legge til rette for grønn og miljøriktig industri i Norge.

Svar:

Eg takkar for spørsmålet. Som det går fram av vår nyleg publiserte handlingsplan for ein giftfri kvardag, er arbeidet med å få på plass fleire strenge internasjonale reguleringar av miljøgifter og andre helse- og miljøfarlege stoff eit av dei viktigaste verkemidla for å nå dei nasjonale måla våre.

Kva gjeld bruk av kreosot har det lenge vore fokus på stoffets tvilsame eigenskapar, og det går føre seg forskning og utprøving for å finne alternative stoff og materiale både i Noreg og elles i Europa. Eg er derfor einig i at Norge må

påverke bruken av kreosot. Både bruken av det aktive stoffet kreosot til impregnering, og bruk av kreosotimpregnert treverk regulerast av EU-regelverk, som er gjennomført i norsk rett.

Bruk av det aktive stoffet kreosot til impregnering regulerast gjennom biocidregelverket, der det stilles krav om godkjenning for bruk. Godkjenning gis berre for dei bruksområda der det ikkje finns reelle alternativ. Ettersom noverande godkjenningsperiode for kreosot utløpar 31. oktober 2021 går det føre seg eit arbeid med å vurdere om vidare godkjenning skal gis eller ikkje.

EUs komité for vurdering av biocidprodukt konkluderte i desember 2020 med at alle bruksområde for kreosot inneber uakseptabel helse- og miljørisiko. Det er derfor gjennomført ei offentleg høyring for å kartlegge om det finns bruk som er så viktig at å avslå fornya godkjenning vil få uforholdsmessige negative følgjer for samfunnet jamstilt med den risikoen som oppstår gjennom bruk av kreosot, for helsa til menneske og dyr eller miljøet.

I tilknytning til EU si vurdering av fornya godkjenning av kreosot til impregnering er Noregs posisjon at vi ikkje støttar vidare godkjenning. Grunngevinga for det er at vi meiner det finns tilstrekkelege alternative produkt/materiale for bruk i Noreg, eller at slike alternativ vil finns innan rimeleg tid. Gjennom tidlegare prosesser i ulike EU-komitéar har Noreg foreslått innstrammingar i handteringa av kreosotimpregnert treverk.

Om resultatet blir fornya godkjenning i EU er det likevel noko moglegheit for å redusere bruken i Noreg gjennom vidare prosess knytt til produktgodkjenningar nasjonalt.

Sjølve bruken av det impregnerte treverket regulerast òg gjennom EU sitt kjemikalierregelverk REACH. Regelverka avgrensar kva kreosotimpregnert trevirke kan brukast til og kva omsyn som må takast for å minimere risiko for helse og miljø.

SPØRSMÅL NR. 2910

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 6. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Det vises til den midlertidige ordningen med utsatt innbetaling av skatter og avgifter på grunn av pandemien.

Hvor mye vil forsinkelsesrenten i denne ordningen kunne reduseres, dersom det heller tilbys en risikofri rente pluss omkostninger?

Svar:

Den midlertidige ordningen for betalingsutsettelse av skatte- og avgiftskrav ble innført i juni 2020 for å dempe likviditetsbelastningen for bedrifter og næringsdrivende som er rammet økonomisk av koronapandemien. Ordningen åpner for en forenklet søknadsbehandling med lempeligere vilkår enn etter de ordinære reglene for betalingsutsettelse. Etter ordningen kan det gis utsettelse for de fleste skatte- og avgiftskrav, og for krav som innkreves etter lov om Statens innkrevingsentral.

Ordningen ble forlenget til 30. juni 2021 ved behandlingen av Prop. 79 S (2020-2021). Allerede utsatte krav ble da automatisk innvilget utsettelse til 30. juni 2021. Videre ble det åpnet for at nye krav med forfall mot 30. juni

2021 kunne få utsettelse, med unntak for merverdiavgiftskrav med forfall etter 12. april 2021. Finansdepartementet la til grunn at forlengelsen ville øke faren for mislighold, og for at staten taper prioritert ved eventuell konkurs på flere krav. På usikkert grunnlag ble forlengelsen anslått å gi et provenytpå på om lag 200 mill. kroner.

I Prop. 194 LS (2020-2021) la regjeringen frem et forslag til strategi for å avvikle ordningen. Den innebar at ordningen ble faset ut for alle nye krav fra og med 30. juni 2021. Samtidig ble oppstart av innbetaling av utsatte krav forskjøvet til 31. oktober 2021 og avdragsperioden økt til 12 måneder. På usikkert grunnlaget ble det anslått at forslaget ville gi et provenytpå på 150 mill. kroner. Det beregnes ordinær forsinkelsesrente på kravene, som for tiden er på 8 pst., se omtale i Prop. 1 S Tillegg 1 (2020-2021), Prop. 79 S (2020-2021) og Prop. 194 LS, og Stortinget har sluttet seg til dette.

Dersom en tar hensyn til anslått provenytpå som følge av blant annet mislighold og tapt prioritet, vil ordinær forsinkelsesrente ikke være tilstrekkelig for å dekke alle omkostninger ved den gjeldende ordningen. Både forlengelsen i Prop. 79 S (2020-2021) og strategien for å avvikle ordningen i Prop. 194 LS (2020-2021) ble anslått å gi

et provenyrtap, selv med en ordinær forsinkelsesrente på 8 pst. Å endre forsinkelsesrenten i ordningen til en risikofri rente pluss omkostninger, vil derfor føre til en høyere forsinkelsesrente enn 8 pst.

Hvis intensjonen til representanten likevel er å redusere forsinkelsesrenten, vil dette føre til et ytterligere provenyrtap, avhengig av hvor mye forsinkelsesrenten reduseres. Skattedirektoratet har samtidig pekt på at det vil være systemteknisk krevende å legge inn en lavere rentesats for enkelte krav innenfor samme kravtype. I praksis

betyr det at en ikke kan avgrense en lavere forsinkelsesrente til den midlertidige utsettelses-ordningen, men at det eventuelt må gjelde alle krav.

I tillegg vil jeg påpeke at private kreditorer kan benytte den ordinære forsinkelsesrenten når krav ikke innfris ved forfall, jf. forsinkelsesrenteloven § 2. Hvis forsinkelsesrenten settes lavere for skatte- og avgiftskrav mv., gir det skyldnere insentiver til å prioritere private krav foran offentlige krav. Det kan gjøre at skatte- og avgiftsrestansene bygger seg ytterligere opp.

SPØRSMÅL NR. 2911

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 6. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden og regjeringen sørge for at den norske delbestanden av ulv kommende fellingsesong blir redusert slik at den kommer ned på det nivå som Stortinget uttrykkelig har bestemt i sitt bestandsmål?

BEGRUNNELSE:

Proessen i de regionale rovviltnemndene om uttak av ulv vinteren 2021–2022 er nå i gang.

Bestanden ligger langt over bestandsmålet som Stortinget har satt, noe som preger rovviltdebatten både utenfor og innenfor den såkalte ulvesona.

Denne regjeringen har i årene som har gått, ikke bidratt til å redusere bestanden i tråd med Stortingets uttrykte vilje.

Det vil derfor være av offentlig interesse om statsråd Rotevatn fra Venstre har nye signaler å komme med forut for valget 13. september.

Stortinget har vedtatt at det maksimalt skal være seks ulveynglinger i Norge per år, hvorav tre ynglinger skal være i helnorske revir. Bestandsmålet åpner videre for at det kan være ned til fire ynglinger per år, så lenge tre kull er helnorske. Yngling i grenserevirene teller i denne sammenheng med som et halvt kull.

Svar:

Som representanten viser til i grunnlaget for spørsmålet, har rovviltnemndene starta opp prosessen for å ta stilling til og avgjere rammene for lisensfelling av ulv i 2021- 2022 både utanfor og innanfor ulvesona. Sidan bestanden ligg

over bestandsmålet for ulv er det rovviltnemndene i region 4 og 5 som har ansvaret for å fastsette ei eventuell kvote for lisensfelling av ulv innanfor ulvesona, medan alle nemndene tek stilling til kva kvotene skal vere for lisensfelling av ulv utanfor ulvesona i sine regionar.

Rovviltnemndene i region 4 og 5 skal no gjere sine vurderingar av situasjonen og faggrunnlaget og eventuelt fatte vedtak om felling av ulv innanfor ulvesona. Eg finn det ikkje rett å gje føringar om korleis dette skal bli handtert utover at saka bør handterast innanfor rammene av naturmangfaldlova, Bernkonvensjonen, rovviltforlika og fleirtalsvedtaket om ulv av 2016.

SPØRSMÅL NR. 2912

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 14. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kan statsråden gi en oversikt over hvordan satsene for stønad til tannbehandling har blitt regulert år for år i perioden 2014-2021, hvor mye staten samlet har spart på denne underreguleringen, samt hvilke andre kutt i ulike stønadsordninger innen tannhelse som har bidratt til innsparinger på statsbudsjettet?

BEGRUNNELSE:

Helseministeren gav i sitt svar på skriftlig spørsmål dokument nr. 15:2026 (2017-2018), en god oversikt over regjeringens innsparinger og kutt innen tannhelsebehandling i perioden 2014-2018. Med utgangspunkt i svaret på dette skriftlige spørsmål bes det om en oppdatert oversikt frem til og med 2021, der man legger til grunn reelle årlige besparelser og ikke bare budsjetterte beløp.

Svar:

De siste årene har det vært en vekst i folketrygdens utbetaling av stønad til tannbehandling. Dette selv om det er foretatt innsparinger i takster for tannbehandling. Fra 2013 til 2019 økte utbetalingene med 348 mill. kroner (19 pst.), fra 1 876 mill. kroner til 2 224 mill. kroner. Deretter

gikk utgiftene ned med 190 mill. kroner i 2020 som følge av lav aktivitet i pande-miens første år, til 2034 mill. kroner.

Prisveksten (KPI) i perioden 2013-2020 lå på omkring 17 prosent.

Folketrygdens stønad til tannbehandling er en overslagsbevilgning, og utgiftene er et resultat av flere faktorer. En viktig faktor er etterspørselsvekst, som kan ha sin årsak både i befolkningsvekst og i volumøkning i etterspørselen. Økt tilbud, for eksempel ved etablering av flere tannleger, kan også bidra til volumøkning. Stønad til tannbehandling utbetales i henhold til regelverk i lov, forskrift og rundskriv. Det kan derfor være vekst i utbetalingene i et enkeltår selv om regjering og Storting har vedtatt innstramminger i vilkår/regelverk eller endringer i takstbeløp. I lys av dette har departementet ikke mulighet for å anslå faktisk effekt av enkelttiltak i budsjettet, slik representanten har bedt om.

Samlet oversikt

I tabell 1 gis en oversikt over alle prisjusteringer/underreguleringer og særskilte innsparings-tiltak i stønad til tannbehandling. Tabell 1 gir også en oversikt over alle styrkinger av tannhelseområdet som er finansiert ved om-disponeringer fra folketrygdstønad til tannbehandling for perioden 2014-2021.

	Underreguleringer /ikke prisjustert kap. 2711 post 72 Tannbehandling	Særskilte innsparingstiltak kap. 2711 post 72 Tannbehandling	SUM	Herav omdisp til kap 770	Herav omdisp til annet tannhelse	SUM omdisp fra folketrygden kap. 2711 post 72
2014	0,0	30,0	30,0	30,0		30,0
2015	74,0	22,0	96,0	22,0		22,0
2016	67,0	25,8	92,8	25,8		25,8
2017	69,0	54,5	123,5	16,0	1,5	17,5
2018	25,0	53,4	78,4	10,0	3,0	13,0
2019	23,6	38,1	61,7	10,0		10,0
2020	22,0	67,5	89,5	15,0	2,0	17,0
2021	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
I ALT 2014-2020	281	291,3	571,9	128,8	6,5	135,3

Tabell 1. Underreguleringer og særskilte innsparingstiltak (takstendringer) i folketrygdens stønad til tannbehandling kap. 2711 post 72, samt om-disponeringer til tannhelseformål finansiert fra kap. 2711 post 72. Perioden 2014-2021.

I perioden 2014-2021 ble tannhelseområdet styrket med i alt 135 mill. kroner, finansiert av midler fra folketrygdens stønad til tannbehandling, jf. tabell 1. Samlede

underreguleringer og innsparingstiltak summerte seg til 572 mill. i perioden 2014-2021.

Takster – årlige prisjusteringer og underregulering

Samlet for årene 2014-2021 utgjør underregulering (lavere prisjustering enn ordinær pris-justering) 281 mill. kroner på kap. 2711 post 72.

Takstene for stønad til tannbehandling er blitt regulert slik i budsjettene for årene 2014-2018:

- 2014: full prisjustering 3,5 pst

- 2015: ingen prisjustering, anslått underregulering 74 mill. kroner

- 2016: ingen prisjustering, anslått underregulering 67 mill. kroner

- 2017: ingen prisjustering, anslått underregulering 69 mill. kroner

- 2018: prisjustering 1,7 pst., underregulering 1,0 pst. tilsvarende 25,7 mill. kroner

- 2019: prisjustering 1,9 pst., underregulering 0,95 pst. tilsvarende 23,58 mill. kroner (feil opplysning i Prop. 1 S)

- 2020: prisjustering 2,2 pst., underregulering 1,0 pst. tilsvarende 22 mill. kroner

- 2021: full prisjustering 3,2 pst.

Særskilte innsparinger i takster

I tillegg til underregulering i perioden 2014-2020, som vist ovenfor i tabell 1, er det gjort følgende nedjusteringer i takster og presiseringer/avgrensninger i stønadsordninger:

- 2014 – innsparing 30 mill. kroner gjennom reduksjon i enkelttakster for behandlinger som Helsedirektoratet på faglig grunnlag anser å ha liten betydning for et funksjonelt tannsett, og gjennom innstramming i vilkårene for stønad til tannutviklingsforstyrrelser. Innsparingen ble omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet under kapittel 770 Tannhelse-tjenester.

- 2015 – innsparing 22 mill. kroner gjennom 1) nedjustering av takster for behandling av periodontitt og takster som benyttes ved tannbehandling som følge av erosjon/atrisjon (særskilt tannslitasje) og ved munntørrehet (11,6 mill.) og 2) redusert avsetning til Tannlege-foreningens sykehjelpsfond (10,6 mill.). Innsparingen ble omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet under kapittel 770 Tannhelse-tjenester.

- 2016 – innsparing 25,8 mill. kroner gjennom nedjustering av enkelttakster for tannbehandling innenfor diagnoser/lidelser med spesielt høy utgiftsvekst i 2014 og 2015. Dette gjaldt særskilt behandlinger som følge av erosjon/atrisjon og munntørrehet. Innsparingen ble omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet under kapittel 770 Tannhelse-tjenester.

- 2017 – innsparing 51 mill. kroner, hvorav 32 mill. kroner ved nedjustering av takster for behandlingskontroller ved tannregulering og 19 mill. kroner ved nedjustering av takster for tannbehandling ved tilstander hvor det har vært særskilt høy utgiftsvekst. Av innsparings-beløpet ble 16 mill. kroner omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet under kapittel 770 Tannhelse-tjenester. De øvrige 35 mill. kroner ble omdisponert til andre formål.

- Dessuten i 2017 – innsparing 3,5 mill. kroner fra 1. juli ved nedjustering av takster for gipsmodeller mv. Av dette ble 1, 5 mill. kroner omdisponert til kontrollvirksomhet i Helfo knyttet til tannlegenes innsending av refusjonskrav. Resterende 2 mill. kroner ble omdisponert til andre prioriterte formål på departementets budsjett.

- 2018 – innsparing 53,4 mill. kroner ved nedjustering av takster for implantater (6 mill. kroner) og takster for gipsmodeller (10,2 mill. kroner), presiseringer i regelverket/vilkårene for stønad etter forskriften § 1 pkt 14 (30 mill. kroner) og øvrig innsparing (7,2 mill. kroner). Av dette ble 10 mill. kroner omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet under kapittel 770 Tannhelse-tjenester, og 3 mill. kroner omdisponert til Helfos kontrollvirksomhet. Øvrige midler ble omdisponert til andre prioriterte formål.

2019 - innsparing 38,1 mill. kroner, herav avvikling av takst 604 f innenfor tannregulering (25 mill. kroner) og reduksjon i generelle undersøkelsestakster (13,1 mill. kroner). Av innsparing-en på 38,1 mill. kroner ble 10 mill. omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet under kap. 770 Tannhelse-tjenester, mens 28,1 mill kroner ble omdisponert til andre formål.

2020 – innsparing 67,5 mill. kroner, herav innsparing på 50,5 mill. kroner knyttet til innstramming av vilkårene for stønad til tannregulering for pasienter med de minst alvorlige tilstandene (gruppe c) og nedjustering av enkelttakster (17 mill. kroner). I alt 15 mill. kroner ble omdisponert til å styrke prioriterte tiltak innen tannhelsefeltet på kap. 770, 2 mill. gikk til økt kontroll med tannhelseområdet i Helfo, mens 50,5 mill. kroner ble omdisponert til andre formål.

2021 – ingen særskilte innsparingstiltak

For perioden 2014-2021 utgjør særskilte innsparinger på folketrygdens stønadsordninger til tannbehandling ut over generell underregulering av takster til sammen 291 mill. kroner.

Styrkinger av tannhelseområdet finansiert ved omdisponeringer fra folketrygdstønad til tannbehandling for perioden 2014-2021

De formål/tiltak som er styrket under kapittel 770 Tannhelse-tjenester er tiltak som i all hovedsak inngår i oppfølgingen av St.meld. nr. 35 (2006-2007) Framtidas tannhelse-tjenester og Stortingets behandling av denne, jf. Innst. S. nr.155 (2007-2008).

Av omdisponeringen fra folketrygden på 135 mill. kroner i perioden 2014-2021, er det foretatt følgende styrkinger:

- 51 mill. kroner er gått til oppbygging av fylkeskommunenes tilbud til personer som har vært utsatt for tortur og/eller overgrep, og/eller som har stor angst for tannbehandling (odontofobi), jf. Stortingets anmodningsvedtak nr. 392, 7. mars 2008

- 7 mill. kroner til forsøksordning med tannhelse-tjenester til pasienter på sykehus

- 35,3 mill. kroner til oppbygging av fagutvikling og forskningsvirksomhet ved fylkeskommunenes odontologiske kompetansesentre og til sentrenes fagstøtte til de offentlige tannklinikene i regionen

- 20 mill. kroner til spesialistutdanning av tannleger. Formålet er bedre geografisk fordeling av spesialister, bedre spesialistbehandling av personer med rettigheter etter tannhelsetjenesteloven og utdanning av spesialister med dobbeltkompetanse (både spesialist- og forskerutdanning)

- 15,5 mill. kroner til blant annet videreutdanning av tannpleiere, økt forskning knyttet til tannbehandling-

smaterialer, utredninger angående sosial ulikhet i tannhelse, kvalitetsutvikling i tannhelsetjenesten og utprøving av standard kodeverk for elektronisk pasientjournal i tannhelsetjenesten

- 6,5 mill. kroner til styrking av Helfos kontrollarbeid innen tannhelse

Til slutt gjør jeg oppmerksom på at mitt svar her er en oppdatert oversikt av mitt tidligere svar til representanten Mørland som gjaldt perioden 2014-2018, med enkelte endringer i omtalen av årene 2014-2018.

SPØRSMÅL NR. 2913

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Ove Trellevik

Besvart 7. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hvordan vil de endringene som Sp har foreslått i alternativt statsbudsjett, og i sommer, påvirke kommuneøkonomien i hver enkelt kommune?

BEGRUNNELSE:

Senterpartiet har i sitt alternative statsbudsjett foreslått å øke rammetilskuddet til kommunene med 3 mrd. Av dette er 1 573,9 millioner øremerket ulike formål. Senterpartiet ønsker nå å øremerke ytterligere 500 000 til en grunnstønad per grunnskole, uavhengig av hvor mange elever skolen har. Vi ønsker derfor å få en oversikt over hvordan dette påvirker kommunenes inntekter, og økonomi.

Her er de foreslåtte endringene:

- Avvikle ordningen med statlig finansiering av eldreomsorgen.

- Kutte storbytilskuddet.

- Kutte regionsentertilskuddet.

- Øke rammen med 3mrd, fratrukket 1573,9 mill. som er øremerket til ulike formål.

- Øremerke ytterligere 500 000 til en grunnstønad per grunnskole til kommunen.

Vi ønsker en utregning for alle kommuner.

Svar:

Jeg tar her utgangspunkt i spørsmålene fra representant Ove Trellevik om hvordan følgende endringer vil slå ut på kommunenes økonomi:

- Avvikle ordningen med statlig finansiering av eldreomsorgen

- Kutte storbytilskuddet

- Kutte regionsentertilskuddet

- Øke rammen med 3 mrd. kroner, fratrukket 1573,9 mill. kroner som er øremerket til ulike formål

- Øremerke ytterligere 500 000 kroner til en grunnstønad per grunnskole til kommunen

Forsøket med statlig finansiering av omsorgstjenestene blir i hovedsak finansiert ved at midler blir trukket ut fra rammetilskuddet til forsøkskommunene og overført til kap. 761, post 65 på Helse- og omsorgsdepartementets budsjett. En avvikling av forsøket vil innebære at disse midlene tilbakeføres til forsøkskommunene og har således ikke påvirkning på kommuneøkonomien til andre kommuner.

Når det gjelder kutt i storbytilskuddet og regionsentertilskuddet, en økning i kommunerammen og en økning i øremerkede tilskudd på 500 000 kroner i grunnstønad per grunnskole i kommunen, er de økonomiske konsekvensene for enkeltkommuner i alt og pr. innbygger 1. januar 2021 vist i vedlagte tabell 1.

Kutte storbytilskuddet og kutte regionsentertilskuddet: Beregningene i tabell 1, kolonne B, C, G og H, tar ut-

gangspunkt i at tilskuddene for 2021 fjernes helt. Tilskuddene tilbakeføres til kommunene med et likt beløp per innbygger 1. januar 2021. Om man i stedet vil redusere tilskuddene og ikke fjerne dem helt, vil den forholdsmessige gevinsten/tapet for kommunene bli tilsvarende mindre.

Øke rammen med 3 mrd. kroner, fratrukket 1573,9 mill. kroner som er øremerket til ulike forhold: Tabell 1, kolonne D og I, viser hvordan en samlet økning i rammetilskuddets innbyggertilskudd på 1426,1 millioner kroner fordeles på kommunene når de fordeles med et likt beløp per innbygger 1. januar 2021.

Øremerke ytterligere 500 000 kroner til en grunnstønad per grunnskole til kommunen: Det forutsettes at kommunenes samlede inntekter økes tilsvarende. Tabell 1, kolonne E og J, viser økningen i kommunenes inntekter når en tar utgangspunkt i statistikk fra Statistisk sentralbyrå over antall kommunale skoler pr. kommune i 2020.

Vedlegg til svar:

www.stortinget.no/globalassets/pdf/dokumentserien/2020-2021/dok15-202021-2913-vedlegg.pdf

SPØRSMÅL NR. 2914

Innlevert 30. august 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 6. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

På hvilket grunnlag har regjeringen kommet fram til kompensasjonsbeløpet for kommuner som blir berørt av regjeringens sentralisering av nødmeldingssentralene, og i hvilken grad mener statsråden at kompensasjonen dekker de reelle kostnadene kommunene har hatt ved etablering av sentralene?

BEGRUNNELSE:

Da Stortinget behandlet nærpolitireformen i prop. 61LS, 10. juni 2015, ble det blant annet fattet vedtak om følgende anmodning, nr. 645:

«Stortinget ber regjeringen utforme en kompensasjonssordning for 110-sentraler som blir nedlagt med ny struktur, og komme tilbake til Stortinget med forslag til en slik ordning på egnet måte.»

I oppfølgingen av dette vedtaket har det blitt stilt flere skriftlige spørsmål til hvordan dette følges opp av regjeringen. Det vises i den forbindelse til dokument nr. 15:1841 (2017-2018) og dokument nr. 15:1414 (2018-2019), der spørsmålet om kompensasjon for berørte kommuner er tatt opp.

24.juni 2021 sendte kommunal- og moderniseringsdepartementet brev til berørte kommuner, der de blir informert om fastsatt kompensasjon (med forbehold om budsjettmessig dekning).

Samlet sett er det avsatt 20 millioner til disse kommunene. Arendal / Østre Agder får tilsagn om 4,14 mil-

lioner, et beløp svært langt under de reelle kostnadene knyttet til etableringen av nødmeldingssentralen.

Svar:

Samlokalisering av politiets operasjonssentraler og det kommunale brann- og redningsvesenets 110-sentraler vegg-i-vegg er en viktig del av politireformen. For å støtte opp om dette viktige tiltaket har Regjeringen brukt betydelige midler på de sentralene som er samlokalisert så langt.

Brann- og redningsvesenet, herunder etablering og drift av 110-sentralene, er i utgangspunktet et kommunalt ansvar og kommunenes ansvar å finansiere. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) opplyser at det har vært gjennomført organisatoriske endringer knyttet til 110-sentralene tidligere, og at det da ikke har blitt gitt kompensasjon.

Regjeringen har, selv om det er et kommunalt ansvar å finansiere brann- og redningsvesenet og det er brukt betydelig statlige midler på de nye samlokaliserte sentralene, besluttet å gi kompensasjon til kommuner hvor 110-sentralen blir avvirket som følge av samlokalisering med politiets operasjonssentraler. Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) har i samarbeid med Justis- og beredskapsdepartementet departementet og DSB foretatt en skjønnsmessig vurdering og lagt til grunn at fem kommuner kvalifiserer for å motta kompensasjon for deler av sine utgifter gjennom KMDs skjønnsmidler. Skien kommune og Bodø kommune har allerede foretatt samlokaliseringen, og vil få utbetalt skjønnsmidler i 2021. For Arendal, Tromsø og Trondheim tas det, med forbe-

hold om budsjettmessig dekning, sikte på å utbetale kompensasjonen når samlokaliseringen er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 2915

Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 8. september 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hvorfor trenerer norske myndigheter arbeidet i FNs menneskerettighetsråd med en anerkjennelse av retten til et trygt, rent, sunt og bærekraftig miljø, og hvilke juridiske vurderinger mener Norge det er nødvendig å utrede før man stiller seg bak et slikt initiativ?

BEGRUNNELSE:

NRK melder 30. august at Norge blir møtt med skarp kritikk fra både eksperter og viktige sivilsamfunnsorganisasjoner, grunnet posisjonen norske myndigheter har tatt i arbeidet med å få enighet om en uttalelse fra FNs menneskerettighetsråd om retten til et trygt, rent, sunt og bærekraftig miljø.

Norge skal angivelig latt være å stille seg bak et støttebrev fra en rekke stater, deriblant andre nordiske land. I tillegg ønsket ikke Norge å stille seg bak at en «ønsket velkommen» en anerkjennelse av disse rettighetene, men heller at det skulle «tas til etterretning».

For meg er det uforståelig at regjeringen ser ut til å ville bidra til en trenering av Menneskerettighetsrådets anerkjennelse. Dette spesielt fordi Norge gjentatte ganger har støttet liknende initiativer i internasjonale organer.

Til NRK uttaler statssekretær i Utenriksdepartementet Jens Frølich Holte (H) at det fortsatt arbeides med «juridiske vurderinger», og at «et viktig utgangspunkt for Norge er at politikken på klima- og miljøområdet utvikles av folkevalgte organer som står til ansvar for velgerne i demokratiske valg, og ikke av domstolene». Det er i dette øyemed interessant å få forklart hvordan regjeringen mener at en anerkjennelse i Menneskerettighetsrådet kan utfordre dette prinsippet.

Svar:

Forslaget om å anerkjenne retten til et trygt, sunt og bærekraftig miljø forventes lagt fram i form av en resolusjon i FNs menneskerettighetsråd. Norge har ikke trenert

eller kritisert initiativet, men vi har forsøkt å ta rede på hva en slik anerkjennelse vil innebære i praksis.

Regjeringen er generelt positiv til forslag som kan styrke det internasjonale arbeidet for miljø og mot klimaendringer. Norge har vært og er en pådriver for en ambisiøs og forpliktende klimapolitikk.

Spørsmålet er hvor og hvordan man jobber mest effektivt for å få fremgang i arbeidet med å sikre et sunt miljø. Det er ikke uten videre gitt at det gjøres ved også å føre det inn i menneskerettslige fora. Norge støtter og følger opp globale avtaler, som Parisavtalen og konvensjonen om biologisk mangfold. Det internasjonale samfunnet har vært enige om at forpliktelser for statene, og ikke individuelle rettigheter, har vært måten å arbeide for miljø og mot klimaendringer på.

Et viktig utgangspunkt for Norge er at politikken på klima- og miljøområdet utvikles av folkevalgte organer. Ved å legge til rette for utvikling av individuelle rettigheter, så overlates oppfølgingsansvaret i større grad til domstolene. Dette har også betenkeligheter. Grunnleggende miljøspørsmål fordrer ofte politiske avveininger og brede prioriteringer.

Den aktuelle resolusjonen er ikke rettslig bindende og vil ikke i seg selv kunne danne grunnlag for nasjonale eller internasjonale tiltak eller krav. Det konkrete forslaget om å anerkjenne retten til et trygt, sunt og bærekraftig miljø som en menneskerettighet, er uklart beskrevet og implikasjonene for statene er vanskelig å forutsi. Vi må derfor gjøre grundige vurderinger av saken.

Dette er blant grunnene til at Norge foreløpig har til vurdering om vi skal støtte dette initiativet.

SPØRSMÅL NR. 2916**Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen****Besvart 7. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva vil samferdselsministeren gjøre for å sørge for å få fjernet køene på teoretisk og praktisk oppkjøring, og vil ministeren sørge for at Kongsvinger trafikkstasjon blir åpen hver dag og at det også blir mulig å ha praktisk oppkjøring på drosje slik det var tidligere?

BEGRUNNELSE:

Rundt omkring i hele landet så er det stor misnøye og frustrasjon ovenfor trafikkstasjonene. Trafikkstasjonene har lange køer av kunder som må vente i opptil flere mnd. for å få de nødvendige tjenestene de trenger. Under pandemien så har også trafikkstasjonene vært stengt. Det har medført ekstra lange køer. I tillegg er det i dag i all hovedsak timebestilling og ikke mulighet for bare å komme innom Trafikkstasjonen. De mindre trafikkstasjonene på mindre steder er nok mer fleksible på dette.

Jeg har selv blitt kontaktet av flere som er veldig misfornøyd med at service nivået ikke er bedre på Trafikkstasjonene. Spesielt kjøreskoler og taxinæringa sliter. Jeg var selv nylig på Trafikkstasjonen på Kongsvinger sammen med Kongsvinger taxi for å sette meg bedre inn i situasjonen. På Kongsvinger er det egentlig timebestilling, men de som jobber der er «service minded» og fleksible, så der kommer alle inn, selv om de ikke har bestilt time.

Den største utfordringen på Kongsvinger er lange ventetider og begrensa åpningstider. Både på teori og praktisk oppkjøring er det lang ventetid. Før kunne man f.eks. ta teoriprøve for taxi hver dag, nå er det kun teori mandag, tirsdag og fredag. Onsdager er det helt stengt. Praktisk oppkjøring for taxi får man bare på Lillehammer eller Lillestrøm. Det bør være mulig å ta oppkjøring på Kongsvinger. Det er enklere at sensorene kommer til Kongsvinger enn at taxinæringa i Glåmdalsregionen må reise helt til Lillestrøm eller Lillehammer. Det er også skuffende at kapasiteten er for dårlig. For hele distriktet som består av Lillestrøm, Oslo, Billingstad, Mysen, Drøbak og Kongsvinger, så er det bare 2 sensorer. Det sier seg selv at dette er alt for dårlig. Det hjelper lite at det nå endelig utdannes 24 nye sensorer nasjonalt, når det tar hele 5 mnd. før de er ferdig utdannet. Det har tatt for lang tid før det ble startet utdanning av flere sensorer og det utdannes alt for få.

Svar:

Under koronapandemien har vi sett stor økning i etterspørselen etter førerprøver, sammenliknet med det som har vært vanlig de siste årene. Bakgrunnen ser ut til å være at flere ønsker å kjøre bil fremfor å reise kollektivt for å unngå smitte. Dette er naturlig nok mest merkbart i og rundt de største byene.

I tillegg har vegvesenet fått et etterslep i avviklingen av førerprøver som følge av periodene med nedstengning. Vegvesenet har derfor iverksatt et arbeid for å ansette og utdanne flere sensorer. I tillegg arbeides det løpende med å effektivisere førerprøvetjenestene. Jeg kan opplyse om at det i «siste normalår», 2019, ble det gjennomført ca. 139 000 praktiske prøver, og at det i inneværende år forventes å bli avlagt rundt 160 000 prøver nasjonalt, altså en økning på om lag 15 prosent avlagte praktiske prøver.

Timebestilling for Statens vegvesen sine tjenester ble i utgangspunktet innført som et nødvendig Covid-19 tiltak for å sikre ivaretagelse av nasjonale smittevernregler. Erfaringen er så langt at en digital timebestillingsløsning har vist seg som et nyttig verktøy for kartlegging av etterspørselen etter tjenester er, slik ressursene kan styres dit behovet er størst. Vegvesenet opplyser at det fremdeles er mulig å få gjennomført skranketjenester uten forhåndsbestilt time, men at det da må påregnes noe ventetid ettersom forhåndsbestilte timer blir prioritert.

Statens vegvesen har, i tråd med regjeringens digitaliseringsstrategi, brukt store ressurser på å utvikle og etablere ulike løsninger som muliggjør et digitalt førstevalg på deres tjenester. De nye digitale løsningene gir kundene tilgang til Statens vegvesens tjenester hele døgnet. Behovet for fysisk oppmøte på en trafikkstasjon er som følge av dette atskillig redusert. Dette medfører at det for enkelte trafikkstasjoner ikke lenger er behov for å holde åpent fem dager i uken, slik det var tidligere.

Det ble gjort store endringer i regelverket for drosjenæringa fra 1. november 2020 (Prop. 70 L (2018-2019)). Formålet med endringene var blant annet å gjøre det enklere å få løyve til å drive drosjetransport. Samtidig ble kravene til drosjesjåførene strengere, og det ble innført krav om bestått fageksamen for å få utstedt kjøreseddel. Hensikten med en fageksamen er først og fremst å sørge for at sjåførene utfører yrket på en trafiksikker måte, og kan ivareta behovene til ulike passasjergrupper. Statens vegvesen opplyser at etterspørselen etter fageksamen for drosjesjåfører er forholdsvis beskjeden. På landsbasis har det blitt gjennomført 1074 teoriprøver og 210 praktiske prøver fra 1. november 2020 til og med august 2021. I de

10 månedene ordningen har eksistert, er det gjennomført 20 teoriprøver ved Kongsvinger trafikkstasjon, hvor kun 5 av disse prøvene er bestått.

Statens vegvesen vil følge med på etterspørselen og vurdere nødvendige justeringer i prøvetilbudet.

SPØRSMÅL NR. 2917

Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 9. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan har Stortingets bevilgning på 6.5 millioner kroner til behandlingsreiser for ALS-syke blitt fulgt opp og når kan dette tilbudet være på plass?

BEGRUNNELSE:

I 2018 bevilget Stortinget 6.5 millioner kroner til behandlingsreiser for ALS-rammede, slik at de kunne reise til varmen på vinteren, på lik linje med andre pasienter med nevrologiske og revmatiske sykdommer. Fra og med 2019 skulle ALS-pasienter kunne søke behandlingsreiser til utlandet via legen sin.

Spørsmålsstiller har fått tilbakemeldinger fra ALS-rammede som forteller at det er blitt satt en stopper for behandlingsreiser. Dette betyr i så fall at Stortingets vedtak ikke er fulgt opp.

Svar:

Behandlingsreiser til utlandet er et supplement til behandlingstilbud i Norge. Formålet med tilbudet er å gi bedret funksjon og livskvalitet for pasientgruppene som omfattes av ordningen, samt å redusere symptomer forårsaket av sykdommen. Ordningen innebærer diagnosespesifikke behandlingstilbud i varmt og solrikt klima. Tilbudet skal oppfylle faglige krav og gi dokumentert nytte. Helse Sør-Øst RHF ved Oslo universitetssykehus HF har det faglige og administrative ansvaret for ordningen.

Som representanten påpeker ble ordningen utvidet til å omfatte pasienter med ALS fra 2019.

I oppdragsdokumentet for 2019 fikk derfor Helse Sør-Øst RHF i oppdrag å utvide ordningen med behandlingsreiser til å omfatte pasienter med diagnosen ALS. Utvidelsen hadde et budsjett på 6,5 mill. kroner.

Da det ikke finnes noe etablert tilbud om behandlingsreiser for denne pasientgruppen i Europa, var det ikke mulig å gi et konkret tilbud om behandlingsreise til utlandet for pasienter med ALS allerede i 2019. For å

sørge for forsvarlige reiser som kan ha en positiv effekt ble mulighetene for mer skreddersydde opplegg vurdert.

Pga. koronapandemien har det siden 12. mars 2020 ikke vært sendt pasienter til utlandet gjennom denne ordningen. Det er usikkert når dette igjen vil være mulig. Alle grupper i regi av behandlingsreiser er kansellert ut året. Det arbeides videre med å etablere ordningen slik at reiser kan gjennomføres når koronasituasjonen er endret.

SPØRSMÅL NR. 2918**Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 9. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Mener statsråden at de samfunnsmessige konsekvensene av høyspentledningen i luftspenn vs. kabling i bakken gjennom tettbygd strøk er blitt tilstrekkelig vektlagt, og hva er hennes svar til den tverrpolitiske enigheten i Bærum om at kabling gir vesentlig bedre totalløsning, gjennom det som er noen av Norges mest tettbebygde områder?

BEGRUNNELSE:

NVE har gitt konsesjon til ny kraftledning mellom Hamang og Smestad. Den vil være 12 km lange, og de nye mastene vil være 38 meter høye, mot dagens 21. De vil gå gjennom noen av de mest befolkede områdene i Norge. I Bærum har de vært tverrpolitisk motstand luftlinjene og et krav om at de skal gå i bakken. Løsningen man nå velger vil stå seg i opp mot 100 år. Stortinget har gjennom behandling av «Nettmeldingen» Meld. St. 14 (2011-2012) sagt at kabling skal brukes foran høyspentledning når: «kabling kan gi en vesentlig bedre totalløsning alle hensyn tatt i betraktning».

Svar:

Prinsippene for bruk av jord- og sjøkabel ved bygging av nye kraftledningsanlegg med høy spenning fremgår, som representanten også viser til, av Meld. St. 14 (2011-2012) om utbygging av strømmettet («nettmeldingen»), behandlet av Stortinget våren 2012. Konsesjonsmyndighetene legger disse prinsippene til grunn ved behandlingen av enkeltsaker.

Som det fremgår av nettmeldingen skal kraftledninger på 300 og 420 kV bygges som luftledning, bortsett fra i unntakstilfeller der luftledning er teknisk vanskelig eller umulig, som for eksempel i byer og ved kryssing av større sjøområder, eller dersom ekstrakostnaden for kabling av en begrenset delstrekning kan forsvares med at det gir særlige miljøgevinster sammenliknet med luftledning og/eller en begrenset strekning med kabling kan gi en vesentlig bedre totalløsning alle hensyn tatt i betraktning.

Når det gjelder den konkrete kraftledningssaken i Bærum har NVE nylig gitt konsesjon. NVEs vedtak kan påklages til departementet. Departementet vil gjennomgå saken og vurdere de spørsmålene klagen reiser når en eventuell klagesak oversendes til departementet.

Jeg kan opplyse representanten om at jeg allerede har hatt et møte med Bærum kommune i sakens anledning.

SPØRSMÅL NR. 2919**Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 7. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Kva er status i saka om erstatning til pelsdyrbøndene?

Svar:

Status kan oppsummeres slik:

Landbruksdirektoratet opplyser at det pr. 31. august i år totalt var utbetalt 361,9 mill. kroner i kompensasjon etter avviking av pelsdyrhold. 177 saker var ferdig be-

handlet, ti var under behandling og tre var foreløpig ubehandlet. I tillegg var det utbetalt 15,5 mill. kroner i kompensasjon for riving og opprydding.

Innovasjon Norge opplyser at de pr. 26. august totalt har gitt tilsagn om 104,9 mill. kroner i omstillingsmidler. Innenfor denne budsjettposten har også Landbruksdirektoratet pr. 31. august gitt tilsagn om 0,9 mill. kroner i tilskudd til arbeidsrettet kompetanseheving.

Når det gjelder Stortingets vedtak fra juni i år om endringer i erstatnings- og kompensasjonsordningene etter

avvikling av pelsdyrhold, er jeg opptatt av å få sikkerhet for at ordningene ikke innebærer statsstøtte eller at støtten i tilfelle er lovlig. Det er derfor innledet en prenotifikasjonsdialog med ESA. Videre oppfølging vil skje når

tilbakemelding fra ESA foreligger. Det er mitt håp at dette kan skje nokså raskt, slik at arbeidet med utforming av tilbud om erstatning til pelsdyroppdretterne etter nye regler kan starte.

SPØRSMÅL NR. 2920

Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 9. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Straumprisane er no skyhøge i Noreg og det er store skilnadar mellom ulike delar av landet.

Vil regjeringa gjera noko for å sikra folk og industri billegare straum?

Svar:

I likhet med representanten er også jeg opptatt av at norske forbrukere og norsk industri skal ha tilgang på strøm til en konkurransedyktig pris. Derfor fører regjeringen også en energipolitikk som gir høy forsyningssikkerhet og konkurransedyktige priser med fortsatt nasjonal kontroll over kraftressursene. Dette er godt beskrevet i Meld. St. 36 (2020 – 2021) Energi til arbeid.

Representanten er nok godt kjent at strømprisen i Norge kan variere mye mellom sesonger og mellom år. Det er flere faktorer som bidrar til at de norske strømprisene varierer og som bidrar til at strømprisene nå er på et høyt nivå. Med en kraftforsyning basert på fornybar energi, som vannkraft og vindkraft, påvirkes strømprisene i Norge av været. De norske strømprisene påvirkes også av europeiske strømpriser gjennom direkte overføringsforbindelser til andre land.

En stor andel vannkraft i den norske og svenske produksjonsmiksen gjør at variasjoner i tilsig til vannmagasinene har stor effekt på prisvariasjonen i Norden. Mens sommeren 2020 var preget av stort kraftoverskudd og historisk lave kraftpriser, har vi denne sommeren opplevd tørt vær og lav fyllingsgrad i magasinene i flere deler av landet. Kraftprisene påvirkes også av prisene i landene vi handler kraft med. Prisene på CO₂-kvoter, gass og kull har doblet seg det siste året og har medført høye kraftpriser i Europa.

De siste årene har vist tydelig hvor væravhengig kraftsystemet vårt er. I fjor ble det produsert rekord mye kraft, og norske husholdninger opplevde de laveste strøm-

prisene på nesten 20 år. I år er kraftsituasjonen en annen, med lave tilsig til vannkraftsystemet og mindre vann i magasinene enn normalt. I tørre perioder som vi er inne i nå, påvirkes også kraftprisen i større grad av kraftutveksling enn i våte år.

Regjeringen vil at stabil og forutsigbar tilgang på elektrisitet fortsatt skal være et konkurransefortrinn for norsk industri. Vi bygger nå ut mer fornybar kraft enn på mange tiår, og det ligger an til et fortsatt kraftoverskudd i Norge fremover. Vi styrker det innenlandske nettet og det bygges mer handelskapasitet til utlandet. Til sammen gjør det oss mindre sårbare for prissvingninger som skyldes været. En stor del av industrien handler sin strøm gjennom kraftavtaler (Power Purchase Agreements), der kraftprisen er fast for et gitt tidsrom. Dette gjør industrien mindre sårbar for svingninger i kraftprisen, og gir bedriftene en større forutsigbarhet.

Jeg har forståelse for at økt strømpris gjør at strømregningen blir en betydelig utgiftspost for mange. I forbindelse med behandlingen av regjeringens nye krisepakke for norsk økonomi, vedtok Stortinget 19. februar i år å bevilge 260 mill. kroner i en ekstraordinær utbetaling til bostøttemottakere for å bøte på de høye strømprisene i vinter. Regjeringen har i tillegg nedsatt en ekspertgruppe som skal vurdere utformingen av bostøtten. Utvalget skal blant annet vurdere om endringer i strømpriser i større grad skal reflekteres i nivået på bostøtte. Gruppen skal levere sin rapport til Kommunal- og moderniseringsdepartementet innen 1. februar 2022.

SPØRSMÅL NR. 2921**Innlevert 31. august 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 6. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan helseministeren gi en vurdering av hva som vil kunne være de menneskelige kostnadene dersom fritt behandlingsvalg i spesialisthelsetjenesten f.eks. innen rusbehandling avvikles?

BEGRUNNELSE:

31 august er verdens overdosedag. Markering av dagen skjer over hele verden, også i Norge for å sette fokus på overdoseutfordringer og vise respekt til dem som har dødd av overdose, samt deres pårørende. Denne markeringen er også viktig for å formidle kunnskap knyttet til overdoseforebygging og bevisstgjøre alle om denne samfunnsutfordringen. Vi har ingen å miste.

I den anledning besøkte jeg i dag dyktige medarbeidere innenfor rus og avhengighet på UNICARE, ett rehabiliteringssenter som ligger på Fanafjellet utenfor Bergen.

Mange er nå bekymret for at mangfoldet av tilbudene skal forsvinne og ikke minst ventetidene og helsekøene øke dersom fritt behandlingsvalg forsvinner etter valget. I verstefall vil dette kunne få fatale konsekvenser for dem som trenger behandling og hjelp.

Jeg deler både ansattes, pårørende og ikke minst dem som trenger hjelp sine bekymringer.

Svar:

Gjennom ordningen med fritt behandlingsvalg får private leverandører som tilfredsstillende bestemte krav mulighet til å yte spesialisthelsetjenester mot betaling fra staten. Pasienter med rett til nødvendig helsehjelp i spesialisthelsetjenesten har rett til å velge å motta helsehjelp hos disse leverandørene, dersom de er godkjent for den tjenesten pasienten har behov for. Målet med fritt behandlingsvalg er å bidra til økt valgfrihet for pasientene og kortere ventetider.

Siden innføringen av fritt behandlingsvalg i 2015 til og med 1. tertial 2021, har nesten 60 000 pasienter benyttet seg av fritt behandlingsvalg. I 1. tertial 2021 gjaldt det over 7 000 personer. Det er en økning på 20 prosent fra samme periode i fjor, og det har vært en betydelig økning hvert år siden innføringen av ordningen. I 2020 benyttet totalt 18 000 personer seg av ordningen, mot 9 000 i 2018. Det viser at ordningen stadig blir bedre kjent, at flere leverandører søker om godkjenning og at den således blir stadig viktigere for pasientene.

Evalueringen av fritt behandlingsvalg ble nylig lansert. Evalueringen viser at de som har benyttet seg av ordningen har fått kortere ventetider og at fritt behandlingsvalg har bidratt til økt valgfrihet og mangfold. Det slås fast at dette oppleves som svært viktig for noen pasienter, særlig innen psykisk helsevern, rusbehandling og rehabilitering.

En avvikling av fritt behandlingsvalg kan derfor innebære at enkelte pasienter kommer senere til helsehjelp enn de ellers ville gjort, eller at de ikke får behandling ved den institusjonen som de mener har det beste tilbudet. Alle pasientene som i dag benytter seg av ordningen vil da måtte motta sin behandling i offentlige sykehus eller hos private leverandører helseforetakene har inngått avtale med.

Vi innførte fritt behandlingsvalg av hensyn til pasientene. Å avvikle fritt behandlingsvalg innebærer å frata pasientene valgmuligheter og det gir risiko for økte ventetider.

SPØRSMÅL NR. 2922**Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein****Besvart 7. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for arbeidet med å følge opp vedtakene i Stortinget for å fjerne statlige barrierer for økt produksjon og bruk av biogass?

BEGRUNNELSE:

Viser til disse vedtakene i Stortinget i 2021:

Vedtak 1007

Stortinget ber regjeringen om å endre bruken av begrepet nullutslipp i alle statlige målsettinger og planer til nullutslipp og biogass, dette i den hensikt å likebehandle biogass med elektrisitet og hydrogen, og denne begrepsbruken skal gjelde allerede vedtatte og fremtidige planer.

Vedtak 1008

Stortinget ber regjeringen sikre likebehandling av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy på strekninger som er finansiert av bompenger, gjeldende fra 1. januar 2022.

Svar:

Som du viser til i oversendelsen din har Stortinget fattet følgende vedtak i 2021:

- Vedtak 1007 Stortinget ber regjeringen om å endre bruken av begrepet nullutslipp i alle statlige målsettinger og planer til nullutslipp og biogass, dette i den hensikt å likebehandle biogass med elektrisitet og hydrogen, og denne begrepsbruken skal gjelde allerede vedtatte og fremtidige planer.

- Vedtak 1008 Stortinget ber regjeringen sikre likebehandling av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy på strekninger som er finansiert av bompenger, gjeldende fra 1. januar 2022.

Vedtak 1007 er fordelt til klima- og miljøministeren og vedtak 1008 er fordelt til meg. Oppfølging av vedtakene vil bli omtalt i de respektive departementenes budsjettproposisjoner for 2022.

SPØRSMÅL NR. 2923**Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 7. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Mener helseministeren at avholdelse av fysiske debattmøter på de videregående skolene utgjør en smitterisiko som gjør det uforsvarlig for ungdomspartiene å delta?

BEGRUNNELSE:

Skolevalgene er en viktig del av demokratiopplæringen. I Oslo blir en del av de fysiske debattmøtene i tilknytning til skolevalgene ikke gjennomført i år fordi noen ungdomspartier selv vurderer det slik at fysiske møter bidrar til økt smittefare både for elever og skoledebattantene selv. Ettersom det er statsrådets eget ungdomsparti som målbærer bekymringen og motstand mot fysiske debattmøter, er det viktig å få kunnskap om dette er forankret i Folkehelseinstituttets og Helsedirektoratets faglige vurderinger.

Svar:

Så lenge det er en pågående pandemi, og spesielt på grunn av smitteøkningen blant barn og unge etter skoleåpningen i høst, vil det også på skoler være en viss risiko for smitte når mange er samlet på ett sted. Som et utgangspunkt mener jeg likevel det ikke er uforsvarlig for ungdomspartier å delta i debattmøter, men dette forutsetter at gjeldende smittevernregler og anbefalinger følges ved gjennomføringen.

Som representanten peker på, er skolevalg en viktig del av demokratiopplæringen. Det er derfor ønskelig at gjennomføringen av debattmøter kan skje fysisk, når smittesituasjonen tilsier det. Smittesituasjonen i landet, i kommunene og på de videregående skolene varierer, og utgangspunktet er at det må være opp til kommunen og arrangører av skoledebattene å vurdere hvorvidt og

på hvilken måte debattmøter kan gjennomføres. Det er smittesituasjonen i den aktuelle kommunen, der skoledebatten skal gjennomføres, som er førende for hvilket format som velges. Debattformen bør vurderes i samarbeid med skolen, elevorganisasjoner og ungdomspartiene. Så lenge vi er i en situasjon med en kraftig økning i smitten blant barn og unge mange steder, samtidig som vaksinasjonen av ungdom under 18 år ikke er i mål, er det viktig at man også vurderer alternative måter å gjennomføre debattmøter på.

Utdanningsdirektoratet (Udir) anbefaler følgende alternativer:

- Alternativ A: Vanlig paneldebatt med publikum
- Alternativ B: Vanlig paneldebatt med begrenset publikum og strømming

- Alternativ C: Vanlig paneldebatt med strømming
- Alternativ D: Digital paneldebatt

Disse alternativene, som er publisert og ytterligere beskrevet på Udirs nettsider, gir gode føringer for å kunne gjennomføre en debatt på en smittevern faglig forsvarlig måte og er i samsvar med faglige råd fra Folkehelseinstituttet. Veileder om smittevern for videregående skole og Kommunelegehåndboka gir nærmere råd og veiledning for vurdering av tiltak og bruk av trafikklysmodellen (grønt, gult og rødt nivå). Avslutningsvis vil jeg også vise til at Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet i brev til kommunene 27. august 2021 har gitt nærmere råd om mulige tiltak rettet mot barn og unge i en situasjon med økt smittepress.

SPØRSMÅL NR. 2924

Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 6. september 2021 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

På regjeringens vakt er 51 statlige arbeidsplasser sentralisert og/eller forsvunnet fra Vefsn (før koronaen). Det hastes å snu denne utviklingen. Hva er framdriftsplanen for oppfølgingen av stortingsvedtaket i Politimeldingen;

Stortinget ber regjeringen opprette et nasjonalt våpenregister som legges til Brønnøysundregistrene og til Nordland politidistrikt med forvaltning i Mosjøen?

Svar:

Det vises til spørsmål fra representanten Siv Mossleth til statsministeren som hun har bedt meg svare på.

Politidirektoratet har fått i oppdrag av Justis- og beredskapsdepartementet å igangsette et prosjekt for ny digital våpenforvaltning. I oppdraget ble POD bedt om å foreslå en kostnads- og formålseffektiv løsning som tar hensyn til Stortingets anmodningsvedtak.

POD har nå levert på første steg i oppdraget, som var å digitalisere våpensøknadsprosessen for jaktvåpen. Det er derfor nå mulig å sende inn søknad om tillatelse til å erverve jaktvåpen gjennom politiet.no. Den nye løsningen forenkler søknadsprosessen gjennom at søkerne slipper å fylle inn skjema for hånd og sende det i posten.

Neste steg i prosessen vil være å automatisere saksbehandlingen. Dette arbeidet starter denne høsten med automatisering av jaktvåpensøknader. Automatisering av søknads- og saksbehandlingsprosessen for resten av våpenforvaltningen kommer i neste fase.

Det er først når disse løsningene er på plass og vi ser hvor stor del av saksbehandlingen det vil være mulig å automatisere vi kan si med sikkerhet hvilken bemanning vi har behov for ved et nasjonalt våpenkontor.

Selv om endelig dato for etablering av nasjonalt våpenkontor ikke er fastsatt, vil jeg understreke at det forberedende arbeidet starter i høst. Evt. kutt i bevilgningene til Politiets IKT-tjenester (PIT), som representantens parti har foreslått, vil naturligvis kunne føre til at dette arbeidet må stanses.

SPØRSMÅL NR. 2925**Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 8. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hvilken verdi mener statsråden at klassifisering av enkelte hel- eller halvfabrikata byggevarer har, når det samtidig er kjent at en del byggevarer krever etterbehandling som faktisk vil endre brannegenskapene på et ferdig produkt?

BEGRUNNELSE:

Den såkalte royalsaken handler først og fremst om det kravet til testing av royalbehandla kledning som myndighetene innførte ved årsskiftet, etter en nytolkning av regelverket for CE-klassifisering av byggematerialer. Men for oss forbrukere som sluttbrukere, vil det åpenbart være det ferdige produktets egenskaper som er avgjørende for å vurdere brannsikkerheta ved et bygg. Halvfabrikata-produkters egenskaper kan derfor ikke ha avgjørende interesse, uten at man også kjenner til egenskapene ved det ferdige produktet.

Det etterlatte inntrykket i saken så langt, er beklageligvis at royalbehandla kledning er vesentlig mer brannfarlig enn anna behandla trekledning, oljet, beiset eller malt, som nordmenn har på husveggene sine. Men dette stemmer ikke med de fakta som nå er brakt fram i saka. Flere anerkjente og ledende brannfaglige miljøer har gjennomført alt fra mindre tester til storskalatester. Faktum er at royalbehandla trevirke er like lite farlig som anna behandla trekledning når dette er ferdigbehandla på vegg – altså når det har kommet i bruk til formålet. Dagens regelverk gir liten mening når sammenligningsgrunnlaget for det som faktisk står på veggene i norske hus, er ubehandla grankledning. Alle vet at norske boliger og andre bygg ikke er kledd med ubehandla kledning. Det er derfor misvisende når testene er gjennomført på kledning som skal ferdigbehandles senere. Jeg ønsker gjennom mitt spørsmål til statsråden å få bekrefta at også han ser denne meningsløsheta.

Jeg har oppfatta det som om statsråden ønsker å fremme tre som byggemateriale i Norge og dermed både ivaretar norsk byggeskikk og norsk treindustri. Royalprodusentene utgjør en viktig del av denne industrien og representerer norske distriktsarbeidsplasser. Den såkalte royalsaken, utløst ved myndighetenes ensidige krav til testing av royalbehandla kledning, har påført disse bedriftene store problemer, det samme gjelder for en hel byggenæring og et stort antall husbyggere.

Svar:

Jeg mener det er svært viktig at byggevarer markedsføres og selges med riktig dokumentasjon av egenskapene. Dette er viktig for forbrukere, men også for å sikre likebehandling av aktører i næringen. Markedsføring og salg av byggevarer er underlagt felleseuropeiske regler gjennom EUs byggevareforordning. Det innebærer like konkurransevilkår for alle byggevareaktører i det europeiske markedet, herunder krav til testing av byggevarer.

Vi har også krav til det ferdige byggverket, deriblant krav til brannsikkerhet. Disse kravene er underlagt det enkelte lands nasjonale regulering, og er i Norge gitt i byggeteknisk forskrift.

Kravene til dokumentasjon av byggevarens egenskaper gjelder for byggevaren alene, ikke for det ferdige bygget. Det er derfor ikke relevant å sammenlikne brannegenskapene for en byggevare, med brannegenskapene for hele eller deler av et oppført bygg. Eksempelvis er det ikke relevant å sammenlikne brannegenskapene for et royalimpregnert kledningsbord, med en vegg oppført med ubehandlede bord, som deretter er påført maling eller liknende.

Dokumentasjonen av byggevarers egenskaper er avgjørende for om, og hvordan, byggevarer kan brukes. Det er også avgjørende for hvordan byggevarer kan behandles, noe som igjen kan påvirke byggets sikkerhetsnivå. Den som skal prosjektere bygget, trenger dokumentasjonen for å kunne sjekke at byggevarens egenskaper vil bidra til å oppfylle sikkerhetsnivået som følger av byggeteknisk forskrift. Det er derfor viktig at egenskapene som oppgis er riktige.

I begrunnelsen for spørsmålet omtaler representanten kravene til testing. Representanten har også synspunkter på brannsikkerhet for ferdige bygg med ulike typer kledning. Jeg viser til tidligere svar på flere spørsmål om disse problemstillingene.

SPØRSMÅL NR. 2926**Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 7. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

Etter sist vinter er det meldt inn uvanlig store frostskafer på frukttrær i Telemark. Eplebønder i Midt-Telemark taper nå til sammen ca. 3 millioner kroner som følge av at ca. 50.000 nye epletrær må plantes.

Hvor langt har departementet kommet med å vurdere hvorvidt og i hvilken grad tapene skal erstattes?

BEGRUNNELSE:

Flere tusen epletrær frøs i hjel i vinter som følge av en fuktig høst, en mild førjulstid i fjor, etterfulgt av flere uker med barfrost etter nyttår. Dette førte til at trærne ikke gikk i hvile slik de skulle. Mellom 5 og 10 prosent av frukttrærne i Midt-Telemark skal være døde, tilsvarende ca. 50 000 trær. Dette medfører store tap for eplebønder i området. Bøndene taper til sammen ca. 3 millioner kroner som følge av at ca. 50 000 nye epletrær må plantes, skrev NRK Vestfold og Telemark 3. juni i år. Da statssekretær Widar Skogan besøkte bønder i Gvarv som var rammet, sa han at departementet vil se på en erstatningsordning (sak på regjeringen.no fra 7. juni i år).

Fruktdyrking er en stor næring i Telemark, som gir over 200 arbeidsplasser og skaper verdier på over 60 mil-

lioner kroner i året. Etterspørselen etter norsk frukt økter, og det er derfor store markedsmuligheter for norskproduserte epler fremover. Det er derfor viktig å vise at det legges til rette for økt satsing på fruktproduksjon i landet.

Svar:

Det er meldt om vinterskafer på frukttrær i flere områder i landet etter sist vinter. I tillegg til Telemark og Vestfold, er det også skader hos produsenter i Lier-området, Ryfylke og Sogn. En kartlegging av situasjonen er en forutsetning for å kunne vurdere konsekvensen av tapene og hvordan eksisterende ordninger fungerer i den aktuelle situasjonen. Fruktprodusentene kan på ordinær måte benytte seg av produksjonstilskudd, tilskudd til avlingssvikt og andre relevante ordninger nå i høst.

Landbruks- og matdepartementet har gitt Landbruksdirektoratet, i samarbeid med statsforvalterne, i oppdrag å gjøre en kartlegging av skadeomfanget og vurdere hvordan eksisterende ordninger samlet fungerer opp mot skadeomfanget, både på kort og lengre sikt. Jeg vil ta stilling til saken når den samlede vurdering fra Landbruksdirektoratet foreligger.

SPØRSMÅL NR. 2927**Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 7. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva gjør statsråden for å forsikre seg om at det blir gjennomført nødvendige kontroller med aktørene i taxi-bransjen, for å sikre arbeidsvilkårene for de som jobber i bransjen, at de tilfredsstillt kravene stilt i loven og at det er konkurranse på like vilkår?

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet var er av pådriverne for taxireformen som ble satt ut i live høsten 2020. Den var nødvendig for

å rydde opp i en dysfunksjonell bransje som var preget av stigende priser, færre kunder og mer misfornøyde kunder. Tilbudet fungerte ikke lenger med den gamle og utdaterte løyveordningen.

Liberaliseringen både var og er viktig for FrP, men vi var også opptatt av at vilkårene for aktørene i bransjen skulle hensyntas. Det måtte fortsatt være god kontroll med de som kjører taxi og tiltak for å sikre konkurranse på like vilkår innad i bransjen. Reformen har snart fått virke i ett år og jeg er interessert i å få en oversikt over hvilke tiltak som er gjort fra statsrådets side for å sikre dette.

Svar:

Jeg er opptatt av å sikre gode forhold for aktørene i drosjenæringen, og legge til rette for at de som driver seriøs drosjevirkosomhet skal oppleve at det er ryddige vilkår i næringen.

Jeg har i møter med drosjenæringen merket meg at aktører som driver seriøst, både etablerte og nye, er opptatt av at myndighetene fører god kontroll med næringen. God kontroll bidrar til å sikre konkurranse på like vilkår og legge best mulig til rette for de som ønsker å utøve drosjevirkosomhet på seriøst grunnlag.

Etter endringene i drosjereguleringen, som trådte i kraft 1. november 2020, er tildelingen av drosjeløyver basert utelukkende på objektive kriterier som er like for alle. Fylkeskommunene, som løyvemyndighet, kan kalle tilbake løyver hvis kravene for å drive virksomheten ikke er oppfylt, eller løyvehaver ikke retter seg etter forskrifter og vilkår som gjelder for å drive virksomheten.

Statens vegvesen og politiet fører kontroll med drosjevirkosomhet etter yrkestransportloven. Justervesenet og skattemyndighetene fører kontroll med drosjevirkosomhet innenfor sine ansvarsområder.

Jeg har selv deltatt på drosjekontroll sammen med Statens vegvesen, og kan forsikre at dette er et område som vil prioriteres fremover. Det fremgår bl.a. av tildelingsbrevet til Statens vegvesen for 2021, at det er viktig å prioritere kontroll med drosjenæringen, herunder at ak-

tørene har nødvendige tillatelser og at kravene for drosjevirkosomhet for øvrig er oppfylt.

Kontroll med drosjenæringen har imidlertid vært utfordrende for Statens vegvesen på grunn av smittetrykket som har vært i deler av landet. Dette har medført lavere aktivitet på kontrollsiden enn opprinnelig planlagt. Med stadig flere fullvaksinerte i befolkningen og redusert risiko i kontrollsammenheng knyttet til korona, planlegger Statens vegvesen betydelig flere kontroller fremover.

Statens vegvesen har nettopp hatt på høring et forslag om å innføre gebyr for visse overtredelser av yrkestransportlovgivningen. Forslaget omfatter bl.a. overtredelsesgebyr ved manglende løyve, og når løyvehaver ikke har med løyvedokument under kjøring. Jeg vil fortløpende vurdere behovet for å innføre gebyr for andre overtredelser av drosjereguleringen. Statens vegvesen har også sendt på høring forslag til endring i yrkestransportloven som skal legge til rette for styrket kontroll, herunder mulighet for å drive foretaks kontroll med løyvehaver. Dersom disse hjemlene blir vedtatt vil det bidra til å styrke oppfølgingen av drosjenæringen.

Det er i forbindelse med endringene i drosjereguleringen ikke lagt opp til endringer i regelverk om arbeidsvilkår. For ansatte sjåfører gjelder det alminnelige rammeverket for arbeidsforhold som følger av arbeidsmiljøloven.

SPØRSMÅL NR. 2928

Innlevert 1. september 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 7. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren sørge for at det i statsbudsjettet for 2022 settes av tilstrekkelig midler til å videreføre ordningen med bomfritak på gamle E6 og gamle Rv3/25, eller vil ministeren passivt sitte og vente på at FrP fremmer krav om fortsatt bomfritak?

BEGRUNNELSE:

I den såkalte Granavoldplattformen fikk FrP gjennomslag for at det ikke skal være bom på sideveiene. Dette var en viktig seier for bilistene, næringslivet, lokalsamfunn og ikke minst FrP.

I august 2019 sendte daværende samferdselsminister Jon Georg Dale instruks til Vegdirektoratet om at de bla skulle se på muligheten for å fjerne bompengene på gamle E6 mellom Hamar og Brumunddal og gamle Rv3/25 mellom Elverum og Løten. Resultatet av oppdraget viste at det var mulig å fjerne bommene. Et årlig statlig bidrag på ca. 45 millioner er tilstrekkelig for å finansiere bomfritak på gamle E6 og ca. 90 millioner til Rv3/25 for å fjerne bommen på gamlevegen og halvere prisen på den nye motorveien.

I løpet av sommeren og høsten 2020 hadde vi i Frp og jeg en god dialog med politisk ledelse i samferdselsdepartementet ved statssekretær Ingelin Noresjø og samferdselsminister Knut Arild Hareide om saken og FrP fikk

gjennomslag for dagens løsning. Nemlig bomfritak på gamle E6 og gamle Rv3/25 og halv pris på nye Rv 3/25. Dette var en viktig seier, men dessverre fikk vi ikke flertall for å gjennomføre et permanent bomfritak på sideveiene. Om regjeringen ikke setter av penger i statsbudsjettet for 2022, så vil bommene på sideveiene skrus på igjen. Det vil være meget uheldig både for bilistene, næringslivet og ikke minst lokalbefolkningen som bor langs lokalvegene mellom Hamar og Brumunddal. Flere boligområder fikk en helt uholdbar økning i trafikken og barn fikk utrygg skolevei, da det ble bommer på sideveiene.

Jeg kjenner ikke til trafikktallene for E6, men for Rv3/25 er trafikktallene meget positive. I all hovedsak kjører bilistene på den nye sikre og trygge motorveien, selv om det er gratis på gamlevegen. ÅDT tallene nå har vært på ca. 12 500 på nyvegen og 2 500 på gamlevegen. Dette tilsier at dagens ordning med bomfritak og halv pris i all hovedsak fungerer etter intensjonen og at det ikke er noen grunn til å reversere den.

Vi i FrP vant kampen en gang og når Stortinget samles igjen til høsten er vi klare for en ny kamp for bomfrie sideveier.

Svar:

Regjeringen styrer i tråd med Granavolden-plattformen og rammene i veiutbyggingsprosjektene som er vedtatt i Stortinget. Av Granavolden-plattformen kapittel 14 fremgår det "at bom på sidevei som hovedregel skal unngås, med mindre det er nødvendig for å realisere pros-

jektet". Når prosjektene E6 Kolomoen – Moelv og rv 3/ rv 25 Ommangsvollen – Grundset/Basthjørnet i sin tid ble vedtatt, var det med et bompengepoeplegg som forutsatte bom på sidevei, noe lokale myndigheter også sluttet seg til.

I Prop. 1 S (2020-2021) ble det satt av til sammen 296 mill. kr. for prosjektet rv 3 / rv 25 Ommangsvollen – Grundset/Basthjørnet under kap. 1320, post 73. Gjennom budsjettforliket ble 83 mill. kr av disse midlene satt av til å sikre en videre utsettelse av innkrevingen fra bom på sidevei i ett år og 213 mill. til å redusere bompenger. I Innst. 13 S (2020-2021) s. 34 ba komiteen i flertallsmerknad regjeringen om å gjennomføre et prøveprosjekt på strekningen rv 3/ rv 25 Ommangsvollen-Grundset/Basthjørnet med halv takst på hovedvei og fritak i bomstasjon på sidevei. Prøveordningens varighet ble i første omgang satt til 18 måneder. Etter aksept fra Innlandet Fylkeskommune ble en slik prøveordning innført 19. februar 2021.

Statens vegvesen skal evaluere prøveordningen. I den sammenheng skal Statens vegvesen vurdere om midlene som er satt av til prosjektet i 2021 gir økonomisk handlingsrom til å forlenge varigheten av prøveordningen utover 18 måneder. Det er midlene som er bevilget i 2021 som vil sette de ytre rammene for prøveordningens varighet. Departementet har hatt dialog med Statens vegvesen om evalueringen som er planlagt gjennomført sommeren 2022. Når resultatene fra denne evalueringen foreligger vil det være grunnlag for å vurdere saken på nytt.

SPØRSMÅL NR. 2929

Innlevert 2. september 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 13. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Et stort flertall på Stortinget vedtok at regjeringen måtte umiddelbart stanse nedbyggingen av døgnplasser i psykisk helsevern. Jeg har sett planene om å legge ned Blakstad for å bygge boliger. Planen vi har hørt er å flytte behandlingen til det nye sykehuset i Drammen, men vi har sett at sammenslåing kan gi oss færre plasser.

Vil statsråden forsikre oss i SV at summen av alle plassene i dette området ikke vil bli færre og at regjeringen vil følge opp vedtaket fra Stortinget?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til Innst. 243 S:

II

Stortinget ber regjeringen umiddelbart stanse nedbyggingen av døgnplasser i psykisk helsevern.

III

Stortinget ber regjeringen gjennomgå tilgjengelig kapasitet og behov innen psykisk helsevern, med sikte på å øke døgnkapasiteten i tråd med behovet.

Regjeringspartiene stemte imot forslagene, men alle andre partier fra FrP til Rødt stemte for forslagene så det var et stort flertall.

Svar:

Jeg har forelagt dette spørsmålet til det regionale helseforetaket Helse Sør-Øst, som opplyser at en samling av helsetjenester innenfor psykisk helsevern, rusbehandling og somatikk vil bidra til forbedret og integrert pasientbehandling. Det vises til at det ikke blir færre sengeplasser, men en økning fra 190 til 200 sengeplasser for tilbudene innen psykisk helsevern og rusbehandling som berøres av innflytting i nytt sykehus i Drammen. Av dagens 190 plasser er 134 på Blakstad og 56 plasser på mindre enheter i Bærum og Drammen. Det nye sykehuset i Drammen får 167 plasser, mens 33 plasser fortsatt vil ligge ved andre enheter i Vestre Viken.

I foretaksmøtet med de regionale helseforetakene 20. april 2021, ble det gitt oppdrag om ikke å redusere døgnkapasiteten i psykisk helsevern før det er foretatt en ny vurdering på grunnlag av en samlet analyse av fremtidig kapasitetsbehov, jf. oppdrag i revidert oppdragsdokument 2019 om å videreutvikle framskrivningsmodellen i psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling. Departementet legger til grunn at de regionale helseforetakene vil bruke ny framskrivningsmodell som et av flere verktøy for videreutvikling av tjenestene. Framskrivningen skal også legges til grunn ved regionale og lokale utviklingsplaner, organisering og innretting av helsetjenester, planlegging av utdanning og rekruttering av

personell, planlegging av nye bygg, kjøp av helsetjenester og etablering av teknologisk infrastruktur.

Det er viktig at vi har tilstrekkelig med døgnplasser for de pasientene som har behov for dette, men jeg vil også påpeke at kvaliteten på tilbudet ikke kan vurderes kun ved å se til antall døgnplasser. Noen grupper og pasienter vil få det beste tilbudet ved innleggelse i en døgnavdeling, mens andre drar større nytte av å motta et poliklinisk, nettbasert tilbud - eller at de får behandling og oppfølging i kommunene. Vi vet også at de som benytter døgnbehandling ofte har behov for en kombinasjon av døgntilbud og polikliniske og ambulante tjenester, i tillegg til tilbud om bolig og øvrig oppfølging i kommunene. Dette for å sikre sammenhengende tjenester og muligheten til å mestre hverdagen i sitt nærmiljø. Derfor styrkes tilbudet innen flere områder. Blant annet skal barn og unge, og personer med alvorlige psykiske lidelser og rusmiddelproblemer prioriteres som to av fire grupper i arbeidet i helsefelleskapene. Kvalitet i tilbudet handler dessuten ikke bare om kapasitet og organisering. Det handler også om hvilken behandling som gis, og hvordan det går med pasientene. Derfor har denne regjeringen fokus både på kapasitet, likeverdige tjenester og innhold i behandlingen. Retningslinjer og veiledere om anbefalt behandling utvikles og oppdateres. Det pågår tjenesteutvikling innen mange områder, for eksempel satsingen på arbeid og helse. Dette bidrar til at brukerne kan komme seg i jobb eller meningsfull aktivitet samtidig som de får behandling. Det utvikles kvalitetsregistre som gjør at både tjenestene og myndighetene får mer kunnskap om behandlingen som gis og resultatet av behandlingen. Dette er bare noen eksempler på tjenesteutvikling.

SPØRSMÅL NR. 2930

Innlevert 2. september 2021 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 9. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilke vurderinger har statsråden lagt til grunn når det gjelder både ansatte og det samfunnsmessige oppdraget når regjeringen midlertidig har fritatt Havila fra sine kontraktsforpliktelser vedrørende Kystruten?

BEGRUNNELSE:

Havila ble i april 2018 tildelt kontrakt for drift av fire skip Bergen-Kirkenes fra og med 1. januar 2021. Fremdeles

eksisterer det ikke skip som kan oppfylle kontraktsforpliktelsene, og følgelig har heller ikke hundrevis sjøfolk noen jobb å gå til. Selskapet har heller ikke stilt med erstatningsskip. Samtidig har selskapet mest sannsynlig mottatt store statlige midler i samme periode.

Selskapet er under visse forutsetninger gitt fritak fra å stille med erstatningsskip. Hvorvidt permitterte sjøfolk har vært en del av departementets vurdering er uklart. De samme virksomhetsoverdratte sjøfolkene står nå på tampen av permitteringsperioden, og framtida er mildt sagt

helt i det blå. Om situasjonen til sjøfolkene som var forespeilet jobb for mange måneder siden har vært en del av departements vurdering er følgelig usikkert.

Oppsummert fremstår hele denne saken som kaotisk og lite gjennomtenkt fra departements side. Som en følge av dette bes det om en helhetlig vurdering av saken gjennom dette spørsmålet.

Svar:

Kystruteselskapenes samfunnsoppdrag er å transportere distansereisende mellom de 34 anløpshavnene og å frakte gods til og fra havnene fra Tromsø og nordover.

Koronapandemien har skapt store utfordringer for begge leverandørene med avtale om å seile Kystruten. Samferdselsdepartementet har i denne situasjonen vært opptatt av å finne løsninger som samlet sett er akseptable for ansatte, leverandører, reisende og andre som har langsiktige interesser i økonomisk bærekraftig drift av kystrutekontraktene. Vurderingene rundt erstatningsskip og sanksjoner ville således i en normalsituasjon vært annerledes dersom en av leverandørene ikke seilte i henhold til kystrutekontrakten med departementet. I den konkrete vurderingen om å fritta Havila Kystruten AS (Havila) fra å stille med erstatningsskip har det vært spesielt viktig at rederiet har synliggjort de viktigste forutsetningene som har vært lagt til grunn for når skipene forventes levert, og de største risikoområdene knyttet til å sette skipene i drift til forventet tidsplan.

I juni tilsa all tilgjengelig informasjon at to av skipene ville bli klare til å seile Kystruten i tredje og/eller fjerde kvartal. Senere har det dukket opp ytterligere utfordringer som Havila redegjorde for i en børsmelding 31. august. Byggingen av Havila Capella skal ifølge Havi-

la være nær fullført og skipet forventes å seile fra Bergen 1. desember. Havila Castor skal etter Havilas plan starte seilinger på Kystruten 20. januar. Så tett opp mot oppstart på Kystruten foreligger det ikke planer om å endre beslutningen om å fritta Havila for å stille med erstatningsskip for de to første skipene. Det tar måneder å klargjøre erstatningsskipene, og det å skulle klargjøre disse og lære opp og sertifisere mannskap til erstatningsskipene ville mest sannsynlig ytterligere forsinket oppstart med nybyggene.

Departementet har i hele år hatt tett dialog med Havila om idriftsettelsen av skipene som nå er under bygging. Bakgrunnen for at departementet ga Havila fritak fra å stille med erstatningsskip var den usikre markedssituasjonen og at det er krevende å klargjøre erstatningsskip i parallell med nybyggene. Det var fortsatt usikkert i hvilken grad utenlandske passasjerer kunne reise med kystruten og det var fortsatt restriksjoner fra helsemyndighetene knyttet til gjennomføringen av kystcruise. Tallet på distansereisende var lavt og de skipene som var satt i drift dekket i stor grad etterspørselen etter gods i det leveringsspliktige fraktområdet.

Hva angår spørsmålet om hvorvidt staten skal kreve erstatningsskip for de to siste skipene, har Havila frist til utgangen av 2021 til å sannsynliggjøre at de to siste skipene blir seilingsklare innen 1. mai 2022. Departementet vil derfor først ta stilling til eventuelle erstatningsskip for de to siste skipene på nyåret 2022.

Jeg har forståelse for ønsket om ordninger som ivaretar arbeidstakere som berøres av pandemien, men utfordringer knyttet til permitteringsordningen kan ikke løses gjennom statens håndtering av enkeltkontrakter som kystruteavtalene med rederiene.

SPØRSMÅL NR. 2931

Innlevert 2. september 2021 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 13. september 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

I dag kom nyheten om at vi blir stående på trinn tre, etter at statsministeren uttalte at regjeringen feilberegnet og nå tar tak i situasjonen. 1. oktober går kompensasjonsordningen for selvstendige næringsdrivende og frilansere ut.

Vil statsråden sikre en forlengelse av denne ordningen som en følge av at situasjonen nå har endret seg, slik

at kunstnere og andre som er avhengig av denne ordningen fortsatt kan sikres noe å leve av?

Svar:

Arbeidsmarkedet har utviklet seg positivt gjennom sommeren. Antall arbeidsledige og permitterte har gått ned, samtidig som det lyses ut et høyt antall stillinger. Det

er åpnet betydelig opp for de fleste former for økonomisk aktivitet, og det må forventes at de gjenværende begrensningene kan falle bort i takt med at en økende andel av befolkningen nå blir vaksinert, herunder unge og barn ned til 12 år. Behovet for en ekstraordinær, bred inntektssikring for selvstendig næringsdrivende og frilansere vil derfor være sterkt begrenset ut over høsten.

Stortinget vedtok i februar at kompensasjonsytelsen for selvstendig næringsdrivende og frilansere som har mistet inntekt som følge av utbrudd av covid-19, opphører 1. oktober. Det betyr at kompensasjon for september måned blir utbetalt i oktober.

SPØRSMÅL NR. 2932

Innlevert 2. september 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 7. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Er statsråden positiv til kommunale låneordninger for å løse fastlegekrisen?

BEGRUNNELSE:

Mange kommuner deriblant Moss melder om utfordringer for å rekruttere fastleger. Et forslag til løsning har vært at kommunene kan stille opp med en gunstig låneordning for oppstartskostnadene sånn at det blir lettere å starte opp fastlegepraksis.

Svar:

Regjeringen la i mai 2020 fram handlingsplan for allmennlegetjenesten. Handlingsplanen er et krafttak for fastlegeordningen og allmennlegetjenesten. Gjennom planens 17 tiltak fordelt på tre målområder, har handlingsplanen som mål å gjøre fastlegeyrket til en trygg og attraktiv karrierevei, sikre tjenester av god kvalitet til alle og legge til rette for teambaserte tjenester i fremtiden. Regjeringen har gjennom handlingsplanen forpliktet seg til å fremme forslag for å styrke allmennlegetjenesten med 1,6 mrd. kroner over planperioden i forhold til saldert budsjett for 2020. Opptrappingen er godt i gang.

Et av tiltakene i handlingsplanen er å endre og styrke basisfinansieringen av fastlegeordningen. Det ble derfor innført et grunntilskudd fra 1. mai 2020 som skal bidra til å senke terskelen for å gå inn i en fastlegevirksomhet. Grunntilskuddet tilsvarer basistilskuddet for 500 innbyggere på listen. Det kan mottas i inntil to år, så lenge fastlegen som inngår avtale har et listetak på 500 innbyggere eller flere. Grunntilskuddet bidrar til å senke terskelen ved at legen har en sikker inntekt allerede fra dag én som fastlege. Det ble også innført et knekk-punkt i basistilskud-

det som gjør at fastlegen får bedre betalt for de 1000 første innbyggerne på listen. Dette bidrar også til at det er mulig å ha en noe kortere fastlegeliste for nye fastleger og til å redusere arbeidsbelastningen noe for allerede etablerte fastleger.

Situasjonen i fastlegeordningen har vært krevende over noe tid. Flere kommuner arbeider aktivt for å løse situasjonen i sin kommune. Det er jeg glad for. De nasjonale tiltakene er ment å legge til rette for gode fastlegetjenester og allmennlegetjenester i hele landet. Kommunene står i tillegg fritt til å finne lokale løsninger for å rekruttere og beholde fastleger.

Regjeringen prioriterer arbeidet med handlingsplan for allmennlegetjenesten høyt. Helsedirektoratet har gjennom sitt følge-med-ansvar en sentral rolle i oppfølgings- og gjennomføringsarbeidet. Helse- og omsorgsdepartementet vurderer i samråd med Helsedirektoratet til enhver tid behovet for justering av tiltak, for å nå målene for handlingsplanen. Det er også anskaffet en ekstern evaluator, som vil vurdere tiltak og måloppnåelse.

SPØRSMÅL NR. 2933**Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 10. september 2021 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Telenor varslet at de ville sette opp en mast som ville sikre tilgang på bredbånd og høyhastighetsinternett på Landheim sommeren 2021, men dette har uteblitt.

Mener statsråden det er riktig at store deler av landet fortsatt ikke har tilgang på høyhastighetsinternett, eller kanskje ikke har dekning i det hele tatt?

Svar:

God og stabil tilgang til bredbånd er avgjørende for bosetting, sysselsetting og verdiskapning i hele landet. Pandemien har tydelig vist hvor viktig denne infrastrukturen er. Den har vært helt nødvendig for å holde samfunnet i gang, gjennom netthandel, hjemmekontor og hjemmeskole, og den har vært viktig for vår sosiale kontakt.

Det er derfor et prioritert område for regjeringen å legge til rette for et fremtidsrettet, sikkert og robust bredbåndstilbud til rimelige priser for alle innbyggere og bedrifter.

Når representanten Strand spør meg om jeg mener at det er "riktig at store deler av landet fortsatt ikke har tilgang på høyhastighetsinternett, eller kanskje ikke har dekning i det hele tatt", vil jeg hevde at premisset for spørsmålet er galt. Store deler av landet har i dag tilbud om høyhastighetsinternett, og andelen som har dette øker for hvert år. Det er også kun noen ganske få husstander og virksomheter som ikke har dekning i det hele tatt.

Det har vært en svært vellykket satsing på bredbånds- og mobilutrusting i Norge. Dette er takket være en markedsbasert og teknologinøytral politikk som både sittende regjering og tidligere regjeringer har ført. Siden 2013 har vi gått fra at 63 pst. av den norske befolkningen hadde tilgang på høyhastighetsbredbånd på 100 Mbit/s, til at det nå er økt til over 90 pst. Og det skal fortsette å øke.

Regjeringen legger nå opp til et krafttak for å sikre bredbånd med 100 megabit per sekund til alle husstander og virksomheter innen utgangen av 2025. Vi skal legge til rette for videre markedsbasert utbygging, vi skal fortsatt gi tilskudd til bredbånd i distriktene, og i høstens 5G-frekvensauksjon vil vi gi en distriktspakke på over en halv milliard kroner.

Når det gjelder den konkrete saken som representanten Strand viser til, som gjelder etablering av mast som skulle sikre bredbånd og høyhastighetsinternett på Landheim, har departementet innhentet Telenors kommentarer til denne saken. I sin tilbakemelding til departementet viser Telenor til at selskapet har signert et samarbeidsprosjekt med Gjøvik kommune om ytterligere forbedring av dekningen i området Markestad, nord for Landheim.

I tillegg viser Telenor til planer om et nytt prosjekt ved Trevatna i Vestre Toten, som har stoppet opp på grunn av at grunneierne i området ifølge Telenor ikke ønsker en mast.

Departementet har ikke grunnlag for å gå nærmere inn i den aktuelle konkrete saken, eller kommentere Telenors planer og avtaler i området.

SPØRSMÅL NR. 2934**Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 9. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Ser statsråden at det nå er behov for raskest mulig å bygge ferdig dobbeltspor mellom Stokke og Sandefjord og at dette skjer uten opphold og at det deretter blir full utbyg-

ging av Ytre Inter City fram til Skien og når forventer statsråden at ERTMS blir bygd sør for Tønsberg?

BEGRUNNELSE:

Banenor kunne torsdag 2. september melde at Vestfoldbanen sør for Tønsberg ikke ville være fullt operativ for om et år, grunnet brann i signalsystemet på Sandefjord stasjon i juli.

Statsråd, jeg konstaterer at det i 2021 skulle bare en kråke til for å stoppe all togtrafikk sør for Tønsberg. En Kråke og 210 000 mennesker uten tog.

I Nasjonal transportplan 2022 – 2033 fremkommer det at strekningen Stokke – Sandefjord først skal bygges i andre 6 års periode. Det betyr først etter 2028. Regjeringen har likeledes oppgitt ambisjonen om en full modernisert Inter City jernbane sør for Tønsberg. Vi skal ifølge denne regjeringen fortsatt kjøre på eldgamle spor.

Vi i Vestfold og Telemark er glad i tog, bruker tog og er svært opptatt av at togene går i dag. Det var altså signalsystemet fra 50 tallet som brant i Sandefjord og som gjorde oss togløse. I Nasjonal transportplan står det at innføringen av signalsystem ERTMS (European Rail Traffic Management System) har som mål å øke regulariteten på Østlandet til 99,3 %. Jeg er enig og ser frem til den dagen det er en realitet, men jeg må dessverre konstatere at regulariteten for tog mot Oslo på min stasjon Skien, er nå 0!

Svar:

Eg har stor forståing og medkjensle med dei reisande på Vestfoldbanen som opplever at dei ikkje kan nytte seg av togtilbodet. Situasjonen som representanten viser til på Vestfoldbanen er svært uheldig. Etter det eg er kjend med jobbar fagfolka i Bane NOR SF tett saman med leverandøren av utstyret for å finne årsaka til feilen for å forebygga liknande feil i framtida. Når ei slik hending skjer er det likevel viktig at det settast opp gode alternative tilbod om transport slik at dei reisande blir minst mogleg råka.

SPØRSMÅL NR. 2935

Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 9. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil statsråden sikre at afghanske borgere deportert fra Norge får mulighet for organisert retur til Norge fra grenseområder eller tredjeland hvor deporteringsrisikoen er

Samferdslesatsinga til regjeringa er historisk. Infrastruktur byggast allereie ut i eit tempo som aldri før. Løyvingane er dobla og heile sektoren er betra og fornya. Regjeringa har brukt 13,5 milliardar kroner på store utbyggingsprosjekt på Vestfoldbana i perioden mellom 2014-2021. Regjeringa har i Meld. St 20 (Nasjonal transportplan 2022-2033) lagt fram ein sær ambisiøs, men realistisk transportplan. I transportplanen går det fram at løyvingane held fram med å vere høge. Det leggst opp til å nytta om lag 24 milliardar kroner på den vidare utbygginga på Vestfoldbana.

Regjeringa prioriterer anleggstart for prosjektet Stokke-Sandefjord i første seksårsperiode. Når utbygginga av dobbeltsporet mellom Stokke og Sandefjord står ferdig blir det to tog i timen mellom Oslo og Skien. Det vil gie ei vesentleg betring av tilbodet samanlikna med tilbodet i dag som er eitt tog i grunnrute. Arbeidet med innføre eit nytt digitalt styringssystem (ERTMS) for jernbana held også fram. Regjeringa legg opp til å nytte 20 milliardar kroner til dette i planperioden. Utbygging av ERTMS på Vestfoldbanen sør for Tønsberg vil vera fullført innan 2032.

Eg oppfatter at representanten oppmodar regjeringa til å halde ein enda meir offensiv framdriftsplan for utbygging av Vestfoldbanen, enn det er lagt opp til i Nasjonal transportplan (NTP). Sjølv om NTP legg opp til at ein går i gang med å byggje strekningen Stokke-Sandefjord når ein har bygd seg ferdig til Tønsberg, har verken regjeringsspartia eller Ap funne økonomisk rom i transportplanen til å forsere og forsterke utbygginga på Vestfoldbanen ytterlegare. Dette vedgjekk også Ap i ordskiftet i Stortinget, då NTP vart drøfta og handsama denne våren. Det vil vere stor og samanhengande byggeaktivitet på Vestfoldbanen i mange år framover. Det er bra. Og medan denne utbygginga blir gjennomført, må Bane NOR også syte for å reparere skadane på den eksisterande banen so snart som råd, slik at togtrafikken kan kome i gang att.

høy; hvordan vil statsråden sikre rettighetene til de afghanske borgerne som i dag lever med avslått asylsøknad i Norge og vil regjeringen sikre at det gis amnesti i de sakene der avslag på søknad om beskyttelse ikke er begrunnet med rikets sikkerhet?

BEGRUNNELSE:

150 afghanere i Norge lever i dag med avslag på sin asylsøknad, mange av disse er henvist til internflukt, etter at rimelighetsvilkåret ble fjernet i oktober 2016.

Taliban har nå varslet at afghanske borgere deportert fra vestlige land vil bli stilt for retten. Det er rimelig å tro at dette utgjør en betydelig risiko for straff, dersom Norge holder fast ved kravet om deportasjon for de overnevnte 150 afghanere.

Norge stanset deportasjoner til Afghanistan på forespørsel fra afghanske myndigheter før Talibans overtakelse, begrunnet med sikkerhetssituasjonen i landet. Etter Talibans overtakelse er det helt urimelig å anta at de som deporteres vil få «effektiv beskyttelse» i hjemlandet, og langt mer sannsynlig at flere risikerer å utsettes for forfølgelse og straff, i verste fall tortur eller umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, som forbyes etter EMK.48.

Norge har, siden 2018, tvangsreturnert 119 afghanske borgere til Afghanistan.

På bakgrunn av Talibans utsagn om rettslig forfølgelse av flyktninger deportert fra vestlige land er det rimelig å tro at mange av de deporterte nå blir tvunget inn i en ny fluktsituasjon, fortrinnsvis til nærområdet. Flere av de

omkringliggende landene deporterer fortsatt flyktninger tilbake til Afghanistan.

Svar:

Både Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) har suspendert utreiseplikten for alle afghanske borgere som befinner seg i Norge med et avslagsvedtak som forutsetter at det skal skje retur til Afghanistan.

Det er UDI og UNE som vurderer hvilken betydning endringen i maktsituasjonen i Afghanistan får for asylsøkere med en sak til behandling og for dem som tidligere har fått avslag på en asylsøknad, så lenge disse befinner seg i Norge. Foreløpig er det for tidlig å fastslå hvordan situasjonen vil utvikle seg.

Norge har hentet et høyt antall personer fra Afghanistan, herunder familiemedlemmer til norske borgere, tidligere forsvarsansatte med familier, tidligere ambassadeansatte med familier, utsatte menneskerettighetsforkjempere mfl. I tillegg arbeider vi nå bl.a. med en søknadsordning for tidligere lokalt ansatte som ikke ble evakuert. Det er imidlertid ikke aktuelt å vurdere tidligere avslåtte asylsøknader på nytt for afghanere som har blitt returnert til Afghanistan, eller å gi noen særskilt rett til innreise for denne gruppen. Sakene er avsluttet i Norge etter lovlig fattede vedtak.

SPØRSMÅL NR. 2936

Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 13. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren stanse vedtatte nedleggelse og planlagte salg av nesten samtlige av landets psykiatriske sykehus, inntil dette er behandlet i Stortinget?

BEGRUNNELSE:

Samtidig som Stortinget i vår gjorde vedtak om å stanse all videre nedbygging av døgnplasser i psykisk helsevern, har styrene i helseforetakene gjort vedtak om nedleggelse og planlagt salg av nesten samtlige av landets psykiatriske sykehus. Av 17 psykiatriske sykehus er 3 allerede solgt, mens 11 andre er vedtatt nedlagt og planlagt solgt. Driften er for de fleste planlagt samlokalisert med somatikk. Dette er store behandlingsmessige og strukturelle endringer, som hverken er utredet eller behandlet politisk.

Samlokaliseringen ser også ut til å planlegges med ytterligere reduksjon av døgnplasser, noe som er i strid med Stortingets vedtak om umiddelbart å stanse nedbyggingen av døgnplasser i psykisk helsevern.

Svar:

Norske psykiatriske sykehus er noen av de eldste og dårligste sykehusbyggene vi har i Norge. Byggene er lite funksjonelle, og i svært liten grad tilpasset kravene til moderne og behandling og godt arbeidsmiljø. Derfor er det svært positivt at det nå planlegges omfattende oppgraderinger/nybygg av flere av de psykiatriske sykehusene.

Av eldre psykiatriske sykehus som er planlagt erstattet med nybygg kan nevnes:

- St.Olavs hospital, avdeling Brøset: Her skal det snart åpnes nybygg for sikkerhetspsykiatrisk avdeling på St. Olavs Hospital HF, divisjon psykisk helsevern. Nybygget skal ta over alle funksjonene som befinner seg på dagens sykehus på Brøset i Trondheim.

- I tillegg planlegges det med et nytt senter for psykisk helse ved St.Olavs hospital. Sykehuset består av syv kliniske sentre og det har gjenstått ett senter for å få et samlet og integrert universitetssykehus, nytt senter for psykisk helse.

- Oslo Universitetssykehus, regional sikkerhetsseksjon Dikemark: Avdelingen holder i dag til i dårlige og uhensiktsmessige lokaler, og det er vedtatt å bygge nytt bygg for regional sikkerhetsavdeling på Ila i Bærum.

- I tillegg planlegges nye Aker sykehus, som skal være et akuttsykehus med lokal-, område- og regionsfunksjoner for psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert behandling av ruslidelser (TSB), samt ha lokalsykehusfunksjoner innen somatikk. Dette skal erstatte gammel bygningsmasse ved OUS og Gaustad.

- Vestre Viken HF, Blakstad sykehus: Byggingen av nytt sykehus i Drammen er i gang. Det nye sykehuset på Brakerøya vil erstatte dagens Drammen sykehus og Blakstad sykehus. Det vil være integrerte lokaler for somatikk, psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling. I tre av byggene vil døgnenheter fra Barne- og ungdomsps-

ykiatrien, deler av Avdeling for rus og avhengighet og all virksomhet fra Blakstad sykehus flytte inn.

- Universitetssykehuset Nord-Norge, Åsgård: Dagens bygningsmasse på Åsgård i Tromsø er utslitt, og det planlegges med nybygg.

- Sykehuset Innlandet HF, Sanderud psykiatriske sykehus og Reinsvoll psykiatriske sykehus skal erstattes med nye bygg i tilknytning til Mjøssykehuset som planlegges nå.

- Sørlandet sykehus HF, enheter ved dagens psykiatrisk sykehusavdeling på Eg og døgnplasser for ABUP i Arendal: skal flytte inn/innlemmes i nybygg psykisk helse ved Sørlandet sykehus i Kristiansand. Bygget er under oppføring.

Endringene som det vises til i spørsmålet, er etter min mening nødvendige og ønskede forbedringer ved at gamle bygg erstattes med nye lokaler. Det planlegges heller ikke nedleggelse av tilbudet innen psykisk helsevern.

Nye bygg, moderne utstyr, bedre muligheter for samarbeid mellom psykisk helsevern, tverrfaglig spesialisert rusbehandling og somatiske helsetjenester, samt analyser av fremtidige behov for behandling, er viktige elementer for å legge til rette for framtidrettede behandlingstilbud og en enklere hverdag for ansatte.

Jeg viser for øvrig til svar på spørsmål 2929.

SPØRSMÅL NR. 2937

Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 14. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Har statsråden oversikt over hvor mange privatpersoner som blir berørt av refusjonsordningen i Plan- og bygningsloven § 18-6 og hvor mye må de betale som følge av at profesjonelle utbyggere fortetter nabolag i stor skala?

BEGRUNNELSE:

Nordstrand Blad har over lengre tid og gjennom flere artikler løftet problemstillinger om fortettinger i eplehager i småhusområder. Når profesjonelle utbyggere tetter igjen, blir det til slutt så fullt i gatene at disse må utvides - eller opparbeides - i full størrelse. Dette er gjerne kommunale veier, da de driftes av kommunen, men veikravet kommer til private aktører eller vanlige privatpersoner og beboere i veistumpen.

Svar:

Jeg er ikke kjent med hvor mange privatpersoner som blir berørt av plan- og bygningslovens refusjonsordning, eller hvor mye den enkelte må betale som følge av fortettingsprosjekter i nabolaget.

Den som skal bygge på en eiendom der vei og vann- og avløpsledninger ikke allerede er tilstrekkelig opparbeidet, vil få en opparbeidelsesplikt etter plan- og bygningsloven. Opparbeidelsesplikten henger tett sammen reglene om refusjon. En utbygger som opparbeider, og dermed gjør at andre får en fordel (verdiøkning) ved at de selv slipper å opparbeide, kan kreve refusjon. Private grunneiere som selv ville hatt en opparbeidelsesplikt vil, som følge av at noen andre opparbeider, få en refusjonsplikt. Utgiftene

fordeles mellom alle de refusjonspliktige på bakgrunn av tomteareal og tillatt grad av utnytting på eiendommen.

Opparbeidelsesplikten, og dermed også refusjonsplikten, gjelder i utgangspunktet den som har ubebygde areal på eiendommen. Eiendommer som er fullt ut bebygde kan imidlertid ha fått utsatt plikten da de selv bygget ut, og vil dermed ha en tinglyst veierklæring på eiendommen. Dette kan for eksempel være tilfellet ved oppføring

av en enkelt enebolig som ikke i seg selv utløser behov for oppgradering av infrastrukturen. Veierklæringen vil gi grunnlag for å kreve refusjon i disse tilfellene. Slike tinglyste veierklæringer kan komme brått på hvis man ikke har gjort seg kjent med de tinglyste forpliktelsene på eiendommen, og oppleves urimelig for den det gjelder. Dette er gjerne tilfellet dersom veierklæringen er fra langt tilbake i tid.

SPØRSMÅL NR. 2938

Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 14. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Syntes statsråden at fordelingen av kostnader i slike fortettinger er rettferdig mellom profesjonelle utbyggere, privatpersoner som har bygd ut og privatpersoner som ikke bygger ut sine eplehager?

BEGRUNNELSE:

Nordstrand Blad har over lengre tid og gjennom flere artikler løftet problemstillinger om fortettinger i eplehager i småhusområder. Når profesjonelle utbyggere tetter igjen, blir det til slutt så fullt i gatene at disse må utvides - eller opparbeides - i full størrelse. Dette er gjerne kommunale veier, da de driftes av kommunen, men veikravet kommer til private aktører eller vanlige privatpersoner og beboere i veistumpen.

Svar:

Plan- og bygningslovens regler om opparbeidelsesplikt og refusjon henger tett sammen.

Opparbeidelsesplikten er et av de viktigste prinsippene i loven. Plikten sikrer at offentlig vei, vann og kloakk bygges ut og oppgraderes etter hvert som nye byggetiltak krever økt kapasitet. Bakgrunnen for bestemmelsene er hensynet til forurensing, helseproblemer og sikkerhet for gjennomføring av kommunens planer.

Der det ikke foreligger vei, vann eller kloakk i overensstemmelse med lovens krav, må den som skal bygge, sørge for opparbeidelse av anleggene. Plikten til å opparbeide gjelder grunneiere som har mulighet til å bygge ut tomten sin. En tomt som allerede er bebygde fullt ut, vil i utgangspunktet ikke ha en opparbeidelsesplikt, men kan i forbindelse med tidligere utbygging ha fått utsatt sin plikt

gjennom midlertidig dispensasjon. Dette kan for eksempel være tilfellet ved oppføring av en enkelt enebolig som på daværende tidspunkt ikke utløser behov for oppgradering av infrastrukturen. I så fall vil det tinglyses en veierklæring på eiendommen som gjør at en utbygger, som blir pålagt å opparbeide, kan kreve refusjon fra eieren av denne eiendommen.

En utbygger som blir pålagt å opparbeide vei og vann eller avløpsledninger på vegne av flere grunneiere, vil ha en rett til å få refundert deler av kostnadene fra de grunneierne som får en fordel av opparbeidelsen. De andre grunneierne får en fordel ved at de blir fritatt fra sin plikt til å opparbeide når deres eiendom skal bebygges. Disse grunneierne må altså være med på å betale sin andel av kostnaden. Det samme gjelder grunneiere som allerede har bygget, men fått utsatt sin plikt og dermed har en tinglyst forpliktelse på eiendommen. Den enkelte grunneiers andel av refusjonskravet fastsettes ut fra tomteareal og tillatt grad av utnytting på eiendommen, og det er kun adgang til å kreve refusjon for nødvendige utgifter.

Et alternativ til bruken av reglene om opparbeidelsesplikt og refusjon er at kommunen opparbeider vei, vann og kloakk selv, uten å kreve refusjon. Dette vil imidlertid kunne forsinke denne typen utbyggingsprosjekter.

Reglene om at eiere av tilstøtende eiendommer må bidra når vei og ledninger anlegges eller forbedres, er et gammelt prinsipp i norsk rett. Bestemmelser om dette fantes allerede i Christianialoven av 1827. Reglene, som har utviklet seg noe over tid, fungerer i mange sammenhenger godt, og de sørger for etablering av nødvendig infrastruktur.

Saken på Nordstrand viser likevel at bruken av reglene kan oppleves urimelig for enkelte. Dette gjelder særlig der tinglyste erklæringer, som utløser en betalingsplikt, er

svært gamle og beløpene som skal betales er større en den

opplevde nytten av opparbeidelsen. Vi vil derfor starte et arbeid med å se nærmere på dette regelverket.

SPØRSMÅL NR. 2939

Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 15. september 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Er regnestykket, slik olje- og energiministeren har presentert oppkjøpet av private barnehager i Oslo og Bergen en korrekt fremstilling, kan statsråden informere om beregninger på de ulike tilskuddene som går til private kommersielle barnehager basert på størrelsen på barnehagene i Espira Økern (144 plasser) og Akasia-barnehagene (over 1200 plasser), og om ikke de årlige utgiftene det offentlige har knyttet til å ha kommersielle aktører i barnehagesektoren vil overgå summen av disse investeringene over tid?

BEGRUNNELSE:

Oslo kommune og Bergen kommune har kjøpt flere private barnehager for å drifte dem selv. I et intervju i VG (06.08.21) la olje- og energiminister Tina Bru fram et regnestykke der hun hevder at det offentlige har brukt over 1 milliard på å kjøpe tilbake private barnehager. Bru baserer regnestykket på at Bergen kommune har kjøpt tilbake 18 Akasia-barnehager for 570 millioner kroner. Bergen kommune ligger an til å kjøpe barnehagene for 92,49 millioner kroner. Kommunen overtar en gjeld på 500 millioner, som ikke vil inngå som en del av kjøpesummen.

Det offentlige har store årlige kostnader knyttet til å ha kommersielle aktører i barnehagesektoren, som ministeren ikke har tatt med i sitt regnestykke. Dersom den kommersielle aktøren hadde fått driftstilskudd hadde Oslo kommune måttet betalt det samme i driftstilskudd per barn som kommunen drifter med selv. Det er altså ingen forskjell i utgiftene for kommunen på driften. I tillegg ville Oslo kommune betalt kapitaltilskudd til Espira i en årrekke framover.

	0-2 år	3-6 år
Bergen	223 777	107 227
Oslo	230 760	111 516

Kapitaltilskuddet gis etter nasjonale satser og er differensiert etter barnehagens alder, jf. finansieringsforskriften § 6.

Det bør også tas høyde for at deler av det offentliges utgifter hvert år forsvinner ut i pensjonstilskudd som regjeringen selv har sagt er høyere enn de reelle utgiftene, tillegg til utbytter, handel med nærstående, m.m.

Svar:

Regjeringen er opptatt av at vi skal ha et mangfold av barnehager med ulik størrelse, eiere og pedagogiske profiler. Private barnehager bidrar til kvalitet og valgfrihet for foreldrene, og vi vet at gode barnehager er særlig viktig for integrering og tidlig innsats.

Barnehageloven § 19 fastslår at kommunen skal behandle private barnehager som mottar tilskudd, likeverdig med kommunens egne barnehager. Det er gjennomsnittlige kostnader i tilsvarende kommunale barnehager som er grunnlaget for driftstilskuddet til private barnehager, jf. forskrift om finansiering av private barnehager § 3. Med tilsvarende barnehager menes ordinære barnehager, familiebarnehager og åpne barnehager. Det gis egne påslag for pensjonsutgifter og administrasjonsutgifter i driftstilskuddet. Det innebærer at det er ulike tilskuddsatser i ulike kommuner som følge av at kommunene har ulikt kostnadsnivå. Driftstilskuddet differensieres ikke etter størrelse eller andre kjennetegn ved den enkelte private barnehagen, men det gis ulike tilskudd til barn over og under tre år og om barnehagen er ordinær, familiebarnehage eller åpen barnehage. Utdanningsdirektoratet innhenter årlig opplysninger om kommunale tilskudd for hver kommune. I 2021 var de kommunale satsene til ordinære private barnehager i Bergen og Oslo som følger:

Det er kommunen som har ansvar for å oppfylle retten til barnehageplass, og utforme et barnehagetilbud som er tilpasset lokale ønsker og behov. Jeg har ikke grun-

nlag for å kommentere hvordan enkeltkommuner velger å utforme sitt barnehagetilbud, og vil vise til at dette er vurderinger som er foretatt av Oslo og Bergen.

For øvrig vil jeg nevne at barnehageloven ikke har egne reguleringer av kjøp og salg av barnehager. Kommunene og de private aktørene kan i utgangspunktet fritt omsette eiendommene, så fremt øvrige krav i barnehageloven og forskrifter er ivaretatt. Kunnskapsdepartementet innhenter ikke statistikk over kjøp og salg av barnehager, og departementet har derfor ikke mulighet til å utføre de beregningene som representanten etterspør.

Utdanningsdirektoratet innhenter årlige resultatregnskap for private barnehager. Før sommeren sendte Kunnskapsdepartementet på høring et forslag om å innføre krav om regnskapsmessig skille for barnehager

som driver mer enn én barnehage i samme rettssubjekt. Lovforslaget innebærer også en utvidet regnskapsplikt for alle private barnehager. Det foreslås blant annet at private barnehager skal rapportere balanseposter som er relevante for tilsyn mv. Det betyr at barnehagene må innrapportere den regnskapsmessige verdien av byggene de eier. Utdanningsdirektoratet vil utarbeide offisiell statistikk basert på de innrapporterte tallene. Vi vil dermed på sikt kunne få mer informasjon om den regnskapsmessige verdsettelsen av barnehagebygg som eies av private aktører. Til slutt vil jeg også nevne at våren 2019 ble det sendt ut på høring et forslag om å innføre krav om meldepplikt for private barnehager ved nedleggelse, eierskifte eller andre organisatoriske endringer. Dette forslaget er fortsatt til vurdering i departementet.

SPØRSMÅL NR. 2940

Innlevert 3. september 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim

Besvart 9. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil utenriksministeren snarest ta initiativ til å utarbeide en oversikt over antall av de evakuerte afghanske borgere, som uavhengig av nåværende oppholdsstatus i Norge, tidligere har fått beskyttelse fra Afghanistan eller opphold på humanitært grunnlag, og oversende dette til Stortinget på en hensiktsmessig måte?

BEGRUNNELSE:

Utenriksministerens svar på spørsmål nr. 2884 besvarer ikke spørsmålet som er stilt på en tilfredsstillende måte. Undertegnede er derfor nødt til å gjenta seg selv.

Svar:

Jeg viser til tidligere svar fra utenriksministeren. Så langt har Utlendingsdirektoratet identifisert omlag 50 afghanske borgere som har, eller har hatt en tillatelse da de ble evakuert fra Afghanistan. Av disse har rundt 10 personer fått beskyttelse eller opphold på humanitært grunnlag. De fleste andre har fått opphold gjennom familieinnvandring.

Evakueringen fra Afghanistan ble muliggjort av hurtigprosedyrer i alle ledd i forvaltningen. Det er nå et omfattende etterarbeid som skal gjennomføres. Blant annet er det mye arbeid knyttet til å få oversikt over alle

evakuerte slik at det er mulig å hente ut statistikk. Tallene ovenfor er derfor anslag og vil kunne endre seg ettersom dataene blir sikrere.

SPØRSMÅL NR. 2941**Innlevert 4. september 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 13. september 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at de som ønsker å motta Bibelen kan få dette, slik det har vært tradisjon for?

BEGRUNNELSE:

Hvert år utdeles 15 000 eksemplarer av Bibelen på norske skoler. Denne tradisjonen kan det nå bli slutt på. I en artikkel publisert på NRK.no 29. august i år fremgår det at Utdanningsdirektoratet fraråder utdeling av Bibelen, fordi dette kan oppleves som forkynnende og krenkende for enkelte elever. Utdanningsdirektoratets uttalelse kommer etter en henvendelse fra Human-etisk forbund om hvorvidt det er greit å dele ut bibler på skolen. Det presiseres i NRKs artikkel at det er frivillig å ta imot Bibelen, og at det heller ikke er krav om at den skal leses. Bibelen er blant de mest grunnleggende litterære verkene for den vestlige sivilisasjonen og den norske kulturen. Opplæring i vår kristne kulturarv burde ha en selvsagt plass på skolen, og utdeling av Bibelen til elevene er en naturlig del av dette.

Svar:

Opplæring om vår kristne kulturarv, religion, livssyn og etikk skal ha en selvsagt plass i skolen. I regjeringens forslag til ny opplæringslov foreslår departementet å videreføre at loven sier at kristendom, religion, livssyn og

etikk (KRLE) skal være et fag i skolen, og å videreføre at loven sier hva som skal være målene for faget. Ingen andre fag er særlig nevnt i loven på samme vis. Forslaget om å beholde KRLE-faget i loven er begrunnet i å understreke dette fagets historikk og særegne posisjon.

Jeg vil samtidig understreke at det ikke er tillatt med forkynning i skolen, verken i KRLE-faget eller i andre fag. Skolene kan bruke religiøse bøker og skrifter i opplæringen. Skolene kan også kjøpe inn eller ta imot klassesett med bibler eller andre religiøse skrifter. Å legge opp til at religiøse organisasjoner og trossamfunn deler ut religiøse skrifter e.l. i gave direkte til elevene på skolen kan imidlertid oppleves som forkynning. Dette vil være i strid med forbudet mot forkynning. Ulike religiøse samfunn eller andre organisasjoner bør derfor ikke få direkte tilgang til elevene for å dele ut materiell. Det er denne tolkningen av dagens regelverk som er formidlet av Utdanningsdirektoratet. Tolkningen vil være den samme etter forslaget til ny opplæringslov som departementet la fram i august.

Det er opp til skolene og lærernes profesjonelle skjønn å vurdere hvilke læremidler og andre læringsressurser de vil bruke i opplæringen. Dette gjelder for alle fag. Det er ikke noe i veien for at skolen kan være mottaker av gaver fra religiøse organisasjoner eller tros- eller livssynssamfunn. Det betyr at skolen kan ta imot religiøse bøker som gave, og så vurdere om og hvordan de vil bruke slike ressurser i opplæringa.

SPØRSMÅL NR. 2942**Innlevert 4. september 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 10. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I perioden 2014-2020 ble det brukt om lag 6 milliarder kroner på konsulenter i politietaten. Politidirektoratet, Politiets IKT-tjeneste og Politiets Fellestjeneste har vokst fra et årsgjennomsnitt på 483 årsverk i 2013 til 1218 i 2020. Dette er mer enn veksten i politidistriktene Innlan-

det, Sør-Øst, Agder, Sør-Vest, Møre og Romsdal samt Finnmark – til sammen.

Hvor mye av denne personellveksten og konsulentbruken har gått til digitalisering av våpensøknader og hva er kostnadsestimatet for å digitalisere disse søknadene?

BEGRUNNELSE:

Statsråden hevder på sin Facebook-side at kutt i de ovennevnte forvaltningsenhetene setter forenklingsprosjekter i politiet i fare. Det kan da være interessant å vite hvor mange av de 1218 årsverkene i POD, PIT og PFT samt 6 milliarder kronene til konsulenter som har vært brukt for å digitalisere våpenforvaltninga eller andre digitale tjenester for publikum.

Som kjent er det verken en sikker chatte-funksjon mellom politiet og innbyggerne og kun noen få kriminalitetstyper kan anmeldes på nett. Ett skritt på veien i digitalisering av våpensøknader ble foretatt i september 2021, 7 år og 11 måneder etter at regjeringen tiltrådte. Man kan derfor lure på hvor mange ansatte, konsulenter og milliarder som behøves i politietaten for å få til noe som bla. Skatteetaten og Lånekassen gjennomførte for flere år siden, nemlig sikre brukervennlige tjenester på digitale plattformer.

Saksbehandlingstida på våpensøknader har vokst kraftig etter den såkalte nærpolitireform, så politiet hadde faktisk god evne til å håndtere slike søknader raskt før reforma og også uten at søknadene var digitalisert tidligere. Mange steder gikk det bare noen dager eller få uker. Økningen i tidsbruk er uforståelig og kritikkkverdig, men når regjeringa først har forårsaka saksbehandlingstider på over et halvt år noen steder, er det opplagt et godt grep å få gi et tilbud om digitalisert våpensøknad for dem som ønsker det.

SPØRSMÅL NR. 2943

Innlevert 5. september 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 13. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Flere steder i landet har det vært krise i for veterinærdekningen. Kommuner sliter med lav bemanning i veterinærvakta. Det kan føre til dramatiske hendelser. Nå har husdyr i Hattfjelldal og Grane vært fri for veterinærhjelp i flere dager pga. sykdom. Det er blitt langt mellom gårdene mange steder. Veterinærforeningen har omtalt situasjonen som en varslet krise.

Selv om det er kommunene som har ansvar for tjenesten, er det grunn til å spørre seg hvorfor ministeren ikke har gjort nok på sitt nivå for å unngå krisen tidligere?

Svar:

Som representanten påpeker har POD, PIT og PFT blitt styrket siden regjeringen tiltrådte. Deler av denne styrkingen har kommet som en følge av 22. juli-kommisjonens kritikk. Blant annet har PODs kriseledelse blitt styrket gjennom etableringen av et døgkontinuerlig situasjons-senter som har en viktig funksjon med å samordne informasjon ved nasjonale hendelser og politioperative tiltak på tvers av politidistrikter.

PIT og PFT ble opprettet 1. mars 2014. Stillingsveksten i disse organene er langt på vei et uttrykk for en endring i organisatorisk tilhørighet for personer som allerede var ansatt i politiet. Det gjelder blant annet renholdspersonale og eiendomsforvaltere som tidligere var ansatt i det enkelte politidistrikt, men som nå hører til i PFT. En rekke ansatte med IKT-funksjoner i distriktene er likeledes administrativt overført til PIT, selv om de fremdeles er lokalisert i distriktene. Når disse støttetjenestene samles under en felles ledelse, blir det mulig å bruke ressursene mer effektivt.

Departementet mottar ikke rapportering på hvor mange ansatte eller konsulenter som jobber med hvert av de ulike prosjektene i etaten, men POD og Brønnøysundregistrene har estimert investeringskostnaden for digitalisering av våpenforvaltningen til henholdsvis 60,2 mill. kroner (P50) og 73,2 mill. kroner (P85). Årlig vedlikeholds-, drifts- og forvaltningskostnad er estimert til å ligge mellom 10 og 12,5 mill. kroner.

Svar:

Først vil jeg uttrykke at jeg verdsetter engasjement i en så viktig sak. Tilstrekkelig tilgang på veterinære tjenester er viktig for å ivareta dyrehelse, dyrevelferd og mattrygghet, og for å kunne ha et aktivt og fremtidsrettet landbruk i hele landet.

Manglende veterinærdekning er utfordrende for en rekke kommuner. Det er imidlertid viktig å understreke at det er kommunene som har ansvar for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra veterinærer, og for å organisere en klinisk veterinærvaktt utenom ordinær arbeidstid.

Det er også den enkelte kommune som er best i stand til å organisere tjenesten ut fra lokale forhold. Landbruksdirektoratet erfarer også at situasjonen med mangel på veterinærer ikke nødvendigvis er statisk over tid, problemet er sammensatt og handler ikke bare om økonomi.

Kommunene kan for eksempel også være tjent med å se på muligheten for å tiltrekke seg veterinærer til andre kommunale oppgaver. Kommunene kan eksempelvis benytte veterinærers kompetanse i stillinger innenfor beredskap, smittevern og hygiene, samt trygg mat og drikkevann. På denne måten kan det skapes et bedre næringsgrunnlag for veterinærer som ønsker å etablere seg.

Et tiltak for å avhjelpe situasjonen med mangel på veterinærer kan også være vakt samarbeid på tvers av vakt distriktene. Landbruksdirektoratet kan bidra til å se på alternative løsninger i vaktordningen.

Det er Stortinget som årlig innvilger rammen for tilskudd til veterinærdekning som skal bidra til å sikre tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell. Kommunene mottar et vakt- og administrasjonstilskudd som fordeles av Landbruksdirektoratet ut ifra en fastsatt vaktinndeling. Tilskuddet skal bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, og skal benyttes til godtgjørelse til veterinærer på vakt og til administrasjon av ordningen.

Kommunene kan i tillegg søke om stimuleringsstilskudd til veterinærtjenester. Dette tilskuddet skal bidra til å sikre veterinærdekning på dagtid i kommuner med for dårlig næringsgrunnlag for veterinærtjenester. Stimuleringsstilskuddet tildeles kommunene fra Statsforvalteren, og kommunene tildeler tilskuddet videre til veterinærer i sin kommune.

Det totale tilskuddet til veterinærdekning for 2021 er på 174,8 millioner kroner og er fordelt etter samme mønster som for 2020.

- Vakttilskudd (klinisk veterinær vakt utenom ordinær arbeidstid): 136,8 millioner kroner
- Administrasjonstilskudd (finansiere administrasjon av vakten): 5,8 millioner kroner
- Stimuleringsstilskudd: 32,2 millioner kroner

Stimuleringsstilskuddet for veterinærtjenester har, som omtalt over, vært innrettet mot veterinærbetjening på dagtid. Landbruks- og matdepartementet ga i desember 2020 Landbruksdirektoratet i oppdrag å utarbeide en prøveordning for utvidet bruk av stimuleringsstilskuddet. Ordningen går ut på at kommunene kan stille krav til veterinærer om deltakelse i vaktordningen som betingelse for å motta slikt tilskudd.

Direktoratet sendte den 22. desember 2020 ut et rundskriv til Statsforvalterne om en 2 års prøveordning, gjeldende for tilskuddsårene 2021 og 2022. Vi er kjent med at flere kommuner ser positivt på denne prøveordningen. Med bakgrunn i erfaringer kommunene og Statsforvalterne gjør seg i 2021 vil ordningen bli evaluert i 2022, og vi vil så ta stilling til om ordningen skal videreføres fra 2023.

Ved årets jordbruksoppgjør har regjeringen fastsatt endringer i tilskuddsordningen for veterinærreiser som samlet tilsvarer økt forbruk over ordningen på 3,8 mill. kroner. Samlet bevilgning for denne ordningen for 2022 blir med dette 56,2 mill. kroner. Videre har det vært utfordringer knyttet til forvaltning av bestemmelsen knyttet til "nærmeste veterinær" i forskrift om tilskudd til veterinærreiser. Landbruksdirektoratet fikk derfor ved årets jordbruksoppgjør i oppdrag å utrede alternative modeller for innretning av ordningen, når det gjelder denne bestemmelsen. Landbruksdirektoratet skal innen 1. mars 2022 levere sin utredning til departementet.

SPØRSMÅL NR. 2944

Innlevert 5. september 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 14. september 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Stortinget har vedtatt og bevilget penger til oppstart av nytt museumsbygg for Norsk Skogfinsk Museum. Regjeringen holder fremdeles tilbake pengene som er bevilget til tross for at det er kommet til enighet mellom NSM og Anno museum om styrking av det faglige samarbeidet

der Anno museum inngår i styringsgruppe for planprosjektet.

Hva er grunnen til treneringen nå og vil statsråden sørge for at midlene til oppstart av nytt museumsbygg blir frigitt umiddelbart?

BEGRUNNELSE:

Som jeg påpekte i spørsmål 10. mai ble det etter veldig mange års arbeid gjort prinsippvedtak om bygging av nytt museumsbygg i Statsbudsjettet for 2021. Det er helt nødvendig at pengene som er bevilget frigis umiddelbart slik at prosjektet kan gå videre. NSM er nå i en tidlig fase av en prosjekt-konkurranse for det nye bygget. Prosjektleder er engasjert og arkitektene jobber videre. Utgiftene løper og det er nødvendig at statsråden nå griper inn og sikrer framdrift.

Svar:

Da regjeringen foreslo at det skulle bevilges 106,6 mill. kroner til Finnskogens hus i budsjettproposisjonen for 2021, ble det forutsatt at det faglige samarbeidet mellom Norsk Skogfinsk Museum og Anno museum styrkes for å sikre en mer robust organisasjon for gjennomføring av prosjektet, og et større faglig nettverk som vil bidra til å

gi den skogfinske kulturarven bedre vilkår. Dette sluttet Stortinget seg til i desember 2020.

Bakgrunnen for forutsetningen knytter dels an til gjennomføringen av selve byggeprosjektet, og dels til det museumsfaglige innholdet i det nye bygget. Det har vist seg krevende å finne en organisering som sikrer begge disse hensynene. Norsk Skogfinsk Museum er en liten organisasjon med kun fire årsverk. Museet har engasjerte medarbeidere med store kunnskaper om den skogfinske kulturarven, men museet har ingen tidligere erfaring med byggeprosjekter eller med å fylle et stort museumsbygg med tidsriktig innhold basert på moderne formidlingsskonsepter med sikte på et nytt og større publikum.

Kulturdepartementet mottok 18. august i år en redegjørelse fra Norsk Skogfinsk Museum for hvordan de tenker å organisere prosjektet med ulike samarbeidspartnere og prosjektmedarbeidere for å sikre at disse hensynene blir ivaretatt. Vi har funnet det nødvendig å rådføre oss med Statsbygg hva angår museets skisserte modell for gjennomføringen av prosjektet. Denne prosessen pågår nå og vil inngå i Kulturdepartementets vurdering.

SPØRSMÅL NR. 2945

Innlevert 5. september 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 14. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å sikre stabile og lavere strømpriser det kommende året, og vil statsråden vurdere stans i overføring av strøm til det europeiske kontinentet for å bidra til lavere strømpriser i det norske markedet?

BEGRUNNELSE:

Dagens kraftmarked viser rekordhøye strømpriser for årstiden. Vi ser også at det er store forskjeller i prisnivået i ulike landsdeler. I Midt- og Nord-Norge ligger på om lag 50-60 øre/kwh, mens det i Vest-, Sør- og Østlandet er på nærmere 1,5 kr/kwh (kilde: Dagens strømpriser fra kraftbørsen NordPool | Dagens spotpriser (skandiaenergi.no)).

Årsaken til de høye strømprisene oppgis av en rekke analysemiljøer å være en kald vinter 2021, og lite nedbør med lavere magasinifilling sommeren 2021. Høyere strømpriser i Europa er også en sentral faktor som presser opp prisene i Vest-, Sør- og Østlandet.

Vi er nå inne i en periode med lavt kraftforbruk og normalt den tiden av året med lavest strømpriser. Det er grunn til bekymring for husholdningenes strømkostnader utover den kommende høsten og vinteren.

Svar:

Det er flere faktorer som bidrar til at de norske strømprisene varierer og som gjør at strømprisene nå er på et høyt nivå. En stor andel vannkraft i den norske og svenske produksjonsmiksen gjør at variasjoner i tilsig til vannmagasinene har stor effekt på prisvariasjonen i Norden. Mens sommeren 2020 var preget av stort kraftoverskudd og historisk lave kraftpriser, har vi denne sommeren opplevd tørt vær og lav fyllingsgrad i magasinene i flere deler av landet. Kraftprisene påvirkes også av prisene i landene vi handler kraft med. Prisene på CO₂-kvoter, gass og kull har doblet seg det siste året og har medført høye kraftpriser i Europa.

Kraftprisene i Norge har så langt i år ligget på 46,8 øre/kWh i gjennomsnitt. Til sammenligning var den gjen-

nomsnittlige årsprisen i 2020 og 2019 på hhv. 9,7 øre/kWh og 38,3 øre/kWh. Som representanten påpeker har det vært, og er, et tydelig skille mellom prisene i Midt- og Nord-Norge og Vest-, Sør- og Østlandet. I Nord-Norge har gjennomsnittsprisen vært på 32 øre/kWh. Perioder med produksjonsoverskudd i Nord-Norge og Nord-Sverige, samtidig som det har vært begrenset overføringskapasitet sørover, har medvirket til lavere priser i Nord-Norge enn i resten av landet. Den hydrologiske situasjonen utover sommeren har forsterket dette bildet.

Den sørlige delen av Norge er tettere tilknyttet det europeiske kraftmarkedet, og påvirkes i større grad av det høye prisnivået som Europa har nå. Samtidig er det viktig å huske på at Norge har handlet kraft med nabolandene våre i mange tiår, og at dette har vært til stor nytte for både norske produsenter og strømforbrukere. Et velfungerende kraftmarked gjør av vi kan utnytte tilknytningen til landene rundt oss på en effektiv og god måte. Norsk kraft-

produksjon er i all hovedsak eid av norske kommuner, fylkeskommuner og staten. Slik gir krafthandel inntekter til kommune-Norge, og særlig distriktene. Å stanse handelen over utenlandsforbindelsene i et forsøk på å påvirke strømprisene er noe vi verken har mulighet til eller ville vært tjent med å gjøre.

Regjeringen har forståelse for at økt strømpris gjør at strømregningen blir en betydelig utgiftspost for mange. I forbindelse med behandlingen av regjeringens nye krisepakke for norsk økonomi, vedtok Stortinget 19. februar i år å bevilge 260 mill. kroner i en ekstraordinær utbetaling til bostøttmottakere for å bøte på de høye strømprisene i vinter. Regjeringen har i tillegg nedsatt en ekspertgruppe som skal vurdere utformingen av bostøtten. Utvalget skal blant annet vurdere om endringer i strømpriser i større grad skal reflekteres i nivået på bostøtte. Gruppen skal levere sin rapport til Kommunal- og moderniseringsdepartementet innen 1. februar 2022.

SPØRSMÅL NR. 2946

Innlevert 5. september 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 14. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan statsråden klargjøre regelverket som folk må benytte for å benytte seg av rettigheten i forskriften å kunne bu fast i ein båt?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa endra forskrifta for folkeregisterlova i 2017 for at folk som bur fast i båtar kan registrere disse som bustad og ikkje stå i registeret som bustadløys. I bladet Sunnhordland har ei slik sak siste vekene blitt omtala. Her med bakgrunn i at kommunen og statsforvaltaren meiner at slike båtar også skal søkast etter plan- og bygningslov regelverket og ikkje det maritime regelverket som båtar forholder seg til. Sidan det her er ulik praksis og det framstår som strengt å ha full behandling etter fleire regelverk hadde det vært ynskjeleg med ei presisering av korleis ein kan gå fram for å kunne benytte seg av å bu i egen båt.

Svar:

Endringene i folkeregisterforskriften gjør det mulig å få tildelt adressenummer fra kommunen for blant annet båter som brukes som fast bolig. For at kommunen skal

kunne tildele adressenummer, må oppholdet på båten ha en varighet på minst seks måneder, og båten må oppfylle visse fysiske minstekrav til fasiliteter, standard og størrelse. Det er også en forutsetning at båten er plassert i et kai- eller havneområde som er lagt til rette for beboelse. Folkeregisterforskriften gir altså ikke båtneiere rett til å bruke båten som bolig. Dette reguleres av plan- og bygningsloven.

Plan- og bygningsloven gjelder i sjøområder. Båt som er forankret enten til land eller til bunn, og som blir brukt som helårsbolig, har karakter av å være et permanent tiltak. Plassering og bruk av båt som helårsbolig er dermed omfattet av plan- og bygningsloven. Det maritime regelverket, som representanten viser til, skal ivareta andre hensyn, deriblant sjødyktighet og sikkerhet og fremkommelighet til sjøs. Etter havne- og farvannsloven er ansvaret delt mellom kommune og stat. Kommunens myndighet gjelder i sjøområder der kommunen er planmyndighet etter plan- og bygningsloven. Det følger også av havne- og farvannsloven at det ikke er mulig å gi tillatelse som er i strid med arealplaner. Både når kommunen utarbeider planer, og ved behandling av søknad om tillatelse, sørger myndighetene for å samordne seg, slik at spørsmål om boligformål og havnevirksomhet blir vurdert i sammen-

heng. Dette er viktig for å unngå at det oppstår interessekonflikter.

Plassering av et større antall båter som skal brukes som bolig, kan føre til betydelige ulemper for omgivelsene, blant annet i form av lukt, støy, forurensning og blokkering av ferdsel. Etter min mening vil det gi dårlig sammenheng i regelverket dersom den enkelte fritt kan flytte boligen ut på vannflaten, uten at kommunen får anledning til vurdere hvilke ulemper dette kan få for omgiv-

elsene, og behovet for tilgang til nødvendig infrastruktur som vei, vann og avløp.

Det er laget to rundskriv, Båt på land og hus på vann og Lover og retningslinjer for planlegging og ressursutnyttning i kystnære sjøområder, som omtaler reglene for bruk av båt som bolig, og forholdet til det maritime regelverket. Kommunene har ansvar for å veilede om plan- og bygningsloven. De som ønsker å bruke båten sin som bolig, kan derfor be kommunen om forhåndskonferanse for å få oversikt over reglene som gjelder for dette.

SPØRSMÅL NR. 2947

Innlevert 5. september 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 13. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Streng, piggtråd og nettingsutgardar som ikkje lenger tener eit føremål, evt. også er forbode slik piggtråd er, er mange stader til fare for både dyr og menneske i utmarka og er dessutan stygt å sjå til.

Er det planlagt tiltak for å bidra til at slikt blir samla inn og levert på eigna stad, og viss ikkje, er statsråden einig med meg i at dette bør gjerast?

GRUNNGJEVING:

Streng, piggtråd og nettingsutgardar ligg gjerne i utmarka på landbrukseigedommar, men det er gjerne ikkje dagens drivar som har sett opp dette utstyret. Like fullt er det på tide at slikt utstyr som ikkje tener eit føremål og/eller er farleg blir rydda opp i. Storsamfunnet kan bidra med stimuleringsordningar, til dømes ei slags panteordning for innlevert materiale, for å sørge for at så mange som mogleg anten ryddar opp sjølve på eigedommen sin eller får andre til å gjera jobben.

Til orientering har staten laga ei forsøksordning for å finne ei løysing på problematikken kring strengrestar ved såkalla triggpunkt, etter spørsmål frå meg:

h t t p s : / / w w w . n r k . n o / m r / v i l - r y d - d e - o p p - i - 4 0 . 0 0 0 - g a m l e - o p p m a l i n g s - m e r k e - 1 . 1 5 6 3 2 1 2 4 ? f b c l i d = I w A R 1 g m u 1 P 3 o n H g 5 P H G - 5 S m j a L 4 3 p U m s o D 1 p 8 u E K O q C A m 9 _ 6 M m a w f K 6 L d - n I X k w

Svar:

Det er av stor betydning for dyrevelferden at uønsket piggtråd og andre farlige innretninger blir fjernet. Dyrevelferdsloven setter forbud mot å bruke piggtråd i nye gjerder for å regulere dyrs ferdsel, både i inn- og utmark. Bestemmelsen om forbud mot bruk av piggtråd i gjerde medfører også at piggtråd ikke kan brukes når materiale i gamle gjerder med piggtråd må skiftes ut. Eksisterende gjerder må vedlikeholdes på en måte som gjør at dyr ikke utsettes for fare for unødige påkjenninger og belastninger. Den som er ansvarlig for gjerdet, skal føre nødvendig tilsyn med det og gjennomføre nødvendige tiltak for å kunne oppdage, forebygge og avhjelpe fare for unødige påkjenninger og belastninger.

Mattilsynet kan i dag fatte vedtak om at den ansvarlige for gjerdet vedlikeholder eller fjerner gjerder med piggtråd. Inntil nylig var det bare «dyreholdere» som kunne holdes økonomisk ansvarlig i de tilfeller Mattilsynet selv må gjennomføre tiltaket. Det ble derfor fremmet en proposisjon til Stortinget hvor jeg blant annet foreslo en lovendring i lov om dyrevelferd § 32 fjerde ledd, som vil styrke Mattilsynets arbeid med å få fjernet uønsket piggtråd. Stortinget sluttet seg til regjeringens forslag og endringen trådte i kraft 1/7-2021. Dette innebærer at Mattilsynet kan få dekket sine utgifter i forbindelse med utføring av unnlatte tiltak fra alle som kan få et pålegg eller vedtak rettet mot seg etter dyrevelferdsloven. Det vil kunne bidra til å effektivisere Mattilsynets håndheving av piggtrådforbudet, og fungere som et insentiv for grunneiere til å fjerne uønsket piggtråd på sin eiendom.

I flere lokalsamfunn gjennomføres dugnadsinnsats lokalt for å fjerne piggtråd fra naturen, der kommunen, næringen, miljøorganisasjoner og Mattilsynet bidrar. Dette mener jeg er en god tilnærming. Mattilsynet kan ikke løse dette problemet alene. Også hensynet til miljøinteresser og allmenn ferdsel kan tilsi at piggtrådgjerder må vedlikeholdes eller fjernes på forsvarlig måte.

Selv om det i hovedsak er dyreholder/grunneier som har ansvar for å rydde, finnes det i dag en mulighet til å søke om tilskudd for spesielle tiltak i jordbruket (SMIL).

Statsforvalteren fordeler midlene videre til kommunene. Fordelingen baseres på kommunenes lokale retningsslinjer og strategier. Det er kommunen som prioriterer søknadene og innvilger tilskudd. Det er også kommunen som skal prioritere de miljøtiltakene som er best egnet i egen kommune innenfor de rammene som fremgår av forskriften. På denne måten kan bruken av midler prioriteres ut fra de lokale forholdene og prioriteringene. Det er vår erfaring at fjerning av piggtråd er et prioritert tiltak for tilskuddsmidler i mange kommuner.

SPØRSMÅL NR. 2948

Innlevert 5. september 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 13. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Ifølge Norsk Bonde- og Småbrukarlag vil aukte straumprisar gje norske bønder ekstra utgifter på mellom 500 og 750 mill. kr. Fleire tomatprodusentar oppgjev at dei vurderer å leggje ned verksemda fordi det ikkje er lønnsemd i drifta med dagens straumprisar, og andre seier at dei må gå tilbake til fossil energi til t.d. korntrøkarar når effektarriffane kjem.

Bønder som har fulgt oppfordringa om å gå over til el for å kutte utslepp er no hardast råka – kvifor vil ikkje statsråden hjelpe dei?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa har ført ein politikk som gjev aukte kraftprisar til m.a. bønder. T.d. har ein bygd nye utanlandskablar som gjev ein betydeleg prisauke i Sør-Noreg, og ein har aukt el-avgifta med 50 prosent nominelt. Samstundes vedtok ein i sumar ei uklar forskrift som truleg vil føre til at fleire straumkundar må betale eit såkalla effektledd på nettleiga, noko som kan gje ekstraavgifter i hundretusenkroneklassen for einskilde gardbrukarar, ifylgje opplysingar som m.a. har vore omtalt i pressa tidlegare. Bøndene ber no om hjelp for å handtere den betydelege utgiftsauken. Dei som har størst behov for hjelp, er gjerne dei som har fylgt oppmodinga om å leggje om drifta for å kutte utslepp, med t.d. elektrisk oppvarming eller korntrøking. Det verkar som eit paradoks at dei som har vore flinkast til å etterkoma styresmaktene sine ynske, no vert kontant avvist når dei ber om hjelp til å handtere det som for mange er ein prekær situasjon.

Svar:

Den 12. august blei det klart at staten og jordbrukets organisasjonar starta tilleggs-forhandlingar jf. § 2-4 i Hovudavtalen for jordbruket. I møte 20. august protokollerte partane:

“Partene viser til at det både i krav, tilbud og proposisjonen om jordbruksoppgjøret er understreket at det er stor usikkerhet om utviklingen til 2022 på flere poster, både på inntekts- og kostnadssiden. Det har skjedd en vesentlig prisøkning på elektrisk kraft i løpet av sommeren 2021. Det er normalt at kraftprisene varierer vesentlig, og det er for tidlig å fastslå hvilken kostnadsendring som vil bli resultatet for perioden t.o.m. 2022.

Partene skal se spesifikt på hvor store kostnadsøkningene på kraft ble fra 2020 til 2021 og ta stilling til hvordan dette skal håndteres, normalt som en del av jordbruksoppgjøret i 2022.”

Partane er derfor einige om at ein ikkje skal handsame auka straumprisar i desse tilleggs-forhandlingane, men at ein i jordbruksoppgjøret 2022 vil gjere ei samla vurdering av alle endringar i inntekter og kostnadar i jordbruket.

SPØRSMÅL NR. 2949**Innlevert 6. september 2021 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 10. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Barnevernet burde kunne oppføres som barnets økonomiske verge i tilfeller som vist til i begrunnelsen. Dette vil forenkle hele prosessen, og barnet vil på denne måten ikke føle et digitalt utenforskap som mange barn nå opplever.

Hva kan statsråden gjøre for å løse denne vanskelige situasjonen mange barn befinner seg i?

BEGRUNNELSE:

Bank-id til fosterbarn.

Mange fosterbarn opplever en digital utenforskap fordi de ikke har bank-id.

For noen år siden ble reglene for bank-id skjerpet. Bankkunder måtte vise pass i bankene for å beholde sine kundeforhold. Men det er en gruppe barn som nå faller utenfor dette systemet.

Biologiske foreldre til fosterbarn beholder både foreldretetten og er fortsatt økonomisk verge for barn barnevernet overtar omsorgen for. I noen tilfeller er det sånn at fylkesnemndene bestemmer at det ikke skal være kontakt mellom biologiske foreldre og barnet. Men likevel beholder biologiske foreldre disse rettighetene til barnet. Sier da en foreldre nei til at det oppnevnes en økonomisk verge for barnet, så havner barnet i en svært vanskelig situasjon.

I dagens digitale verden er bank-id helt nødvendig. Uten bank-id får ikke barnet vipps, egen bankkonto, det er svært vanskelig å få søkt lån og stipend i lånekassen, vanskelig å få skole-pc i den videregående skolen, fosterforeldre kan ikke engang signere på en arbeidskontrakt for barnet før de er myndig. Fordi alt skal signeres med bank-id og fosterbarnet er da ikke oppført på fosterforeldres bank-id.

Svar:

Etter vergemålsloven § 16 er det den som har foreldreansvaret etter barneloven som er barnets verge. Når fylkesnemnda har fattet et vedtak om omsorgsovertakelse, går omsorgen for barnet over til barnevernstjenesten, jf. barnevernloven § 4-18. På vegne av barnevernstjenesten skal fosterforeldre eller den institusjonen barnet plasseres i, utøve den daglige omsorgen for barnet.

Selv om omsorgen for barnet fratas, er normalordningen at foreldrene beholder foreldreansvaret for barnet. En slik ordning er med på å bevare relasjonen mellom forel-

dre og barn, og det sikrer at barnets forelder kan beholde vesentlig kompetanse på personlige områder som valg av skolegang, tro, livssyn osv.

Der omsorgen er fratatt foreldrene, kan det vise seg at foreldrene heller ikke er egnet til å ivareta barnets formue eller øvrige økonomiske interesser. I et slikt tilfelle følger det av vergemålsloven § 19 første ledd første punktum:

«Hvis hensynet til den mindreåriges beste tilsier det, kan retten etter begjæring fra statsforvalteren eller fra den andre vergen frata en som har foreldreansvar, vergemålet.»

Det er tilstrekkelig for fratakelse av vergeansvaret (det vil si foreldreansvaret på det økonomiske området) at dette er til barnets beste. Der man kommer til at en fratakelse av foreldres ansvar på det økonomiske området er til barnets beste, er det nærliggende å oppnevne enten en nærstående slektning (besteforeldre, tante, onkel etc.) eller en fosterforelder, som midlertidig verge for barnet. Se nærmere omtale i Ot.prp. nr. 110 (2008–2009) side 34 andre spalte.

Problemet er også adressert i forarbeidene til den nye finansavtaleloven, som foreløpig ikke er satt i kraft. I loven er det gitt en forskriftshjemmel til å regulere adgangen for den mindreårige til å opprette og disponere over konto i disse tilfellene, jf. lov 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler § 4-52 fjerde ledd. Bestemmelsen lyder slik:

«Kongen kan i forskrift gi regler om kompetanse for barnevernmyndigheten til å opprette konto for en mindreårig som det er iverksatt tiltak for etter barnevernloven, for midler som den mindreårige har rett til å disponere over etter reglene i vergemålsloven, herunder regler om kompetanse til å gi den mindreårige disposisjonsrett over slik konto selv om det ikke foreligger samtykke fra vergen.»

Bestemmelsen er begrunnet slik i proposisjonen:

«Fjerde ledd har bakgrunn i en problemstilling Finans Norge har tatt opp i sin høringsuttalelse, der det heter:

«Finans Norge mener Justisdepartementet bør vurdere behovet for hjemmelsgrunnlag for kontooppsettelse for fosterbarn. Fosterforeldre vil ofte ønske at fosterbarn kan få en brukskonto med bankkort på samme måte som andre barn, og ved langvarige plasseringer i fosterhjem kan fosterforeldrene ønske å spare penger på konto i barnets navn.

Med mindre det er særskilt fastsatt vil fosterforeldre ikke ha foreldreansvaret etter barneloven, jf. vergemålsloven § 16, selv om de har den daglige omsorgen for barnet. Etter finansavtaleloven § 25 er det dermed vergen eller vergene som oppretter

konto for mindreårige (og inngår avtale om betalingsinstrumenter). Det vil i mange tilfelle – av ulike årsaker – kunne være vanskelig å få foreldrene til å medvirke til kontoopprettelse og avtale om betalingsinstrumenter. Finans Norge er kjent med at barnevernet i en del tilfeller har utstyrt fosterforeldre med et brev hvor barnevernet gir fosterforeldrene fullmakt til å opprette konti i barns navn. Vi kjenner ikke til at barnevernet har kompetanse til å gi slik fullmakt eller hjemmel til å gjøre unntak fra finansavtaleloven § 26 og vergemålsloven § 16.»»

Som det fremgår innledningsvis i brevet, anbefaler vi en noe annen fremgangsmåte enn den som her beskrives av Finans Norge.

Spørsmålet om forskriftsregulering med hjemmel i ny finansavtalelov § 4-52 fjerde ledd er til vurdering i departementet.

Jeg viser også til at Distrikts- og digitaliseringsministeren besvarte et beslektet spørsmål i februar i år, jf. Dokument 15:1077 (2020–2021). Kommunal- og moderniseringsdepartementet har opplyst at de, i samarbeid med

Digitaliseringsdirektoratet, arbeider med en ny nasjonal strategi for eID i offentlig sektor. Strategien skal være ferdig ved årsskiftet. Et overordnet og viktig mål med strategien er at det må legges til rette for at alle skal ha tilgang til en sikker og brukervennlig eID som gjør det mulig å samhandle digitalt med offentlig sektor. Det betyr at alle må ha mulighet til å skaffe seg en eID på det sikkerhetsnivået de har behov for. Vi er kjent med at ikke alle har en slik mulighet i dag. Dette gjelder blant annet barn og unge. Ett av fokusområdene i strategiarbeidet er derfor hvordan vi kan sørge for at også barn og unge får tilgang til de digitale tjenestene de har behov for. En mulig løsning, som det ses nærmere på, er videreutvikling av den offentlige eID-en MinID, slik at den eventuelt kan være et reelt alternativ til BankID for pålogging til offentlige digitale tjenester. En slik løsning vil det imidlertid ta noe tid å få på plass.

SPØRSMÅL NR. 2950

Innlevert 6. september 2021 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 10. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva kan statsråden gjøre for å sikre at barn, som ikke bor hos foresatte med foreldreretten, får vaksinen?

BEGRUNNELSE:

Ang. vaksinerings av elever i videregående skoler.

Elever i videregående skoler skal massevaksineres mot Covid-19. Elever som ikke er fylt 16 må ha samtykke fra foresatte med foreldreansvar for å få vaksinen. Skolene har sendt ut dette skjemaet til alle foresatte.

Men en del elever bor ikke hos foresatte med foreldreansvar.

Fosterbarn opplever nå å bli behandlet annerledes enn andre barn.

Når barnevernet overtar omsorgen for et barn beholder biologiske foreldre foreldreretten. I enkelte tilfeller er det sånn at fylkesnemndene fastslår at biologiske foreldre ikke skal ha samvær med sitt barn. Men disse foreldrene beholder fortsatt foreldreretten.

En fostermor har kontaktet meg fordi hun ikke får undertegnet samtykke for at hennes fosterbarn skal få covid-vaksinen. Selv om barnevernet har omsorgen for barnet, har de ikke foreldreretten. Den retten har biologiske

foreldre som ikke får lov av fylkesnemnda å ha kontakt med barnet.

Situasjonen er da sånn at dette barnet, fordi barnet ikke har fylt 16 år, ikke får covid-vaksinen når videregående skoler har massevaksinerings.

Dette er en urimelig merbelastning for barnet, som allerede har hatt en vanskelig oppvekstsituasjon.

I denne saken er kommunelege og statsforvalter kontaktet. Kommuneoverlege kan ikke bruke hasteparagrafen for å sikre at dette barnet får vaksinen. Statsforvalterens vergemålsseksjon svarer at man må søke om å overta som verge, noe som er en lang og vanskelig prosess.

Verden er i en pandemi. Reglene for samtykke til vaksinen bør endres slik at det er de med omsorgsretten til barnet, som kan signere på samtykkeskjema, for å sikre at alle barn som ønsker det i videregående skole faktisk blir vaksinert. Nå risikerer vi at flere barn ikke får vaksinen samtidig som smittetrykket øker i de videregående skolene.

Svar:

Jeg mener det ikke er behov for å endre regelverket for at barn under 16 år som er under barnevernets omsorg skal kunne få koronavaksine.

Vaksinasjon er helsehjelp, og helsehjelp kan som hovedregel bare gis med samtykke fra pasienten. Samtykke på vegne av personer under 16 år er regulert i pasient- og brukerrettighetsloven § 4-4. Foreldrene eller andre med foreldreansvar har rett til å samtykke til helsehjelp for disse.

Ved omsorgsovertakelse og akutt plassering av barn er retten til å samtykke til helsehjelp lagt til barneverntjenesten. Barneverntjenesten kan derfor samtykke til vaksinasjon mot covid-19 for barn den har overtatt omsorgen for eller akutt plassert. Dette gjelder også når de biologiske foreldrene fortsatt har foreldreansvar for barnet.

Fosterforeldre utøver den daglige omsorgen på vegne av barneverntjenesten. Det følger av pasient- og brukerrettighetsloven § 4-4 andre ledd, at vaksinasjon etter

barnevaksinasjonsprogrammet anses som en del av den daglige og ordinære omsorgen for barnet. Andre vaksiner, som for eksempel reisevaksiner og influensavaksiner, er ikke omfattet av denne særreguleringen. Koronavaksinen er ikke del av barnevaksinasjonsprogrammet, og bør heller ikke anses som del av den daglige og ordinære omsorgen for barnet. Avgjørelser om helsehjelp som er del av den daglige omsorgen er alminnelige, dagligdagse, ukompliserte spørsmål, der det erfaringsmessig ikke oppstår uenighet om det er nødvendig å oppsøke helsetjenesten.

Fosterforeldre utøver den daglige omsorgen på vegne av barneverntjenesten, mens spørsmål av større betydning hører inn under barneverntjenestens ansvar. Barneverntjenesten kan imidlertid bestemme at fosterforeldrene også skal avgjøre andre spørsmål enn de som gjelder den daglige omsorgen. Dette kan være aktuelt særlig dersom fosterforeldre har hatt barnet hos seg en viss tid og har vist seg godt skikket til å treffe avgjørelser for barnet.

SPØRSMÅL NR. 2951

Innlevert 6. september 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 21. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva vil helseministeren gjøre for å sikre at de pasienter som er avhengig av en rask og positiv avgjørelse i metodevurderingen for Kaftrio for å overleve, skal få dette, og hva vil statsråden gjøre for å sikre en unntaksmulighet for de pasienter som ikke kan vente?

BEGRUNNELSE:

På Bestillerforums møte 30.08 ble det besluttet å sende Kaftrio til legemiddelverket for metodevurdering. Tradisjonelt sett har Statens Legemiddelverk 180 dager på en metodevurdering. Dette er 180 dager mange av de pasientene som lever med cystisk fibrose i dag ikke har.

Som statsråden er kjent med har prosessen rundt godkjenning av Kaftrio pågått lenge. Pasienter og fagekspertene har ikke blitt hørt og fått kommet med sine innspill, og prosessen har trukket ut i tid blant annet gjennom et ekstraordinært møte i beslutningsforum 10.08 hvor det ikke ble fattet noe beslutning, men heller hvor sakspapirene fremstod som en forsvarstale for et eventuelt nei. Pasienter i Norge har rett til forsvarlig helsehjelp, uavhengig av

hvilke saksbehandlingsrutiner spesialisthelsetjenesten velger å utvikle. De har rett til å få sin individuelle situasjon vurdert, og de har rett til å få tilgang på forsvarlig helsehjelp. Også dersom eneste forsvarlige alternativ har fått nei i Beslutningsforum tidligere.

Undertegnede har tidligere stilt spørsmål til statsråden om statsråden mente det var akseptabelt at helseforetak ikke lytter til fagfolk som mener pasienter trenger spesifikke medisiner for å få forsvarlig helsehjelp. Statsråden pekte i sitt svar på at der det ikke foreligger en endelig beslutning fra system for Nye metoder, kan tilgangen til nye metoder skje gjennom den etablerte unntaksordningen i Nye metoder, gjennom deltakelse i kliniske studier, gjennom compassionate use-ordningen eller gjennom bruk av legemidler utenfor godkjent indikasjon (off label/off license) uten at dette er i en klinisk studie.

Systemet har en etablert unntaksordning som gir anledning til å gi enkeltpasienter tilgang på medisiner som er under vurdering. Nå som medisinen på nytt er til vurdering, er det grunnlag for å åpne opp for en reell unntaksmulighet. Dette haster å få på plass. Her forventer

undertegnede at helseministeren er tydelig ovenfor helseforetakene slik at ingen liv går tapt.

Svar:

Det nasjonale systemet for innføring av nye metoder i spesialisthelsetjenesten er et viktig prioriteringsverktøy som de regionale helseforetakene eier og drifter i tråd med sitt sørge-for-ansvar for spesialisthelsetjenesten. Nye metoder sikrer at metodene som innføres er vurdert blant annet med hensyn prioriteringskriteriene som gjelder i norsk helsetjeneste; nytte, alvorlighet og ressursbruk. Videre skal systemet gi pasienter trygghet for at metoder som innføres er vurdert med hensyn til effekt og sikkerhet. Det skal også understøtte likeverdig og rask tilgang til nye og innovative metoder.

Det offentlige strekker seg langt i å akseptere høy ressursbruk for alvorlige tilstander. Jeg mener at Nye metoder er et viktig bidrag til pasientsikkerhet, rettferdig fordeling av ressurser og en bærekraftig utvikling av spesialisthelsetjenesten.

Kravet om forsvarlighet og rett til nødvendig helsehjelp etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1 ligger til grunn for innretningen av tjenestetilbudet i spesialisthelsetjenesten. Retten til nødvendig helsehjelp utløser imidlertid ikke et rettskrav på den best mulige tilgjengelige medisinen, uavhengig av pris og ressursbruk for øvrig. En slik praktisering vil, i lys av de høye prisene som flere avanserte terapier lanseres med, kunne fortrenge muligheten til å yte forsvarlig og likeverdig helsehjelp til alle pasienter spesialisthelsetjenesten har ansvar for. Pasienter kan klage til Statsforvalteren dersom de mener den individuelle behandlingen som mottas ikke er forsvarlig. Pasienter har i tillegg adgang til å be Statsforvalteren opprette tilsynssak hvis de mener at de har fått feil behandling.

Jeg er orientert om at den medisinske indikasjonen det ble søkt om ble endret underveis for Kaftrio. Manglende innsendt dokumentasjon fra produsenten for denne nye indikasjonen er et av momentene som har bidratt til forsinket fremgang i vurderingen av Kaftrio til behandling av cystisk fibrose. De regionale helseforetakene opplyser at grunnen til at saken ble tatt opp igjen i møte i Bestillerforum 30. august i år er at produsenten har signalisert i et brev til Nye metoder at det foreligger ny dokumentasjon. Bestillerforum har derfor bedt om en metodevurdering fra Statens legemiddelverk og har bedt om en rask vurdering. Samtidig er det en gjeldende beslutning fra Beslutningsforum om at Kaftrio ikke skal tas i bruk.

De regionale helseforetakene har informert meg om at revurdering av saker der det foreligger en beslutning om ikke å ta i bruk metoden, ikke gir grunnlag for bruk av unntaksordningen. Når det allerede er vurdert at prioriteringskriteriene ikke er oppfylt, skal som utgangspunkt ikke en metode tas i bruk før det foreligger en ny vurder-

ing av om metoden oppfyller prioriteringskriteriene. Unntaksordningen innebærer også at legemiddele innføres i spesialisthelsetjenesten til maksimal pris, og utbredt bruk av unntaksordningen for ikke kostnadseffektive metoder vil bidra betydelig til å svekke det offentliges forhandlingsposisjon.

Jeg legger merke til at stortingsrepresentanten ber meg om å sikre en rask og positiv avgjørelse i denne saken. Jeg deler stortingsrepresentantens sitt ønske om å tilby norske pasienter best mulig helsehjelp, men jeg mener ikke at det er politikere som skal avgjøre om konkrete metoder skal innføres i spesialisthelsetjenesten eller ikke. En grunnleggende utfordring for helsetjenesten er at mulighetene overstiger ressursene. Derfor må vi prioritere. Gode helsetjenester krever gode prioriteringer. De medisinske mulighetene er store og blir stadig større. Som nevnt innledningsvis mener jeg at det er essensielt at vanskelige prioriteringsbeslutninger i faglig krevende saker tas av de regionale helseforetakene i tråd med det ansvaret de er tillagt.

SPØRSMÅL NR. 2952**Innlevert 6. september 2021 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 9. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Stemmer det at praksisen for innvilgelse av besøksvisum fra Pakistan har blitt strammet inn i de senere år, og kan statsråden i så fall redegjøre for årsaken til dette?

BEGRUNNELSE:

Vi opplever å få mange henvendelser fra norsk-pakistane som er frustrerte over at deres familiemedlemmer i Pakistan ikke får innvilget visum for å komme på besøk til Norge, f.eks. i forbindelse med bryllupsfeiring. Disse opplyser at de oppfyller alle formelle krav, men fat familiemedlemmene likevel får avslag. Det er også en opplevelse av at visum-praksisen har blitt strengere de siste årene, uavhengig av de særskilte korona-restriksjonene som har vært på besøksvisum siden i fjor.

Svar:

Utlendingsdirektoratet opplyser at visumpraksis fra Pakistan ikke har blitt endret de senere årene.

Utlendingsdirektoratet har nedfelt og offentliggjort visumpraksis i sine retningslinjer av 2012. Ett av flere vilkår for å innvilge visum er returvilkåret, dvs. at det må

vurderes om det er sannsynlig at søkeren forlater Schengen-territoriet innen utløpet av visumets gyldighetsperiode. Vurderingen av returvilkåret er sammensatt av en generell og en individuell vurdering som omtales i retningslinjene. Den generelle vurderingen omfatter de økonomiske, sosiale og politiske forholdene i hjemlandet/oppholdslandet. Den individuelle vurderingen ser på søkerens tilknytning til hjemlandet/

oppholdslandet. Grunnlaget for den generelle vurderingen er statistikk over innvandring til Norge og EU på bakgrunn av asyltall de senere årene, og FNs Human Development Index (HDI). Norske myndigheter har lagt til grunn at det foreligger et vesentlig utvandringspotensial fra Pakistan til Norge og Schengen.

Momenter som inngår i den individuelle returvurderingen, altså vurderingen av søkerens tilknytning til hjemlandet, er bl.a. søkerens alder, hvorvidt vedkommende er i arbeid, har etablert familie, har eiendom o.l. Dersom det vurderes at søkeren har en svak tilknytning til hjemlandet, vurderes det alltid om velferdshensyn likevel taler for å innvilge visum.

Det har ifølge Utlendingsdirektoratet ikke skjedd endringer i praktiseringen for Pakistan etter at praksis ble omtalt og nedfelt i UDIs retningslinjer i 2012.

SPØRSMÅL NR. 2953**Innlevert 6. september 2021 av stortingsrepresentant Jan Bøhler****Besvart 14. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

I veien Bakketoppen på Nordstrand har 13 husstander fått refusjonskrav på til sammen 15 millioner for bygging av fortau, etter pålegg fra Oslo kommune. Mange har reagert på kommunens praksis, deriblant statsministeren. I plan- og bygningslovens §18-7 står det bl.a. at «Refusjonsbeløp som kan pålegges den enkelte eiendom, skal være begrenset til den verdiøkning som tiltaket antas å føre med seg for eiendommen.»

Mener statsråden at Oslo kommune har tilstrekkelig lovgrunnlag for sin praksis med refusjonskrav i denne og lignende saker?

BEGRUNNELSE:

Det er viktig å få en avklaring av dette fordi samme problemstilling kommer opp i flere saker på Nordstrand og andre steder. Bygging av fortau er et allmenntilgitt formål som kommer mange til gunst, og har mindre med ver-

diøkning og adkomst til eiendommene å gjøre. Også tolkingsuttalelser fra departementet peker i samme retning:

2.2. Formålet bak bestemmelsen tilsier at eiendommens tillatte bruksareal skal legges til grunn

Formålet med fordelingsfaktorene er å sikre en rettfærdig fordeling av refusjonskostnadene. Dette oppnås ved at refusjonsbeløpet for hver eiendom skal gjenspeile hvilken forholdsmessig nytte og verdi eiendommen får av å bli byggekklar etter planen. Etter § 18-7 første ledd fordeles kostnadene etter eiendommens størrelse og utnyttingsgrad. Disse kriteriene kan fange opp både nytten for brukeren (størrelsen på byggverk), eiendommens verdi etter utbygging og hvilket press på den refusjonspliktige infrastrukturen eiendommene vil stå for.

Veier som det offentlige selv bygger, vil i den store hovedregel utløse refusjonskrav. Begrunnelsen for å belaste de tilstøtende eiendommer med utgifter til veier, er veiens funksjon som adkomst til de private eiendommer. Det kan derfor ikke kreves refusjon etter loven for veier som etter reguleringsplanen skal være avkjørseløse fordi de skal tjene gjennomgangstrafikk. Det har i denne sammenheng ikke betydning om vedkommende veistrekning er riksvei, fylkesvei eller kommunal vei etter vegloven. Det vil etter dette ikke kunne kreves refusjon for eksempel for motorveier.

Svar:

Plan- og bygningslovens regler om opparbeidelsesplikt og refusjon henger tett sammen.

Opparbeidelsesplikten er et av de viktigste prinsippene i loven. Plikten sikrer at offentlig vei, vann og kloakk bygges ut og oppgraderes etter hvert som nye byggetiltak krever økt kapasitet. Bakgrunnen for bestemmelsene er hensynet til forurensing, helseproblemer og sikkerhet for gjennomføring av kommunens planer.

Der det ikke foreligger vei, vann eller kloakk i overensstemmelse med lovens krav, må den som skal bygge, sørge for opparbeidelse av anleggene. Dette følger direkte av plan- og bygningsloven. Et alternativ til bruken av reglene om opparbeidelsesplikt og refusjon er at kommunen opparbeider vei, vann og kloakk selv, uten å kreve refusjon. Dette vil imidlertid kunne forsinke denne typen utbyggingsprosjekter.

En utbygger som blir pålagt å opparbeide vei og vann- eller avløpsledninger på vegne av flere grunneiere, vil ha en rett til å få refundert deler av kostnadene fra de grunneierne som får en fordel av opparbeidelsen. De andre grunneierne får en fordel ved at de blir fritatt fra sin plikt til å opparbeide når deres eiendom skal bebygges. Disse grunneierne må altså være med på å betale sin andel av kostnaden. Den enkelte grunneiers andel av refusjonskravet fastsettes ut fra tomteareal og tillatt grad av utnytting på eiendommen, og det er kun adgang til å kreve refusjon for nødvendige utgifter.

Beløpet den enkelte skal betale, skal ifølge loven begrenses til verdiøkningen infrastrukturtiltaket fører til for eiendommen. Verdiøkningen tilsvarer som hovedregel det beløpet refusjonskravet for den enkelte eiendom utgjør, siden det er dette det ville kostet for eiendommen å opparbeide infrastrukturen. Det er ikke betydningen for eiendommens salgsverdi som er avgjørende her. Dette ble også lagt til grunn av Høyesterett i en avgjørelse fra 2017.

Regler om at eiere av tilstøtende eiendommer må bidra når vei og ledninger anlegges eller forbedres, fantes allerede i Christianialoven av 1827. Reglene, som har utviklet seg noe over tid, fungerer i mange sammenhenger godt, og de sørger for etablering av nødvendig infrastruktur.

Saken på Nordstrand viser likevel at bruken av reglene kan oppleves urimelig for enkelte. Jeg vil derfor starte et arbeid med å se nærmere på dette regelverket.

SPØRSMÅL NR. 2954

Innlevert 7. september 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 15. september 2021 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hvor store ressurser går med på å administrere unntaks- og disposisjonsregimet rundt søndagsåpent?

BEGRUNNELSE:

Norge har et alt for stort byråkrati som bør slankes. Et eksempel på det er regimet rundt håndteringen av reglene i forbindelse med søndagsåpent. Det er derfor ønskelig

med en oversikt over ressursbruken dagens regelverk medfører.

Svar:

Det er statsforvalterne som behandler søknader om unntak fra begrensningene i helligdagsfredloven. Statsforvalteren har myndighet til å gjøre unntak fra åpnings- tidsbegrensningene i helligdagsfredloven § 5 på to måter:

a) Innvilge søknad fra kommunen ved å gi forskrift om typisk turiststed. Slike forskrifter innebærer at alle faste utsalgssteder kan holde åpent på det aktuelle stedet i den aktuelle perioden, jf. loven § 5 sjettede ledd.

b) Dispensere etter søknad for enkeltarrangementer, jf. loven § 5 sjuende ledd.

Alle statsforvalterne har de samme oppgavene etter helligdagsfredloven.

Departementet ber i tildelingsbrevet statsforvalterne rapportere om sitt arbeid: "Statsforvalteren skal rapport-

ere antall saker i hver kategori og utfallet av dem." I 2020 behandlet statsforvalterne 58 dispensasjonssøknader og 15 søknader om typisk turiststed. Henholdsvis 31 og 20 prosent ble innvilget. Statsforvalterne rapporterer også om et visst veiledningsarbeid. I 2019 var det flere dispensasjonssaker, og om lag 60 prosent av søknadene av begge kategorier ble innvilget.

Departementet har ingen statistikk over hvor mye tid som går med til slike saker. Ressursbruken på saksbehandlingen etter helligdagsfredloven rapporteres sammen med oppgavene statsforvalterne har etter gravplassloven og trossamfunnsloven. Det er grunn til å tro at det vesentlige av de om lag 5 millioner kronene som til sammen rapporteres brukt på disse tre områdene i både 2019 og 2020, ble brukt på oppgaver etter trossamfunnsloven.

Departementet er klageinstans for statsforvalternes vedtak i slike saker. Det er et fåtall saker hvert år.

SPØRSMÅL NR. 2955

Innlevert 7. september 2021 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 14. september 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Er statsråden samd i at det er viktig å realisere byggjinga av det planlagte verdensarvsenteret på Urnes slik at det kan opne som planlagt i 2024, og vil statsråden ta initiativ til å sikre den naudsynte statlige støtta for å realisere desse planane?

GRUNNGJEVING:

Urnes stavkyrkje frå 1130 vart skriven inn på Unescos si verdsarvliste i 1979 som Noregs fyrste bidrag. Urnes verdsarvsenter vart autorisert av Miljødirektoratet i 2019, og planen er å ferdigstille bygget i 2024. I tråd med Meld. St. 16 (2019-2020) Nye mål i kulturmiljøpolitikken skal etableringa av verdsarvsenter ved dei åtte verdsarvsentra verte særleg prioritert.

Fortidsminneforeninga som eigar har fulgt opp autorisasjonen med eit ferdig formidlingskonsept, regulering og arkitektkonkurranse. Det vart ikkje løyvd pengar til arkitektkonkurranse over statsbudsjettet for 2021, og Luster kommune løyvde 700 000 kroner, medan ein privat givar donerte 600 000 slik at arbeidet kunne fortsette. Bygging er neste steg, men utan statlig støtte vil planane bli

stansa og opning bli utsett på ubestemt tid. Kommunen og private har levert sin del, men det nødvendige statlege bidraget manglar.

Prosjektet er svært viktig for lokalt reiseliv og næringsliv. Med 20 000 solgte billetter og 40 000 besøkande til Ornes årlig er behovet og potensialet for utvikling stort. Ein bærekraftig turisme og vern av kyrkja forutset at strømmen av besøkende vert møtt av eit moderne museum og besøksenter, i dag mangler Urnes dette. Urnes skal vert utvikla til ein ressurs for lokalmiljøet gjennom samarbeid med lokalbefolkning og lokalt næringsliv.

Svar:

Søknaden fra Fortidsminneforeningen om statlig investeringstilskudd på 30 mill. kroner til realisering av nytt formidlingsbygg i tilknytning til Urnes stavkirke i Luster kommune, Vestland, er en av 34 søknader Kulturdepartementet har mottatt til posten Nasjonale kulturbygg i statsbudsjettet for 2022. Søknadene blir på vanlig måte underlagt en helhetlig vurdering som ledd i Kulturdepartementets arbeid med å forberede kommende års budsjettproposisjon.

SPØRSMÅL NR. 2956**Innlevert 7. september 2021 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 16. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Vil det være aktuelt for klima- og miljøministeren å sette i gang en dialog med kommuner, friluftsliv, grunneiere og andre aktuelle aktører om mulig fremtidig vernestatus for deler av Fjella-landskapet i Østfold, for eksempel gjennom bruk av frivillig skogvern eller landskapsvern?

Svar:

Eg vil takke representanten for spørsmålet. Fjella-området i Østfold er eit større skogområde som er svært viktig både for naturmangfald og friluftsliv.

Regjeringa prioriterer auka skogvern. Løyvingane til skogvern var frå 2002 til 2012 mellom 100 og 200 millionar kroner årleg, men har frå 2013 auka og har sidan 2017 vore på godt over 400 millionar kroner årleg. Med dette er tempoet i skogvernet betydeleg auka, og sidan hausten 2013 har regjeringa verna i alt 656 nye skogområde. Om lag 5,1 prosent av all skog og 3,8 prosent av den produktive skogen er no verna, slik at vi er halvvegs til målet om vern av 10 prosent av skogen i Noreg.

Mellom dei nye verneområda er fleire område i Fjella-området i Østfold. Mellom anna er Fjella naturreser-

vat utvida fleire gonger og er nå eit stort verneområde på vel 17 kvadratkilometer. Gyrihelleren naturreservat og Burumtjern naturreservat vart begge oppretta i 2020. Lenger sør ligg Vestfjella naturreservat, som etter den siste utvidinga i 2020 nå er eit stort verneområde på vel 16 kvadratkilometer.

Det er framleis aktuelt å verne meir skog her, dersom det kjem tilbod om frivillig vern av skog som har viktige verneverdiar. Det arbeidast allereie med fleire nye tilbod om frivillig vern av privateigd skog i dei aktuelle kommunane. I verneprosessane inngår mellom anna høyring, der til dømes kommunar og friluftslivsorganisasjonar kan gje innspel.

Erfaring har vist at i område der naturverdiane i hovudsak er knytt til skog, er vern som landskapsvernområde ofte mindre eigna. Frivillig skogvern som naturreservat er derfor mest aktuelt i dette området.

Med dei skogområda som allereie er verna, og eventuelle nye verneområde som kan kome som resultat av pågåande skogvernprosessar, meiner eg at store areal som er viktige for både naturmangfald og friluftsliv vil vere godt ivarettatt i Fjella-området.

SPØRSMÅL NR. 2957**Innlevert 7. september 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 16. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Miljødirektoratet har nylig bekreftet at det er sendt dropp-signal til GPS-senderen til den såkalte «Elgå-ulven», slik at halsbåndet skal løsne. Regjeringa har tidligere betegnet denne ulven som «genetisk viktig». Den befinner seg nå Øst for Glomma, sør for Mangenreviret og vest for Rømskog-reviret.

Kan statsråden garantere at tilstedeværelsen av Elgå-ulven i området ikke kommer til å påvirke eventuell lisensfelling av ulv i Aurskog-Høland og nabokommunene

kommende vinter, hvis rovviltnemdene beslutter slikt uttak?

Svar:

Den sør-skandinaviske ulvebestanden har høg grad av innavl, og det er avgjerande at vi får inn ulv frå anten Finland eller Russland som kan tilføre bestanden genetisk variasjon. Som stortingsrepresentant Myhrvold er kjent med, er den sokalla Elgå-ulven av finsk-russisk opphav, og det er difor særskild gleden at den har etablert seg med sin partner innanfor ulvesona. Statens naturoppsyn og Rovdata

har dokumentert at paret har fått kvalpar. Skal vi klare å oppretthalde ein felles ulvebestand i Noreg og Sverige på det nivået vi har i dag er vi heilt avhengige av at slike finsk-russiske ulvar kjem inn og reproduserer seg. Vidare må avkomma deira igjen få nye kvalpar.

Rovviltnemndene i region 4 (Oslo, Akershus og Østfold) og 5 (Hedmark) skal ta stilling til om det skal opnast for felling av ulv innanfor ulvesona.

Eg har tillit til at rovviltnemndene saman med sine sekretariat gjer grundige faglege vurderingar før dei fattar sine vedtak. Ut frå tidlegare erfaringar er det stort sannsyn for at nokre av vedtaka vert påklaga. Som stortingsrepresentanten er godt kjent med er det Klima- og miljødepartementet som skal handsame eventuelle klager. Eg finn det difor ikkje rett å kommentere noko om dette no, då det kan leggje føringar for nemndene sitt vedtak eller kva resultatet av ei eventuell klagehandsaming vil bli.

SPØRSMÅL NR. 2958

Innlevert 7. september 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 14. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

I dag kan det virke som om verken staten eller de store olje- og gasselskapene (inkludert Equinor) har noen klare planer for gjenbruk/etterbruk av plattformer som går ut av bruk i Nordsjøen.

Vil statsråden sette i gang en mulighetsstudie for denne typen installasjoner med sikte på å vurdere bruksmuligheter knyttet til energiproduksjon, forskning, oppdrett, datalagring, forsvar/sikkerhet osv.?

Svar:

I god tid før utvinningen er planlagt avsluttet, eller en innretning tas ut av bruk, er rettighetshaverne forpliktet etter lovverket til å utarbeide en avslutningsplan som skal behandles av myndighetene. En slik plan skal inneholde

forslag til disponering av innretninger. Slik disponering kan blant annet være videre bruk i petroleumsvirksomheten, annen bruk, hel eller delvis fjerning eller etterlattelse.

Avslutningsplanen skal bestå av en disponeringsdel og en konsekvensutredning. Konsekvensutredningen legges på vanlig måte ut på offentlig høring før Olje- og energidepartementet behandler avslutningsplanen og fatter vedtak om disponering.

Gjenbruk av plattformer er altså noe selskapene er pålagt å vurdere, og gjennom konsekvensutredningsprosessen kan også berørte parter komme med innspill. Disse forholdene skal sikre at alle relevante spørsmål knyttet til disponering av innretninger, herunder mulighetene for gjenbruk og etterbruk er godt belyst før Olje- og energidepartementet fatter vedtak.

SPØRSMÅL NR. 2959

Innlevert 7. september 2021 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 16. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Ekstern kostnadsvurdering av ny tunnel under Oslofjorden viser at det er stor usikkerhet og sannsynlighet for at pros-

jektet blir flere milliarder dyrere enn opprinnelig beregnet. Regjeringens og Stortingets valg av tunnel fremfor bro ble i hovedsak begrunnet med lavere prosjektkostnad selv

om sikkerhet og regularitet tilsa at bro ville vært et bedre alternativ.

Basert på nye opplysninger vil det være interessant å få vite om regjeringen vil gjøre en ny vurdering av bro over Oslofjorden i stedet for tunnel?

BEGRUNNELSE:

Nye beregninger viser at et nytt tunnellop under Oslofjorden kan bli vesentlig dyrere enn først antatt. I første omgang viser ekstern kostnadsanalyse at prosjekt-kostnaden kan blir 2 mrd. høyere enn opprinnelig beregnet.

Pga. økte kostnadsanslag for tunnel og ikke minst at ny teknologi gjør det rimeligere å bygge broer enn før, vil muligens kostnadsdifferansen mellom tunnel og bro ikke være så stor som tidligere antatt og lagt til grunn for tidligere valg av løsning. Erfaringene med eksisterende tunnellop er ekstremt negative med hensyn til regularitet og sikkerhet, og en bro vil mest sannsynlig være en bedre

løsning for å sikre regulariteten og ikke minst sikkerheten til dem som benytter denne krysningen av Oslofjorden. I tillegg vil drifts- og vedlikeholdskostnadene ved en broløsning bli langt lavere enn ny tunnel.

Svar:

Det har vært gjennomført ekstern kvalitetssikring KS2 for nytt tunnellop for E134 Oslofjordforbindelsen. Kvalitetssikringen har sett på styringsunderlag og kostnadsoverslag for prosjektet. Jeg er nå i gang med å gå gjennom resultatene fra kvalitetssikringen.

Det er riktig, som det nevnes i spørsmålet, at den eksterne konsulenten i sin KS2-vurdering tilrår en noe høyere kostnadsramme for prosjektet enn det Statens vegvesen gjør i sitt grunnlag til KS2. Konsulentens forslag til kostnadsramme er i underkant av 600 mill. kr høyere enn etatens anslag.

SPØRSMÅL NR. 2960

Innlevert 8. september 2021 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 13. september 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Stemmer påstandane fremsatt på Nationen.no, 8.september 2021, om at regjeringen har avgjort saka om nye regler for krav til gjødsel og spredeareal?

GRUNNGJEVING:

Reglane som er foreslått har en kostnad for norske bønder på flere milliarder kroner. I artikkelen blir det fremsatt påstander om at saken er avgjort i regjeringen.

Da forslaget til ny skatt for oljeselskapene ble presentert var konklusjonene klar, men høringsnotatet var ikke ferdig. Dette ble blant annet begrunnet med at velgerne måtte få vite dette før valget.

Om dette prinsippet legges til grunn for oljenæringen bør regjeringen gjøre det samme for landbruksnæringen.

Det bes om at spørsmålet av hensyn til valget besvares i løpet av fredag 10. september 2021.

Svar:

Representanten etterlyser gjødselregelverket. Denne saken er fortsatt i prosess. Det har vært, og er, et omfattende arbeid, og departementet jobber nå med et høringsdokument.

Når høringsdokumentet er klart vil det sendes på høring. I dokumentet ber vi på vanlig måte om innspill fra berørte aktører. Formålet med høringen er å få innspill og dermed et best mulig beslutningsgrunnlag for å fastsette endelig regelverk. Ingenting er bestemt før man har vurdert høringsinnspillene.

SPØRSMÅL NR. 2961**Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 15. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for når og på hvilke måte regjeringen vil legge dette lovforslaget frem for Stortinget?

BEGRUNNELSE:

Ved kongelig resolusjon 23. oktober 2015 ble det oppnevnt et lovutvalg til å revidere forvaltningsloven. Utvalgsleder var Inge Lorange Backer, og lovutkastet ble avgitt til Justis- og beredskapsdepartementet 14. mars 2019: Ref. NOU 2019: 5.

Lovutkastet ble sendt på offentlig høring i juni 2019 med høringsfrist 2. desember samme år.

Svar:

Forvaltningslovutvalget avga sin utredning NOU 2019: 5 Ny forvaltningslov 14. mars 2019. Utredningen ble sendt på høring i juni 2019, med høringsfrist 2. desember 2019.

Våren 2021 la regjeringen frem for Stortinget Prop. 166 L (2020-2021) om endringer i forvaltningsloven. Proposisjonen inneholder blant annet et forslag til forskriftshjemmel i forvaltningsloven som åpner for å gi forskrift om utvidet adgang til deling av taushetsbelagte opplysninger mellom forvaltningsorganer. Forslagene i proposisjonen følger på dette punktet opp forvaltningslovutvalgets forslag i NOU 2019: 5. Forslagene ble vedtatt ved lov 18. juni 2021 nr. 127.

Arbeidet med den videre oppfølgingen av Forvaltningslovutvalgets utredning måtte utsettes på grunn av håndteringen av koronasituasjonen, som har vært svært arbeidskrevende for Justis- og beredskapsdepartementet. Det er på det nåværende tidspunkt ikke mulig å si noe nærmere om når et lovforslag vil bli lagt frem for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 2962**Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 21. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan helseministeren orientere om hva som er status i regjeringens arbeid for å følge opp Stortingets vedtak 328 om å vurdere hvilke behandlere som kan anses å yte helsehjelp slik at de fortsatt skal ha momsfristak for sine tjenester, og om massasjeterapeuter er blant disse?

BEGRUNNELSE:

Det er ikke momsplikt for helsetjenester. Momsfritaket for alternative behandlere ble opphevet fra 1. januar 2021. Det betyr at en rekke behandlere som ikke er offentlig autorisert helsepersonell, har måtte legge moms på tjenestene de til tilbyr.

Det gjelder blant annet de om lag 300 NMF-sertifiserte massasjeterapeutene i Norge. Norges Massasjefor-

bund (NMF) løftet frem denne saken under Arendalsuka. Massasjeterapi, eller terapeutisk berøring og bløtdelsmanipulasjon, er del av de kliniske retningslinjene for anbefalt behandling ved flere smertetilstander. Massasjeterapi, brukes ofte i behandlingen av kronikere, for å forebygge sykefravær og utenforskap og i idretten. Massasjeterapi gis ofte i tillegg til behandlingen pasientene får i den offentlige helsetjenesten (komplementær), og massasjeterapeutene samarbeider med andre helsepersonellgrupper som leger, psykologer og muskelskjelettbehandlere. Momspåslaget kan gi flere utilsiktede konsekvenser, som økte ventetider og kostnader i den offentlige helsetjenesten, samt en økning i sykefravær og utenforskap.

I vedtak 328 bad Stortinget regjeringen utrede om noen av behandlerne i «utøverregistret» likevel kan anses å yte helsehjelp, og om å komme tilbake til Stortinget

med nødvendige endringer, som gjør det mulig for disse fortsatt å få fritak fra merverdiavgiftsloven.

Det tidligere momsfritaket for alternative behandlere, var begrunnet i at enkelte av behandlingsformene har en «naturlig relasjon» til helse. Gruppen alternative behandlere registrert i «utøverregistrert» består av et bredt spekter behandlere som ikke er offentlig autorisert helsepersonell. Noen av dem har en mer «naturlig relasjon» til helse enn andre, ved at behandlingen er komplementær, ved at de samarbeider med helsepersonell, og at behandlingen har positive effekter både for pasient/bruker og samfunnsøkonomisk.

Svar:

Ved merverdiavgiftsreformen som trådte i kraft 1. juli 2001, ble det innført en generell merverdiavgiftsplikt for omsetning og uttak av tjenester. Omsetning og formidling av helsetjenester ble likevel unntatt fra loven, og fra 2003 omfattet unntaket også enkelte helserelaterte tjenester (alternativ behandling). Fra 2011 ble unntaket fra merverdiavgiftsplikt for alternativ behandling gjort avhengig av at utøveren var registrert i det frivillige registeret for utøvere av alternativ behandling etter lov 27. juni 2003 nr. 64 om alternativ behandling av sykdom mv. § 3, jf. forskrift 11. desember 2003 nr. 1500 om frivilling registerordning for utøvere av alternativ behandling.

I forslag til statsbudsjettet for 2021 foreslo regjeringen å oppheve unntaket i merverdiavgiftsloven § 3-3 om alternativ behandling. Dette innebar at omsetning og formidling av alle typer alternativ behandling dermed i utgangspunktet ville bli avgiftspliktig. Regjeringen påpekte imidlertid at videreføring av unntaket for helsetjenester i merverdiavgiftsloven § 3-2, ville kunne innebære

at enkelte typer alternativ behandling ville bli unntatt fra merverdiavgiftsplikt dersom de ytes av autorisert helsepersonell. Regjeringen foreslo derfor å endre merverdiavgiftsloven § 3-2 slik at det ikke skal oppstå avgiftsplikt når alternativ behandling inngår som en integrert og sammenhengende del av helsehjelp som ytes av autorisert helsepersonell uten særskilt vederlag, og hvor helsehjelpen finansieres helt eller delvis av det offentlige.

Stortinget sluttet seg til ovennevnte endringsforslag som trådte i kraft fra og med 1. januar 2021. Samtidig ble det imidlertid vedtatt at endringen først skal få virkning for alternativ behandling i form av akupunktur, osteopati og naprapati som omsettes eller formidles fra og med 1. januar 2022.

I forbindelse med Stortingets behandling av ovennevnte forslag viste komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt til at “det kan være yrkesgrupper som i dag regnes som alternative behandlere, men som det kan være gode grunner til å inkludere under omsetning og formidling av helsetjenester.” Disse medlemmer foreslo derfor følgende anmodningsvedtak, som Stortinget senere sluttet seg til, jf. anmodningsvedtak nr. 328:

“Stortinget ber regjeringen utrede hvorvidt noen av medlemmene i de organisasjoner som i dag er registrert i registeret for alternative behandlere, kan anses å yte helsehjelp, og komme tilbake til Stortinget med nødvendige endringer som gjør det mulig for disse å få fritak fra merverdiavgiftsloven.”

På grunn av departementets arbeid med håndtering av covid-19-pandemien, har oppfølging av dette anmodningsvedtaket blitt forsinket. Departementet vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2963

Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 20. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Det har i mange år lekket radioaktive stoffer ut av alunskiferdeponiet på Taraldrud. Det er 14 år siden saken bli sendt til forurensningsmyndighetene og jeg ser ikke at det har blitt ryddet opp. Jeg er bekymret over avrenning til Gjersjøen som er drikkevannet for flere kommuner i Follo.

Hvilke planer har regjeringen for å rydde opp alunskiferdeponiet på Taraldrud, og når vil de konkrete tiltakene komme på plass?

BEGRUNNELSE:

Vi viser til et skriftlig spørsmål Dokument nr. 15:1187 (2017-2018) for tre år siden.

Svar:

Eit område på Taraldrud har tidlegare blitt utfylt med massar. I ein periode frå seint 70-tall til seint 80-tall blei potensielt syredannande bergartar plassert på Taraldrud. Bergartane vart tidleg tildekka med reine massar, men tildekkinga var ikkje tilstrekkeleg for å hindre forureining frå skifermassane.

Det er tidlegare gjennomført tiltak for å redusere utslappa og basert på dei data vi har i dag, vurderer Direktoratet for strålevern og atomtryggleik at påverknaden frå radioaktiv forureining frå Taraldrud i hovudsak er lokal og at lekkasje frå området ikkje medfører risiko for dei som har Gjersjøen som si kjelde for drikkevatt.

Likevel er det behov for meir innsats for å handtere forureininga i området. Det har i lang tid vore arbeida med fleire ulike løysingar for dette området, men forureinings-situasjonen er svært komplisert og saka involverer fleire aktørar. I tråd med forureiningsregelverket er det grunneigarane på Taraldrud, Åsland Næringspark Eiendom og Statens vegvesen, som har ansvaret for forureininga som kjem frå dette området. Det har vore tett dialog både mellom Miljødirektoratet og Direktoratet for strålevern og

direktorata har det siste året hatt fleire møte med grunneigarane og andre relevante aktørar i saka.

Direktorata er forureiningsmyndigheit for ulike delar av forureininga og begge direktorata har gitt begge grunneigarane pålegg. Grunneigarane fekk varsel om pålegg i juni 2021 og innan 17. september skal dei gi tilbakemelding på desse varsla. Grunneigarane skal nå utarbeide nye og samordna tiltaksplanar for korleis dei kan gjennomføre oppryddinga, og i varsla er det satt ein frist til 31. desember 2021 for å levere revidert tiltaksplan for oppryddinga.

Sjølve gjennomføringa av tiltaksplanen og iverksetting av oppryddinga vil avhenge av fleire faktorar. Det er viktig at dei tiltaka som skal gjennomførast medfører ei permanent løysing som i så stor grad som mogleg hindrar vidare forureining frå området. Eit overordna krav vil vere at forureininga i området skal stansast eller hindrast så langt det er mogleg, og tiltaksplanen frå grunneigarane skal beskrive moglege tiltak. Direktoratata vil vurdere tiltaksplanen, og mogleg oppfølging er pålegg om tiltak. Saka er høgt prioritert hos direktorata, men på nåverande tidspunkt er det vanskeleg å fastsette når tiltaka skal vere gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 2964

Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt

Besvart 20. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden lytte til befolkningen og interessemiljøene og utvide det nedsatte Motorferdselsutvalget med utvalgsmedlemmer fra snøscooter- og ATV organisasjonene, og fra reiselivs- og utmarksnæringen for å sikre bedre legitimitet for utvalgets konklusjoner?

BEGRUNNELSE:

FrP har i lang tid vært opptatt av at kommunene og lokaldemokratiet skal gis økt myndighet og større selvstyre over motorisert ferdsel i utmark og redusert byråkrati.

Snøscooter er et viktig framkomstmiddel for rekreasjon og nyttekjøring spesielt i de nordlige delene av landet, distriktene og på Svalbard, og brukes også av frivillighet og redningsorganisasjoner. Snøscooter er en viktig faktor for svært mange for å bidra til rekreasjon, bolyst og trivsel, i tillegg legge bedre til rette for reiseliv, opplevelsesturisme, nyttekjøring og annen næringsutvikling i griskrendte

områder av vårt land. Erfaringer fra Sverige og kommuner i Norge som har satset på snøscooter viser også store positive ringvirkninger for kommunene som har etablert gode samarbeid med snøscooterinteressene.

Dagens Motorferdsellov og tilhørende regelverk er uten lokal forankring, stivbent og virker i praksis mot sin hensikt. Nasjonale regler kan ikke regulere hvordan utmarkskjøring skal reguleres lokalt på en effektiv måte tilpasset den enkelte kommune. Kommunene kan på en god måte overta forvaltningsansvaret for dette regelverket, og var også bestillingen fra Stortinget.

Det har skapt stor frustrasjon og opprør i lokalsamfunnene og i interessemiljøene etter at Klima- og miljøministeren satte ned et lovutvalg hvor INGEN av snøscooter- og ATV organisasjonene eller reiselivs- og utmarksnæringen er representert - De er ikke engang spurt om å delta. Utvalget har også fått en særdeles lang frist til 1. desember i 2023 på å komme med en utredning.

Det burde vært naturleg og en selvfølge at Snøscooterklubbenes Fellestråd (SKFR) som representerer 43 snøscooterforeningar i heile landet fra Agder i sør til Troms og Finnmark i nord, og representantar fra reiselivs- og utmarksbedrifter å vere representert i et slikt utvalg for å gjennomgå regelverket om motorferdsel i utmark og vassdrag og foreslå endringar i dette.

Slik Statsråden leggjer opp prosessen så vil lokalt næringsliv og disse interesseorganisasjonene holdes på pinebenken til 2024 for å vente på et forslag fra et utvalg som ikkje representerer deres interesser i det heile tatt, og flere disse har et grunnleggjende negativt syn på snøscooterkjøring. Dette anses av mange å vere et rent politisk bestillingsverk og sabotering av Stortingets vilje, det vil vere vanskelig å sikre legitimitet for utvalgets konklusjoner, som er viktig dersom utvalgets arbeid skal tas på alvor i det vidare arbeid.

FrP vil utfra svaret fra Statsråden vurdere å løfte saken inn til ny behandling på Stortinget igjen dersom Statsråden ikkje vil lytte til anbefalingar om å utvide utvalget og invitere med medlemmer fra de berørte interesseorganisasjonene og berørte næringsaktører.

Svar:

Bakgrunnen for at regjeringa har oppnemnd eit offentleg utval er at Stortinget 25. mai 2021 fatta følgjande vedtak: "Stortinget ber regjeringa fremme forslag om revidering av lov om motorferdsel i utmark og vassdrag med sikte på økt lokalt selvstyre og redusert byråkrati knyttet til praktiseringen av loven, samtidig som hensyn til natur og friluftsliv blir ivaretatt."

Det er mange som har meiningar om korleis eit nytt regelverk bør vere og korleis eit lovutval skal vere satt saman. Eg meiner det er oppnemnd eit utval som er godt egna til å svare på Stortingets bestilling. Slik eg forstår det,

er Stortinget opptatt av at loven skal auke det kommunale sjølvstyret, gje redusert byråkrati, og samstundes ta omsyn til natur og friluftsliv. I tråd med Stortingets vedtak, er det prioritert å sikre bred kompetanse på kommunanes interesser, samt også representasjon frå friluftslivet, grunneigarinteresser og reindrifta som er dei interessene motorferdsel i utmarka får mest følgjer for. Utvalet har også med sin samansetning innsikt i snøscooterinteressenes behov, det har reiselivskompetanse, og kompetanse på regelverksutvikling og utmarksforvaltning. Områder i landet med mykje motorferdsel er godt representert i utvalet. I tillegg er det lagt vekt på at utvalet skal ha god juridisk kompetanse og kompetanse på forvaltning, ikkje minst når det gjeld arealforvaltning og tilhøvet mellom statleg og kommunal mynde. Det er grunnleggjande viktig for å få eit godt resultat til slutt.

Av omsyn til utvalets arbeidsprosess, er det prioritert å opprette eit mindre utval. Derfor er det mange organisasjonar som ikkje er representert i utvalet. Til dømes er heller ikkje miljøvernorganisasjonane med. Eg meiner utvalet har ei samansetting som gjer det godt egna til å svare på Stortingets vedtak.

For å sikre at utvalet får presentert syn frå ulike organisasjonar mv. vert det etablert ei referansegruppe der relevante interesser er representert. Det vil inkludere både snøskuterklubbar og miljø- og friluftorganisasjonar. Det følgjer også av mandatet at utvalet skal vurdere å innhente synspunkt frå relevante miljø tidleg i arbeidet.

Når det gjeld tida som utvalet har til rådighet, er eg ikkje samd med Strifelt i at dette er ein særdeles lang frist. Mandatet viser at utvalet skal gjere ein omfattande lovgjennomgang og vurdere mange omsyn, som er delvis motstridande. Eg vil understreke at utvalet står fritt til å gjere sine vurderingar av regelverket innanfor dette mandatet.

SPØRSMÅL NR. 2965

Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 17. september 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

En gruppe tidlige tolker fra Afghanistan som jobbet for norske styrker har henvendt seg til alle partiene på Stortinget med et rop om hjelp for sine familier som befinner seg i Afghanistan, mange i Kabul. I tillegg er det

enkeltpersoner i Kabul som fikk løfte om evakuering via sms, men som pga kaoset ikke ble evakuert.

Når vil tolkene få et klart svar på hva norske myndigheter vil gjøre for familiene i Afghanistan og hvordan sikrer regjeringen at de som mottok sms om evakuering faktisk blir evakuert?

BEGRUNNELSE:

I brevet til partiene på Stortinget skriver tolkene:

“Vi tok først kontakt med de norske styresmakter i begynnelsen av august da Taliban begynte felttoget sitt mot de større byene, og fikk kontroll over nye områder og når byenes fall virket uunngåelig, i et forsøk på å utrykke vår frykt og bekymringer angående våre familiers skjebne. I løpet av den siste måneden, på tross av vår kontinuerlige kontakt med UDI og møter med høytstående tjenestemenn i forsvarsdepartementet samt general Erik Kristoffersen sjef for det norske forsvaret, har vi enda ikke fått noe konkret svar.

Alle våre forsøk på å få satt i gang en prosess med norske autoriteter, for å redde våre familier som er fordrevet og lever i limbo, har vært nytteløst og vi treffer på byråkratiske hinder i kommunikasjonen frem og tilbake uten noen genuin fremgang. Vi hadde håpet at den norske regjering, tatt i betraktning av sakens alvorlighetsgrad, ville kommet med et svar innen den avtalte fristen 31. august. Tidsfristen er løpt ut og det er ikke iverksatt en evakuering. Vår jobb som tolker for det norske forsvaret satte våre familier i fare, fordrev dem fra deres hjem og de befinner seg nå i en flyktig og usikker tilstand. Vi, en gruppe av tolker som jobbet for det norske forsvaret, som er bosatt i Norge i løpet av de siste årene, skriver dette brevet som et rop om hjelp og for overlevelsen og sikkerheten til våre familier. Våre familiers skjebne avhenger av beslutningen til forsvaret, utenriksdepartementet og justisdepartementet. Vi håper at den norske regjering snarlig tar de nødvendige tiltakene for å evakuere våre familier i lys av situasjonens alvorlige karakter, da våre familier desperat trenger hjelp.”

Svar:

For det første kan jeg bekrefte at Forsvarsdepartementet i august måned har mottatt henvendelser og avholdt møter med representanter for medlemmer av foreningen for afghanske tolker med tilknytning til Forsvaret. Til sammen gjelder henvendelsene søknader om å hente til Norge om lag 400 familiemedlemmer tilhørende en gruppe på noe over 30 tolker. Det er gitt skriftlig svar om at henvendelsen er mottatt og at den vil bli oversendt utlendingsforvaltningen for videre behandling.

Det har de siste årene vært etablert flere søknadsordninger for lokalt ansatte som har vært tilknyttet norske styrker i Afghanistan og deres nærmeste familiemedlemmer (GI-06/2015, GI 08/2017 og GI-04/2021). Så langt har det kommet ca. 360 personer tilknyttet disse ordningene, og senest i juni kom det fire tolker og to renholdere med respektive familier. En ny søknadsordning for tidligere lokalt ansatte er p.t. til vurdering. Det å skulle utvide kretsen av familiemedlemmer for dem som har vært omfattet av tidligere instruksjoner, er det så langt ikke tatt stilling til.

Jeg viser til andre del av spørsmålet som gjelder personer som mottok melding om mulig evakuering, og hvordan Regjeringen nå sikrer evakuering videre.

I den akutte evakueringen fra flyplassen i Kabul, som nå er avsluttet, prioriterte norske myndigheter å evakuere norske statsborgere, andre med gyldige innreisedokumenter til Norge og andre særskilt utsatte grupper med tilknytning til Forsvaret og/eller Norge. Regjeringen har hele tiden vært tydelig på at vi neppe ville være i stand til å hjelpe alle i denne fasen.

Når evakueringen nå er avsluttet arbeides det som nevnt med en ordning hvor personer som har arbeidet for norske styrker i Afghanistan, og som har et beskyttelsesbehov, skal kunne søke om oppholdstillatelse i Norge. Det er for tidlig på nåværende tidspunkt å si hvordan ordningen vil bli.

SPØRSMÅL NR. 2966

Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 19. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilke tiltak vil statsråden gjennomføre for å redusere ventetiden på førerprøver ved trafikkstasjonene?

BEGRUNNELSE:

Jeg har blitt gjort oppmerksom på at det er per veldig mange som opplever uforholdsmessig lang ventetid på førerprøver ved flere av Statens Vegvesens trafikkstasjon-

er rundt om i landet, særlig i region midt. Eksempelvis i Orkdalsregionen og omegn med 2-3 mnd. ventetid.

Jeg viser også til svaret fra statsråden i Dokument nr. 15:1685 (2019-2020). Det var forståelig at starten på koronapandemien og den påfølgende nedstengingen førte til opphoping av antallet som ville gjennomføre førerprøve, men nå over et år senere mener jeg det er rimelig å forvente at SVV har fått tid og anledning til å treffe nødvendige tiltak.

Orkdal Trafikkskole har opplevd store problemer med lange og uforutsigbare ventetider for førerprøve. De har også skissert mulige løsninger som jeg mener er interessante å se på i sammenheng med tiltak som statsråden burde vurdere for å avhjelpe situasjonen.

Konvertering av førerkort klasse B til BE uten førerprøve (privatisert), dette kan føre til mindre arbeidsplasser hos SVVs trafikkstasjon. Det er samme ved konvertering fra A1 til A2 samt A2 til A. Samme gjelder B til Kode 96. Økt kapasitet og mindre køer.

Se på en leveringsplikt med hensyn til likt tilbud fra SVVs trafikkstasjoner i hele landet. Omgjøring av teknisk del av MC-oppkjøring, kan eliminere kostnader som nå går leie av områder. Dette kan igjen føre til økt tilbud /opprettholdelse av eksisterende tilbud.

Klasse B-oppkjøring kan utføres som hovedregel på automat, konverteringskurs til manuell kan så utføres på autorisert trafikkskole. Dette vil avlaste SVV for førerprøver ved konvertering. Det kan også være nyttig å se på systemet som tildeler tilgjengelige førerprøver. Eksempelvis et system der variabler som alder, når opplæring ble fullført etc. legges inn. Hvis det da legges ut nye førerprøver omfordelles dette automatisk slik at den som har stått lengst i kø får første tilgjengelige. Samtidig burde det være mulig å låse tidspunkt fordi som ønsker å beholde opprinnelig tidspunkt som var tilgjengelig da man først la inn bestilling på førerprøve.

Det er tydelig at det oppleves veldig lange ventetider der ut, både blant trafikkskolene og kandidatene som skal ta førerprøver. Jeg håper og forventer at statsråden gjør det som kan gjøres for å effektivisere ordningen med førerprøver.

Svar:

Under koronapandemien har vi sett stor økning i etterspørselen etter førerprøver, sammenliknet med det som har vært vanlig de siste årene. Bakgrunnen ser ut til å være at flere ønsker å kjøre bil fremfor å reise kollektivt for å unngå smitte. Ventetiden for å få tildelt praktisk prøve varierer mye fra sted til sted, men presset er naturlig nok størst i og rundt de største byene. Ettersom Vegvesenet praktiserer fritt trafikkstasjonsvalg, er årsaken til at man tidvis opplever spesielt lang ventetid i Orkdal trolig at mange som ikke får prøve i Trondheim forsøker å få prøve i Orkdal.

Vegvesenet har også fått et etterslep i avviklingen av førerprøver som følge av periodene med nedstengning. Vegvesenet har derfor iverksatt et arbeid for å ansette og utdanne flere sensorer, men dette vil ta noe tid før vi får effekten av dette. Det er av hensyn til trafikksikkerhet og likebehandling, svært viktig at sensorene har riktig kompetanse og at nye sensorer får nødvendig opplæring.

I tillegg arbeides det løpende med å effektivisere førerprøvetjenestene. Jeg kan opplyse om at det i "siste normalår", 2019, ble gjennomført ca. 139 000 praktiske prøver, og at det i inneværende år forventes å bli avlagt rundt 160 000 prøver nasjonalt, altså en økning på om lag 15 prosent.

Vegvesenet opplyser at de etter nedstengningen har satt andre oppgaver på vent, og prioritert de praktiske førerprøvene for å møte etterspørselen. Det er gjennomført førerprøver på kvelder og helg, og det er benyttet utstrakt overtid for å møte behovet. Videre har tilgjengelige sensorressurser vært fordelt så godt som mulig mellom de ulike førerkortklassene ut fra etterspørsel.

Norges forpliktelser etter EØS-avtalen legger føringer for førerprøvevirksomheten gjennom EUs tredje førerkortdirektiv 2006/126/EC. Direktivet krever førerprøve ved utvidelse av førerkortklasse B til klasse BE. Det er derfor ikke aktuelt med konvertering av førerkort klasse B til klasse BE uten gjennomført førerprøve. Det er vurdert andre aktuelle muligheter innenfor regelverket for å avhjelpe situasjonen, særlig i de tilfellene hvor direktivet åpner for opplæring ved trafikkskole i stedet for førerprøve. Jeg kan opplyse at Norge allerede har, etter det jeg er kjent med som eneste land i innenfor EØS-området, benyttet alle mulige unntak. Handlingsrommet er derfor svært begrenset.

Kjøretekniske ferdigheter er avgjørende for trafikksikkerheten for motorsykkelførere. Manglende eller utilstrekkelige kjøretekniske ferdigheter på motorsykel kan utsette føreren for betydelig ulykkesrisiko. Den tekniske delen av førerprøven er også for motorsykel en forpliktelse Norge er pålagt etter tredje førerkortdirektiv. Den praktiske prøven skal inneholde en ferdighetsprøve, med kjøregårdsoppgaver som er beskrevet i direktivet. På bakgrunn av dette er det heller ikke aktuelt å gjøre om den tekniske delen av førerprøven for motorsykel.

Vegvesenet har under pandemien gjort løpende vurderinger og iverksatt tiltak, for å gjøre førerprøvebestillingen så effektiv og rettferdig som mulig. Dette arbeidet videreføres i tett dialog med trafikkskoleorganisasjonene.

SPØRSMÅL NR. 2967**Innlevert 9. september 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 21. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at de som tidligere har fått nei på sin unntakssøknad om behandling med Kaftrio, får en ny vurdering, og vil regjeringen sørge for at pasienter som nå søker om en unntaksordning får en rask behandling?

BEGRUNNELSE:

Bestillerforum besluttet mandag 30/8 å sende Kaftrio til en rask og hensiktsmessig metodebehandling hos Legemiddelverket, samtidig som Sykehusinnkjøp ble oppfordret til å utarbeide et prisnotat. Jeg er glad for at det virker som om medisinen Kaftrio endelig vil bli tilgjengelig for de som har cystisk fibrose i Norge. Imidlertid tar dette tid og tid er noe de som venter på denne medisinen ikke har. Undertegnede reagerer på at det ikke virker som om Helseforetakene følger opp Stortingets føringer om forsvarlig helsehjelp, ved å avslå disse unntakssøknadene. Pasienter som tidligere har fått avslag på unntakssøknader om behandling med Kaftrio må få en ny vurdering.

Pasienter i Norge har rett til forsvarlig helsehjelp, uavhengig av hvilke saksbehandlingsrutiner spesialisthelsetjenesten velger å utvikle. De har rett til å få sin individuelle situasjon vurdert, og de har rett til å få tilgang på forsvarlig helsehjelp. De som lever med cystisk fibrose har ikke tid til å vente lengre. Undertegnede ønsker en bekrefteelse fra statsråden om at pasientens rett til å få sin individuelle situasjon vurdert, vil følges opp.

Svar:

System for nye metoder sikrer at metodene som innføres i spesialisthelsetjenesten er vurdert med hensyn til de vedtatte prioriteringskriteriene nytte, kostnad og alvorlighet. Videre gir det pasienter trygghet for at metoder som innføres er vurdert med hensyn til effekt og sikkerhet. Det understøtter også likeverdig og rask tilgang til nye metoder. Jeg mener at Nye metoder er et viktig bidrag til pasientsikkerhet, rettferdig fordeling av ressurser og en bærekraftig utvikling av spesialisthelsetjenesten.

Et legemiddel som er under vurdering i Nye metoder skal normalt ikke brukes da det enda ikke er besluttet innført. Unntaksordningen i system for Nye metoder er ment som en sikkerhetsventil for pasienter med alvorlig livstruende sykdom, som skiller seg klart fra pasientgruppen for øvrig. Vurderingen og beslutningen om unntaksordningen kan benyttes for enkeltpasienter gjøres av fagdirektør/fagsjef i det aktuelle helseforetak.

De regionale helseforetakene har informert meg om at revurdering av saker der det foreligger en beslutning om ikke å ta i bruk metoden, ikke gir grunnlag for bruk av unntaksordningen. Når det allerede er vurdert at prioriteringskriteriene ikke er oppfylt, skal som utgangspunkt ikke en metode tas i bruk før det foreligger en ny vurdering av om metoden oppfyller prioriteringskriteriene. Unntaksordningen innebærer også at legemiddele innføres i spesialisthelsetjenesten til maksimal pris, og utbredt bruk av unntaksordningen for ikke kostnadseffektive metoder vil bidra betydelig til å svekke det offentliges forhandlingsposisjon.

Kravet om forsvarlighet og rett til nødvendig helsehjelp etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1 ligger til grunn for innretningen av tjenestetilbudet i spesialisthelsetjenesten. Pasienter kan klage til Statsforvalteren dersom de mener den individuelle behandlingen som mottas ikke er forsvarlig. Pasienter har i tillegg adgang til å be Statsforvalteren opprette tilsynssak hvis de mener at de har fått feil behandling. Retten til nødvendig helsehjelp utløser imidlertid ikke et rettskrav på den best mulige tilgjengelige medisinen, uavhengig av pris og ressursbruk for øvrig. En slik praktisering vil, i lys av de høye prisene som flere avanserte terapier lanseres med, kunne fortrenge muligheten til å yte forsvarlig og likeverdig helsehjelp til alle pasienter spesialisthelsetjenesten har ansvar for.

SPØRSMÅL NR. 2968**Innlevert 10. september 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 20. september 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Lovverket er slik at DiBK overlater ansvaret til DSB når ferdigattesten for bygg er gitt.

Hvem er det som har ansvaret for å sikre brannegenskapene til ytterkledningen etter at de nødvendige tiltak i henhold til FDV for produktet er gjennomført, er det DiBK eller DSB som har ansvaret for dette (Dvs. etter påføring av maling for at produsentens garanti skal gjelde)?

BEGRUNNELSE:

Jeg begynner å lure på om det eksisterer en total mangel på erkjennelse av hva som er reell brannsikkerhet hos de myndighetene som har forårsaka den såkalte royalsaka. Dersom vi er opptatt av at folk skal sove trygt i husa og hyttene sine om natta, er det selvsagt mye anna enn ytterkledninga som er mest relevant. Men i og med at det også blir satt krav til ytterkledningene, må kravene knyttes til kledningene slik de faktisk er på veggen, ikke tilstanden deres før de forlater fabrikkene. Dette siste handler jo ikke om brannsikkerhet i det hele tatt. Det er bare en test gjennomført på et tidspunkt som ikke har praktisk relevans. Derfor er det skuffende at statsråden gang på gang vrir seg unna med svar som ikke inneholder noen omtanke for reell brannsikkerhet og som heller ikke viser noen vilje til å løse opp i royalsaka. Det er viktig å finne ut hvilken instans som har ansvaret for brannegenskapene til ytterkledningene når de er montert på bygg som folk oppholder seg og bor i, når statsråden selv ikke ser ut for å mene at dette er viktig.

Svar:

Som det følger av mine tidligere svar til representanten i denne saken, er kravene til brannsikkerhet for bygg regulert i byggt teknisk forskrift. Forskriften gjelder for bygg som skal oppføres, og når det gjøres større ombygginger. Brannsikkerhetskravene gjelder uavhengig av hva slags byggevarer som brukes. Det er tiltakshaver og de ansvarlige foretakene som har ansvaret for å oppfylle byggt teknisk forskrift, ikke DiBK eller DSB. Kommunen kan, som bygningsmyndighet, føre tilsyn med at kravene i plan- og bygningsloven og byggt teknisk forskrift er oppfylt.

For å kunne oppfylle kravene til blant annet brannsikkerhet i byggt teknisk forskrift, må den som prosjekterer, få riktig informasjon om hvilke egenskaper byggevarerne har. Gjennom EUs byggevarereforordning er det

stilt felleseuropeiske regler som skal sikre pålitelige opplysninger om byggevarers egenskaper. Disse reglene er gjennomført i forskrift om dokumentasjon av byggevarer (DOK). Detaljerte krav til de ulike byggevarerne, deriblant krav til testing, følger av harmoniserte standarder. Disse vedtas av EU-kommisjonen. Der det finnes en harmonisert standard for en byggevarer, noe som er tilfellet for trekledning, kan ikke Norge ha egne særkrav. Det er produsentene som har ansvaret for å følge krav til dokumentasjon og testing, samt å gi riktig informasjon om byggevarernes egenskaper. DiBK er delegert ansvar som markedstilsynsmyndighet for byggevarer, og kan føre tilsyn med at produktinformasjonen som ligger til grunn for CE-merkingen og ytelseserklæringen, er riktig.

Senest ved søknad om ferdigattest, skal ansvarlig prosjekterende og ansvarlig utførende overlevere dokumentasjon for forvaltning, drift og vedlikehold av bygget (FDV-dokumentasjon) til byggeier. Disse aktørene er da avhengig av å kunne bygge på korrekt informasjon fra produsentene av byggevarerne. Dokumentasjonen skal gi byggeier den informasjon som trengs for å kunne vedlikeholde og drifte bygget, herunder å ivareta hensynet til brannsikkerhet, og den har også betydning for ombygginger og endringer i bruken av bygget som kan oppstå over tid. Byggeier har ansvaret for å oppbevare og holde FDV-dokumentasjonen oppdatert.

Etter at ferdigattest er gitt, har byggeier plikt til å bruke bygget i tråd med forutsetningene, og sørge for at installasjoner og tiltak som skal verne mot brann, for eksempel rømningsveier, røykvarslere og sprinkleranlegg, fungerer slik at det ikke oppstår unødig risiko for brann. Brann- og redningsvesenet kan føre tilsyn med at bygg er utstyrt og vedlikeholdt i tråd med kravene som følger av brann- og eksplosjonsvernlovgivningen.

Jeg mener gjennomgangen ovenfor tydelig viser hvor ansvaret ligger, og det er verken hos DiBK eller DSB.

Representanten synes å mene at jeg ikke er opptatt av brannsikkerhet. Det er ikke riktig. Den såkalte royalsaken skapte en alvorlig situasjon for mange, ikke bare produsentene. Departementet jobbet raskt for å finne løsninger som kunne bidra til å redusere ulempene, uten at disse gikk på bekostning av hensynet til brannsikkerhet. Det var også viktig at løsningen ikke endret på ansvarsforholdene mellom aktørene i næringen. I god dialog med flere av de berørte aktørene, klarte vi å få det til. På nettsidene til DiBK er det publisert en veileder som viser hvordan brannsikkerheten kan ivaretas.

Representanten synes også å mene at jeg kunne gjort mer for å løse denne saken. Jeg har hele tiden vært åpen om at løsningen departementet klarte å få til, ikke ville løse alle problemene. Dette var likevel det beste som var mulig å få til innen rammene av det felleseuropeiske regelverket som gjelder for byggevarer. Flere alternative løsninger ble vurdert, men ble forkastet av ulike grunner. Et forslag var å innføre et generelt amnesti for pågående og nylig avsluttede byggeprosjekter med royalkledning. Dette ville krevd endring av plan- og bygningsloven, og reiser en rekke uavklarte spørsmål, blant annet muligheten for å skape presedens for andre byggevarer. Et forslag om å redusere kravene til brannsikkerhet i byggt teknisk forskrift, ble også vurdert. Brannsikkerhet er et grunnleggende hensyn i plan- og bygningslovgivningen. En reduksjon ville betydd å åpne for bruk av ulike typer kledninger som kan overtennes i løpet av to til ti minutter. Dette ville i stor grad påvirket folks mulighet for rømning og evakuering, og jeg mener at en slik generell endring ikke ville vært forsvarlig. Sist, men ikke minst, ble det vurdert om det var mulig å innføre en overgangsordning, slik blant annet

Talgø MøreTre har tatt til orde for. Overgangsordning kan brukes når det innføres nye krav. Kravet til testing av brannegenskapene til overflatebehandlede trekledninger, er ikke nytt. Kravet har vært der siden den harmoniserte standarden kom i 2006, og senere revidert i 2013. Tiden som har gått, og det forhold at standarden er vedtatt av EU, gjør at departementet er avskåret fra å lage en overgangsordning. En slik løsning ville for øvrig vært en ulovlig forskjellsbehandling av de andre norske produsentene av trekledninger, som kan dokumentere at deres byggevarer oppfyller kravene.

Jeg forstår at saken engasjerer. Som jeg har svart tidligere, er jeg opptatt av å opprettholde produksjonen av ulike typer trekledning i Norge. Samtidig er det viktig å sikre både at produsentene konkurrerer på like vilkår, og at bruken av byggevarerne bidrar til at bygg oppfyller krav i plan- og bygningsloven, og da særlig kravene til brannsikkerhet. Det er derfor helt nødvendig at informasjonen som gis om egenskapene til byggevarer, er riktig. Dette er produsentenes ansvar.

SPØRSMÅL NR. 2969

Innlevert 10. september 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 21. september 2021 av barne- og familieminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Organisasjonene Hvite Busser og Aktive Fredsreiser har begge falt utenfor de ulike kompensasjons- og støtteordningene knyttet til pandemien. Begge risikerer nå konkurs. I et intervju på NRK i august, også gjengitt i Aust Agder blad 13.9 i år, er statsråden sitert på at han skal «se på om det er mulig å finne ordninger som kan kompensere noen av de tapene disse selskapene har hatt».

Hvor langt har statsråden kommet i dette arbeidet, og hvordan sikre at organisasjonene får økonomisk støtte etter store økonomiske koronarelaterte tap?

BEGRUNNELSE:

Aktive Fredsreiser og Hvite Busser har gjennom mange år tatt med skoleungdom på klasseturer, med fokus på menneskeverd, menneskerettigheter og antirasisme. Et svært viktig arbeid i 2021 hvor fremveksten av høyre-radikale krefter er på sterk frammarsj.

Grunnet pandemien har ikke disse organisasjonene kunnet ta med ungdom på tur i Europa, og har ikke kun-

net drive sin virksomhet som normalt. Samtidig har de falt utenfor alle støtteordningene staten har lansert, og risikerer konkurs.

Svar:

Jeg vet at tidligere barne- og familieminister, Kjell Ingolf Ropstad, var opptatt av at Hvite Busser og Aktive Fredsreiser skal kunne drive videre og ivareta sin viktige rolle. Det er jeg enig med ham i. Ordninger for å kompensere for negative konsekvenser av Covid-19 for næringsliv og organisasjoner ligger under andre departementers ansvarsområder. Jeg viser til gjennomgangen gitt av næringsminister Nybø i svar av 6. september d.å. på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2886 fra representanten Mørland om tilsvarende problemstilling.

SPØRSMÅL NR. 2970**Innlevert 10. september 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 21. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden rydde opp og sørge for at vanlege folk i Telemark og elles i landet får avisa på rett dag slik dei har betalt for og slik Stortinget har vedteke?

GRUNNGJEVING:

I samband med ny postlov frå 2019 så er det kunn post annan kvar dag i vekedagane, dvs. vekselvis 2 eller 3 dagar.

Samtidig så skal alle sikras å få avisa den dagen den kjem ut.

Dette er ikkje tilfelle i Telemark. Den siste veka har eg blitt gjort oppmerksom på at abonnentar i mellom anna Bamble og Heddal ikkje får avisene sine, og det er og utfordringar i Kragerø Blad Vestmar sitt område. Det er tilfelle der avisa kjem 3 dagar for seint.

Alle skuldar på alle og den vanlege innbyggjar vert skadelidande.

Aktiv Norgesdistribusjon og Posten AS vann konkurransen om å levere aviser i områder utan avisbodet og skal levere aviser på laurdag og kvardagar.

Svar:

Staten kjøpar distribusjon av aviser i abonnement på stader der det ikkje finst kommersielle avisbodnett for å sikre dagleg distribusjon av abonnementsaviser. Avtalen som blei inngått med Posten om levering på kvardagar, og Aktiv Norgesdistribusjon om levering på laurdagar byggjer på eit dekningsområde som blei sendt på høyring i 2019. Dekningsområdet blei seinare utvida for å dekke områder som ikkje blei spelt inn i høyringa.

Sjølv med eit nøyte planlagt dekningsområde, vil det ofte vere nokre adresser som ikkje får avisa si som forventet. Dette kan skuldast at eksemplaret ikkje rekk fram frå trykkjeriet til innlevering hos distributøren, feil i handteringa av eksemplaret eller at adressa ikkje er i dekningsområdet. I Telemark er det fleire områder der staten berre kjøper distribusjon til nokre adresser i postnumra og der dei kommersielle avisbodnetta dekker resten. Dette gjeld for adresser i både Bamble og Heddal.

Per i dag er det få klagar, og lågt produksjonsavvik i området som blir trekt fram i spørsmålet. Samferdselsdepartementet ynskjer sjølv sagt at så mange som mogleg får avisa på rett dag, og har difor ein løypande dialog med Posten og Aktiv Norgesdistribusjon for å finne løysingar for avisabonntar der det oppstår problem.

SPØRSMÅL NR. 2971**Innlevert 12. september 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 20. september 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja****Spørsmål:**

Om en norsk borger overfører penger til egen konto/e-wallet i et lovlig utenlandsk e-pengeforetak registrert i et EU-land, finnes det lovhjemmel for å regne dette som betaling til/fra eller på vegne av et spillerskap (?), og mener statsråden at et britisk, tysk eller frankregistrerte pengeforetak som ikke operer i Norge er pliktig til å følge norsk lovgivning for at nordmenn skal kunne overføre penger til egne kontoer i slike foretak?

BEGRUNNELSE:

Statsråden påpeker nok en gang i siste svar til meg på at bealingsformidlingsforbudet/loven kun gjelder transaksjoner til og fra og på vegne av spillerskaper, men lar likevel vær å svare på hvordan Lotteritilsynet kan fatte generelle vedtak mot e-pengeforetak som ikke formidler betalinger på vegne av spillerskaper, men hvor norske og europeiske borgere selv formidler penger til/fra egne kontoer som de videre velger å bruke til alle slags formål.

Videre skriver statsråden:

«Selskap som bevisst formidler betalingstransaksjoner i strid med norsk lovgivning, og som ikke implementerer løsninger som gjør det mulig å skille mellom lovlige og ulovlige pengetransaksjoner, vil det naturligvis kunne være problemer med å benytte.»

Han skriver også at han vil råde nordmenn å «benytte aktører som har valgt å respektere det norske regelverket».

SPØRSMÅL NR. 2972

Innlevert 13. september 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 20. september 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

NRK har viktige samfunnsoppdrag som er nedfelt i NRK-plakaten. De skal blant annet formidle norsk musikk, film og drama og stimulere norske produksjonsmiljøer, fremme nye talenter og sørge for at minst 40 pst av det frie programbudsjettet for TV skal legges ut til eksterne produsenter. Under Arendalsuka kom det frem at mindre og nye produsenter opplevde det som vanskeligere i dag å få avtale med NRK.

Hvordan vil statsråden sørge for at det ikke bare er de etablerte og samme produsentene som får oppdrag og avtale med NRK?

BEGRUNNELSE:

NRK har stor betydning for å utvikle norske filmmiljø og gi muligheter til nye talenter. Det er derfor viktig at NRK ikke velger enkleste løsning for å følge opp styringssignalene, men også er bevisst på å gi rom for nye stemmer og talenter.

Fra NRK plakaten:

§ 17 NRK skal formidle norsk kultur og en bred variasjon av norske kunstuttrykk fra mange ulike kunstnere, uavhengige miljøer og kulturinstitusjoner. NRK skal formidle norsk musikk, film og drama og stimulere norske produksjonsmiljøer.

§ 35 NRK skal bidra til å fremme nye talenter og lokale artister. (...)

§ 36 NRK skal legge ut minst 40 pst. i gjennomsnitt for de siste tre årene av det frie programbudsjettet for TV til eksterne produsenter.

Svar:

Spørsmålet føyer seg inn i en rekke gjentakende spørsmål fra representanten om betalingsformidlingsforbudet, og jeg anser spørsmålet for å være besvart i mine tidligere svar til representanten. Jeg viser derfor til svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2612, svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2712, svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2821 og svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2898. Jeg har ikke noe mer å tilføye saken utover de seks spørsmål fra representanten som er besvart.

Svar:

Det følger av NRK-plakaten at NRK skal formidle norsk kultur og en bred variasjon av norske kunstuttrykk fra mange ulike kunstnere, uavhengige miljøer og kulturinstitusjoner. NRK skal formidle norsk musikk, film og drama og stimulere norske produksjonsmiljøer. Videre følger det av NRKs vedtekter at NRK skal legge ut minst 40 pst. i gjennomsnitt for de siste tre årene av det frie programbudsjettet for TV til eksterne produsenter.

Kringkastingstingsloven § 6-3 slår fast at kringkastingssjefen er administrerende direktør i NRK og har ansvaret for den løpende programvirksomheten. Dette innebærer at det ligger til NRKs og kringkastingssjefens redaksjonelle frihet å bestemme hvordan allmennkringkastingsoppdraget best kan oppfylles innenfor rammene som allmennkringkastingsoppdraget setter.

Medietilsynet foretar årlig en uavhengig vurdering av om NRK har oppfylt allmennkringkastingsoppdraget. I allmennkringkastingsrapporten for 2020 konkluderte Medietilsynet med at NRK i treårsperioden 2018 til 2020 med god margin oppfylte kravet om å legge ut minst 40 pst. i gjennomsnitt for de siste tre årene av det frie programbudsjettet for TV til eksterne produsenter.

Jeg har bedt NRK om å redegjøre for bruken av eksterne produsenter. NRK viser til at innhold fra norske eksterne produsenter utgjør en helt avgjørende del av innholdstilbudet til NRKs brukere. NRK opplyser om at de siste tre årene har investert 1,3 milliarder kroner i eksterne prosjekter. I tillegg viser NRK til at de bestiller for mellom 25 og 30 millioner kroner i året i en rekke radio/

podcastprosjekter som gagnar små og mellomstore selskaper spesielt.

NRK opplyser at de to ganger i året inviterer samtlige produsenter til å levere nye innspill til nytt NRK-innhold. Alle selskaper, uansett størrelse og geografisk plassering, kan delta. I den siste invitasjonen har NRK spesielt bedt om forslag som bidrar til større geografisk- og kulturelt mangfold. Ifølge NRK har flere leverandører som ikke har levert innhold til NRK tidligere fått kontrakt med NRK i de siste innspillsrundene. NRK viser videre til at de igangsatt en rekke tiltak for å få større geografisk bredde blant de eksterne produsentene. NRK opplyser at selskapet blant annet samarbeider med Bergen Internasjonale

Filmfestival (BIFF), der de hvert år inviterer til dokumentar-pitch og investerer i store og små utviklingsprosjekter. NRK planlegger et tilsvarende arrangement for Tromsø Internasjonale Filmfestival neste år. I tillegg deltar NRKs innholdsredaktører på bransjesamlinger i hele landet.

NRK understreker imidlertid at enkelte produksjons-selskaper fortsatt kan føle at de ikke når frem med sine innspill til NRK. Dette er ifølge NRK likt både for store og små selskaper, fordi kun et lite antall foreslåtte prosjekter blir realisert. NRK viser her til selskapet mottok opp mot tusen forslag i 2020: Kun en brøkdel av disse kan bli realisert, fordi tilgangen er betydelig større enn behovet.

SPØRSMÅL NR. 2973

Innlevert 12. september 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 20. september 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

I lys av e-posten jeg referer til fra en norsk bank til en borger datert 1. september, vil regjeringen likevel følge opp min tidligere anmodning om å informere bankene raskt ((gjennom f.eks. Finanstilsynet, Finans Norge eller på annen egnet måte) om at forsøk på lovlige spill hos utenlandske pengespillselskap ikke gir grunnlag for eller plikt til å avslutte kundeforhold, og at betalingsformidlingsforbudet kun innebærer påbud om stans av konkrete transaksjoner og ikke et krav fra finansmyndighetene om krav til videre oppfølging med eventuell avslutning av kundeforholdet (ref. tidligere svar fra flere statsråder, som vist til nedenfor)?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svar fra justisministeren på mitt spørsmål datert 25. mai:

“Jeg er ikke kjent med lovbestemmelser som uttrykkelig pålegger norske banker å avslutte kundeforholdet alene av den grunn at kunden forsøker å benytte sitt betalingskort eller sin konto til å spille hos utenlandske spill-selskaper.”

Jeg fulgte opp med et spørsmål til finansministeren hvor jeg spurte om regjeringen vil sørge for at bankene raskt (gjennom f.eks. Finanstilsynet, Finans Norge eller på annen egnet måte) ble informert om dette, ettersom jeg var kjent med flere tilfeller hvor banker nettopp truet med eller faktisk avsluttet kundeforholdet til kunder

(med medfølgende store konsekvenser for de det gjaldt) på grunn av pengespill hos utenlandske selskaper.

I svaret fra regjeringen, som kom fra kulturminister Abid Raja, virket det som at regjeringen ikke ville følge opp med en informering/presisering til bankene, og Raja skrev blant annet at norske banker er aktører med god kunnskap om betalingsformidlingsforbudets innhold og hva det innebærer.

Så sent som den 1. september i år mottok en norsk borger en e-post fra sin bank med følgende innhold:

«Hei. Aktivitet på din konto viser at du deltar i pengespill som er registrert i utlandet. Du som person gjør ikke noe ulovlig med dette. Men vi som bank (gjelder alle norske banker) har ikke lov til å formidle denne type transaksjoner, verken via konto eller kort. Dette er i henhold til gjeldende regelverk (se vedlagte informasjon fra Lotteritilsynet/Økokrim). På grunnlag av dette ber vi om at denne aktiviteten opphører umiddelbart. Hvis ikke spill-aktiviteten opphører, så må vi dessverre sperre din konto/ditt kort.»

Denne eposten viser hvordan flere lovlydige norske borgere fortsetter å bli truet med eller får sine kontoer nedstengt som følge av en lovlig adferd fra innbyggeren som bankene ikke er pliktige til å følge opp med en nedstenging av kundeforhold til banken, til tross for de klargjøringer som er kommet etter mine serier med spørsmål om tematikken. Det er grunn til å tro at bankene føler på et press eller en forventning fra myndighetene om slik oppfølging, og derfor er en presisering (som anmodet om i mitt spørsmål datert 30. juni i år) nødvendig.

Svar:

Spørsmålet har tidligere blitt stilt ved spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2660. Jeg står ved svaret mitt avgitt 7. juli 2021, og viser derfor til dette.

Når det gjelder e-posten som representanten siterer, kan jeg ikke se at denne tilfører noe nytt i saken. I den siterte e-posten viser banken til at den ikke har lov til å formidle transaksjoner som knytter seg til pengespill som ikke er tillatt i Norge, og det er også helt riktig. Jeg kan ikke se at e-posten illustrerer at bankene "føler på et press

eller en forventning fra myndighetene" om å stenge kundens konto dersom ikke spillaktiviteten opphører. Som jeg har svart representanten Gulati flere ganger tidligere, er det finansregelverket og bankenes egne avtalevilkår og retningslinjer for bruk av kort og konto som eventuelt gir grunnlag for å stenge en kundekonto i de tilfellene en kunde spiller hos utenlandske spillselskaper. Jeg har tillit til at bankene, som de profesjonelle aktørene de er, har god kontroll på dette.

SPØRSMÅL NR. 2974

Innlevert 13. september 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 20. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Norsk filmproduksjon er en raskt voksende bransje som skaper arbeidsplasser, spesielt i distriktene. Flere internasjonale aktører viser stor interesse for opptak i Norge. Men dagens regelverk for motorferdsel i utmark og verneforskrifter for nasjonalparker skaper problemer for filmproduksjon. New Zealand har utarbeidet strenge føringer for filminnspilling i nasjonalparker.

Hvordan vil statsråden sørge for forutsigbarhet for filmproduksjon i nasjonalparker og norsk natur som samtidig ivaretar vernehensyn?

BEGRUNNELSE:

Norge trenger å utvikle nye bransjer som kan gi økt verdiskaping og sysselsetting. Filmindustrien er raskt voksende internasjonalt og nasjonalt. Norsk natur byr på unike muligheter for å tiltrekke internasjonale aktører. Sysselsettingen og verdiskapingen vil derfor i stor grad bli i distriktene. Film gir også stor markedsføringseffekt som kan ha betydning for reiseliv.

Filmbransjen opplever at dagens regelverket for motorferdsel i utmark skaper problemer for filmproduksjoner. Det bør være et mål å få nasjonale retningslinjer som er forutsigbare samtidig som det ivaretar vernehensyn.

Det er satt ned et utvalg skal gå gjennom regelverket om motorferdsel i utmark og de burde også få i oppdrag å se til filmindustrien sitt behov og hvordan New Zealand har løst utfordringen.

Det er vedtatt å utrede 10 nye nasjonalparker. Med dagens regelverk, vil det gjøre flere av våre mest attraktive

områder ubrukelige som locations til filminnspilling. En rekke eksisterende nasjonalparker skal også utrede verneforskriftene. Svalbard f.eks. er på høring, og det har vært utfordringer knyttet til innspilling.

Det burde være mulig å se til hvordan andre land har ivaretatt både filmindustri og vernehensyn når det gjelder verneregler for naturparker.

Svar:

Av omsyn til blant annet natur, dyre- og friluftsliv er det ikke fritt fram for motorferdsel i naturen. Det er et overordnet mål å redusere motorisert ferdsel til et minimum både i verneområder og i utmark elles.

Motorferdsellovas utgangspunkt er at motorferdsel i utmark og vassdrag er forbode, med mindre det følger av lova sjølve eller vedtak med heimel i lova. Lova tek ikke sikte på å hindre nødvendig ferdsel til anerkjente nytteformål. Dette er i stor grad tillate, enten ved direkte unntak i lova eller gjennom at kommunen på visse vilkår kan gi løyve eller dispensasjon.

I nasjonalparkane gjeld verneforskrifta i tillegg til motorferdsellova. Nasjonalparkane våre er dei mest verdifulle naturområda vi har. I nasjonalparkane skal alle vere sikra ei uforstyrra oppleving av naturen, og det er difor strenge reglar for motorisert ferdsel. Difor skal det endå meir til for å tillate motorisert ferdsel i nasjonalparkane enn elles i naturen. I verneforskriftene for nasjonalparkar er det normalt ikkje ein spesifisert heimel til å søke om motorisert ferdsel i samband med for eksempel filminnspeling eller tv-program. Søknadar om motorferdsel

vil derfor som regel måtte vurderast etter den generelle regelen om dispensasjon i naturmangfaldlova § 48. Denne er streng og er berre meint å fange opp særlege tilfelle som ikkje blei vurdert i verneplanprosessen.

I særlege tilfelle kan dispensasjon likevel vere aktuelt. Føremålet med innspelninga og kva for tilknytning prosjektet har til verneområda har i forvaltningspraksis vore avgjerande. Det kan vere meir tillateleg å gi dispensasjon dersom det er tale om prosjekt som bidrar til å promotere friluftsliv og andre aktivitetar i samsvar med verneformålet, enn det vil vere å gi dispensasjon til promotering av kommersielle produkt.

Slik regelverket er i dag er det mogeleg å vurdere dette konkret frå sak til sak.

Representanten peiker på at det nyleg er sett ned eit utval som skal gjennomgå reglane om motorferdsel i utmark og vassdrag. Utgangspunktet for mandatet er i hovudsak å “fremme forslag om revidering av lov om motorferdsel i utmark og vassdrag med sikte på økt lokalt selvstyre og redusert byråkrati knyttet til praktiseringen av loven, samtidig som hensyn til natur og friluftsliv blir ivaretatt.”, jf. Stortingets vedtak 25. mai 2021. Utvalet står fritt til å sjå på korleis regelverket er for dei som eksempelvis bruker motorferdsel i næringsssamanheng i utmark. Det fell utanfor utvalets mandat å sjå på reglane som gjeld i verneområde.

SPØRSMÅL NR. 2975

Innlevert 13. september 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 23. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Prissmitte som følge av CO₂-prising av utslipp fra elektrisetsproduksjon i EU gjør norsk strøm dyrere enn den ellers ville ha vært. Siden norsk strøm i all hovedsak er utslippsfri kan prissmitten anses som en form for markedssvikt.

Hvorfor har ikke regjeringen tatt initiativ til å innføre en eksportavgift på strøm som kan korrigere denne markedssvikten, og hvordan kunne en slik avgift best utformes?

Svar:

Norge er en del av et felles nordisk kraftmarked med Sverige, Danmark og Finland, som igjen er integrert i det europeiske kraftmarkedet. Norge har handlet kraft med nabolandene i mange tiår. Et velfungerende, felles marked gjør at vi kan utnytte forskjeller i forbruks- og produksjonsmønstre mellom landene. Det bidrar bl.a. til å dempe prissvingninger i det norske markedet og til bedre forsyningsikkerhet.

Det er flere faktorer som bidrar til at de norske strømprisene varierer og som gjør at de nå er på et høyt nivå. Kraftprisene i Norge påvirkes blant annet av prisene i landene vi handler kraft med gjennom direkte overføringsforbindelser. Som representanten påpeker, har prisen på kvoter i EUs kvotesystem økt betraktelig det

siste året. Det samme har prisene på gass og kull, noe som har medført høye kraftpriser i Europa.

En betydelig andel vannkraft i den norske og svenske produksjonsmiksen gjør at variasjoner i tilsig til vannmagasinene har stor innvirkning på prisvariasjon i Norden. Hittil i 2021 har det vært lavt tilsig til vannkraftsystemet og magasinbefyllingen for uke 36 nærmer seg det laveste nivået vi har sett på høsten de siste 20 årene. Det bidrar isolert sett til å øke prisene.

Jeg er ikke enig i at prissmitte som følge av EUs kvotesystem kan anses som en form for markedssvikt. Formålet med EUs kvotesystem er nettopp å prise utslipp av klimagasser, herunder fra kraftproduksjon fra fossile energikilder. Dermed blir utslippsfri kraftproduksjon relativt sett mer lønnsom. Kvotesystemet bidrar derfor til å øke verdien av norsk, fornybar kraftproduksjon. Insentiver gjennom prismekanismen er helt sentralt for at vi skal nå våre ambisiøse klimamål. I overgangen til et lavutslippssamfunn har ren norsk vannkraft en sentral rolle. Norsk vannkraft bidrar med verdifull fleksibilitet i omleggingen fra forurensende kullkraft og til en energimiks med et større innslag av vindkraft.

En bør være varsom med å forstyrre prissignalene både i kraftmarkedet og i kvotemarkedet. Markedsprisene på kraft gir informasjon om knapphet og overskudd av tilgjengelig energi, nett- og produksjonskapasitet. Markedsbestemte priser gir også signaler om når og hvor det er samfunnsøkonomisk lønnsomt å investere i ny

produksjonskapasitet, og til at strømmen brukes der den kaster mest av seg. Tilsvarende gir prisene i kvotemarkedet insentiver til kostnadseffektive utslippsreduksjoner.

En eksportavgift på kraft ville innebære en rekke prinsipielle, økonomiske, handelspolitiske, rettslige og administrative utfordringer. Generelt vil frihandel på tvers av landene legge best til rette for høyest mulig velferd. En norsk eksportavgift på kraft vil kunne bremse handel og utveksling av kraft mellom Norge og andre land. En eksportavgift på kraft vil også påvirke investeringsbeslutningene. Investeringer som er lønnsomme for samfunnet, kan bli ulønnsomme for private aktører som får inntekten redusert med avgiften. En norsk eksportavgift vil også

stride med destinasjonsprinsippet for internasjonal forbruksbeskatning. Det medfører dobbeltbeskatning av forbruk av elektrisk kraft i land som importerer norsk elektrisk kraft og har egne forbruksavgifter på elektrisitet, som bl.a. Danmark og Sverige.

Det følger av EØS-avtalen artikkel 10 at toll på import og eksport av varer, samt avgifter med tilsvarende virkning, er forbudt mellom avtalepartene. Forbudet gjelder både avgifter og tilsvarende økonomiske byrder som pålegges en vare fordi den krysser en grense. Jeg kan derfor heller ikke se at en eksportavgift er forenlig med Norges EØS-rettslige forpliktelser.

SPØRSMÅL NR. 2976

Innlevert 16. september 2021 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 23. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hva har blitt gjort av arbeid siden 21.6.2019 slik daværende justisminister lovet, og har dagens justisminister noen tanker om hva som bør gjøres?

BEGRUNNELSE:

Sitat; Departementet arbeider både med endringer på tvistelovsområdet og med oppfølgingen av forslaget til ny straffeprosesslov. Jeg vil i den forbindelse vurdere om det bør foreslås endringer i gjenåpningsreglene. Jeg tar med meg innspillene i det videre arbeidet, sa tidligere justisminister Kaldmyr i skriftlig besvarelse 21.6.2019. Bakgrunn for spørsmålet er at tidligere siktede i Birgitte Tengs saken ble dømt til å betale erstatning på tross av at en er frifunnet i straffesak. I 2019 påpekte jeg uretten dette gir seg utslag i og hvordan dette rammer den enkelte på en svært uheldig måte. I dag kan vi slå fast at lovverket slik det er i dag ikke bare er urett, men mye mer alvorlig. Jeg vet godt at Justisministeren ikke går inn i pågående saker men tillater meg å spørre generelt.

Svar:

I NOU 2016: 24 Ny straffeprosesslov er det foreslått endringer i reglene om behandling av sivile krav i straffesaker. I Prop. 146 L (2020–2021) Endringer i straffeprosessloven mv. (aktiv saksstyring mv.), som ble fremmet for Stortinget i april, er flere av forslagene fulgt opp.

Med det systemet vi har for behandling av sivile krav i straffesaker, er jeg godt kjent med at reglene om gjenåpning av det sivile kravet reiser særskilte spørsmål. Straffeprosessutvalget foreslo å endre systemet slik at sivile krav ikke skal kunne pådømmes i straffesaker som ender med frifinnelse, og utvalget har av den grunn heller ikke foreslått noen særregulering av tvistelovens alminnelige frist for gjenåpning i saker hvor gjenåpningen kun knytter seg til det sivile kravet. En slik særregulering er foreløpig heller ikke utredet her. Jeg ser at det kan være grunn til å vurdere om det bør utredes tilpasninger i regelverket. Systemet kan slå uheldig ut i enkelte særlige tilfeller der sivile krav er pådømt som del av en straffesak samtidig som fristen for gjenåpning av det sivile kravet følger tvistelovens regler.

SPØRSMÅL NR. 2977**Innlevert 17. september 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 24. september 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvilke tiltak vil statsråden igangsette for å redusere den norske strømprisen og unngå kraftkrise utover vinteren?

BEGRUNNELSE:

Den 16. september er strømprisen (inkludert mva.) 153,35 øre/kWh i region øst, sør og vest. Vi ser med andre ord en rekordhøy strømpris i Sør-Norge, noe som har store konsekvenser for både næringslivet og privatpersoner.

Mellomlandsforbindelser til markeder med høyere strømpris er en av grunnene til de høye prisene vi nå ser. NVE skriver i rapporten «Kraftmarkedsanalyse 2018-2030» at utenlandskabler gir høyere strømpris. Det vil settes i drift to nye mellomlandsforbindelser fra Norge til Tyskland og Storbritannia (hhv. Nordlink og North Sea Link) i år. Nordlink ble satt i drift våren 2021, og North Sea Link er planlagt igangsatt i høst. Statnetts beregninger for kablene til Tyskland og England viser at de to nye kablene vil øke den gjennomsnittlige strømprisen i Norge med 3–5 øre/kWh.

Regjeringens økning i elavgiften gir norske også forbrukerne en høyere strømgregning. Mens avgiften var 11,40 øre/kWh i 2013, er den i 2021 på 16,69 øre/kWh.

Svar:

I likhet med representanten er også jeg opptatt av at norske forbrukere og norsk industri skal ha tilgang på strøm til en konkurransedyktig pris. Derfor fører regjeringen også en energipolitikk som gir høy forsyningssikkerhet og konkurransedyktige priser med fortsatt nasjonal kontroll over kraftressursene. Dette er godt beskrevet i Meld. St. 36 (2020-2021) Energi til arbeid.

Strømprisen i Norge kan som kjent variere mye mellom sesonger og mellom år. Det er flere faktorer som bidrar til at de norske strømprisene varierer, og som gjør at strømprisene nå er på et høyt nivå. Med en kraftforsyning basert på fornybar energi, som vannkraft og vindkraft, påvirkes strømprisene i Norge av de løpende værforholdene. Dette har vi ikke minst fått illustrert de siste årene. Mens sommeren 2020 var preget av stort kraftoverskudd og historisk lave kraftpriser, har vi denne sommeren opplevd tørt vær og lav fyllingsgrad i magasinene i flere deler av landet.

Med de variasjonene vi har sett i norsk kraftforsyning gjennom mange år, har det tjent Norge godt å ha forbindelser til andre lands kraftsystemer. Samtidig gjør

denne tilknytningen at vi påvirkes sterkere av prisene i landene vi handler kraft med. Prisene på CO₂-kvoter, gass og kull har doblet seg det siste året og har medført høye kraftpriser i Europa. Det har også vært mindre vindkraftproduksjon enn normalt i mange land. Situasjonen i de europeiske landene bidrar til det høye nivået på norske kraftpriser.

Jeg har forståelse for at økt strømpris gjør at strømgregningen blir en betydelig utgiftspost for mange, men elavgiften er ikke årsaken til dette. Den alminnelige satsen for elavgiften ble redusert med ett øre reelt i 2019. Siden 2019 har avgiften blitt holdt reelt uendret, det vil si at satsen kun er prisjustert. Tar man hensyn til konsumprisindeksen er elavgiften i dag 2,7 øre/kWh høyere enn i 2013. Det vil si at en gjennomsnittlig norsk husstand betaler om lag 45 kr (inkl. mva.) mer i måneden i 2021 sammenliknet med 2013. Husholdninger i Nord-Troms og Finnmark er fritatt elavgift og husholdninger i Troms, Finnmark og Nordland er fritatt merverdiavgift på elektrisitet.

I forbindelse med behandlingen av regjeringens nye krisepakke for norsk økonomi, vedtok Stortinget 19. februar i år å bevilge 260 mill. kroner i en ekstraordinær utbetaling til bostøttemottakere for å bøte på de høye strømprisene i vinter. Regjeringen har i tillegg nedsatt en ekspertgruppe som skal vurdere utformingen av bostøtten. Utvalget skal blant annet vurdere om endringer i strømpriser i større grad skal reflekteres i nivået på bostøtte. Gruppen skal levere sin rapport til Kommunal- og moderniseringsdepartementet innen 1. februar 2022.

SPØRSMÅL NR. 2978**Innlevert 17. september 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 24. september 2021 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

Kan statsministeren akseptere at Stortingets føringer om høyere betalingsvilje og lavere dokumentasjonskrav for sjeldne sykdommer ikke blir fulgt opp i Nye Metoder og helseforetakene, og står statsminister fortsatt inne for det hun uttalte i spørretimen 5. mai?

BEGRUNNELSE:

I spørretimen på Stortinget 5. mai spurte undertegnede statsministeren om hva hun tenkte om at legemidler som andre land i Europa tilbyr sin befolkning, blir avslått av norske helsemyndigheter med begrunnelsen at de ikke er kostnadseffektive. Statsministerens svar var at mange land har et forsikringsbasert helsevesen, noe som bidrar til at det blir veldig ulik tilgang til nye legemidler, så selv om et legemiddel er godkjent i et land, betyr det ikke at det er tilgjengelig for befolkningen i det landet. Statsministeren sa videre at det er avhengig av om den forsikringsordningen eller den helsefinansieringsordningen man har i det landet, vil betale for det.

Det virker som at statsministeren ikke har fått med seg Stortingets føringer om at man skal akseptere en høyere betalingsvilje og lavere dokumentasjonskrav for sjeldne sykdommer. Helseminister Bent Høie sa i pressemeldingen for strategien for sjeldne diagnoser at regjeringen med denne strategien ønsker å sikre at pasienter og brukere med diagnoser de ikke deler med så mange andre, får enda bedre og mer tilrettelagte tjenester. Likevel står vi i en situasjon hvor enkeltmennesker i dette landet, med alvorlig grad av cystisk fibrose, har fått satt livet sitt på vent i påvente av en avgjørelse i systemet for Nye Metoder.

Det er nå bestilt en metodevurdering av Kafrio til legemiddelverket. I Norge tar det i gjennomsnitt 522 dager før legemidler er innført. Til sammenligning tar det i gjennomsnitt 154 dager i Danmark. Tid er en ressurs mange av de som lever med cystisk fibrose ikke har. Undertegnede ønsker svar på om statsministeren aksepterer at mennesker med denne alvorlige og sjeldne sykdommen i Norge må dø i påvente av at systemet godkjenner medisiner som kan redde liv.

Svar:

Spørsmålet om hvilke hensyn som skal styre prioritering av ressurser i helsetjenesten er blitt drøftet i en rekke offentlige utredninger og behandlet i Stortinget. Stortinget har sluttet seg til et sett av prinsipper for prioritering i

helsetjenesten som innebærer at tiltak i helsetjenesten skal vurderes ut fra tre prioriteringskriterier – nyttekriteriet, ressurskriteriet og alvorlighetskriteriet. Prioriteringskriteriene skal vurderes samlet og veies mot hverandre. I Meld. St. 34 (2015–2016) Verdier i pasientens helsetjeneste ble det drøftet om sjeldenhet bør være et eget prioriteringskriterium, men det ble konkludert med at det ikke er grunnlag for å innføre et selvstendig prioriteringskriterium for sjeldenhet. Det vil likevel være forhold som typisk kommer sammen med en del tilstander som svært få pasienter har, som vil kunne bli relevante i konkrete prioriteringsvurderinger. Det kan være vanskelig å gjennomføre kontrollerte studier av effekt på små pasientgrupper. Dette kan gjøre det vanskeligere å dokumentere nytten av behandlingen på en god måte. Industrien kan også ha svakere insentiver til å utvikle legemidler fordi det bl.a. er få pasienter å dele utviklingskostnaden på, og dersom et legemiddel blir utviklet kan prisen ofte bli høy.

På bakgrunn av dette la regjeringen i prioriteringsmeldingen opp til prinsipper for prioritering som tar hensyn til disse særskilte utfordringene. Prinsippene for prioritering åpner, slik representanten Listhaug påpeker, for at det kan aksepteres et lavere krav til dokumentasjon i vurdering av tiltak rettet mot små pasientgrupper med alvorlig tilstand hvor det er vanskelig å gjennomføre kontrollerte studier av effekt. Videre kan det aksepteres høyere ressursbruk enn for andre tiltak ved vurdering av tiltak rettet inn mot særskilt små pasientgrupper med svært alvorlig tilstand, der det ofte ikke finnes god nok dokumentasjon av nytten. Stortinget sluttet seg til dette i behandling av Meld. St. 34 (2015–2016).

For å anvende de to overnevnte hensynene i tråd med sitt formål og på en ensartet måte på tvers av pasientgrupper, har system for Nye metoder etablert en ordning for særskilt små pasientgrupper med svært alvorlig tilstand. Her stilles det krav om at den dokumentasjonen som er fremskaffet er den beste som det er rimelig å forvente, gitt at det er en særskilt liten pasientgruppe med svært alvorlig sykdom. Selv om en ny behandlingsmetode er utviklet for pasienter med sjeldne sykdommer, vil beslutningen om innføringen fortsatt måtte bli fattet på et godt faglig grunnlag og i tråd med prioriteringskriteriene nytte, ressurs og alvorlighet. Det innebærer at også enkelte metoder som vurderes i ordningen for særskilt små pasientgrupper ikke vil innføres, mens andre gjør det.

I denne konkrete saken er behandlingsmetoden Kafrio blitt vurdert å ikke tilfredsstillende kriteriene for å vurderes i ordningen for små pasientgrupper med alvorlige

sykdommer. Selv om tilstanden er alvorlig, er pasientpopulasjonen for stor til å bli omfattet av ordningen. Jeg har blitt orientert om at manglende innsendt dokumentasjon fra produsenten i denne saken er et av momentene som har bidratt til forsinket fremdrift i vurderingen av Kaftrio til behandling av cystisk fibrose. I etterkant av et møte i Bestillerforum 30. august i år har produsenten signalisert i et brev til Nye metoder at det foreligger ny dokumentasjon som de kan oversende. Bestillerforum har derfor bedt om en metodevurdering fra Statens legemiddelverk og har bedt om en rask vurdering. Videre vurdering av denne

behandlingsmetoden vil derfor foregå innenfor rammene av system for Nye metoder.

Jeg mener derfor at Stortingets og regjeringens føringer om unntak for små pasientgrupper med alvorlige sykdommer er blitt fulgt opp ved at det er blitt opprettet en ordning som ivaretar viktige hensyn for små pasientgrupper og som praktiseres i tråd med intensjonen. En for vid praktisering av denne ordningen vil undergrave målene om likeverdig og rettferdig prioritering ved at tiltak som vurderes å ikke oppfylle prinsippene for prioritering, blir innført. Det vil kunne føre til at vi samlet sett får en mindre rettferdig fordeling av helseressursene.

SPØRSMÅL NR. 2979

Innlevert 17. september 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 22. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Størstedelen av høringsinnspillene støtter å autorisere logopeder som flertallet av land i Europa gjør. I Europa er det bare Bulgaria, Estland, Kroatia, Danmark og Ungarn som ikke har autorisasjon av logopeder. Autorisasjon kan gi nødvendige kvalifikasjoner for sikre kvalitet og god hjelp for de som trenger hjelp. Jeg viser til argumentene om at utdanningen ikke er bra nok for å autorisere logopeder i Norge.

Hvilke tiltak arbeider HOD eller kunnskapsdepartementet / høyere utdanningsdepartementet for å bedre logopedutdanningen?

BEGRUNNELSE:

Jeg er usikker på om spørsmålet bør bli stilt til helseministeren eller kunnskapsministeren siden det gjelder to departementer.

Jeg viser til Prop. 236 L Endringer i helsepersonelloven (autorisasjon av naprapater, osteopater og paramedisinere).

Jeg viser til Dokument nr. 15:1694 (2018-2019) om samme sak og muntlig spørsmål 27. mai 2020 om samme sak.

Svar:

Jeg viser til vurderingene som framgår i Prop. 236 L (2020–2021). Her fremgår det at forslaget om å gi autorisasjon til logopeder fikk støtte i høringen. Det fremgår også at

departementet mener det er behov for kompetansen til logopeder både i spesialisthelsetjenesten og i den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Årsaken til at det ikke nå ble fremmet forslag om å gi autorisasjon til gruppen, har sin bakgrunn i at flere av høringsinstansene er tydelige på at det er for tidlig å gjøre dette. Synspunktene er begrunnet i at det er betydelige forskjeller mellom utdanningene, eksempelvis når det gjelder opptakskrav og faglig innhold. Spesielt gjelder dette omfanget av helsefaglige emner. Departementet viste også til at en rekke sentrale høringsinstanser, som Norsk Logopedlag og en rekke utdanningsinstitusjoner, vurderer at dagens toårige masterutdanning bør endres til et femårig utdanningstilbud.

Dette betyr ikke nødvendigvis at dagens utdanninger holder for dårlig kvalitet, eller at departementet mener at det er nødvendig å forbedre disse. Utdanningsinstitusjonene har en krevende oppgave i å utdanne kandidater som skal arbeide i flere sektorer, og det fremgår klart av høringen at det er usikkert om alle dagens logopediutdanninger utdanner kandidater med kompetanse som kan ligge til grunn for en autorisasjon som helsepersonell.

Departementet mener på denne bakgrunn at det er nødvendig å sette i gang et eget arbeid med å vurdere tjenestenes behov for logopedikompetanse, og deretter på egnet vis vurdere fastsetting av faglige krav for logopedenes helsefaglige kompetanse. I Prop. 236 L (2020–2021) har Regjeringen blant annet vist til at utdanningen kan inkluderes i styringssystemet RETHOS.

På denne bakgrunn mener jeg det er behov for en bredere prosess knyttet til faglige krav, innretning og lengde på utdanning, samt tittel før det kan vurderes å gis autorisasjon til logopeder.

En slik prosess er en forutsetning for å gi oss den nødvendige tryggheten for at det er tilstrekkelig samsvar

mellom kompetansen til logopeder med autorisasjon som helsepersonell og de faktiske kompetansebehovene i helse- og omsorgstjenestene.

Helse- og omsorgsdepartementet vil samarbeide med Kunnskapsdepartementet om hvordan denne prosessen kan tas videre.

SPØRSMÅL NR. 2980

Innlevert 17. september 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 24. september 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren åpne for at fullvaksinerte personer som ikke har utviklet antistoffer mot koronaviruset kan få en ekstra dose med Moderna, fremfor at disse vaksinene kastes, og hva er eventuelt den faglige begrunnelsen for å ikke tillate dette?

BEGRUNNELSE:

VG melder 15. september at tusenvis av Moderna-vaksinedoser kan bli kastet i løpet av kort tid, på grunn av kort lagringstid og mangel på personer å sette disse dosene på.

Samtidig opplever enkelte fullvaksinerte at de ikke har utviklet antistoffer mot koronaviruset. Dette gjelder for eksempel immunsupprimerte pasienter i risikogruppen, som opplever å bli avvist når de ber om å få prøve Moderna, for å om mulig utvikle antistoffer.

Svar:

Folkehelseinstituttet (FHI) gir vaksinefaglige anbefalinger i koronavirusvaksinasjonsprogrammet. Per i dag er det bare de med alvorlig svekket immunforsvar som anbefales en tredje dose siden dette er den eneste gruppen FHI så langt har tilstrekkelig kunnskap om at trenger dette for å sikres en bedre vaksinerespons. Gruppen med alvorlig svekket immunforsvar er anslått å være 200 000 personer nasjonalt.

I FHIs informasjon om gjennomføring av tredje dose til de med alvorlig svekket immunforsvar, har de også listet opp pasienter som av ansvarlig legespesialist anses å ha svært nedsatt immunforsvar og som ikke inngår i de øvrige gruppene. Selv om alder alene ikke foreløpig anses som indikasjon for en tredje dose, kan det finnes skrøpelige eldre som bør vurderes. Dette er i tilfelle en

vurdering som må gjøres av behandlende lege i den enkelte situasjon.

Når det gjelder påfyllingsdoser til fullvaksinerte i øvrige grupper, inkludert sykehjemsbeboere og de aller eldste, er dette noe FHI følger med på fortløpende. Per nå foreligger det ikke kunnskap som tilsier at det er indikasjon for dette i Norge, og det er derfor ikke en del av FHIs anbefalinger. Manglende antistoffer er for øvrig ikke det samme som manglende beskyttelse.

Det er godt mulig at det snarlig vil komme anbefaling om ytterligere doser, men det er vanskelig å anslå når. Det er foreløpig ikke nok kunnskap om eventuelle sikkerhetsaspekter ved å gi en tredje dose til større grupper. Per i dag har legemiddelmyndighetene godkjent to doser av covid-19-vaksinene Comirnaty (BioNTech-Pfizer) og Spikevax (Moderna).

SPØRSMÅL NR. 2981**Innlevert 18. september 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 27. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvorfor regner politiet årsverk på en annen måte enn staten for øvrig og hvor mange politiårsverk per 1 000 innbygger er det i Norge dersom Statens personalhåndboks definisjon legges til grunn?

BEGRUNNELSE:

Ifølge oversikten over personell og bemanning på politiet.no var det i gjennomsnitt 17 878,6 årsverk i politiet i 2020. Ifølge statsregnskapet.no var det derimot 16 667 årsverk i politiet i 2020. Dette medfører et betydelig avvik på over 1220 årsverk. Ifølge statsregnskapet har antall årsverk i politiet gått ned fra 16 945 i 2018 til 16 667 i 2020, mens det ifølge PODs statistikk har gått opp. Da er enten PODs regnemåte eller statsregnskapet feil.

Statens personalhåndbok definerer årsverk i "PM-2019-13: Definisjon av utførte årsverk". Der kommer det blant annet frem at fravær over en dag skal trekkes fra i utførte årsverk. Ifølge våre opplysninger forholder ikke Politidirektoratet seg til dette. I PODs statistikk fremkommer det årsverk som er i pappaperm, sykemeldte inntil 60 dager og vikarer.

Svar:

La meg aller først understreke at Politidirektoratets bemanningsstatistikk på politiet.no gir riktig informasjon om bemanningsutviklingen i politiet.

Politidirektoratet legger i likhet med Statistisk sentralbyrå (SSB) avtalte årsverk til grunn i sin årsverksstatistikk. Denne beregningsmetoden gir det beste grunnlaget for ressursstyring, blant annet når det gjelder å planlegge bemanning i forhold til budsjett. Det er også denne metoden som ligger til grunn for alle statlige virksomheter ved innrapportering til NAV, SSB og Statens pensjonskasse gjennom a-ordningen. Jeg mener at politiet må forholde seg til dette.

Kommunal- og moderniseringsdepartementets rundskriv PM-2019-13 Definisjon av utførte årsverk, som representanten viser til i bakgrunnen for spørsmålet, defineres utførte årsverk i staten. Dette er et nyttig mål for å kunne sammenlikne ressursinnsats på tvers av statlige virksomheter. Det er også denne definisjonen som brukes for statsregnskapet.no.

Representanten viser til statsregnskapet.nos årsverkstall for politiet i 2018 og 2020. Disse tallene er ikke sammenliknbare, fordi statsregnskapet.no gikk over fra å bruke avtalte til å bruke utførte årsverk etter at KMDs rundskriv kom i 2019.

Videre viser representanten til bemanningstall i 2020 på politiet.no, som inkluderer årsverkstall i PST. Fordi PST ikke er underlagt Politidirektoratet, inngår ikke disse årsverkene i tallgrunnlaget for statsregnskapet.no.

SPØRSMÅL NR. 2982**Innlevert 19. september 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 27. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan kan en person som har vunnet en gevinst gjennom lovlig pokerspill i utlandet, og som er skattepliktig i Norge, ta med seg gevinsten hjem til Norge slik at den kan beskattes av slik reglene krever (F. eks. kontooverføring,

kontanter i en koffert, veksle de inn i gullblokker, bruke krypto, eller noe annet)?

BEGRUNNELSE:

Jeg har tidligere stilt spørsmål om tematikken som er blitt besvart av kulturministeren. Jeg har imidlertid ikke fått noe konkret svar på problemstillingen jeg tar opp. Etter som betaling av skatt kommer innunder finansministerens område, stiller jeg derfor dette spørsmålet på nytt til ministeren.

På Skatteetatens nettsider kan man bl.a. lese at gevinster fra poker over 10 000 kroner skal beskattes. Det er imidlertid ikke mulig for norske borgere å få overført gevinst fra pokerspill hos utenlandske spillerselskaper til sine kontoer i Norge.

Jeg har sett brevet som en norsk borger nylig har mottatt fra sin bank, hvor banken avslutter grunnet forsøk på å hente hjem gevinst fra lovlig pokerspill hos utenlandsk spillerselskap.

Det er lovlig for nordmenn å spille hos utenlandske spillerselskap, men norske banker har ikke lov å formidle betalinger til/fra slike selskap.

Svar:

Skatteloven regulerer hvilke inntekter norske skattytere plikter å betale skatt av. Etter skatteloven § 5-50 første ledd

anses «tilfeldige gevinster, herunder gevinst ved konkurranse, spill lotteri og lignende» som skattepliktig inntekt når verdien overstiger 10 000 kroner. Bestemmelsens andre ledd gjør unntak fra dette, slik at det ikke er skattepliktig for gevinster fra blant annet Norsk Tipping og pengespill og lotterier i andre EØS-stater som godgjøres å tilsvare de spill eller lotterier som lovlig kan tilbys i Norge, og som er underlagt offentlig tilsyn og kontroll i hjemstaten.

Dersom noen er skattepliktige til Norge for en pokergevinst, gir skattebetalingsloven nærmere regler om betalingen og innkrevingen av skattekravet. Skattebetalingsloven § 9-1 fastslår en hovedregel om at skattekrav skal betales via bankoverføring til innkrevingsmyndighetenes konto. Dersom en norsk skattyter er skattepliktig for inntekter fra pokerspill i utlandet, stiller imidlertid ikke skattelovgivningen noe krav om at skattyteren er nødt til å overføre eller på annen måte bringe den konkrete inntekten hjem til Norge for å gjøre opp skattekravet. Plikten til å betale skatt er altså ikke avhengig av at den skattepliktige inntekten kan bli eller faktisk blir overført til Norge og brukt til å betale skattekravet.

Jeg viser for øvrig til kultur- og likestillingsministerens svar 7. juli d.å. på et lignende skriftlig spørsmål fra representanten.

SPØRSMÅL NR. 2983

Innlevert 19. september 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 24. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Et enstemmig Storting vedtok i mai i år følgende: «Stortinget ber regjeringen sikre likebehandling av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy på strekninger som er finansiert av bompenger, gjeldende fra 1. januar 2022». Det haster å få på plass en praktisk løsning slik at aktørene kan innrette seg og systemene er operative fra årsskifte.

Når vil statsråden ha klar en løsning for likebehandling av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy for strekninger finansiert av bompenger?

Svar:

Stortingets anmodningsvedtak nr. 1008 er for tiden til behandling i Samferdselsdepartementet. Når det gjelder hvordan anmodningsvedtaket skal følges opp, er dette

noe departementet vil orientere Stortinget om så snart saken er ferdigbehandlet. Vi tar sikte på at dette vil kunne skje i budsjettframlegget for 2022.

SPØRSMÅL NR. 2984**Innlevert 19. september 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 28. september 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Faktabasert kunnskap er viktigere enn noen gang for å dempe konflikter og bidra til at demokratiske institusjoner opprettholdes og videreutvikles. Verden er helt avhengig av journalister som kan belyse saker, avsløre maktmisbruk og korrupsjon. De siste årene har det vært en sterk økning i drap og mishandling av journalister. Drap på journalister er grove brudd på ytringsfriheten.

Hva gjør Norge for at journalister skal kunne dekke krig, korrupsjon og kriminalitet i verden og spesielt som medlem av FNs Sikkerhetsråd?

BEGRUNNELSE:

Journalister som dekker krig og konflikter lever farlig.

Mens bare to krigs-korrespondenter ble drept under første verdenskrig, er situasjonen i dag helt annerledes. Drap på journalister er blitt vanligere, og det er en økende tendens til at journalister er blitt et mål i seg selv.

Verden er helt avhengig av journalister som kan belyse flere sider av saker og avsløre maktmisbruk og korrupsjon, formidle og fremskaffe informasjon om konflikter, urett og kriminelle miljøer samt drive undersøkende journalistikk.

Siden 1990-tallet har det vært en sterk økning i antallet drepte journalister og andre medieansatte. De siste 30 årene er mer enn 1370 journalister drept, ifølge Committee to Protect Journalists. Vel 800 er drept uten at noen er blitt straffet. Mer enn 250 journalister over hele verden er fengslet.

Situasjonen har forverret seg de siste år. Antall angrep og drap er sterkt økende. 50 journalister ble drept på jobb i 2020. I gjennomsnitt blir det drept en journalist hver uke et sted i verden. Det store flertallet ble drept fordi de jobbet med temaer som korrupsjon, organisert kriminalitet eller miljøproblemer, mens FN trekker frem mer hatprat blant fremtredende statsledere som en av grunnene til økningen i drapstilfeller mot journalister. I storming av kongressen i USA gikk mobben til fysisk angrep på media. Medieansatte utsettes dessuten for vold, trusler, sjikane, ulovlige arrestasjoner og kidnapping. De færreste overgrepene blir etterforsket, og gjerningsmennene går fri. Det er blitt farligere å jobbe tett på konflikter. Krigene er blitt mer komplekse, og det er ikke så tydelige skiller mellom partene. Samtidig har journalister i stor grad mistet sin posisjon som nøytrale. Før kunne de bruke pressestatusen som beskyttelse og til å formidle uavhengig av partene i konflikten. I dag er det flere som velger å ligge lavt.

De som står bak drap og trusler spenner vidt fra narkotikakarteller, andre kriminelle og korrupte miljøer, opprørsgrupper, autoritære regimer, etniske motstandere samt som direkte konsekvens av jobboppdrag i krigs- og konfliktområder.

Svar:

En uavhengig og kritisk presse er avgjørende for demokratisk og bærekraftig utvikling, og ytrings- og informasjonsfrihet er en forutsetning for at journalister og medier skal kunne rapportere om saker av offentlig interesse, og avdekke kritikkverdige forhold og maktmisbruk.

Regjeringen legger stor vekt på arbeidet med ytringsfrihet og pressefrihet, og 29. juni i år lanserte vi en fornyet strategi for arbeidet med dette i utenriks- og utviklingsspolitikken. I strategien er pressefrihet og journalisters sikkerhet viet et eget kapittel, med konkrete strategiske mål og tiltak for arbeidet. Regjeringen vil blant annet styrke journalisters tilgang til sikker kommunikasjon og opplæring i sikkerhet i det digitale og fysiske rom, støtte den internasjonale innsatsen for å beskytte journalister og bekjempe straffrihet for overgrep. Vi vil også bidra til økt oppmerksomhet om journalisters behov for beskyttelse i forbindelse med valg, under demonstrasjoner og i konfliktsituasjoner.

Mange journalister er utsatt for stor fare på grunn av jobben sin. Journalister som undersøker og rapporterer om maktmisbruk, korrupsjon, menneskerettighetsbrudd, miljøkriminalitet og andre kriminelle handlinger, er særlig utsatt for forfølgelse og hevnaksjoner som har til hensikt å bringe dem til taushet. Omfanget av trusler, trakassering og overvåking av journalister har økt i takt med den digitale utviklingen. Farlig retorikk brukes mot journalister og pressen, også fra politiske ledere, og bidrar til trakassering og vold. Ifølge UNESCO ble i gjennomsnitt en journalist drept hver fjerde dag i perioden 2009-2019. Det laveste antallet rapporterte journalistdrap i perioden ble registrert i 2019, og omfattet 57 drap. Av disse skjedde 22 drap i land med væpnet konflikt. De fleste drap på journalister skjer også med overlegg, ikke som følge av at journalister er tilfeldige ofre i væpnede konflikter eller voldelige demonstrasjoner. Straffrihet er fortsatt et stort problem.

Norge jobber sammen med flere norske og internasjonale medieinstitusjoner og sivilsamfunns partnere for å beskytte journalister og bekjempe straffrihet internasjonalt. Gjennom UNESCO gir vi økonomisk støtte til

gjennomføringen av FNs handlingsplan for beskyttelse av journalister. UNESCO overvåker også situasjonen for journalister og rapporterer på utviklingen. FNs handlingsplan handler også om å bekjempe straffrihet, og UNESCO ber for eksempel myndigheter i hvert enkelt land hvor drap mot journalister har foregått, om informasjon om status for rettslig forfølgelse i den enkelte sak. Med norsk støtte jobber også UNESCO for å styrke journalisters rettssikkerhet i en rekke land. I Europarådet støtter vi opp om en varslingsmekanisme for trusler og overgrep mot journalister og mediearbeidere i de 47 medlemslandene,

som skal sikre raskere og mer effektiv oppfølging i konkrete saker.

Gjennom vennegrupper for journalisters sikkerhet i FN og OSSE tar Norge og andre land jevnlig til orde for pressefrihet og journalisters sikkerhet. Dette gjelder også i FNs sikkerhetsråd, der Norge senest 16. august i år har tatt opp behovet for å beskytte journalister og mediearbeidere i Afghanistan. En av Norges fire hovedprioriteringer for medlemskapet i Sikkerhetsrådet er dessuten 'beskyttelse av sivile'. Beskyttelse av journalister inngår som en del av arbeidet med å fremme denne tematikken i Sikkerhetsrådet.

SPØRSMÅL NR. 2985

Innlevert 20. september 2021 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 28. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hva er påløpt og bokført av effekt av regjeringens forslag til endringer i opsjonsbeskatningen?

BEGRUNNELSE:

Viser til omtale i E24 7.9.21 hvor statsråden forteller at regjeringen vil legge fram endringer i opsjonsbeskatningen med virkning fra 1. januar 2022 i tråd med forslag i høringsnotatet om saken. Høringsnotatet opplyser ikke om provenyeffekt i kroner. Ber om at statsråden tallfester

provenyeffektene av forslaget for budsjettåret 2022 og belyser de langsiktige budsjettkonsekvensene.

Svar:

Regjeringens forslag til statsbudsjett for 2022 er varslet fremlagt tirsdag 12. oktober 2021. Anslåtte provenyvirkninger av de enkelte forslagene til skatte- og avgiftsenringer vil fremgå av skatte- og avgiftsproposisjonen for 2022, og jeg henviser til denne.

SPØRSMÅL NR. 2986

Innlevert 20. september 2021 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 28. september 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor mange vil nå makstid på arbeidsavklaringspenger 30. september 2021 uten å være ferdig avklart i Nav og/eller helsevesenet, og hva vil statsråden gjøre for å sikre

forlengelse for dem som ikke er ferdig avklart til arbeid eller trygd?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Fri Fagbevegelse opplyser Nav at 2400 personer når makstid på arbeidsavklaringspenger 30. september 2021, mens AAP-aksjonen mener det er snakk om ca. 7000 personer. Det framgår ikke hvor mange av dem som når makstid som fortsatt har en uavklart situasjon. Fri Fagbevegelse skriver om en person som søkte forlengelse i juni 2021, men som fortsatt ikke har fått svar på søknaden, og som nå lever i det uvisse. Det kan vel antas at dette gjelder flere enn denne ene personen.

Svar:

Det er i flere omganger innført tiltak for å lette konsekvensene av koronapandemien for mottakere av arbeidsavklaringspenger (AAP). Mottakere av AAP i perioden 16. mars-31. oktober 2020 fikk stønadperioden forlenget med seks måneder. Begrunnelsen var at konsekvensene av pandemien medførte at mange aktiviteter og dermed framdrift for mottakere av arbeidsavklaringspenger ble satt på vent. Det ble i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2021 gjeninnført tiltak for personer som mottar arbeidsavklaringspenger under arbeidsavklaring. Tiltaket innebærer at det gis rett til forlengelse ut september 2021 for mottakere som i utgangspunktet går ut sin stønadperiode mellom 1. juli og 29. september.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at det per 20. september 2021 var 3100 personer som har siste stønadsdag 30. september 2021 etter utløp av ordinær

makstid. Dette gir kun en oversikt over hvilke vedtak som utløper, men gir ingen informasjon om status i oppfølgingen. Tallene kan ikke si noe om hvor stor andel som ikke er ferdig avklart. Tallene inkluderer personer som:

- Kan få forlengelse etter unntaksregelverket (§ 11-12, 2. ledd)
  - Kan bli avklart til arbeid (§ 11-17) eller uføretrygd
  - Kan få avklart rett til en annen ytelse (eks. tiltakspenger, kvalifiseringsstønad eller økonomisk sosialhjelp)
  - Personer som ikke har fått avklart videre rettigheter
- Selv om et formelt vedtak ennå ikke foreligger, kan situasjonen for flere av de 3100 personene være avklart. Det enkelte NAV- kontor vil ha opplysninger om status i oppfølgingen, men det finnes ingen samlet oversikt over dette da det krever at det gjennomføres en manuell gjennomgang av hver enkelt sak.

Regjeringen har ikke foreslått ytterligere forlengelser av stønadperioden for mottakere av AAP som følge av covid-19. Alle personer med nedsatt arbeidsevne og andre som har behov for arbeidsrettet bistand fra NAV har imidlertid rett til oppfølging fra etaten, jf. NAV-loven § 14a. Rett til oppfølging gjelder også personer som er omfattet av karensbestemmelsen og som trenger bistand fra NAV. Dersom man etter avsluttet mottak av AAP fortsatt har nedsatt arbeidsevne, har man rett på oppfølging fra NAV.

Direktoratet har forsikret meg om at NAV prioriterer avklaringen av makstidssakene høyt, og jobber hardt for at alle får avklart sin situasjon før ytelsen opphører.

SPØRSMÅL NR. 2987

Innlevert 20. september 2021 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 28. september 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

I januar 2021 (besvarelse nr. 850) la arbeidsministeren til grunn at om lag 7 000 personer vil nå maksimaltid på arbeidsavklaringspenger fra oktober 2021 og ut året.

Hvor mange anslår arbeidsministeren nå at vil falle ut av ordningen fra 1. oktober og hva vil regjeringen gjøre for å trygge inntekten til de som ikke er ferdig avklart mot arbeid eller uføretrygd?

Svar:

Det er i flere omganger innført tiltak for å lette konsekvensene av koronapandemien for mottakere av arbeidsavklaringspenger (AAP). Mottakere av AAP i perioden 16. mars-31. oktober 2020 fikk stønadperioden forlenget med seks måneder. Begrunnelsen var at konsekvensene av pandemien medførte at mange aktiviteter og dermed framdrift for mottakere av arbeidsavklaringspenger ble satt på vent. Det ble i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2021 gjeninnført tiltak for personer som mottar arbeidsavklaringspenger under arbeidsavklaring. Tiltaket innebærer at det gis rett til forlengelse ut septem-

ber 2021 for mottakere som i utgangspunktet går ut sin stønadsperiode mellom 1. juli og 29. september.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at det per 20. september 2021 var 3100 personer som har siste stønadsdag 30. september 2021 etter utløp av maksperiode. Dette gir kun en oversikt over hvilke vedtak som utløper, men gir ingen informasjon om status i oppfølgingen. Tallene kan ikke si noe om hvor stor andel som ikke er ferdig avklart. Tallene inkluderer personer som:

- Kan få forlengelse etter unntaksregelverket (§ 11-12, 2. ledd)
  - Kan bli avklart til arbeid (§ 11-17) og uføretrygd
  - Kan ha fått avklart rett til en annen ytelse (eks. tiltakspenger, kvalifiseringsstønad eller økonomisk sosialhjelp)
  - Personer som ikke har fått avklart videre rettigheter
- Selv om et formelt vedtak ennå ikke foreligger, kan situasjonen for flere av de 3100 personene være avklart.

Det enkelte NAV- kontor vil ha opplysninger om status i oppfølgingen, men det finnes ingen samlet oversikt over dette da det krever at det gjennomføres en manuell gjennomgang av hver enkelt sak.

Regjeringen har ikke foreslått ytterligere forlengelser av stønadsperioden for mottakere av AAP som følge av covid-19. Alle personer med nedsatt arbeidsevne og andre som har behov for arbeidsrettet bistand fra NAV har imidlertid rett til oppfølging fra etaten, jf. NAV-loven § 14a. Rett til oppfølging gjelder også personer som er omfattet av karensbestemmelsen og som trenger bistand fra NAV. Dersom man etter avsluttet mottak av AAP fortsatt har nedsatt arbeidsevne, har man rett på oppfølging fra NAV.

Direktoratet har forsikret meg om at NAV prioriterer avklaringen av makstidssakene høyt, og jobber hardt for at alle får avklart sin situasjon før ytelsen opphører.

SPØRSMÅL NR. 2988

Innlevert 20. september 2021 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 29. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

I energiministerens svar til meg på et skr. spørsmål 07.06.2021 om flysikkerheten rundt vindkraftverk på Haramsfjellet, viser hun til et brev fra Avinor Flysikring AS til Avinor datert 20.04.2021. Brevet viser til Eurocontrols retningslinjer av 2014. Her kreves det en «detailed impact assessment» når avstand mellom radar og turbiner er mindre enn 16 km. En slik detaljert vurdering finnes ikke, og statsråd Bru henviser til luftfartsmyndighetene.

Derfor, vil statsråden ta grep for faglig holdbare sikkerhetsvurderinger i saken?

BEGRUNNELSE:

Tung ekspertise på luftfartssikkerhet, bl.a. flygeleder, radarekspert og piloter setter store spørsmålstejn ved vurderingen av Haramsøya vindkraftverk i et flysikkerhetssperspektiv for nærliggende flyplass (Vigra). Jeg har i flere spørsmål til Olje- og energiministeren forsøkt å få svar på spørsmål rundt dette, og jeg kjenner også til at lokalt miljø, gjennom Haramidøutvikling har forsøkt å få et møte med Samferdselsministeren om spørsmålet uten å lykkes.

Jeg er kjent med den brevutvekslingen som har foregått mellom advokatfirmaet Øverbø Gjørtz DA i Molde og Luftfartstilsynet i saken.

Den erfarne flygelederen Odd Inge Løtveit sier rett ut at Luftfartstilsynet kan her anmeldes for useriøs eller dårlig forvaltningsskikk. Luftfartstilsynet skriver i et svarbrev at de innrømmer å ikke ha fulgt anbefalingene fra Eurocontrol, men at dette ikke er lovfestet og dermed ikke kan anses å være saksbehandlingsfeil.

Flygelederen plukker fra hverandre svarbrevene fra Luftfartstilsynet bit for bit.

Kritikerne mener at Luftfartstilsynet ikke følger opp klare forpliktelser de har overfor Eurocontrol. I stedet benytter de seg av “nye vurderinger” fra Avinor som er helt uten innhold. Dette er useriøst og noen mener det kan ende med ulykker utenfor Gamlemsveten radar.

Derfor er det viktig at statsråden ser nøye på denne saken slik at han ikke i ettertid kan lastes for å ha tatt for lett på den.

I mer enn 10 år har Forsvarets Forskningsinstitutt sett på rotorbladens påvirkning av radarsignal. Forskerne konkluderer med store problemer og anbefaler klare sikkerhetssoner rundt radarstasjoner, helst 30 km. Derfor har man stoppet flere vindkraftanlegg rundt Ørlandet og på Vardafjell, men rapporten er ikke brukt ang Haram vindkraftanlegg utenfor Gamlemsveten Radarstasjon, rett ved Vigra Lufthavn. For ordens skyld: Avstanden mellom radaranlegg og turbiner er i denne saken 11,3 km. SIN-

TEF har også laget en rapport en grundig rapport der de sier at det ikke finnes et Colombi egg for avbøtende tiltak. <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/201903419/2731166>

https://publikasjoner.nve.no/rapport/2019/rapport2019_10.pdf

Svar:

Luftfartstilsynet har, ut fra den tekniske og operative kunnskap som er tilgjengelig på dette fagområdet i dag, informert meg om at det har konkludert med at det er gjort tilstrekkelige og faglig holdbare vurderinger av sikkerheten i denne saken. Luftfartstilsynets vurderinger skal blant annet være basert på tidligere tekniske vurderinger av hvordan refleksjoner fra vindmøllene kan påvirke radarens dekningsområde og gi uønskede refleksjoner, tekniske vurderinger av bruk av flere radarsensorer, filtreringer i radarfremvisersystemet og av bruk av ulike typer systemer for overvåking. Videre opplyser tilsynet å ha foretatt operative vurderinger knyttet til bruken av radaren i innflyging og underveistjeneste, type luftrom og trafikkmengde. Luftfartstilsynet har formidlet at de i sine

vurderinger har konsultert Avinor Flysikring AS, som ved siden av tilsynet selv har stor kompetanse på området.

Jeg er også kjent med at Luftfartstilsynet i flysikkerhetsvurderingene har vektlagt at Gamlemsveten er en radar som først og fremst er etablert for å gi tilstrekkelig radardekning for underveistjenesten, og at radaren også gir god radardekning i innflygingen til Vigra. Videre er det slik at dagens overvåkingssystemer ikke lenger bare består av radarsensorer, men også GPS-baserte systemer som ikke påvirkes av vindkraftverk. Jeg er også kjent med at Gamlemsveten radar skal oppgraderes, og at det forventes at mer avanserte filter på radarsensoren vil fjerne eventuelle refleksjoner fra vindmølleparken på Haramsfjellet.

Når det gjelder henvisningen til anbefalinger gitt av Eurocontrol, er det slik at de vesentlige av disse er hensyntatt gjennom oppdatering av radar, og filtrering av områder som kan gi refleksjoner. Jeg viser også til at Forsvarets anbefalinger er basert på militære operasjoner der det ofte flys lavt. Forsvarets operasjoner er ikke sammenlignbare med sivile operasjoner.

Jeg legger til grunn at det i denne saken er foretatt faglig holdbare sikkerhetsvurderinger og at hensynet til flysikkerheten er ivaretatt.

SPØRSMÅL NR. 2989

Innlevert 21. september 2021 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 27. september 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Statsråden opplyste i debatt med meg i Dagsnytt atten på NRK 20.9.21 at vi uten vansker kunne fortsette direktetildeling av jernbanestrekninger for persontransport til togoperatører også etter at Jernbanepakke 4 fra EU er vedtatt og implementert i norsk lovverk. Statsråden mente at dette var mulig gjennom en god begrunnelse til EU.

Kan statsråden utdype hva slags begrunnelser han har i tankene som kan gi direktetildeling og ikke anbudsprosess, uten å komme i konflikt med konkurranseregelverket?

Svar:

Jeg vil takke for en god debatt med representanten Nævra og muligheten til å utdype dette temaet. Jeg vil også presisere at jeg ikke har sagt at man må begrunne en eventuell direktetildeling "til EU". Dette må bero på en misforståelse

av hvordan vi gjennomfører fjerde jernbanepakke. Som beskrevet i lov- og samtykkeproposisjonen om fjerde jernbanepakke, vil ikke EUs organer ha noen myndighet til å håndheve det aktuelle regelverket om tildeling av persontogkontrakter overfor Norge. Det er EFTAs overvåkingssorgan, ESA, som vil påse at EFTA-statene overholder sine forpliktelser etter EØS-avtalen på dette området. Statens jernbanetilsyn som markedsovervåkingssorgan har også en rolle med å vurdere om dette regelverket er riktig etterlevd.

I debatten sa jeg at det er et stort rom for unntak etter de nye reglene i fjerde jernbanepakke. Dette gjelder først og fremst bestemmelsene i kollektivtransportforordningen som gir mulighet til å tildele kontrakter uten å gjennomføre anbudskonkurranse. Jeg legger til grunn at det er dette "konkurranseregelverket" representanten Nævra viser til i spørsmålet.

Kollektivtransportforordningen, som nå er endret som en del av fjerde jernbanepakke, inneholder krav til

fremgangsmåten for inngåelse av kontrakter om offentlig tjenesteyting, og innholdet i slike avtaler. Endringene får betydning for kjøp av kollektivtransporttjenester på både vei og bane. Hovedregelen er at kontrakter om offentlig tjenesteyting skal inngås etter en anbudskonkurranse, men det er også adgang til direktetildeling i enkelte opplistede situasjoner. Disse er omtalt nærmere i departementets høringsnotat om nye forskrifter som gjennomfører fjerde jernbanepakke av 26. juni 2020, tilgjengelig på www.regjeringen.no.

Unntakene jeg viste til i debatten er for det første adgangen til å direktetildeler avtaler i en overgangsperiode frem til 25. desember 2023. Dette går frem av overgangsbestemmelsen i artikkel 8, som viser til at det nåværende generelle unntaket for jernbanekontrakter etter artikkel 5 nr. 6 oppheves med virkning fra 25. desember 2023. Varigheten av slike kontrakter skal være høyst ti år.

Jeg har også merket meg unntaket som gjelder når man kan vise at direktetildeling vil kunne føre til bedre kvalitet eller mer kostnadseffektive tjenester ut fra visse særtrekk ved det aktuelle jernbanenettet. Dette går frem av nytt nr. 4a i artikkel 5 i forordningen. Jernbanedirektoratet vil da kunne direktetildeler en kontrakt om offentlig tjenesteyting med jernbane når dette er berettiget ut fra relevante særtrekk i det aktuelle markedet og jernbanenettet, og dette vil føre til bedre kvalitet på tjenestene og/

eller større kostnadseffektivitet sammenlignet med tidligere tildelte kontrakter. Det var særlig dette unntaket jeg snakket om i debatten 20. september. Ved bruk av denne unntaksmuligheten vil Statens jernbanetilsyn kunne vurdere om vilkårene for direktetildeling er oppfylt hvis noen ber om det.

Det vil altså være adgang til direktetildeling dersom man kan begrunne at dette er et bedre alternativ enn konkurranseutsetting. Denne regjeringen har gradvis innført konkurranse om persontogkontraktene fordi vi mener godt tilrettelagte konkurranser vil kunne gi de rette virkningene i form av mer effektive tog tjenester med et minst like godt tilbud til de reisende for et lavere statlig bidrag. Samtidig stimulerer konkurranse til nyskaping og innovasjon for å få flere til å reise med tog. Vi ser at vi allerede kan høste av de grepene vi har gjort. Togtilbudet blir stadig bedre og mer attraktivt for de reisende, og staten betaler mindre nå enn vi ville ha gjort hvis vi hadde fortsatt med direktetildelte kontrakter for hele jernbanenettet. Jeg forventer at en ny regjering som heller ønsker å direktetildeler disse kontraktene kan vise til gode grunner for å gjøre det. Kriteriene som oppstilles i unntaksbestemmelsen jeg viste til, er et godt utgangspunkt for hvordan man bør begrunne en direktetildeling. Og som nevnt innledningsvis skal dette ikke begrunnes overfor noe EU-organ, men norske myndigheter og domstoler, eller ESA.

SPØRSMÅL NR. 2990

Innlevert 21. september 2021 av stortingsrepresentant Ulf Isak Leirstein

Besvart 27. september 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Norske bedrifter skylder staten flere milliarder i utsatte skatter og avgifter. Betalingsfristen har blitt utsatt til 31. oktober.

Har regjeringen oversikt over mye i skatter og avgifter som næringslivet skylder, og hva tenker regjeringen om nedbetalingstid for bedriftene?

Svar:

Den midlertidige ordningen for betalingsutsettelse av skatte- og avgiftskrav ble innført i juni 2020 for å dempe likviditetsbelastningen for bedrifter og næringsdrivende som er rammet økonomisk av koronapandemien. Ordningen åpner for en forenklet søknadsbehandling med

lempeligere vilkår enn etter de ordinære reglene for betalingsutsettelse. Etter ordningen kan det gis utsettelse for de fleste skatte- og avgiftskrav, og for krav som innkreves etter lov om Statens innkrevingsentral.

Ordningen ble forlenget til 30. juni 2021 ved behandlingen av Prop. 79 S (2020-2021). Allerede utsatte krav ble da automatisk innvilget utsettelse til 30. juni 2021. Videre ble det åpnet for at nye krav med forfall mot 30. juni 2021 kunne få utsettelse, med unntak for merverdiavgiftskrav med forfall etter 12. april 2021. Finansdepartementet la til grunn at forlengelsen ville øke faren for mislighold, og for at staten taper prioritert ved eventuell konkurs på flere krav. På usikkert grunnlag ble forlengelsen anslått å gi et provenytap på om lag 200 mill. kroner.

I Prop. 194 LS (2020-2021) la regjeringen frem et forslag til strategi for å avvikle ordningen. Den innebar

at ordningen ble faset ut for alle nye krav fra og med 30. juni 2021. Samtidig ble oppstart av innbetaling av utsatte krav forskjøvet til 31. oktober 2021 og avdragsperioden økt til 12 måneder. På usikkert grunnlaget ble det anslått at forslaget ville gi et provenyutap på 150 mill. kroner. Det beregnes ordinær forsinkelses-rente på kravene, som for tiden er på 8 pst., se omtale i Prop. 1 S Tillegg 1 (2020-2021), Prop. 79 S (2020-2021) og Prop. 194 LS, og Stortinget har sluttet seg til dette.

I Prop. 194 LS (2020-2021) anslo departementet at det per 30. juni 2021 ville være om lag 6 mrd. kroner ut-

estående i den midlertidige utsettelsesordningen. Ny informasjon fra Skatteetaten viser at det per 15. september 2021 er utestående om lag 4,5 mrd. kroner. Det innebærer at ordningen enten har blitt mindre brukt enn tidligere antatt eller at flere har tilbakebetalt før fristen for første avdrag. Av de 4,5 mrd. kroner i utestående gjeld er om lag 3,4 mrd. kroner utestående merverdiavgift. De samlede inntektene fra merverdiavgiften er til sammenligning anslått til 338 mrd. kroner i 2021.

SPØRSMÅL NR. 2991

Innlevert 21. september 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 30. september 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Jeg ber Miljødepartementet om innsyn i kontakten mellom Miljødirektoratet og Direktoratet for strålevern, og Åsland Næringspark Eiendom og Statens vegvesen som er grunneierne.

Kan jeg be spesielt om innsyn om påleggene som direktoratene har sendt i 2021 til grunneierne, og tilbakemeldingen på disse varslene?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til spørsmål og svar på Dokument nr. 15:2963 (2020-2021).

Svar:

Saka om området på Taralrud som er fylt med alunskifer følger alminneleg saksgang. Det inneber at alle dokument i saka blir arkivert og er dermed tilgjengeleg for offentlegheita gjennom offentleg postjournal, www.einnsyn.no. Dette gjeld også for varsla som blei sendt frå Direktoratet for strålevern og atomtryggleik og Miljødirektoratet til Åsland Næringspark Eiendom (ÅNE) og Statens vegvesen (SVV) i sommar.

Per nå har miljømyndighetene berre sendt varsel om pålegg til partane. Desse varsla blei sendt i brev til Åsland Næringspark Eiendom og Statens vegvesen datert 23. juni 2021 og 21. juni 2021. Kommentaranne frå Åsland Næringspark Eiendom og Statens vegvesen blei sendt til direktorata i brev datert 17. september 2021. Direktorata vil vur-

dere kommentarane frå partane og vil deretter utarbeide pålegg.

Kommentarane frå Åsland Næringspark Eiendom og Statens vegvesen blei mottekne i direktorata for få dagar sia, men vil bli tilgjengeleg på offentleg postjournal innan kort tid.

SPØRSMÅL NR. 2992**Innlevert 22. september 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 27. september 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Har det vært en økning i kriminaliteten på kollektivknutepunktene i Oslo, hvis ja, hvor stor har økningen vært pr. måned inneværende år, og hvilke tiltak tenker statsråden å iverksette?

BEGRUNNELSE:

I de siste måneders mediebilde har det fremkommet flere episoder med volds- og vinningskriminalitet i tilknytningen til Oslos kollektivknutepunkter. Dette gjelder i særlig grad t-banens stasjoner.

Vinningskriminaliteten synes i hovedsak å dreie seg om væpnede ran, hvor forskjellige gjenstander har vært benyttet, men hvor kniv tilsynelatende er det våpenet som er mest brukt. Voldskriminaliteten synes også i hovedsak å være begått med våpen, herunder har det vært rapportert om flere skyteepisoder.

Det fremstår som om kollektivtransporten har blitt en arena for ransmenn i sin jakt på ofre. Men den siste tids mediedekning har også etterlatt et inntrykk av at kollektivtransporten kan ha blitt en arena for konflikter og oppgjør innad i kriminelle miljøer.

En økning i kriminaliteten rundt hovedstadens kollektivtransport, hvor ofrene i stor grad fremstår som å være tilfeldig utvalgt, er klart egnet til å skape utrygghet i befolkningen og vil kunne få stor innvirkning på folks hverdag dersom det setter seg en frykt for å benytte seg av kollektivtransporten.

Det synes på denne bakgrunn å være behov for en målrettet kriminalitetsforebyggende innsats rundt Oslos kollektivknutepunkter, for å få bukt med økende kriminalitet og dertil hørende utrygghetsfølelse i befolkningen.

Svar:

Det fremkommer ikke av politiets straffesaksregister hvorvidt lovbrudd er begått på kollektivknutepunktene. Politidirektoratet opplyser imidlertid at Oslo politidistrikt har gjort en vurdering av de aktuelle saker og sakstyper, og de ser ikke at det er grunnlag for å anta at kriminaliteten i tilknytning til kollektivtransport har økt.

At det forekommer flere hendelser på kort tid, betyr ikke nødvendigvis at det overordnede situasjonsbildet er i endring. I Oslo politidistrikt har det vært en nedgang på 32 prosent i ransmeldelser totalt per 30. august 2021, målt mot samme periode i 2020. Anmeldelser der kniv er brukt, har også gått ned fra 2020 til 2021. Videre har det

vært en reduksjon i antallet ran med fornærmede i alderen 10 til 17 år. Anmeldelser av fysisk vold med kroppsskade har også gått ned sammenlignet med samme periode i 2020.

Reduksjonen i antall anmeldelser for disse ulike kriminalitetsformene har forekommet til tross for gradvis gjenåpning av samfunnet i 2021. Antallet anmeldelser i 2021 er også betydelig lavere enn de fem foregående årene. Når det gjelder barn og unge som blir utsatt for ran av jevnaldrende, identifiserer Oslo politidistrikt mistenkte i så godt som alle sakene. Det å oppklare sakene er i seg selv svært viktig og legger grunnlag for effektive forebyggende tiltak.

Politidirektoratet opplyser at politiet øker patruljeringen i tilknytning til kollektivtrafikkens linjer. Videre har Oslo politidistrikt en spisset innsats mot strategisk utvalgte personer for å forebygge, avverge og stanse konflikter i kriminelle miljøer, herunder å beslaglegge våpen. Samarbeid med relevante aktører er sentralt.

Regjeringen la før sommeren frem en stortingsmelding om barne-, ungdoms- og gjengkriminalitet. I stortingsmeldingen beskrives status og utvikling og regjeringens igangsatte og planlagte tiltak for å forebygge og bekjempe barne-, ungdoms- og gjengkriminalitet. Å forebygge og bekjempe kriminalitet er et arbeid som krever bred innsats på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer, samarbeid med private virksomheter og frivillige organisasjoner. Jeg mener vi er godt i gang med dette arbeidet, og ser frem til Stortingets behandling av meldingen.

SPØRSMÅL NR. 2993

Innlevert 23. september 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 6. oktober 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kan jeg be statsråden gi en oversikt over antall døgnplasser innen psykisk helsevern og hvordan utviklingen i antall plasser har vært årlig fra 2000 til 2021, og kan jeg også be om en oversikt over døgnplasser fordelt på geografi og alder (barn og unge / voksne)?

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra representanten Bjørnar Moxnes om døgnplasser i psykisk helsevern. Jeg har forelagt spørsmålet til Helsedirektoratet, og under gis en oversikt over tall for døgnplasser for årene 2000-2020 fordelt på psykisk helsevern voksne og barn/unge.

Helsedirektoratet gjør oppmerksom på at tallene er presentert på regionnivå for hele perioden, også for årene før eierskapsreformen trådte i kraft i 2002. Det er også operert med region Sør-Øst for hele perioden. De private institusjonene med avtale med regionene er underlagt tilknytningsregion for å kunne beregne plasser per innbygger. Foruten Diakonhjemmet Sykehus og Lovisenberg Diakonale Sykehus, samt noen institusjoner i Helse Vest, har ikke de private aktørene områdeansvar med eget opptaksområde, men tilbud på regionsnivå. Det er derfor ikke presentert tall per helseforetak, da de private utgjør en sentral del av tjenestetilbudet. Det er gjort enkelte korrigeringer i antall plasser for årene 2015-2019 for psykisk helsevern voksne.

Utvikling i antall døgnplasser fra 2000 – 2020, psykisk helsevern voksne:

År	Døgnplasser psykisk helsevern voksne (PHV-V)	Antall	Døgnplasser per 10 000 innbyggere
2000	Døgnplasser PHV-V	5769	16,8
2001	Døgnplasser PHV-V	5517	16,0
2002	Døgnplasser PHV-V	5445	15,7
2003	Døgnplasser PHV-V	5296	15,2
2004	Døgnplasser PHV-V	5169	14,7
2005	Døgnplasser PHV-V	5005	14,1
2006	Døgnplasser PHV-V	4980	13,9
2007	Døgnplasser PHV-V	4746	13,0
2008	Døgnplasser PHV-V	4557	12,3
2009	Døgnplasser PHV-V	4433	11,8
2010	Døgnplasser PHV-V	4334	11,4
2011	Døgnplasser PHV-V	4194	10,8
2012	Døgnplasser PHV-V	4004	10,2
2013	Døgnplasser PHV-V	3857	9,7
2014	Døgnplasser PHV-V	3757	9,3
2015	Døgnplasser PHV-V	3669	9,0
2016	Døgnplasser PHV-V	3546	8,6
2017	Døgnplasser PHV-V	3449	8,3
2018	Døgnplasser PHV-V	3379	8,0
2019	Døgnplasser PHV-V	3333	7,8
2020	Døgnplasser PHV-V	3284	7,7

Utvikling i antall døgnplasser fra 2000 – 2020, psykisk helsevern barn og unge:

År	Døgnplasser psykisk helsevern barn og unge (PHV-BU)	Antall	Døgnplasser er 10 000 innbyggere
2000	Døgnplasser PHV-BU	297	2,8
2001	Døgnplasser PHV-BU	315	3,0
2002	Døgnplasser PHV-BU	312	2,9
2003	Døgnplasser PHV-BU	333	3,1
2004	Døgnplasser PHV-BU	326	3,0
2005	Døgnplasser PHV-BU	331	3,0
2006	Døgnplasser PHV-BU	343	3,1
2007	Døgnplasser PHV-BU	342	3,1
2008	Døgnplasser PHV-BU	331	3,0
2009	Døgnplasser PHV-BU	337	3,0
2010	Døgnplasser PHV-BU	334	3,0
2011	Døgnplasser PHV-BU	321	2,9
2012	Døgnplasser PHV-BU	309	2,8
2013	Døgnplasser PHV-BU	313	2,8
2014	Døgnplasser PHV-BU	301	2,7
2015	Døgnplasser PHV-BU	303	2,7
2016	Døgnplasser PHV-BU	306	2,7
2017	Døgnplasser PHV-BU	310	2,7
2018	Døgnplasser PHV-BU	310	2,8
2019	Døgnplasser PHV-BU	301	2,7

Døgnplasser psykisk helsevern voksne per region:

	Region Sør-Øst	Region Vest	Region Midt	Region Nord	Total
2000	3288	1275	761	445	5769
2001	3136	1236	696	449	5517
2002	3081	1239	679	446	5445
2003	3014	1207	646	429	5296
2004	2951	1127	667	424	5169
2005	2862	1079	648	416	5005
2006	2836	1074	643	427	4980
2007	2711	991	594	450	4746
2008	2582	956	574	445	4557
2009	2503	912	551	467	4433
2010	2461	885	554	434	4334
2011	2333	880	541	440	4194
2012	2197	858	535	414	4004
2013	2096	846	511	404	3857
2014	2052	829	487	389	3757
2015	2012	806	462	389	3669
2016	1938	782	457	369	3546
2017	1859	761	451	378	3449
2018	1835	736	437	371	3379

2019	1818	740	426	349	3333
2020	1778	738	422	346	3284

Døgnplasser psykisk helsevern barn og unge per region:

	Region Sør-Øst	Region Vest	Region Midt	Region Nord	Total
2000	186	49	32	30	297
2001	192	51	37	35	315
2002	194	49	33	36	312
2003	211	54	37	35	337
2004	201	58	37	30	326
2005	200	58	39	34	331
2006	207	63	39	34	343
2007	202	61	40	39	342
2008	191	61	40	39	331
2009	191	59	42	45	337
2010	190	57	42	45	334
2011	176	56	42	47	321
2012	174	57	39	39	309
2013	177	57	39	40	313
2014	175	50	36	40	301
2015	176	51	36	40	303
2016	180	51	35	40	306
2017	171	55	34	42	302
2018	178	55	35	42	310
2019	171	55	34	41	301
2020	172	55	32	41	300

Det har de siste årene vært stor oppmerksomhet om døgnplasser. Pasienter som har behov for døgnbehandling skal få dette. Samtidig må hele tjenestetilbudet ses i sammenheng. Det har skjedd store endringer innen feltet gjennom mange år, og i dag har vi et bredt tilbud i kommuner og i spesialisthelsetjenesten. Tilbudet er basert på erkjennelsen av at mennesker med psykiske lidelser og rusmiddelproblemer har de samme behov for å kunne leve vanlige liv som alle andre.

Vi vet at det er variasjon i tilbudet og at sammensetningen av tilbudet ikke fult ut treffer fremtidens behov. I 2019 fikk derfor helseregionene i oppdrag å vurdere hvor stort behovet for psykisk helsehjelp og rusbehandling vil bli fremover og revidere dagens framskrivingsmodell. Dette omfatter døgnplasser, polikliniske tilbud og ambulant behandling, i tillegg til vurdering av om det er grupper som vil trenge flere helsetjenester i fremtiden. Rapporten fra arbeidet, som nå er levert, vil være et viktig kunnskapsgrunnlag for helseregionenes dimensjonering og organisering av psykisk helsevern og rusbehandling frem mot 2040.

SPØRSMÅL NR. 2994**Innlevert 24. september 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 4. oktober 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvilket handlingsrom har myndighetene til å instruere Statnett til å ta ned eksporten av strøm i de nye utenlandskablene for å dempe strømprisveksten, både ut fra EØS-avtalens paragraf 112, og bestemmelser i Acer-avtalen?

BEGRUNNELSE:

Strømprisene ligger nå på et rekordhøyt nivå, og en vanlig husholdning kan regne med å få strømrregninga si tredoblet. Åpningen av strømkabelen NordLink til Tyskland i vår førte til markant høyere strømpriser i Sør-Norge. I neste uke, 1. oktober, setter staten gjennom Statnett i gang prøvedrift på den nye eksportkabelen North Sea Link. Den strekker seg 1700 kilometer fra Suldal i Rogaland til Blyth i England. Denne kabelen kan eksportere 10 TWh i løpet av et år. Det tilsvarer nesten fem ganger strømforbruket til hele Trondheim by på et år, eller godt over dobbelt så mye som Hydros aluminiumsfabrikk i Sunndal bruker på å produsere 330 000 tonn aluminium i løpet av et år.

I retur for krafteksporten til England, får vi de høye engelske strømprisene. Statnett vedgår selv at strømprisen vil øke når kabelen kommer i drift, akkurat som strømprisen økte da NordLink ble satt i drift.

EØS-avtalens artikkel 112 åpner for at det er mulig å ta grep dersom det oppstår alvorlige økonomiske, samfunnsmessige eller miljømessige vanskeligheter. Strømkrisen vi nå står i, vil skape økonomiske problemer for mange husholdninger i Norge, og kan sette framtiden til norsk industri på spill.

Svar:

Det er flere faktorer som bidrar til at de norske strømprisene varierer og nå er på et høyt nivå, og kraftsystemet i Norge og landene omkring oss er mer sammensatt enn bakgrunnen for spørsmålet kan gi inntrykk av.

En stor andel vannkraft i den norske og svenske produksjonsmiksen gjør at variasjoner i tilsig til vannmagasinene har stor effekt på prisvariasjonen i Norden. Mens sommeren 2020 var preget av stort kraftoverskudd og historisk lave kraftpriser, har vi denne sommeren opplevd tørt vær og lav fyllingsgrad i magasinene i flere deler av landet. Kraftprisene påvirkes også av prisene i landene vi handler kraft med. Prisene på CO₂-kvoter, gass og kull har vært svært høye det siste året. Flere europeiske land opplever nå en sterk økning i kraftprisene.

Norge har handlet kraft med våre naboland i flere tiår, og dette har vært til nytte for både norske produsenter og strømforbrukere. Mulighetene til å handle kraft har vært viktig for den norske forsyningssikkerheten og gitt handelsinntekter til Norge. Norsk kraftproduksjon er i all hovedsak eid av kommuner, fylkeskommuner og staten. Krafthandelen gir inntekter gjennom skatter, avgifter og utbytter, til ulike deler av landet.

Virkningene av utenlandskabler på norske kraftpriser er usikker, og avhenger både av situasjonen i Norge og i landene rundt oss. Statnett har tidligere beregnet at norske kraftpriser vil øke med 2-4 øre per kWh som følge av kablene til Tyskland og Storbritannia. Dette er anslag som gjelder som gjennomsnitt over hele kablens levetid. Prisivirkningene i enkeltperioder kan være større eller mindre enn dette. Prisene i Norge er nå lavere enn i Storbritannia.

Krafthandelen over landegrensene reguleres blant annet av internasjonale avtaler som EØS-avtalen og egne avtaler mellom Statnett og deres partnere på utenlandsforbindelsene. Som følge av Brexit, har Norge også fremforhandlet en frihandelsavtale med Storbritannia, som erstatter EØS-avtalens regulering av det økonomiske samarbeidet mellom landene. Frihandelsavtalen trer i kraft så snart Storbritannia har gjennomført godkjennelsesprosedyrene. Frem til da har Norge og Storbritannia blitt enige om å videreføre EØS-avtalens bestemmelser om blant annet handel med varer. Norge og Storbritannia har også inngått en avtale om grensekryssende krafthandel og samarbeid om overføringsforbindelser for kraft. Avtalen legger overordnede rammer for krafthandelen mellom landene. Formålet med avtalene er blant annet å legge til rette for en fri krafthandel, uten hindringer mellom landene. Handel skal skje etter prissignaler slik at kraften flyter dit den til enhver tid trengs mest.

Representanten viser i spørsmålet til bestemmelser i "ACER-avtalen". Jeg er ikke sikker på hva han sikter til her, da det ikke er noen særskilt ACER-avtale. Norges deltakelse i ACER er regulert i EUs tredje energimarkedspakke som er en del av EØS-avtalen.

Kraft defineres som en vare både i EØS-avtalen og frihandelsavtalen, og omfattes derfor av avtalens bestemmelser om varehandelsrestriksjoner. I begge disse avtalene er kvantitative restriksjoner på varer forbudt. Det er likevel oppstilt noen unntak fra forbudet mot restriksjoner, og disse unntakene er snevre.

EØS-avtalens artikkel 112 er en beskyttelsesklauseul som gjelder generelt for alle deler av EØS-avtalen, men som det er en svært høy terskel for å benytte. Artikkel 112

slår fast at dersom «alvorlige økonomiske, samfunnsmessige eller miljømessige vanskeligheter» er i ferd med å oppstå i en sektor eller innen et distrikt, kan en avtalepart ensidig treffe egnede beskyttelsestiltak. Bestemmelsen kan kun anvendes dersom vanskelighetene «kan vedvare». Tiltakene skal med hensyn til omfang og varighet begrenses til det som er «strengt nødvendig for å rette opp situasjonen». Det skal fortrinnsvis velges tiltak som «forårsaker minst mulig forstyrrelser for avtalens funksjon». Fremgangsmåten for iverksettelse av tiltak etter artikkel

112 er regulert i artikkel 113, som blant annet slår fast at en part som overveier å treffe beskyttelsestiltak, skal meddele dette til det andre avtalepartene gjennom EØS-komiteen. Dersom beskyttelsestiltak iverksatt av en avtalepart fører til «manglende likevekt mellom rettigheter og forpliktelser etter denne avtale», følger det av artikkel 114 at enhver avtalepart kan, overfor den førstnevnte avtalepart, treffe slike mottiltak. Jeg kan ikke se at den norske kraftforsyningen nå er nær en slik situasjon som artikkel 112 omhandler.

SPØRSMÅL NR. 2995

Innlevert 24. september 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 1. oktober 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Raja

Spørsmål:

Det nye museumsbygget til Telemark Museum i Skien er nå realisert og tatt i bruk, med stor utnyttelse av både budsjett og areal. Forskottering av investeringen utgjør en finansiell belastning for museets ordinære driftsbudsjett, så det er av stor økonomisk betydning at staten utbetaler hele den vedtatte bevilgningen.

Hvorfor har ikke Telemark Museum fått utbetalt de resterende 15 millionene av bevilgningen på 45 millioner kroner over statsbudsjettet, og når vil den resterende summen bli overført?

Svar:

Jeg er glad for at denne regjeringen bidro til å få på plass Telemark Museums nybygg i Brekkeparken i Skien. Tilskuddet på 45 mill. kroner til dette viktige prosjektet ble vedtatt i forbindelse med statsbudsjettet for 2019. Nybygget gir Telemark Museum et nytt ansikt utad, bedre arbeidsforhold for de ansatte, og mulighet til å drive formidling på helårsbasis. Så langt jeg har kunnet bedømme, har prosessen gått bra og resultatet blitt svært vellykket. Det er vanlig at utbetalingene i slike investeringssaker blir periodisert over flere år. Så langt det er mulig, skjer bevilgningene i overensstemmelse med fremdriften og likviditetsbehovet i prosjektene. I dette tilfellet har Stortinget gitt tilsagn om til sammen 45 mill. kroner til prosjektet, hvorav 30 mill. kroner er bevilget og utbetalt. For øvrig henvises til budsjettproposisjonen for 2022 fra Kulturdepartementet, som legges fram 12. oktober.

SPØRSMÅL NR. 2996**Innlevert 24. september 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 4. oktober 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

EUs åledirektiv ble innført i norsk lov i 2007. Men etter møte med grunneiere og besøk ved damanlegg i Kragerøvassdraget, hvor det ikke er gode løsninger for ål, kan jeg ikke se at NVE tar noe nevneverdig hensyn til direktivet ved utstedelse av konsesjoner.

På hvilket vis blir EUs åledirektiv håndhevet i Norge, og mener ministeren at det er det godt nok håndhevet i Kragerøvassdraget?

Svar:

Ålen er i dag oppført på både norsk og internasjonal rødliste for arter, og er klassifisert som kritisk truet. I Norge er det fiskerimyndighetene som har ansvar for å forvalte og beskytte ålen i saltvann, mens miljømyndighetene har det samme ansvaret i ferskvann. I tillegg kan ålen påvirkes av reguleringer i vassdrag som vanskeliggjør opp- og nedvandring. I disse tilfellene har vassdragsmyndighetene et ansvar gjennom forvaltningen av vannressursloven og vassdragsreguleringsloven.

Det som i representantens spørsmål benevnes som "EUs-åledirektiv", er EUs forordning 1100/2007 om tiltak for å gjenoppbygge bestanden av europeisk ål. Denne forordningen er ikke EØS-relevant og ikke innlemmet i EØS-avtalen. Forordningen er dermed ikke bindende for Norge.

Norske myndigheter har uavhengig av dette iverksatt tiltak for å beskytte og styrke bestanden av ål. Alle tre sektormyndigheter har fått utarbeidet utredninger om tilstanden for ål i Norge. Det har blitt gjennomført prosjek-

ter med forskningsfangst og merking av ål for å kartlegge ålens vandringsmønster og utbredelse. Det har også vært gjennomført prosjekter med tanke å forbedre ålens vandringsmuligheter i regulerte vassdrag, herunder også i Kragerøvassdraget. Det er fortsatt behov for ytterligere kunnskapsinnhenting og overvåking for å sikre at de tiltak som gjøres er hensiktsmessige og effektive.

I forbindelse med konsesjonsbehandling av nye vannkraftverk i vassdrag med påviste bestander av ål, blir det gjort faglige vurderinger av ål. I de tilfeller der det blir gitt konsesjon, blir det stilt krav om avbøtende tiltak eller innført hjemmel for at tiltak kan gjennomføres i driftsfasen. Eksempel på slike avbøtende tiltak er løsninger for opp- og nedvandring av ål, krav til lysåpning i varegrind foran inntaket til kraftverket og krav til utforming av inntaket til kraftverket.

I vannkraftverk med eksisterende konsesjoner eller eldre vannkraftverk som er bygget konsesjonsfritt, setter lovgivningen rammer for hvilke tiltak som kan være aktuelle å pålegge anleggseier. Tiltak for å bedre opp- og nedvandringmulighetene for ål vil kunne pålegges ved revisjon av konsesjonsvilkår for eldre vassdragsreguleringer. Dersom sterke miljømessige hensyn tilsier det, kan eldre konsesjonsfrie anlegg kalles inn til konsesjonsbehandling etter vannressursloven. Dette er begge virkemidler som kan ivareta hensynet til ål.

Jeg mener at forvaltningen har gode virkemidler for å ivareta hensynet til ål både ved ny vannkraftutbygging og for eldre vannkraftverk. Tiltak som eventuelt blir pålagt skjer etter en konkret vurdering hvor kostnadene må ses i forhold til nytten.

SPØRSMÅL NR. 2997**Innlevert 24. september 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 4. oktober 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Har regjeringen gått gjennom støtteordningene for personer med alopecia i tråd med merknadene til H og FrP

i Innst 15S - 2017-2018, og hva er resultatet av gjennomgangen?

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet fikk i Innst 15 S (2016-2017) støtte fra samtlige partier i sin merknad om å styrke ordningene spesielt yngre personer med alopecia og at dette ble fulgt opp slik at grensen for særskilt støtte ble økt fra 18 år til 30 år. Fremskrittspartiet og Høyre ba om en gjennomgang i Innst 15 S 2017-2018 for å sikre at ordningene fungerer godt nok og etter regelverkets hensikt. Ber derfor om å få tilbakemelding på om statsråden har gjennomført dette og eventuelt resultatet av gjennomgangen.

Svar:

Stortingsrepresentant Erlend Wiborg stilte 16. november 2016 skriftlig spørsmål til daværende statsråd Anniken Hauglie om ordningen med støtte til parykk etter folketrygdloven til personer med sykdommen alopecia. Representanten viste da til at ordningen er god for de under 18 år, og at det burde vurderes å øke aldergrensen til 26 år. Det ble vist til at stønaden for de over 18 år var for lav og at det ikke var lagt opp til støtte til reparasjoner innenfor dagens ordning.

Daværende statsråd Hauglie viste i sitt svar 18. november 2016 til at for personer over 18 år kunne parykk utgjøre en betydelig kostnad som kan være utfordrende å dekke, særlig for unge mennesker som ikke har kommet seg inn i arbeidslivet. Da en eventuell økning av satsene ville ha en budsjettmessig effekt, ble det vist til at det måtte vurderes i forbindelse med de ordinære budsjettprosessene.

På spørsmålet om reparasjon, uttalte Hauglie følgende i ovennevnte brev:

“Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst meg om at hovedårsaken til at parykker sendes til reparasjon synes å være at parykken mister mye hår. Reparasjonen går da ut på å knytte mer hår til parykken, noe som ofte fører til at formen blir større og parykken mister passformen. Dette medfører at man ikke øker parykkens levetid ved å sende parykken til reparasjon, og at det lønner seg å kjøpe en ny parykk når den gamle begynner å bli utslitt. Jeg vurderer på denne bakgrunn at det ikke vil være hensiktsmessig å innføre støtte til reparasjon av parykk.”

I statsbudsjettet for 2018, jf. Prop. 1 S (2017–2018), foreslo Regjeringen å utvide ordningen med stønad til parykk for personer mellom 18 og 30 år, slik at denne aldersgruppen får dekket utgiftene fullt ut til inntil to tillagede parykker eller seks syntetiske parykker per kalenderår. Utvidelse av denne stønaden gjør at flere i alderen 18 til 30 år vil ha råd til å kjøpe seg en god nok parykk, noe som kan motvirke isolasjon, og dermed også medvirke til at flere gjennomfører utdanning og kommer inn i arbeidslivet. Regjeringen foreslo å bevilge 6,4 mill. kroner til dette formålet. Stortinget sluttet seg til forslaget.

Som det framgår over, har Regjeringen vurdert ordningen både når det gjelder stønadsnivå og eventuell støtte til reparasjon, og foreslått de endringene vi mener er hensiktsmessige.

SPØRSMÅL NR. 2998

Innlevert 24. september 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 1. oktober 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvordan har statsråden fulgt opp Stortingets vedtak 8. juni 2021 om å styrke rettsikkerheten i arbeidsrettsaker?

BEGRUNNELSE:

Stortinget fattet følgende vedtak den 8. juni 2021, etter at FrP tok opp rettssikkerhetsproblemet med at LO benytter ansatte i LO-forbundene som meddommere i sine arbeidsrettssaker, selv om disse er klienter og avhengige av LOs juridiske avdeling:

“Stortinget ber regjeringen utrede mulige endringer i arbeidsmiljøloven der dagens ordning med utnevning av særskilt arbeidslivskyndige meddommere i den enkelte sak etter forslag fra partene, erstattes med et tilfeldig uttrekk av meddommere fra hvert av de særskilt arbeidslivskyndige utvalgene.”

Svar:

I anmodningsvedtak 8. juni 2021 har Stortinget bedt regjeringen utrede mulige endringer i arbeidsmiljølovens regler om oppnevning av arbeidslivskyndige meddommere i stillingsvernsaker.

Arbeids- og sosialdepartementet arbeider med denne saken. I første omgang er det viktig å få dannet et bredt

faktagrunnlag om hvordan meddommerordningen fungerer i dag. Som et ledd i dette har departementet sendt ut brev til arbeidslivets parter og andre relevante aktører for å innhente deres erfaringer med meddommerordningen. Departementet har også kontaktet Domstoladministrasjonen for å få deres vurdering av ordningen, samt innhente erfaringer fra de enkelte domstolene.

SPØRSMÅL NR. 2999

Innlevert 26. september 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 5. oktober 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Vil statsråden finne ei løysing slik at tidlegare løysing for Atløysambandet blir oppretthaldt?

GRUNNGJEVING:

Atløysambandet er eit viktig ferjeavløysingsprosjekt som FrP har jobba lenge med saman med Høgre i regjering. Tidleg i ordninga med ferjeavløysingsordningen oppstod det utfordring då ferjesambandet til Atløy og Bulandet vart rekna som eitt og ikkje to i systemet. Dette ordna dåverande kommunalminister Sanner med ein løysing slik at Atløy likevel fekk full uttelling. Dette har man tatt for gitt i vidare planlegging. Nå har Vestland fylkeskommune fått ein oversikt over mulige tilskott til ferjeavløysing der Atløy sitt tilskott er redusert truleg pga. endringane i inntektsystemet med ulike satsar på ulike samband. Sidan Atløy har vært løfta ut med ein egen løysing meiner eg departementet kunne oppretthaldt det nivået på tilskottet som var forespeila tidlegare. Dette er truleg avgjerande for om Atløysambandet kan realiseres eller ikkje.

Svar:

Når eit ferjesamband blir avløyst eller korta inn av bru eller undersjøisk tunnel får fylkeskommunen redusert rammetilskot knytt til ferjesambandet. Gjennom ferjeavløysingsordninga kan fylkeskommunen behalde dei innsparte ferjemidlane i rammetilskotet som ei delfinansiering av vegprosjektet. Ferjeavløysingsmidlar blir rekna ut ifrå utslag i ferjetilskot i rammetilskotet for fylkeskommunane slik inntektssystemet er på det tidspunktet utrekninga blir gjort. Overslaget som Sogn og Fjordane fylkeskommune fekk i 2018, var basert på utslag i ram-

metilskotet i 2018. Overslaget som Vestland fylkeskommune har fått no, er basert på utslag i rammetilskotet i 2021. I brevet til Sogn og Fjordane i 2018 blei det presisert at dette var eit førebels overslag.

I rammetilskotet i 2018 blei Askvoll–Gjervik–Fure–Værlandet rekna som eitt ferjesamband. Tilskot i rammetilskotet knytt til dette ferjesambandet blei rekna ut som om alle avgangane trafikkerte den fulle rundturlengda frå Askvoll via Gjervik og Fure til Værlandet og attende. Den faktiske situasjonen er at dei fleste avgangane og hovuddelen av trafikken går på strekninga Askvoll–Gjervik, dvs. den delen av ferjesambandet som skal avløysast. Dette avviket mellom berekningstekniske føresetnader og faktisk situasjon gav eit høgare tilskot for dette ferjesambandet enn for liknande ferjesamband andre stadar i landet.

I 2020 blei det gjort fleire justeringar i utrekninga av ferjetilskot i rammetilskotet, for å sikre at ferjesambanda blir handsama likt og dermed gir ei meir rettferdig fordeling mellom fylkeskommunane. Mellom anna har ferjesambandet Askvoll–Gjervik–Fure–Værlandet blitt delt i to samband: Askvoll–Gjervik og Askvoll–Fure–Værlandet. Frå 2020 tek ein òg i større grad omsyn til talet på avgangar per ferjestrekning. Ferjetilskot i rammetilskotet – og dermed ferjeavløysingsmidlar til Atløysambandet – hadde òg blitt lågare om Askvoll–Gjervik–Fure–Værlandet framleis hadde blitt rekna som eitt ferjesamband.

Departementet sitt framlegg om justeringar blei sendt på høyring til fylkeskommunane, og Sogn og Fjordane hadde ikkje merknadar til justeringane.

Utrekning av ferjeavløysingsmidlar for Atløysambandet er i tråd med retningslinene for ferjeavløysingsordninga. Ut ifrå eit viktig omsyn om mest mogleg lik hand-saming av like saker, kan eg ikkje lage ei eiga løysing for

Atløysambandet. Om ein skulle halde på overslaget frå 2018 ville det først bryte med prinsippet om at utrekninga skal ta utgangspunkt i inntektssystemet slik det er på det tidspunktet søknaden blir handsama. Dernest ville Vestland fått meir i ferjeavløysingsmidlar for Atløysambandet enn reduksjonen i rammetilskot, noko som ville måtte finansierast av dei andre fylkeskommunane.

I tråd med merknad frå kommunal- og forvaltningsskomiteen, blei det gitt unntak for endelege søknadar som blei sendt til departementet i 2017, ved at ferjeavløysingsmidlar blei rekna ut basert på inntektssystemet for 2017. Dette unntaket gjeld ikkje Atløysambandet, som det enno ikkje er sendt endeleg søknad for.

SPØRSMÅL NR. 3000

Innlevert 26. september 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 4. oktober 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til forskriftsendring ikke bare nødvendig av hensyn til sjøfolkene, men også av hensyn til rederiene - idet manglende rett til sjømannsfradrag også avskjærer rederiene fra å omfattes av tilskuddsordningen for sysselsetting av sjøfolk (nettolønnsordningen), og reduserer rederienes konkurransekraft både internt i Norge og mot internasjonale aktører?

BEGRUNNELSE:

Jeg har møtt Kystrederiene som over lengre tid jobbet intensivt med å bevare rammevilkårene for den norske nærskipflåten. Skattedirektoratets nye tolkninger av eksisterende rammevilkår har ført til stor usikkerhet blant norsk maritim bransje og Kystrederienes medlemmer. Seinst for få uker siden fikk medlemsrederier innenfor brønnbåt varsler fra Skattemyndighetene om utkastelse fra rederiskatteordningen ettersom de driver avlusning. Svarfristen på varslene var satt til drøye tre uker, til 14 september.

Kystrederiene har nylig oversendt en anmodning om endringer i rederiskatteordningen og i sjømannsfradraget til Finansdepartementet, i håp om at departementet forstår at statlige pålegg ikke må være til hinder for utvikling i næringen. De har også bedt om stans av varsler etc. frem til endringer i rederiskatteordningen er klare.

Det viktigste for nærskipfarten er at utseilingskravet på 30 nautiske mil i rederiskatteordningen fjernes. Norge er unik i EU/EØS sammenheng når det gjelder dette kravet. Det er i dag 22 land som har egen rederiskatteordning, og ingen av de andre landene har et utseilingkrav. Kystrederienes rettslige vurderinger er at det derfor heller ikke er grunnlag for at Norge skal ha et slik krav. Spesielt gjelder dette i havbruksnæringen, som er blant den mest regul-

erte næringen i EØS, med lovpålagte operasjoner som avlusning, notvask, bløgging, prøvetaking, fortøyningssarbeid, mm. Det er etter min vurdering vanskelig å tro at ESA/EU-kommisjonen vil blokkere for å inkludere operasjoner tilknyttet myndighetspålagte krav innenfor den norske ordningen.

ESA har allerede akseptert at den norske ordningen favoriserer brønnbåter. Videre har EU-kommisjonen akseptert at fartøy benyttet for, blant annet, boligformål og konstruksjonsformål omfattes av andre europeiske rederiskatteordninger. Også her kan innretningen endres gjennom en notifisering fra Finansdepartementet til ESA. Etter det vi kan se skal det ikke foreligge EU/EØS-begrensninger eller begrensninger i forhold til statsstøtteregulativet, og en endring kan etter vår vurdering gjennomføres snarlig.

Utseilingskravet på 30 nautiske mil virker også mot sin hensikt som krav i sjømannsfradraget, ved at norske sjøfolk i nærskipfart gjerne ikke blir definert som sjøfolk.

Svar:

Et vilkår for rett til særskilt inntektsfradrag for sjøfolk er at inntekten er opptjent om bord på «skip i fart». Bestemmelsene om «skip i fart» i Finansdepartementets forskrift til skatteloven er i praksis tolket slik at den utseilte distansen er avstanden langs den direkte skipsleia fra turens utgangspunkt til det anløpsstedet som ligger lengst bort. Utseilt distanse må overstige 30 nautiske mil i mer enn to tredjedeler av året for å gi rett til fradrag. Denne forståelsen fremkommer i en uttalelse fra Finansdepartementet av 2. desember 1998. Praksisen innebærer at anløp underveis og tilbaketur, ikke skal regnes med i utseilt distanse.

For rederiskatteordningen, der begrepet «skip i fart» brukes i definisjonen av tillatte fartøyer innenfor ordnin-

gen, er den samme forståelsen tatt inn i Skattedirektoratets Skatte-ABC fra og med 2017/2018-utgaven og i Skattedirektoratets uttalelse av 10. april 2019. Av forarbeidene til rederiskatteordningen fremgår at avgrensningen foretas etter de samme kriteriene som for det særskilte fradraget for sjøfolk, selv om begrunnelsen for de to regelsettene ikke er den samme. Finansdepartementet har ikke innvendinger til de rettslige vurderingene som er gjort av Skattedirektoratet med hensyn til det særskilte fradraget for sjøfolk og rederiskatteordningen.

Jeg mener at det ikke er ønskelig å utvide sjømannsfradraget til flere grupper. Sjømannsfradraget ble innført ved omleggingen av beskatningen av sjøfolk i 1988 for å videreføre skattenivået for dem som var omfattet av de tidligere reglene. En utvidelse av sjømannsfradraget vil øke forskjellsbehandlingen av sjøfolk sammenlignet med andre grupper arbeidstakere som ikke har yrkesfradrag. En utvidelse av fradraget vil også skape nye problematiske

grensedragninger mellom hvem som skal ha fradrag og ikke, og redusere skattegrunnlaget.

Rederiskatteordningen skal motvirke at norske rederier utkonkurreres av utenlandske rederier med mer gunstige vilkår for beskatning. Dette hensynet gjør seg i mindre grad gjeldende for rederier med skip som opererer innenfor begrensede fartsområder i norske farvann.

Finansdepartementet foreslår i et høringsnotat av 24. september 2021 blant annet at skip i innenriksfart over begrenset fartsområde, blir tillatte innenfor ordningen. Inntektene skal beskattes dersom utseilt distanse ikke overstiger 30 nautiske mil i en tredjedel av året eller mer.

I høringsnotatet foreslås det også å åpne for å drive visse typer virksomhet som i dag ikke er tillatt innenfor ordningen (delt virksomhet). Denne tilleggsvirksomheten skal beskattes med ordinær selskapsskattesats. Forslaget kan få betydning blant annet for selskaper med virksomhet knyttet til havbruk, herunder virksomhet i sammenheng med myndighetspålagte krav.

SPØRSMÅL NR. 3001

Innlevert 26. september 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 4. oktober 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Jeg takker for statsrådens tålmodighet og mange svar til meg, men tillater meg likevel å stille følgende spørsmål som ikke er besvart:

Om en norsk borger overfører penger til egen konto/e-wallet i et lovlig utenlandsk e-pengeforetak registrert i et EU-land, finnes det lovhjemmel for å regne dette som betaling til/fra eller på vegne av et spillerselskap?

BEGRUNNELSE:

Statsråden har sagt at det er fullt lov for nordmenn å overføre penger til egen konto/e-wallet i pengeforetak i utlandet (skr. spm. 2612 og 2712).

Samtidig tolker jeg statsråden sitt svar på skr. spm. 2821 at han ikke har til hensikt å reversere vedtak mot MIR limited, og jeg oppfatter hans begrunnelse som at han mener overføringer til MIR kan være på vegne av utenlandske spillerselskaper.

Vi er dermed i en situasjon hvor Lotteritilsynet aktivt gjør vedtak mot overføring til egne e-wallets, selv om disse transaksjonene ifølge kulturministeren ikke er omfattet av loven, og at statsråden forsvarer denne praksisen.

Jeg ønsker derfor å få svar på spørsmålet jeg har stilt, som jeg ikke kan se at er besvart tidligere, selv om statsråden har vært veldig behjelpelig med svar på en rekke tidligere spørsmål. Jeg takker på forhånd for svar på vedlagte spørsmål.

Svar:

Som det fremgår av mine tidligere svar, er lovhjemmelen for betalingsformidlingsforbudet pengespilloven § 2 første ledd tredje punktum. Forbudet er nærmere regulert i forskrift om forbud mot spillbetalingsformidling § 4. Av bestemmelsens andre ledd følger det at betalingsformidlingsforbudet også gjelder betalingstransaksjoner til og fra "andre foretak", herunder også såkalte e-wallets, som formidler betalingstransaksjoner på vegne av pengespillerselskap som ikke har tillatelse i Norge. Om en transaksjon utgjør betaling til/fra eller på vegne av pengespillerselskap avhenger av en konkret vurdering av de faktiske forholdene i saken.

Representanten viser til at "Vi er dermed i en situasjon hvor Lotteritilsynet aktivt gjør vedtak mot overføring til egne e-wallets, selv om disse transaksjonene ifølge Kul-

turministeren ikke er omfattet av loven". Jeg har aldri sagt at slike transaksjoner ikke er omfattet av loven, bare at det er lovlig for nordmenn å benytte tjenester som e-wallets. Det betyr imidlertid ikke at det er lovlig for banker å

formidle betalinger til og fra slike e-wallets, dersom Lotteri- og Stiftelsestilsynet har godtgjort at de knytter seg til pengespill som ikke har norsk tillatelse.

SPØRSMÅL NR. 3002

Innlevert 26. september 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 4. oktober 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at det er lovlig for nordmenn å spille på de utenlandske spillnettsidene som regjeringen/kulturdepartementet i høringen om DNS-blokkering foreslår at skal blokkeres bort/sensureres fra deres internett-tilgang, og vet hun om det finnes andre lovlige aktiviteter som nordmenn velger å foreta seg på nettsider/-tjenester som i dag er sensurert/blokkert bort fra deres internett-tilgang?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har tidligere denne uken sendt ut et høringsbrev om DNS-blokkering som skal sensurere bort/blokkere nordmenns internett-tilgang til spillnettsider som jeg oppfatter at det er helt lovlig for nordmenn å spille på.

Dette oppleves av mange som et sterkt inngrep i friheten til lovlige myndige borgere til å foreta seg lovlige aktiviteter på det frie internettet i tråd med egne ønsker innenfor frihetene ethvert individ har i vårt demokratiske

frie samfunn (uavhengig av myndighetenes preferanser og ønsker).

Svar:

Jeg kan bekrefte at det ikke er forbudt for nordmenn å spille på utenlandske pengespillnettsider. Dette henger sammen med at man ikke har ansett det som formålstjenlig å kriminalisere personer som kan ha spilleproblemer, når målet er å stanse det uregulerte tilbudet. Et forbud mot pengespillvirksomhet uten tillatelse rammer derfor utelukkende den profesjonelle parten, altså pengespilltilbyderen.

På spørsmålet om jeg kjenner til andre lovlige aktiviteter som nordmenn velger å foreta seg på nettsteder som i dag er blokkert, er svaret nei. DNS-blokkering av uregulerte pengespillnettsider er imidlertid allerede tatt i bruk i en rekke andre land i Europa, herunder Belgia, Frankrike, Spania og Danmark.

SPØRSMÅL NR. 3003

Innlevert 27. september 2021 av stortingsrepresentant Morten Wold

Besvart 1. oktober 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Flere norske studenter har doble statsborgerskap. Det er også blitt vanligere at foreldrene har en karriere utenfor Norge, slik at mange nordmenn har adresse i utlandet,

noe som har vist seg å påvirke barnas muligheter til å få studielån og stipend fra Lånecassen. I Lånecassens regelverk § 10 punkt e åpnes det for «samlet skjønnsmes-

sig vurdering», men studenter med klare tilknytninger til Norge opplever å få avslag.

Vil statsråden vurdere å legge klarere føringer på hvilke tilknytninger og faktorer som skal vektlegges i den skjønsmessige vurderingen?

BEGRUNNELSE:

I Lånekassens regelverk § 10 punkt står det:

«Søkeren har også rett til lån og stipend dersom søkeren etter en samlet skjønsmessig vurdering, kan sies å ha en tilstrekkelig tilknytning til Norge. Tilknytningen skal være av en slik art at det er sannsynlig at søkeren vil arbeide i Norge etter endt utdanning, se utdanningsstøtteleven § 1. Søkere som delvis oppfyller ett eller flere av vilkårene i første ledd, kan ha tilstrekkelig tilknytning til Norge på grunnlag av en kombinasjon av vilkår, eller i kombinasjon med andre forhold som viser tilknytning. Det skal legges vekt på alle forhold som viser tilknytning til Norge. I tillegg til forholdene som er omfattet av første ledd, kan det for eksempel legges vekt på at søker har annen familietilknytning i Norge enn den som er omfattet av første ledd bokstav c, at søkeren eller familien har eiendom i Norge, eller at søkeren har tilbrakt ferier i Norge. Norsk kunnskaper tillegges særlig vekt i vurderingen.»

Svar:

Statens Lånekasse for utdanning er statens viktigste tiltak for å sikre lik rett til utdanning uavhengig av økonomiske og sosiale forhold, kjønn, geografi, alder og funksjonsnivå. Et annet sentralt formål med den norske utdanningsstøtteordningen er å sikre det norske arbeidsmarkedet tilgang på arbeidskraft med nødvendig kompetanse.

Norge har en meget god utdanningsstøtteordning sammenliknet med de fleste andre land, både for utdanning i Norge og i utlandet. Studenter i utlandet mottar støtte til levekostnader på samme nivå som studenter i Norge, det gis stipend og lån til reiser, og kostnader til skolepenger dekkes helt eller delvis i en kombinasjon av stipend og lån.

For å sikre at formålet om å at det norske arbeidsmarkedet skal få tilgang på kompetent arbeidskraft, kreves det at den som mottar lån og stipend har tilknytning til Norge. Disse kravene skal sikre at det er sannsynlig at de som mottar støtte etablerer seg i Norge etter endt utdanning og dermed bidrar i det norske samfunnet og arbeidslivet.

De som studerer i Norge, får tilstrekkelig tilknytning til Norge gjennom at de bor i landet og studerer ved en norsk utdanningsinstitusjon. De som studerer i utlandet, får ikke slik tilknytning gjennom utdanningsperioden. Derfor stilles det krav om at de har en viss tilknytning til Norge før utdanningen starter. Studenter som har bodd sammenhengende i Norge i to av de siste fem årene, har gått på skole eller tatt utdanning i Norge i minst tre år, eller har familiemedlemmer som bor i Norge og som studenten har bodd sammen med tidligere, har tilstrekkelig

tilknytning til Norge. Disse kravene går fram av forskrift om utdanningsstøtte § 10 første ledd.

Dersom ingen av vilkårene over er oppfylt, kan studenten likevel ha tilstrekkelig tilknytning til Norge etter en skjønsmessig vurdering. Tilknytningen skal være av en slik art at det er sannsynlig at søkeren vil arbeide i Norge etter endt utdanning. Det skal legges vekt på alle forhold som viser tilknytning til Norge. Det kan for eksempel legges vekt på at søker har annen familietilknytning til Norge, at søkeren eller familien har eiendom i Norge, eller at søkeren har tilbrakt ferier i Norge. Siden kunnskaper i norsk regnes for å være en viktig faktor i beslutning om hvilket land en nyutdannet student skal etablere seg i, legges det særlig vekt på norsk kunnskaper i den skjønsmessige vurderingen av studentens tilknytning til Norge. Dette går fram av forskrift om utdanningsstøtte § 10 andre ledd.

Kravene om tilknytning til Norge for å få utdanningsstøtte til utdanning i utlandet gjelder for norske statsborgere, uavhengig av om de har dobbelt statsborgerskap. De gjelder også for EØS-arbeidstakere i Norge og deres familiemedlemmer som har like rettigheter til utdanningsstøtte som norske statsborgere.

Det er en del norske statsborgere som har bodd hele eller store deler av livet i utlandet som søker om utdanningsstøtte fra Lånekassen til utdanning utenfor Norge. Eksempler fra Lånekassen viser at studenter som har kunnskaper i norsk på et visst nivå, og som har familie i Norge og har oppholdt seg i Norge i ferier osv., ofte anses for å ha tilstrekkelig tilknytning til Norge. Norske statsborgere som har fått avslag på søknad om støtte, har gjennomgående ingen eller få kunnskaper i norsk, og det er færre andre faktorer som tilsier at de har en tilknytning til Norge som gjør det sannsynlig at de vil etablere seg i Norge etter endt utdanning.

Hvilken tilknytning som skal kreves til Norge, har vært gjenstand for grundige vurderinger de senere år på grunn av at EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har stilt spørsmål ved om vilkårene er i samsvar med EØS-retten når det gjelder EØS-arbeidstakere og deres familiemedlemmer. Det ble senest gjort endringer i vilkårene fra og med høstsemesteret 2020 for å klargjøre innholdet i den skjønsmessige vurderingen, og det er ingen planer om å gjøre ytterligere endringer.

SPØRSMÅL NR. 3004**Innlevert 27. september 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 1. oktober 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hva mener statsråden at NAV kan gjøre i tilfeller der bruker er gitt feil rådgivning som slår uheldig ut for rettigheter i SPK, og vet statsråden om det er mange som er rammet av slike uhell?

BEGRUNNELSE:

Spørsmålsstiller er blitt gjort oppmerksom på at enkeltmennesker har mistet retten til uførepensjon etter overgangsreglene i SPK grunnet lite eller dårlig veiledning hos NAV og SPK.

Eksempelvis gjelder dette et tilfelle der man søkte om AAP etter anbefaling fra NAV når sykepengen gikk ut.

I dette tilfellet gjør en utbetaling på rundt 8 000 kr at vedkommende at vedkommende ikke kommer over på nytt regelverk i SPK, noe som vil innebære at vedkommende mister ca. 23 000 kr hvert år.

Det kan fremstå som at det her har vært en uklarhet eller misforståelse i forholdet mellom Nav-ytelser og SPK-regler som slår uheldig ut. At en enkelt utbetaling på bakgrunn av en anbefaling fra NAV kan få så store konsekvenser for mennesker skjønner jeg oppleves som frustrerende.

Slik jeg har forstått saken hjelper det ikke å be om en evt. omgjøring (klage på) av vedtaket om AAP, eller å betale tilbake slik at man kommer inn under riktig regelverk. Dette skulle man tro at også NAV så at klart var til gunst for bruker.

Når vedtak evt. ikke omgjøres har man ikke rett til å klage da det er en prosessuell beslutning.

Man kan selvsagt klage dette inn for sivilombudsmannen eller domstolene men det er ofte resurskrevende og ikke minst kostbart.

Svar:

Jeg viser til at spørsmålet gjelder Arbeids- og velferdsetatens (NAV) og Statens pensjonskasses (SPK) veiledning i saker der ytelse fra NAV vil kunne ha betydning for ytelse fra SPK, både når det gjelder retten til ytelsen og dens størrelse. Jeg kan ikke gå inn i den konkrete saken representanten henviser til. Jeg finner imidlertid grunnlag for å gi en kort og generell redegjørelse for reglene om forvaltningsorganer veiledningsplikt, herunder for sanksjonene der plikten ikke oppfylles. Jeg viser til at etter folketrygdloven § 21-1 gjelder forvaltningsloven med de særlige bestemmelser som er gitt i folketrygdloven

kapittel 21. Forvaltningsloven § 11 slår fast rammene for forvaltningsorganets veiledningsplikt. Av § 11 første ledd følger at forvaltningen har en alminnelig veiledningsplikt innenfor sitt saksområde. Plikten er ikke begrenset til saker som kan munne ut i enkeltvedtak. Veiledningsplikten oppstår likevel bare i forbindelse med en konkret sak eller der noen spør eller kommer i kontakt med forvaltningen i et aktuelt tilfelle som har betydning for ham eller henne. At plikten for organet bare gjelder "innenfor sitt saksområde", innebærer at det ikke plikter å veilede i spørsmål som hører under et annet organ. Men det skal så vidt mulig gis opplysninger om hvilket organ som er rette vedkommende, jf. § 11 fjerde ledd, Jeg nevner for fullstendighetens skyld at mislighold av veiledningsplikten etter omstendighetene kan lede til sanksjoner. Sivilombudet kan anmode forvaltningsorganet om å behandle saken på nytt. Vedtaket i saken kan i noen tilfeller også være ugyldig, jf. forvaltningsloven § 41, eller at vilkårene for erstatningsansvar for organet kan være oppfylt, jf. skadeserstatningsloven § 2-1. Arbeidsgiver svarer for skade som voldes forsettlig eller uaktsomt under arbeidstakers utføring av arbeid eller verv for arbeidsgiveren, idet hensyn tas til om de krav skadelidte med rimelighet kan stille til virksomheten eller tjenesten, er tilsidesatt, jf. § 2-1 nr. 1 første punktum. Uavhengig av de formelle rammene for veiledningsplikten, er jeg opptatt av at en sentral velferdsaktør som NAV i størst mulig grad koordinerer sin ytelsesveiledning mot tilstøtende lovgivning, som lov om Statens pensjonskasse, slik at den som fremmer krav om ytelse på forhånd er kjent med konsekvensene av ulike valg. Det er meg bekjent ikke gjennomført noen systematisk kartlegging av hvor mange som har fått det de oppfatter som mangelfull veiledning i saken sin, og som kan ha resultert i et økonomisk tap. Jeg er åpen for at det kan være grunnlag for å se nærmere på om det er et potensial for forbedring på dette området.

SPØRSMÅL NR. 3005**Innlevert 27. september 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 4. oktober 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Har næringsministeren foretatt seg noe i denne saken, og er hun kjent med hvorvidt Telenor har delt telefon/dataopplysninger om sine kunder med militærregimet/myndighetene i Myanmar?

BEGRUNNELSE:

Det har vært bekymringer fra flere miljøer rundt salg av Telenors virksomhet i Myanmar og om telefon/dataopplysninger om selskapets kunder kan være delt med myndighetene. Så vidt meg bekjent har ikke Telenor avkreftet eller bekreftet sistnevnte.

Ettersom den norske stat er en stor eier i Telenor, tillat jeg meg å stille næringsministeren vedlagte spørsmål.

Svar:

Det som skjer i Myanmar er svært alvorlig. Situasjonen er et ekstremt eksempel på hvilke dilemma som kan oppstå ved å drive virksomhet i et marked som Myanmar. Telenors inntreden i landet brakte med seg en betydelig optimisme. Denne er nå erstattet av en meget krevende situasjon, både for Telenors kunder i Myanmar, de lokalt ansatte og for Telenor.

I en ekstrem situasjon, som den militære maktovertakelsen innebærer, kan det være vanskelig å legge normale forretningsmessige betraktninger til grunn. Telenor

fremhever også at det er utfordrende for den offentlige diskusjonen at selskapet fortsatt ikke kan dele all informasjon av hensyn til sikkerheten for de ansatte.

Som eier har regjeringen klare forventninger til selskapenes arbeid med ansvarlig virksomhet, som også gjelder menneskerettigheter. Departementet, og jeg, har siden februar hatt flere møter med Telenors styreleder og ledelse om situasjonen i Myanmar, og departementet har vært opptatt av at selskapet gjør grundige vurderinger av de meget krevende problemstillingene som har oppstått.

Iht. rollefordelingen mellom eiere og selskapet, jf. selskapslovgivningen og eierskapsmeldingen (Meld. St. 8 (2019-2020)), er det styret og ledelsen i Telenor som har ansvaret for de forretningsmessige og operative vurderingene og beslutningene. Det gjelder også for forhold knyttet til Telenors virksomhet i Myanmar.

I den forbindelse vil jeg vise til at Telenor gir uttrykk for at selskapet ikke kan operere under et styresett som bryter med selskapets verdigrunnlag og som vil innebære at selskapet vil bryte norske og europeiske sanksjonsregler.

Når det gjelder spørsmål om kundedata og direktiver fra myndigheter viser jeg til informasjonen som fremgår på Telenorkonsernets nettsider www.telenor.com. Telenor har opplyst at konsernet etter 14. februar ikke har kunnet være åpne om direktiver Telenor Myanmar mottar i Myanmar av hensyn til sikkerhet for de ansatte.

SPØRSMÅL NR. 3006**Innlevert 27. september 2021 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad****Besvart 4. oktober 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Har regjeringen ved næringsministeren, som majoritetsseier, stilt krav til Telenor i forbindelse med salget av virksomheten i Myanmar, og hvis ikke, vil hun foreta seg noe i saken?

BEGRUNNELSE:

Telenor besluttet tidligere i år å selge virksomheten i Myanmar til M1 Group. Telenor har omtrent 18 millioner kunder i landet. Flere menneskerettsorganisasjoner har uttrykt bekymring for at salget kan medføre at sensitive personopplysninger kan komme militærjuntaen i

landet i hende. Dette vil potensielt være svært alvorlig for mange demokratiforkjempere og opposisjonelle.

Det er tidligere kjent at en gruppe på 474 Myanmar-baserte sivilsamfunnsorganisasjoner har klaget selskapet inn for OECDs kontaktpunkt i Norge. Dette vil føre til en ikke-rettslig prosess i OECD, men de har altså ikke kompetanse til å endre salget av Telenor Myanmar, eller legge føringer for salget.

Svar:

Som jeg også gir uttrykk for i mitt svar til representanten Gulatis spørsmål om samme tema (spørsmål nr. 3005 til skriftlig besvarelse), er det som nå skjer i Myanmar svært alvorlig. Situasjonen er et ekstremt eksempel på hvilke dilemma som kan oppstå ved å drive virksomhet i et marked som Myanmar. Telenors inntreden i landet brakte med seg en betydelig optimisme. Denne er nå erstattet av en meget krevende situasjon, både for Telenors kunder i Myanmar, de lokalt ansatte og for Telenor.

I en ekstrem situasjon, som den militære maktovertakelsen innebærer, kan det være vanskelig å legge normale forretningsmessige betraktninger til grunn. Telenor fremhever også at det er utfordrende for den offentlige

diskusjonen at selskapet fortsatt ikke kan dele all informasjon av hensyn til sikkerheten for de ansatte.

Telenor gir også uttrykk for at selskapet ikke kan operere under et styresett som bryter med selskapets verdigrunnlag og som vil innebære at selskapet vil bryte norske og europeiske sanksjonsregler.

Departementet forvalter statens eierskap i Telenor i henhold til rammene som fremgår av eierskapsmeldingen, jf. Meld. St. 8 (2019-2020).

Som det fremgår av meldingen har staten som eier klare forventninger til selskapenes arbeid med ansvarlig virksomhet, som også gjelder menneskerettigheter. Siden februar har departementet, og jeg, hatt flere møter med Telenors styreleder og ledelse om situasjonen i Myanmar, og departementet har vært opptatt av at selskapet gjør grundige vurderinger av de meget krevende problemstillingene som har oppstått.

Iht. rollefordelingen mellom eiere og selskapet, jf. selskapslovgivningen og eierskapsmeldingen, er det imidlertid styret og ledelsen i Telenor som har ansvaret for de forretningsmessige og operative vurderingene og beslutningene. Det gjelder også for forhold knyttet til Telenors virksomhet i Myanmar, herunder salget av virksomheten.

SPØRSMÅL NR. 3007

Innlevert 28. september 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 5. oktober 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Eldreomsorg er en viktig del av velferdssamfunnet, og er en av kommunenes kjerneoppgaver. Det er også nylig innført en ny forskrift for verdig eldreomsorg, den såkalte verdighetsgarantien. Denne sier at par som ønsker det skal kunne bo sammen. Likevel ser vi tilfeller der kommuner splitter eldre ektepar, og plasserer dem på ulike pleiehjem.

Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å få slutt på denne praksisen?

BEGRUNNELSE:

Sak på NRK Vestland:

«Kommunen flytta Ida vekk frå ektemannen. Dei hadde levd eit heilt liv saman, så plasserte kommunen ekteparet 60 kilometer unna kvarandre.

Fram til i vår hadde Jan Per (82) og Ida Josefine Løken (81) budd saman på eit lite småbruk i bygda Haugen i Stad kommune.

Men demens-sjukdomen til Ida vart stadig verre, og Jan Per streva med si eiga helse.

I vår var tida komen for at dei måtte flytte heimanfrå.

Men så kom den overraskande meldinga. Han skulle få plass i omsorgsbustad på Nordfjordeid, berre eit steinkast frå sjukeheimen.

Men kommunen ville ikkje plassere kona på denne sjukeheimen. I staden vart ho sendt til eit omsorgssenter 60 kilometer unna.

Og når ektemannen ikkje kan køyre bil så langt, og den næraste familien bur i Trøndelag, er det vanskeleg å sjå kvarandre.»

<https://www.nrk.no/vestland/kommunen-flytta-ida-vekk-fra-ektemannen-1.15661795>

Svar:

Forskrift om en verdig eldreomsorg (verdighetsgarantien) fikk 1. juli 2020 et tillegg der det fremgår at par som ønsker det skal kunne bo sammen på sykehjem så langt det er praktisk mulig og hensiktsmessig. Adgangen for par til å bo sammen på sykehjem vil være ett av flere vurderingstemaer mtp. hvorvidt den enkelte mottar et forsvarlig og verdig tjenestetilbud. Jeg kan videre opplyse om at flere kommuner har tatt samboergaranti inn i sine lokale forskrifter, hvilket viser at det for kommunene er ønskelig med gode løsninger for sine innbyggere.

Når det gjelder den konkrete saken representanten viser til kjenner jeg ikke detaljene, og jeg er heller ikke kjent med hvilke vurderinger som er foretatt fra kom-

munens side. Helse- og omsorgstjenesteloven gir - i samsvar med de generelle prinsipper nedfelt gjennom kommuneloven - kommunene stor frihet til å finne innretninger og løsninger som ivaretar involverte parter på en god måte.

På generelt grunnlag er det min oppfatning at kommunene bør strekke seg langt for å oppfylle ønsker fra eldre om å bo i nærhet til eller sammen med hverandre den siste tiden, forutsatt at begge mottar et forsvarlig tjenestetilbud og at det er ønsket av begge parter. Jeg forstår også den aktuelle nyhetsartikkelen slik at kommunen er oppmerksom på problemstillingen.

Jeg vil avslutningsvis også minne om at den enkelte har mulighet til å klage til Statsforvalteren. Som tilsynsmyndighet kan statsforvalteren gå inn og undersøke den enkeltes tjenestetilbud og vurdere hvorvidt kommunen oppfyller sine forpliktelser etter helse- og omsorgstjenesteloven.

SPØRSMÅL NR. 3008

Innlevert 28. september 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 5. oktober 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Har ministeren sett på muligheten for å få endret betegnelsen «fiskemel» til å omfatte alt varmebehandlet marint råstoff.

Det vil åpne for at kokte rekeskall, levergrakse, tunikater og andre marine dyr kan benyttes i fôr til insektlarver uten at vannet fjernes, og kan ministeren konkret redegjøre fra hva regjeringen har gjort for å styrke kunnskapsgrunnlaget og vurdert risiko for å benytte animalske biprodukt fra fiske og landbruk som fôr til larver?

BEGRUNNELSE:

Norsk landbruk og fiskeoppdrett importerer store mengder råstoff til produksjon av fôr. Dette skjer samtidig som vi kaster store mengder verdifulle proteiner, fett og karbohydrater gjennom husholdningsavfall, utgåtte dagligvarer, døde dyr og slam fra fiskeoppdrett. I dag kan disse råvarene trygt resirkuleres gjennom insektlarver til høyverdige proteiner og fett. Flere norske selskaper står i startgropa for å starte produksjon av insektprotein og fett. Dagens regelverk gjør at overnevnte kilder ikke kan benyttes i fôr til insekter. Det haster derfor å få endret regelver-

ket slik at norsk matproduksjon kan få større tilgang på bærekraftige og lokalt produserte fôrressurser.

Fiskeriministerens tidligere uttalt at for å endre regelverket vil det være nødvendig med god vitenskapelig kunnskap om mattrygghet og smittefare ved bruk av alternative råstoff. På sentrale deler av dette området vil det også være nødvendig å få gjennomslag i EU for endringer i regelverket. Regjeringen vil oppdatere kunnskapsstatus og risikoanalyser for å styrke kunnskapsgrunnlaget med sikte på å få et regelverk bedre tilpasset utnyttelse av marine råvarer, restråvarer og slam.

Svar:

Jeg mener det er viktig å satse på alternative, bærekraftige fôrressurser. Samtidig er det viktig å sikre at fôret er trygt å spise for fisk og dyr, og at maten er trygg og sunn for oss mennesker.

Dagens fôrregelverk er harmonisert i EØS og begrenser hvilke produkter og råstoff som kan brukes som fôr. Dette regelverket gjelder også for bruk som substrat til insektlarver.

Det er blant annet forbudt å bruke avføring, urin, mage- og tarminnhold, kjøkken- og matavfall og tidligere næringsmidler som inneholder kjøtt eller fisk. Det er likevel tillatt å bruke noen få animalske produkter til fôr, deriblant fiskemel. Kokte rekeskall og levergrakse kan falle inn under dagens definisjon av fiskemel. Mattilsynet har sammen med Sjømat Norge forberedt et innspill til EU om en endring av definisjonen av fiskemel i regelverket slik at også tunkater og andre marine dyr kan benyttes som råstoffgrunnlag.

Å endre gjeldende EU-regelverk for hvilke råstoff som kan brukes som fôr, er en omfattende prosess. Det vil forutsette systematisk arbeid over tid av både forvaltning og næring. Det vil da være avgjørende å fremskaffe god vitenskapelig kunnskap om mattrygghet og smittefare ved bruk av alternative råstoff. I første omgang vil det være forskningsmiljøene og næringsaktørene som kan bidra med å fremskaffe den kunnskapen som er nødvendig for en risikovurdering.

Det foregår allerede omfattende forskning på alternative kilder til fôr. Nærings- og fiskeridepartementet ga Nofima i oppdrag å identifisere hvilke hindre næringsaktørene opplever knyttet til utnyttelse av restråstoff, biprodukter og nye arter som kan redusere verdiskapingen i sjømatnæringen. Nofima har i samarbeid med Havforskning sinstituttet, Norges sjømatråd og SINTEF Ocean nylig utarbeidet en rapport som svar på dette oppdraget. Rapporten gir en oversikt over gjeldende regelverk for bruk av nye arter, restråstoff og biprodukter til humant konsum, fôr, markeds- og regulatoriske hindre som kan

begrense næringsutviklingen, eksempler på sertifiserings- og merkeordninger, samt grenseverdier for fremmedstoffer i fôr, fôrprodukter og matprodukter.

I Nasjonal strategi for ein grønn, sirkulær økonomi, som ble lagt fram 16. juni i år, ligger flere tiltak for å styrke arbeidet med å øke utnyttelsen av biologiske ressurs-er. Sirkulærøkonomiske prinsipper er i liten grad lagt til grunn i utviklingen av dagens regelverk. For å bøte på dette skal det utarbeides en plan for prioriteringer av innspill til regelverksarbeid i EU. Formålet med planen er å gi norske produsenter et tilstrekkelig handlingsrom, nasjonalt og på EU-nivå, for å øke ressursutnyttelsen der det er trygt, gitt den unike tilgangen norske produsenter har til marine og landbaserte ressurser, og at norske husdyr har god helse og lavt forbruk av medisiner.

I tilknytning til regelverksutviklingen er det behov for å utvikle og harmonisere tydelige dokumentasjonskrav og å utvikle allmenne standarder for trygg bruk og ombruk av biologiske produkter i matkjeden. Regjeringen vil legge til rette for at norske interesser blir fremmet i utviklingen av globale standarder for sirkulær økonomi, og bidra til økt kunnskap om hvordan standardene kan brukes for å styre konkurransevnen til norsk næringsliv. Regjeringen har derfor gitt et tilskudd til Standard Norge for å styrke standardiseringsarbeidet innenfor sirkulær økonomi generelt og bioøkonomien spesielt.

Selv om det er en omfattende og krevende prosess, har jeg som mål at regelverket skal legge til rette for best mulig ressursutnyttelse samtidig som vi ivaretar hensynet til mattrygghet og smittefare.

SPØRSMÅL NR. 3009

Innlevert 28. september 2021 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 1. oktober 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at arbeidet med likebehandlingen av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy på strekninger som er finansiert av bompenger holder god fremdrift og vil bli iverksatt fra dato satt av Stortinget?

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet fremmet i våres et forslag hvor Stortingets flertallet ber regjeringen sikre likebehandling av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy på strekninger

som er finansiert av bompenger, gjeldende fra 1. januar 2022.

Svar:

Stortingets anmodningsvedtak nr. 1008 om likebehandling av biogasskjøretøy med nullutslippskjøretøy på strekninger som er finansiert av bompenger er for tiden til behandling i Samferdselsdepartementet. Når det gjelder hvordan anmodningsvedtaket skal følges opp, er dette noe departementet vil orientere Stortinget om så snart

saken er ferdigbehandlet. Vi tar sikte på at dette vil kunne skje i budsjettframlegget for 2022.

SPØRSMÅL NR. 3010

Innlevert 28. september 2021 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 6. oktober 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvorfor er ikke biogass tatt med som alternativ i høringsforslaget fra regjeringen om utslippskrav til person- og varebiler i det offentlige fra 2022 og bybusser fra 2025?

BEGRUNNELSE:

I august sendte regjeringen et forslag på høring om nullutslippskrav til person- og varebiler i det offentlige fra 2022, og bybusser fra 2025.

Det kommer ikke frem av forslaget at biogass er et alternativ til nullutslippskjøretøy, noe som ikke synes å være i tråd med vedtak (Dok 8: 231 S). Her ba Stortinget regjeringen om å endre bruken av begrepet nullutslipp i alle statlige målsettinger og planer til nullutslipp og biogass, i den hensikt å likebehandle biogass med elektrisitet og hydrogen. Det ble vedtatt at denne begrepsbruken skal gjelde allerede vedtatte og fremtidige planer.

Svar:

Regjeringen varslet innføring av nullutslippskrav til personbiler, lette varebiler og bybusser i Klimaplan for 2021-2030 (Meld. St. 13, 2021-2022). Kravet til personbiler og lette varebiler er varslet å gjelde fra 2022, mens tilsvarende krav til bybusser skal gjelde fra 2025. Klimaplanen definerer nullutslippsbegrepet som følger: Med nullutslipp menes bruk av en teknologi eller -løsning som ikke har direkte utslipp av klimagasser og eksos ved bruk. Direkte bruk av strøm eller brenselcelle som utnytter en karbonfri energibærer som hydrogen vil være definert som nullutslipp innenfor dette begrepet.

Samferdselsdepartementet har foreslått en ny forskrift om energi- og miljøkrav ved offentlig anskaffelse av kjøretøy til veitransport som oppfølging av disse punktene i klimaplanen. Denne forskriften har til hensikt å fremme nullutslippskjøretøy. Likevel åpner regjeringen for bruk av biogass i bybusser. CO₂-utslippene ved bruken av biogass teller som null i det norske utslippsregnskapet. Biogassproduksjon er en viktig teknologi for behandling

av organisk avfall, og støtter opp under regjeringens mål om sirkulærøkonomi. Departementet vurderer at det vil være svært uheldig om de som har investert i biogassanlegg ikke skal kunne bruke dette som drivstoff i de kjøretøyene der dette blir brukt i dag. Bussmarkedet er i dag det største markedssegmentet for bruk av biogass. Bruk av biogass er derfor foreslått som et unntak fra kravet om nullutslipp for bybusser.

Dagens forskrift gjennomfører direktiv 2009/33/EF om fremme av renere og mer energieffektive veigående motorvogner. Det overordnede formålet med direktivet er å stimulere etterspørselssiden for renere kjøretøy. Forslaget til ny forskrift med nullutslippskrav går lenger enn det Norge er forpliktet til etter direktivet. Basisdirektivet 2009/33/EF er endret gjennom Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/1161 av 20. juni 2019 om endring av direktiv 2009/33/EF om fremme av renere og mer energieffektive kjøretøy til veitransport. Direktivet er til vurdering i EØS/EFTA-landene og er derfor ikke tatt inn i EØS-avtalen enda.

EU-kommisjonen har lagt frem en rekke de nye forslag til bestemmelser i forbindelse med regelverkspakken Fit for 55. I forslaget som vedrører bruk av alternative drivstoff (COM, 2021, 559 final og opphevelse av direktiv [EU, 2014/94]) er ikke biogass inkludert som en form for nullutslippsløsning.

Mens forskriften stiller utslippskrav til ulike typer kjøretøy, så er biogass et drivstoff som brukes i gassdrevne kjøretøy. Biogasskjøretøy er ikke en egen identifiserbar kjøretøykategori, men et kjøretøy i den tekniske kategorien gasskjøretøy som på et gitt tidspunkt bruker biogass. Disse kjøretøyene kan like gjerne bruke naturgass. Det forekommer at naturgass brukes som reserveforsyning dersom det ikke er tilgjengelig biogass fra leverandør. Naturgass er et fossilt drivstoff. Et krav om biogass vil i utgangspunktet være vanskelig å stille i en forskrift som gjelder kjøretøy, og i praksis umulig å følge opp.

I budsjettproposisjonen for 2022 for Klima- og miljødepartementet vil regjeringen komme tilbake til oppfølgingen av vedtak 1007 (2020-2021) om å endre

bruken av begrepet nullutslipp i alle statlige målsettinger og planer til nullutslipp og biogass.

SPØRSMÅL NR. 3011

Innlevert 28. september 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 6. oktober 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva vil det koste for staten å øke bidraget over statsbudsjettet til 70 % av utbyggingskostnadene i eksisterende byvekstavtaler (bypakker, belønningsordningen, bymiljøavtaler), og hva vil det potensielt kunne bety i redusert bomtakst i de enkelte områdene?

BEGRUNNELSE:

Per i dag er byområdene med bypakker/byvekstavtaler, Oslo-området, Bergens-området, Trondheims-området og Nord-Jæren. Kristiansandsregionen, Buskerudbyen, Grenland, Nedre Glomma og Tromsø har inngått belønningsavtaler, og det er flere som tar til orde for å inngå nye byvekstavtaler (etablere bypakker) i disse fem områdene. Avtalene baserer seg på et spleiselag mellom lokale og statlige midler, med en betydelig del av det lokale bidraget fra bilistene i form av bompenger.

Flere partier har ment at staten burde ta en større del av regningen for prosjektene som finansieres gjennom disse avtalene. Blant annet sier Arbeiderpartiet at staten skal bidra med inntil 70 prosent av utbyggingskostnadene i store kollektivprosjekter i og rundt de største byene. Med utgangspunkt i inngåtte avtaler er jeg interessert i å få en beregning av hva dette vil koste, brutt ned på hver av avtalene og aktuelle prosjekter. Samtidig er det av interesse å få departementets beregning av hvor mye bomtakstene i hvert enkelt eksisterende bompengeprogger kan reduseres som følge av en økning i det statlige bidraget opp til 70% av utbyggingskostnadene.

Svar:

Staten har inngått byvekstavtaler med Osloområdet, Bergensområdet, Trondheimsområdet og Nord-Jæren for perioden 2019-2029. I byvekstavtalene inngår statlig bidrag som dekker inntil 50 pst. av kostnadene i fire store

kollektivprosjekter: Fornebu-banen i Oslo og Viken, Bybanen til Fyllingsdalen i Bergen, Bussveien på Nord-Jæren og Metrobuss i Trondheim. I tillegg legges det til grunn 50 pst. bidrag til ny T-banetunnel i Oslo, men her er ikke det statlige bidraget fastsatt ennå.

Ordningen med statlig tilskudd til store kollektivprosjekter (50/50-ordningen) er forbeholdt de fire største byområdene. Det er disse byområdene som har de største transportutfordringene, og det er derfor vurdert å være et behov for høykvalitets kollektivløsninger – som bane- eller bussløsninger som helt eller delvis går i egne traseer, har høy frekvens og effektiv av- og påstigning – og som vil være et viktig bidrag for å nå nullvekstmålet. Slike kollektivløsninger krever store investeringer, og det er vurdert som utfordrende for fylkeskommunene å ta et slikt løft alene. Det legges ikke opp til å utvide denne 50/50-ordningen til andre byområder.

Jeg tolker spørsmålet dithen at det dreier seg om en økning til 70 pst. i statlig bidrag til de 50/50-prosjektene som er lagt til grunn i byvekstavtalene, og mitt svar er basert på det.

Tabellen under viser statlig bidrag til store kollektivprosjekter (50/50-ordningen). Den statlige innsatsen i byområdene er styrket som følge av bompengavtalen fra 2019. Tilskuddet til store kollektivprosjekter er økt fra 50 til 66 pst., jf. femte kolonne i tabellen. Halvparten av det økte tilskuddet er øremerket redusert bompengebelasting og den andre halvparten er øremerket bedre kollektivtilbud etter en lokal prioritering. I Nasjonal transportplan 2022-2033 er det tatt høyde for å videreføre dette tilskuddet. Dersom det statlige bidraget til disse prosjektene skal økes til 70 pst, vil det statlige finansieringsbidraget fordeles som vist i sjette kolonne. I kolonne syv vises økningen i statlig bidrag.

Tabell 1 Alle beløp i tabellen viser statlig tilskudd i mill. 2021-kr

Prosjekter	Byområde	Prosjekt-kostnad	Statlig bidrag (50 pst.)	Statlig bidrag (66 pst.)	Statlig bidrag (70 pst.)	Differanse mellom 66 pst. og 70 pst.
Fornebubanen ¹	Oslo og Viken	17 176	8 333	11 000	11 666	667
Ny t-bane-tunnel ²	Oslo og Viken	19 017	9 509	12 552	13 312	761
Bybanen til Fyllingsdalen	Bergen	7 093	3 546	4 681	4 965	284
Metrobuss trinn 1	Trondheim	3 540	1 770	2 336	2 478	142
Bussveien ³	Nord-Jæren	10 850	5 351	7 063	7 491	428
SUM		57 676	28 509	37 632	39 914	2 282

¹ Statens bidrag er fastsatt på bakgrunn av prosjektkostnadene ekskl. innsparing som følge av flytting av Skøyen stasjon og basestasjon ut over hensetningsanlegg.

² Foreløpig kostnadsoverslag, hentet fra Meld. St. 33 (2016-2017) Nasjonal transportplan 2018-2019

³ Foreløpig kostnadsoverslag, hentet fra Bymiljøpakkens handlingsprogram. I Byvekstavtalen inngått i 2019 er Statens halvdel 5 190 mill. 2020-kr. inkl. mva. på riksvei og eks. mva. på fylkesvei.

Dersom det er tenkt at halvparten av en økning fra 66 (slik ordningen er for økningen fra 50 til 66 pst.), viser tabellen under et anslag for en slik reduksjon pr. by:

Mill. 2021-kr.

Bypakke	Anslag reduksjon bompenger med økning av statlig andel fra 66 til 70 pst.
Oslopakke 3	714
Bypakke Bergen	142
Miljøpakke Trondheim	71
Bypakke Nord-Jæren	214

SPØRSMÅL NR. 3012

Innlevert 28. september 2021 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 6. oktober 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Har justeringene av fartsgrensene på E6 i Gudbrandsdalen og E16 til Kongsvinger vært positive og fungert etter

hensikten, nemlig at flere bilister nå kjører lovlig uten at det har blitt økning i alvorlige ulykker og dødsulykker og

vil ministeren i så fall sørge for at endringene blir permanente?

BEGRUNNELSE:

Logiske og «riktige» fartsgrenser er viktig for trafikksikkerheten. «Rett fart på rett vei» bidrar til økt respekt og forståelse for fartsgrensene, noe som er viktig for å få folk til å respektere og overholde fartsgrensene. Vi har flere eksempler på at kunstig lave fartsgrenser ikke overholdes. For å unngå at den generelle respekten og forståelse for fartsgrensene reduseres, har det alltid vært viktig for FrP å justere fartsgrensene for å tilpasse dem en hastighet bilistene opplever som riktige og fornuftige, uten at det går ut over trafikksikkerheten. Et godt eksempel er f.eks. økningen fra 100 km/t til 110 km/t på E6 og E18. Disse motorveien er det tryggest og sikreste veiene vi har i Norge. Da fartsgrensen var 100 km/t på E6 og E18 var snitthastigheten over 100 km/t. Dvs. at de fleste bilistene kjørte for fort og ulovlig. Men disse trygge og sikre motorveien er bygd for å tåle høyere hastigheter enn 100 km/t uten at det går ut over trafikksikkerheten. Derfor økte vi gradvis hastigheten til 110 km/t. Erfaringene var positive. Snitthastigheten økte bare noen få km/t og snitthastigheten er nå under 110 km/t. Dvs. at før vi økte til 110 km/t kjørte bilistene i snitt ulovlig, nå kjører de lovlig. På 4 felt E16 fra Kløfta til Kongsvinger var tillatt hastighet bare 90 km/t, noe som er en unaturlig lav hastighet på en trygg og sikker 4-felt motorvei. Den reelle snitthastigheten var over 90 km/t. Alt lå til rette for å kunne kopiere suksessen med fartsøkningen på E6 og E18. Derfor justerte daværende samferdselsminister Jon Georg Dale hastigheten til 100 km/t. Foreløpige tall på snitthastighet viser at det har vært en suksess, dvs. at snitthastigheten bare økte noen km/t og at bilistene nå i snitt kjører lovlig og under 100 km/t. Dale gjennomførte en tilsvarende justering av fartsgrensen i tunellene hvor det er snittmåling på E6 i Gudbrandsdalen. Der var det 90 km/t både før og etter tunellene, men så var hastigheten satt ned til 80 km/t i tunellene, selv om det er snittmåling der. Noen som tilsier at hastigheten uansett ikke blir høy. Etter det jeg kjenner til så har justeringen til 90 km/t i tunellene i Gudbrandsdalen også fungert bra, uten at det har blitt flere ulykker. Følgelig virker det som om erfaringene med økningen av fartsgrensene har vært positive.

Svar:

Høsten 2019 bestemte Samferdselsdepartementet at fartsgrensen på et utvalg strekninger, deriblant E6 Gudbrandsdalen og E16 Kløfta – Kongsvinger, skulle skiltes opp. Fartsgrenseendringen skal evalueres etter ett og tre år. I evalueringen skal det tas hensyn til trafikksikkerhetsmessige og samfunnsøkonomiske virkninger. Statens vegvesen har gjennomført evalueringen etter ett år.

På E6 (Gudbrandsdalen) ble fartsgrensen i både Hundorptunnelen og Teigkamptunnelen skiltet opp fra 80 km/t til 90 km/t. Den ettårige evalueringen viser at gjennomsnittlig hastighet fra før- til etterperioden av oppskiltingen har økt med henholdsvis 3,8 km/t og 6,1 km/t. Streknings-ATK er beholdt i tunnelene etter oppskiltingen.

På E16 (Kløfta – Kongsvinger) ble både strekningen Kløfta-Nybakk og strekningen Slomarka-Kongsvinger skiltet opp fra 90 km/t til 100 km/t. Gjennomsnittlig hastighet fra før- til etterperioden av oppskiltingen har økt med om lag 3 km/t.

Statens vegvesen har registrert at farten har gått opp på alle strekninger, og fartsøkningen har vært mindre enn økningen i fartsgrensen.

Det ikke er mulig å trekke endelige konklusjoner på varig effekt for trafikksikkerhet eller andre samfunnsøkonomiske virkninger etter bare ett år. En direkte sammenligning mellom observerte ulykker og gjennomsnittsfart før og etter vil heller ikke gi et optimalt bilde på effekten av å øke fartsgrensen, fordi en rekke faktorer kan virke direkte inn på en slik sammenligning. Generelt vet vi at både norsk og internasjonal forskning viser at selv mindre økninger i fartsnivået bidrar til flere og mer alvorlige ulykker, men for å kunne si noe sikkert om effekter på de konkrete strekningene er det viktig å ha lengre tidsperioder.

Jeg mener det vil være naturlig å foreta en ny vurdering av fartsgrenseendringene når evalueringen etter tre år foreligger. Data og tallmaterialet vil i større grad da kunne gi grunnlag for å trekke tydeligere konklusjoner.

SPØRSMÅL NR. 3013**Innlevert 29. september 2021 av stortingsrepresentant Morten Stordalen****Besvart 5. oktober 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren vurdere regelverksendringer på bakgrunn av at norske kommuner ikke lar allmennleger i privat sektor få spesialisere seg innen allmennmedisin?

BEGRUNNELSE:

Den nye spesialistforskriften trådte i kraft i 2017 og beskriver hvem som har ansvar for hva i gjennomføringen av spesialistutdanningen. Spesialistutdanningen i allmennmedisin ble inkludert i spesialistforskriften i 2019. I forskriften fremgår det at kommunen er ansvarlig for å bidra til helhetlige utdanningsløp på tvers av kommuner, private aktører, andre aktuelle aktører og læringsarenaer i spesialisthelsetjenesten.

Helsedirektoratet legger rammer, registrerer kommunene etter søknad og godkjenner leger i spesialisering (LIS). Ansvar for spesialisering løpet ligger hos kommunene, og det er bare kommuner som kan bli registrert som utdanningsvirksomheter for utdanning i allmennmedisin.

Etter at kommunene fikk ansvaret for spesialiseringen i allmennmedisin, ble allmennleger ansatt i private bedrifter i praksis ekskludert fra å kunne spesialisere seg, ifølge en artikkel i Dagens Medisin torsdag 23. september. Volvat, som tidligere har hatt spesialiseringsforløp, ønsker å bidra til å spesialisere allmennlegene, men blir avskåret fra dette fordi legene tvinges til å delta i fastlegeordningen for å oppnå sin spesialitet.

Dr. Dropin opplever også den offentlige forvaltningen som låst, og at dagens ordning er urimelig og ødeleggende for spesialisering mulighetene for de private allmennlegene – legene får ikke spesialisert seg, selv om de gjennom sitt arbeid kvalifiserer til mange av læringsmålene i forskriften.

På lederplass samme dag foreslår Dagens Medisin at kommuner og private setter seg ned og snakker sammen, og at idelgien legges igjen på venterommet. Ved å legge til rette at allmennleger i privat sektor får spesialisert seg innen allmennmedisin mener fagbladet at vi i beste fall kan få flere som ønsker å jobbe som fastlege i en kommune i fremtiden og i verste fall sikre at de pasientene som likevel velger å bruke private legetjenester, møtes av en lege som har de nødvendige verktøyene for å kunne ta kloke valg.

Svar:

Spesialistutdanningen i allmennmedisin er regulert i forskrift om spesialistutdanning og spesialistgodkjenning for leger og tannleger (spesialistforskriften). Med fastsettelse av forskriften ønsket departementet en ny ordning for spesialistutdanningen og spesialitetsstruktur som var framtidsrettet. Ansvar og oppgaver ble tydelig plassert i den nye ordningen ved at de ulike aktørene fikk definerte oppgaver i en helhetlig spesialistutdanning. De sentrale målene for omleggingen var god kvalitet og oppdatert kunnskap i spesialist-

utdanningen og helhetlige utdanningsløp for å sørge for tilgang til nye spesialister i henhold til behovene. Videre skal hovedansvaret for å gjennomføre spesialiseringen ligge til tjenesten, mens hovedansvaret for innholdet og kvaliteten i utdanningen skal ligge til myndighetene. Forskriften er innrettet etter disse målene.

Spesialistforskriften § 2 regulerer grunnleggende sider ved spesialistutdanningen av leger. Her reguleres blant annet utdanningens lengde, utdanningens tre deler, kravet om veiledning og supervisjon, kravet om at den vesentlige delen av utdanningen skal gjennomføres ved en godkjent utdanningsvirksomhet eller tilknyttet registrert utdanningsvirksomhet, samt kravet om at utdanningen skal baseres på forskriftens læringsmål. Spesialistutdanningen for leger omfatter praktisk tjeneste, teoretisk undervisning og andre læringsaktiviteter i minimum seks år og seks måneder etter tildelt autorisasjon eller lisens.

Det ligger i dag til rette for at kommuner som registrerte utdanningsvirksomheter kan inngå avtaler med private eller ideelle utdanningsvirksomheter om å tilby relevante læringsmål i spesialistutdanningen i allmennmedisin. Det betyr at Volvat og Dr. Dropin kan inngå samarbeid med kommuner om dette. For å bli spesialist i allmennmedisin kreves det at legen arbeider en lengre periode i åpen uselektert allmennpraksis. Dette betyr en praksis uten seleksjon av pasientgrunnlaget, hverken på diagnose eller økonomisk evne, og med ansvar for oppfølging over tid. Dette oppnås i en kommunal fastlegepraksis.

SPØRSMÅL NR. 3014**Innlevert 29. september 2021 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland****Besvart 8. oktober 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvilke konsekvenser mener statsråden utfordringen vi ser med utenforskap bør få for organiseringen og forankringen av Nasjonal kompetansetjeneste for arbeidsrettet rehabilitering?

BEGRUNNELSE:

Utenforskap er et av de største problemene nasjonen Norge står overfor de nærmeste årene.

Utfordringene er særlig store når det gjelder unge. Tallet på unge uføre er doblet de siste sju årene, og vi har nå om lag 40 000 personer under 30 år som mottar uføretrygd eller AAP. Dette tilsvarer nesten et helt årskull.

Utfordringene for dem som faller utenfor er sammensatte. Psykiske helseproblemer, mangelfull utdanning og det å stå utenfor arbeidslivet henger sammen. Derfor må også tiltakene som settes inn være sammensatte, og på tvers av tradisjonelle sektorgrenser og fagdisipliner. Vi trenger ikke bare samhandling, men også samvirke mellom og integrering av tjenestene fra helse-, utdannings- og arbeidssektoren.

Arbeidsrettet rehabilitering dreier seg om dette, og skal hjelpe mennesker med helseproblemer tilbake i arbeid. Det er en kombinasjon av tiltak rettet både mot helse og arbeid hvor deltakerne selv bidrar aktivt. Prosessen involverer fastlege, annet helsepersonell, NAV og eventuelle utdanningsinstitusjoner eller arbeidsgiver.

Stortinget vedtok i 2005 å opprette Nasjonal kompetansetjeneste for arbeidsrettet rehabilitering. Mandatet er å utvikle kunnskap og spre kompetanse i de helhetlige behandlingsforløpene med utgangspunkt i arbeidsrettet rehabilitering, slik det tilbys i spesialisthelsetjenesten, og hvor sammenhengen mellom helse og arbeid står sentralt.

Sammenhengen mellom arbeid og helse bør etter min mening også ha betydning for kompetansetjenestens forankring i de ansvarlige departementer. Her er det nok av eksempler på mennesker som faller mellom to stoler og systemer som ikke virker godt nok sammen.

Perspektivmeldingen, Stortingsmeldingen om utenforskap og Sysselsettingsutvalget peker på sektorovergrepene og arbeidsmåter som en viktig forutsetning for å få flere i utdanning, aktivitet og arbeid.

Svar:

Utenforskap er en av de største utfordringene det norske samfunnet står overfor de nærmeste årene. Regjeringen har derfor lagt fram Meld. St. 32 (2020-2021) Ingen utenfor - En helhetlig politikk for å inkludere flere i arbeids- og samfunnsniv.

I meldingen understrekes behovet for et tettere samarbeid mellom arbeids- og helsefeltet, og regjeringen lanserer flere tiltak for å bidra til dette målet. Et eksempel er videreutviklingen av Individuell jobbstøtte (IPS). Tiltakene vil kreve en videreutvikling av samarbeidet mellom involverte aktører.

Et tettere samarbeid mellom arbeids- og helsefeltet er ønsket politikk fra regjeringen, og det vil bidra til mer helhetlige og integrerte tjenester for den enkelte. Slik tversektoriell bistand vil være et viktig bidrag for å motvirke at grupper som har omfattende og sammensatte utfordringer knyttet til å få eller beholde jobber og helseutfordringer, faller varig utenfor arbeidslivet.

Nasjonal kompetansetjeneste for arbeidsrettet rehabilitering har tatt opp spørsmålet om organisering og forankring med Helse- og omsorgsdepartementet og Arbeids- og sosialdepartementet. I møter med politisk ledelse i begge departementer har det vært uttrykt at planene om et tettere samarbeid knyttet til arbeidsrettet rehabilitering er svært interessante, og at tankegangen passer godt inn i regjeringens ambisjon for å knytte arbeids- og helsefeltet tettere sammen.

Ansvar for den nasjonale kompetansetjenesten er i dag lagt til Helse Sør-Øst RHF under Helse- og omsorgsdepartementet. I tråd med dette er Helse Sør-Øst ansvarlig for å vurdere denne tjenesten.

Jeg er kjent med brev som Helse- og omsorgsdepartementet har sendt til den nasjonale kompetansetjenesten som klargjør styringslinjen og videre prosess. Dette innebærer at dialogen fortsetter. Helse- og omsorgsdepartementet og Arbeids- og sosialdepartementet vil vurdere aktuelle innspill i fellesskap.

SPØRSMÅL NR. 3015**Innlevert 30. september 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 6. oktober 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil planmidlar for strekningen Kyrkjenes-Bjotveit, kr. 15 millionar, bli overført til Nye Veier AS som øyremerkd til planarbeid for strekningen?

GRUNNGJEVING:

Samferdsleministeren har den 10. mai i år svart på skriftleg spørsmål frå underteikna at han legg til grunn at planmidlane vert brukt i tråd med Stortinget sin intensjon.

Statens vegvesen og Nye Veier AS skal no avklare overføring av ansvaret for strekningen Skare-Sogndal, herunder ansvaret for planarbeidet. Statens vegvesen har ikkje nytta planmidlane, og vil no omdisponere midlane til kortsiktige tiltak på strekningen Kyrkjenes-Bjotveit.

Svar:

Eg viser til at regjeringa i samband med framlegginga av Meld. St. 20 (2021-2021) Nasjonal transportplan 2022-2033 føreslo at fleire riksveggar vert overførte frå Statens vegvesen til Nye Vegar AS. Rv. 13 Skare – Sogndal, som strekninga Kyrkjenes – Bjotveit er ein del av, vart overført ved avtale mellom Samferdselsdepartementet og Nye Vegar AS 21. september 2021. Utvidinga av Nye Vegar AS si portefølje er i samsvar med dei føringane som går fram av Nasjonal transportplan 2022-2033.

Eg legg til grunn at Nye Vegar AS vil nytte dei midlane som er naudsynte i samband med planlegginga av dei strekningane selskapet er tildelt, irekna Rv. 13 Skare – Sogndal. Midlane som vart løyva i 2021 vil difor bli om-disponert til andre naudsynte føremål innanfor Statens vegvesens ansvarsområde.

SPØRSMÅL NR. 3016**Innlevert 30. september 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 6. oktober 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

UDI har fått instruks av departementet om å prioritere saksbehandlingen av søknadene til afghanske asylsøkere som ble evakuert fra Kabul.

Hva vil justisministeren gjøre for å sørge for at de afghanerne som tidligere har fått avslag på sine asylsøknader eller har klagen sin til behandling fordi norske myndigheter anså sikkerhetssituasjonen som varig og stabil i Afghanistan også får en snarlig avklaring på sine asylsøknader, og vil de med endelig avslag få en fornyet vurdering sett i lys av dagens situasjon i Afghanistan?

BEGRUNNELSE:

I følge Politiets Utlendingsenhet befant det seg om lag 150 afghanere med utreiseplikt i Norge da norske myndigheter i juli midlertidig stanset returer til Afghanistan frem til 15.09 på grunn av sikkerhetssituasjonen i landet. Stansen i tvangsreturer ble i september forlenget til janu-

ar 2022. At de har utreiseplikt må bety at de har avslag på asylsøknaden sin, og ikke har oppholdstillatelse i Norge. Ifølge UDIs statistikk enhet bor 17 av disse på mottak og 5 i alternativ mottaksplassering. 15 av disse har vært i Norge i mer enn fem år.

UDI har fått instruks av departementet om å prioritere saksbehandlingen av søknadene til afghanske asylsøkere som ble evakuert fra Kabul. Flere av disse får nå oppholdstillatelse som flyktninger etter å ha gjennomført registrering av asylsøknaden hos politiet i henhold til UDIs retningslinje 2021-012 datert 08.09.2021. I samme retningslinje skriver UDI at de "(...) antar at det vil ta tid før det kan etableres praksis for behandlingen av asylsøknader fra afghanere."

Svar:

Det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som vurderer hvilken betydning endringen i maktsituasjonen i Afghanistan får for asylsøkere med en sak til behandling og for dem som har utreiseplikt etter å

ha fått avslag på en asylsøknad. Foreløpig er det for tidlig å fastslå hvordan situasjonen vil utvikle seg.

Jeg viser også til at UDI og UNE har suspendert utreiseplikten for alle afghanske borgere som befinner seg i Norge med et avslagsvedtak som forutsetter at det skal skje retur til Afghanistan.

SPØRSMÅL NR. 3017

Innlevert 30. september 2021 av stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad

Besvart 7. oktober 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Hva vil landbruks- og matministeren gjøre for å oppheve totalforbudet mot dyrking av industriell hamp, Cannabis Sativa Linnaeus, i Norge?

BEGRUNNELSE:

Dyrkingen av industriell hamp har vært forbudt i Norge siden 1960-tallet selv om planten har vært en viktig nyttevekst i Norge i mange århundrer, antakelig så langt tilbake som 650-tallet. Den er med andre ord en av våre eldste kulturplanter.

Forbudet i Norge bygger på et tilsvarende i USA fra 1930-tallet. USA har for øvrig opphevet forbudet i 2018. Planten inneholder en svært liten andel av det psykoaktive stoffet THC omtrent 0,2% som i praksis gjør det nærmest umulig å utvinne rusfremkallende stoff fra planten. Så vidt vites er Norge i dag et av svært få (om noen) land i verden som opprettholder et totalforbud mot dyrking. I EU er planten tillatt å dyrke. Regelverket i Norge er så strengt at ikke engang NIBIO får lov å dyrke planten til forskningsformål.

Hamp brukes til å lage klær, papir, kosmetikk, medisiner, mat og dyrefôr og i USA har dyrkingen av planten vært en erstatning for dyrking av tobakksplanter som det er synkende etterspørsel etter.

Hamp-produkter kan i svært mange tilfeller være en erstatning for oljebaserte tekstiler, tauverk etc. og er i motsetning til sistnevnte, nedbrytbare i naturen. Dyrking av hamp bør dermed sees i et miljøperspektiv. Planten er raske voksende, svært nøysom, er motstandsdyktig mot plantesykdommer og skadedyr og utarmer i liten grad jorda. Den ble tidligere dyrket så langt nord som i Nordland og ofte som en erstatning for lin.

Dyrkingen av hamp støttes for øvrig av blant annet Det kongelige selskap for Norges vel. Det kan også nevnes

at kulturminnetiltak som opprettholder produksjon av tauverk basert på hamp, er avhengig av legal import av planten.

Svar:

All besittelse og bruk av cannabis (hamp), herunder dyrking, er forbudt i Norge. Forbudet mot dyrking av industriell hamp i Norge følger av forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalistene) (FOR-1978-06-30-8) og forskrift om såvarer (FOR-1999-09-13 nr 1052).

Gjeldende forbud har vært begrunnet i at kontroll med hampproduksjon er en viktig del av en slik restriktiv rusmiddelpolitikk. Et forbud mot all bruk av cannabis, inklusiv dyrking, har vært et viktig virkemiddel for å signalisere en restriktiv linje. Det har blitt vurdert som en risiko at opphevelse av forbudet kan bli oppfattet som starten på en liberalisering av norsk narkotikapolitikk.

Selv om de aktuelle artene av hamp til industriell dyrking er dårlig egnet til produksjon av narkotika, har man ansett det for enklere og mer effektivt å håndheve et generelt forbud mot all hamp, enn å knytte forbudet til mengdeinnhold av det aktive virkestoffet tetrahydrocannabinolum (THC).

Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet gjennomførte i 2009 en gjennomgang av denne problemstillingen. Statens legemiddelverk og Mattilsynet ble gitt i oppdrag å utrede saken nærmere, bl.a. hvilke tilsyns- og kontrollordninger som ville være nødvendige, samt de økonomiske og administrative konsekvensene av å åpne for dyrking av industriell hamp.

Utredningen konkluderte med at dyrking av industriell hamp kan gjøres mulig gjennom endringer i legemiddelloven, narkotikaforskriften og såvareforskriften, i tillegg til innføring av bestemte kontrolltiltak. Det fremgår videre av utredningen at verdien av eventuell dyrking av hamp

i Norge vil være begrenset, og at sannsynlig omfang vil bli svært beskjedent. I tillegg vil en åpning for dyrking av industriell hamp kreve administrative ressurser fra det offentlige til etablering av en tilsynsordning, samt løpende oppgaver i forbindelse med kontroll og tilsyn. Legemiddelverket er ikke organisert slik at de kan føre tilsyn med den enkelte dyrker. Det er derfor naturlig at tilsyn med dyrkning ville blitt Mattilsynets ansvarsområde. I forhold til den beskjedne verdien av eventuell produksjon, vurderes det ikke som riktig å prioritere Mattilsynets ressurser til slik kontroll.

Helse- og omsorgsdepartementet kom, i samråd med Justis- og beredskapsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet, fram til at det ikke var hensiktsmessig å åpne opp for dyrking av hamp til industrielle formål i Norge.

Det er ikke foretatt eller planlagt noen ny vurdering knyttet til dyrking av industriell hamp.

Regjeringen har ikke endret politikk på dette området, og jeg vil derfor holde fast ved tidligere konklusjoner.

